

DE MOEDER

Nieuwe Correspondenties
van de Moeder

I

Nieuwe Correspondenties van de Moeder

Sri Aurobindo Ashram

Pondicherry

Eerste editie 2020

Rs 250

ISBN 978-93-5210-186-3

© Sri Aurobindo Ashram Trust 2019

Gepubliceerd door Sri Aurobindo Ashram Publication Department

Pondicherry - 605 002

Website: <http://sabda.sriurobindoashram.org>

Gedrukt in Sri Aurobindo Ashram Press, Pondicherry

PRINTED IN INDIA

Notitie van de uitgever

Dit boek bevat de correspondentie van de Moeder met twaalf discipelen; elf van hen waren leden van de Sri Aurobindo Ashram. Elke correspondentie wordt chronologisch gepresenteerd, met de vraag of opmerking van de discipel waar mogelijk. De namen van de discipelen zijn vermeld, aangezien ze allemaal zijn overleden. Een korte levensbeschrijving van elke discipel staat aan het begin van zijn of haar correspondentie. Tien van deze correspondenties zijn volledig in het Engels; twee zijn grotendeels in het Engels, maar bevatten een klein aantal antwoorden in het Frans, die hier in vertaling zijn opgenomen. Verdere details zijn te vinden in de Notities over de Teksten aan het einde van het boek.

De lezer dient er rekening mee te houden dat het woord 'nieuw' in de titel van dit boek niet betekent 'hier voor het eerst gepubliceerd', maar eerder 'niet gepubliceerd in de Verzamelde Werken van de Moeder en daarom nieuw voor de meeste lezers'. De Verzamelde Werken werden georganiseerd en gepubliceerd rond 1978, ten tijde van de honderdste geboortedag van Moeder. Veertig jaar zijn sindsdien verstreken en een aantal nieuwe correspondenties zijn aan het licht gekomen, waaronder die in dit boek. De meeste zijn gepubliceerd in het kwartaalblad van de Ashram, *Bulletin of Sri Aurobindo International Center of Education*, maar aangezien het *Bulletin* een beperkt lezerspubliek heeft, zullen de correspondenties voor de meeste lezers nieuw zijn.

De twaalf correspondenties in dit boek vormen een aanvulling op de correspondenties die zijn gepubliceerd in de delen 16 en 17 van de Verzamelde Werken.

Inhoud

<i>Serie Een</i>	11
Een Correspondentie met Dyuman	11
<i>Serie Twee</i>	142
Correspondentie met Champaklal	142
<i>Serie Drie</i>	154
Correspondentie met Dilip Kumar Roy	154
<i>Serie Vier</i>	173
Correspondentie met Tara Patel	173
<i>Serie vijf</i>	185
Correspondentie met Ambu	185
<i>Serie Zes</i>	216
Correspondentie met Parichand	216
<i>Serie Zeven</i>	253
Correspondentie met Jayatilal	253
<i>Serie Acht</i>	263
Correspondentie met Prithwi Singh	263
<i>Serie Negen</i>	284
Correspondentie met Indra Sen	284
<i>Serie Tien</i>	305
Correspondentie met Surendranath Jauhar	305
<i>Serie Elf</i>	315
Correspondentie met Maude Smith	315
<i>Serie Twaalf</i>	335
Correspondentie met Pradyot	335
Notitie over de Teksten	341

Nieuwe Correspondenties
van de Moeder

Serie Een

Een Correspondentie met Dyuman

De Gujarati-discipel Dyuman (Chunilal Desai), geboren op 19 juni 1903, trad op 11 juli 1927 op 24-jarige leeftijd toe tot de Sri Aurobindo Ashram. Vanaf het begin werkte hij in de Dining Room, waar hij rijst serveerde en boodschappen deed. In 1930 stelde de Moeder hem aan als hoofd van de Dining Room, een functie die hij meer dan zestig jaar bekleedde. Hij richtte ook Gloria Land op, een van de grootste boerderijen van de Ashram. Toen de Ashram Trust in 1954 werd opgericht, benoemde de Moeder hem tot een van de vijf trustees; later werd hij de beherend trustee van de Ashram. Dyuman bleef actief tot het einde en overleed op 19 augustus 1992 op 89-jarige leeftijd.

De correspondentie van Dyuman gaat grotendeels over het beheer van de eetzaal Dining Room van 1929 tot 1937.

Moeder,

Ik was niet van plan uw bevelen te negeren. Het afvegen was al klaar toen ik uw laatste bevel om 17.00 uur of zo iets ontving. Moeder, ik lig aan uw voeten voor elke straf voor het negeren van uw bevelen zelfs onbewust.

Waarom mijn kind straffen?

Ik heb daar nooit aan gedacht! Ik heb er zelfs nooit aan gedacht dat je regels had overtreden. Het is allemaal een misverstand.

Je moet weten dat ik je vertrouwen en volledig vertrouwen heb in je oprechtheid en goede wil. Op die basis werken we samen en ook laat ik je weten wanneer er iets gecorrigeerd moet worden.

Twijfel nooit aan mijn liefde.

12 juni 1929

*

Dyuman,

Ik waardeer de geest waarin je je voorstellen hebt gedaan.

Maar er is één ding dat je nog niet helemaal begrijpt. En dit moet je goed beseffen en onthouden. De organisatie van de Ashram is zeker geen vaststaand mentaal bouwwerk. Het is flexibel gelaten, zodat het een groeiende en progressieve creatie kan zijn die steeds meer van de Waarheid uitdrukt.

Maar in deze groei en ontwikkeling is elk detail vastgelegd door mijn wil; het is geen toeval of een gelukkige samenloop van omstandigheden.

28 maart 1930

*

Moeder,

Een vrouwelijke sadhika werkt met mij samen. Hoe moet ik me tegenover haar gedragen? Laat het me alsjeblieft weten. Ik heb je al

vaak uitgelegd hoe ik me gedraag en werk, en u weet alles van me. Als we samenwerken, vergeten we alles behalve het werk voor u en hoe we dat het beste kunnen doen.

Het is algemeen bekend dat jullie elkaar alleen voor het werk en tijdens werktijd mogen ontmoeten. Als je tijdens het werk alles vergeet behalve het werk, is dat prima. Maar pas altijd op dat je elke belangrijke uitwisseling vermijdt.

5 juli 1930

*

Moeder,

Ik heb Franse les gevolgd, zowel voor beginners als gevorderden. Nu komt de vraag bij me op: waarom lees ik geen Vedische hymnen in plaats van Franse lessen? Telkens als ik naar de bibliotheek ga, vind ik geen boeken om te lezen, behalve die van Sri Aurobindo, en daarvan lees ik alleen de Vedische hymnen en Het Geheim van de Veda. Ik heb ongetwijfeld andere boeken meegenomen, maar ik heb er nauwelijks een paar pagina's van gelezen.

Ik wil graag weten wat het dichtst bij me staat en wat het meest verwant is, en ik zal U volgen.

Beperk je denkvermogen niet. Je kunt niet alleen hulp vinden in die "Veda", maar in alle geschriften van Sri Aurobindo.

Waarom leer je geen Frans als je daar zin in hebt?

1930

*

Dyuman,

Hoe meer je R als een invalide behandelt, hoe meer hij een invalide zal worden. Hij moet niet al zijn grillen voor behoeften aanzien, en ik zie niet in waarom hij niet aan dezelfde discipline onderworpen zou moeten worden als de anderen.

Hij mag zijn maaltijden eerder krijgen als hij dat nodig heeft, maar hij mag niet zomaar de eetkamer binnenkomen.

1930

*

Dyuman,

Honger jezelf niet uit. Je werkt hard en hebt eten nodig. Als je niet genoeg eet, verlies je je kracht en lijdt je werk eronder.

1930

*

Iedereen die de maaltijden serveert of wrongel bereidt, enz., moet tijdens dit werk zijn haar bedekken met een doek die als een tulband is gebonden en het hoofd volledig bedekt.

1930

*

Dood nooit hagedissen; het zijn zeer nuttige dieren. Zonder hen zou je door de insecten worden verslonden.

1930

*

Moeder,

Toen P me de maandelijkse Prosperity geschenken gaf, dacht ik: "Wat zal Moeder doen als de voorraad tandenborstels op is? Moeder moet deze hebben – die gaat naar Moeder."

Ik heb mijn voorzorgsmaatregelen al genomen. Al meer dan vier maanden gebruik ik mijn vinger als tandenborstel en dat vind ik best handig. Daarom stuur ik je tandenborstel terug. Als je hem niet nodig hebt, kun je hem terugbrengen naar de winkel.

2 februari 1932

*

Moeder,

Nolini bracht me het getypte bericht dat u heeft gestuurd. Ik heb het steeds opnieuw gelezen. Het is de meest aangrijpende brief die ik ooit heb gelezen. De laatste paar regels over de ongehoorzaamheid en minachting van uw kinderen zijn hartverscheurend. Hoewel de brief niet aan mij is gericht en hoewel u mij niet verantwoordelijk houdt voor deze dramatische ramp, kan ik er niet onderuit.

De brief is niet van mij, maar van Sri Aurobindo.

Gisteravond wilde ik u schrijven: hoe kan u de prijs betalen van de 250 artikelen?

Ik zie niet in waarom je ervoor zou moeten betalen. Wij vinden jou niet schuldig.

Ik geef u de fauteuil en het ijzeren bed, en als dat niet genoeg is, stuur ik u de koffer met wat kleren die je hebt gegeven.

Stuur me *niets*. Ik wil niets. Houd het bed, de stoel, de koffer en de rest maar.

Mijn eerste gedachte was om een jaar lang de helft van mijn melk op te geven.

Zeker niet. Ik merk dat je al niet genoeg eet en ik zou het fijn vinden als je liever *meer* dan minder zou eten.

Moeder, minachting voor U? Ongehoorzaamheid aan U?

Ik heb nooit gezegd dat je me minacht of mij negeert.

*Als dat zo is, maakt het niet uit of ik hier ben of ergens anders.
Waarom U laten lijden onder grote duisternis?*

Dat is volkomen absurd. Ik heb geen pijn.

Ik zal u niet langer lastigvallen met het schrijven van "Uw kind".

Ik heb er nooit bezwaar tegen gehad dat je 'Uw kind' schreef en ik verwacht dat je dat altijd zult blijven doen.

Moeder, laat alleen Uw wil geschieden.

Dit is heel goed. En ik vertrouw erop dat je het zult doen.

Ik heb je de brief eigenlijk gestuurd zodat je hem kunt gebruiken om aan mensen te laten zien als dat nodig is.

4 maart 1932

*

Dyuman,

Ik zie geen andere nuttige toepassing voor dit kant dan het aan je terug te geven. Als je je haar ermee samenbindt, zal het je herinneren aan die Goddelijke verbindende werking en zo dubbel van nut zijn.

28 maart 1932

*

Moeder,

*Deze kom is door iemand op het vuur gezet en is nu bedorven.
Wie deze iemand is, is niet bekend.*

Het is erg jammer, want de beste straf zou zijn om zijn of haar maaltijd in de kom te serveren!

7 juni 1932

*

Dyuman,

Waarom was je zo serieus, bijna ernstig, bij de pranam vanochtend? Dacht je soms dat V jouw plaats innam? Het is niet zo. Hij had toestemming gevraagd om achter je te zitten nadat ik was gekomen, en we waren het eens.

Laat geen wolk boven je komen en bewaar onze liefde altijd in je hart.

19 augustus 1932

*

Mijn kind,

Wees stil, vredig en sterk. Niets is onmogelijk met een stille kracht, de genade van het Goddelijke en de zegeningen van de Moeder.

Met liefde

22 november 1932

*

Dyuman,

Over het broodprobleem. Iedereen die zijn gebruikelijke aantal sneetjes wil, moet dat krijgen, naast het brood van de Ashram en het brood van de bazaar.

Ik neem aan dat je gemakkelijk kunt berekenen hoeveel bazaarbroden er dagelijks gekocht moeten worden.

P.S. Je kunt mensen moeilijk vragen om rijst in plaats van brood te nemen, want degenen die brood nemen, willen over het algemeen geen rijst.

3 december 1932

*

Dyuman,

ik begrijp niet waarom je zo van streek bent, want ik heb niets ongewoons gemerkt, behalve dat ik iets geconcentreerder ben door S.'s ongeluk (ze heeft gisteren haar arm gebroken door een val). Ik vond het prima dat je op die plek bleef zitten zolang zij er zelf niet kon zitten, en ik heb er geen bezwaar tegen dat je mijn sandalen weghaalt.

Dus laat alle onrust varen en hervind je normale evenwicht.

Met mijn zegen

December 1932

*

Mijn kind,

ik heb de indruk dat de bezoekers met een grote eetlust aankomen en dat ze onze gerechten misschien wat klein vinden. Daarom heb ik de hoeveelheid op het "menu" vergroot.

14 februari 1933

*

Mijn kind,

Ik hoor dat je kleren gescheurd zijn – dat kan niet. Maar ik heb geen lange dhoties. Ik stuur je 2 paar shomins. In plaats van ze in het midden door te knippen (waar de scheur zit), knip ze zo lang als nodig is om ze als dhoties te dragen en met het stukje dat overblijft, kun je denk ik een punjabi laten maken door Kanai. Dit is voorlopig voldoende totdat ik de nieuwe stof ontvang.

16 februari 1933

*

Mijn kind,

Waarom was je zo serieus tijdens de pranam?

Laat niets van buitenaf je benaderen en storen. Wat mensen denken, doen of zeggen is van weinig belang. Het enige wat telt is je relatie met het Goddelijke – en vanuit dat oogpunt hoef je je nergens zorgen over te maken, alles is in orde.

En vergeet nooit dat we van je houden en je vertrouwen.

30 april 1933

*

Mijn lieve moeder,

P en ik zijn vandaag naar Aroumé [de Dining Room van de Ashram] gegaan. We vinden de bestaande keuken ongeschikt. Om die te veranderen, zullen we tijd en geld moeten investeren. We kunnen de keuken ergens anders plaatsen, zoals ik hier op de plattegrond laat zien.

De kamer met een opening naar het huis van de Gouverneur kan worden omgebouwd tot keuken. Het dak is bedekt met dakpannen en er zijn glazen ventilatoren voor het licht. We kunnen de ovens daar plaatsen. Wat betreft de rook van de ovens, kunnen we een schoorsteen plaatsen. Het eten kunnen we naar de serveerkamer brengen. Het keukengerei kunnen we in de keuken zelf afwassen.

Helaas staan de toiletten naast de keuken, en ook een nieuwe goot. We kunnen de goot dichtmaken en het zicht op de toiletten blokkeren door er een klimplant te planten.

Ik denk niet dat dit idee ook maar enigszins praktisch is.

Ten eerste is het grootste bezwaar de nabijheid van de latrines; ze verbergen of een goot dichtmaken voorkomt niet dat de vliegen van de latrines naar het eten in de keuken vliegen.

Ten tweede was X er erg op gebrand dat we deze ruimtes niet zouden misbruiken. Ik denk niet dat hij ermee zou instemmen om ze tot keuken te verbouwen.

Ten derde is het plaatsen van een keuken pal onder de ramen van het regeringsgebouw, waardoor alle rook van ons koken direct naar binnen wordt geleid, de beste manier om ons in de problemen te brengen.

Ten vierde is het een lange weg om het eten naar de serveerplaats te brengen.

Ten vijfde zijn er nog veel andere kleine ongemakken.

Ten zesde kun je de bestaande keuken niet beoordelen zolang deze niet grondig is schoongemaakt en gerenoveerd. Als er onvoldoende ventilatie is en er niet genoeg licht binnenkomt, kunnen we een nieuw raam plaatsen. Ik ben bereid het indien nodig op eigen kosten te doen.

4 december 1933

*

(Rond deze tijd kreeg Dyuman een zenuwzinking door overwerk. Het duurde ongeveer vier maanden voor zijn herstel. Een aantal brieven op de volgende pagina's verwijzen naar deze toestand van zenuwuitputting.)

Mijn kind,

ik wil graag dat je nu naar bed gaat. Ik stuur je een warme kruidenthee waarvan verwacht wordt dat je ervan gaat zweten.

Omdat ik niet zeker weet of je iets warmes hebt om je in bed mee toe te dekken, stuur ik je een deken.

18 december 1933

*

Moeder,

Wat betreft de Aroumé-rekeningen, ik zal één rekening voor u maken en één voor de accountant.

Je kunt S vragen of hij je zijn boeken kan lenen, dat zal je helpen de woorden te leren; slechts 3 boeken: *menu, entrées, sorties*. De beschrijving van alles wat in elk gerecht is gebruikt, is niet nodig.

ca. 24 december 1933

*

Moeder,

Kunnen er niet minder boeken zijn in plaats van zoveel?

Als je *voorgerechten* en *hoofdgerechten* in hetzelfde boek zet, kun je twee boeken hebben; maar het moet wel heel duidelijk zijn, zodat ik het in één oogopslag kan zien.

ca. 24 december 1933

*

Lieve Moeder,

Er is geen vrede en geluk in mijn wezen. Wat is er met me gebeurd? Het was zeven jaar geleden, toen ik in het ziekenhuis lag, dat ik de definitieve beslissing nam: ik ben hier om te leven aan de voeten van Sri Aurobindo; het is mijn enige leven.

Vandaag woedt er een grote strijd in me. Ik hoop dat dit niet zal leiden tot ellende, problemen, gevaar en moeilijkheden. Mijn lichaam zakt in elkaar alsof het sterft. Moeder, mijn hart is vandaag volledig gebroken.

Wat is er gebeurd? Ik ben bezorgd en wil het weten. Is er iets fysiek mis? Over welk hart spreekt u? En waarom? Is er een externe oorzaak voor? Mijn liefde is bezorgd en wil er alles over weten.

25 december 1933

*

Mijn Moeder,

Zegen mij met Uw Liefde. Ik verlaat nu dit complex voor het Goddelijke Werk, beschermd en omringd door Uw Liefde en de Liefde van mijn geliefde Sri Aurobindo.

Mijn Moeder, hoewel ik buiten zal werken, blijf ik altijd van U, altijd aan Uw voeten.

Waarom praat je over werken *buitenshuis*? Denk je dat enig huis van de Ashram ligt buiten onze atmosfeer, zelfs de meest materiële? Hier of daar is het hetzelfde: ik ben altijd dicht bij je, ik help je, ik steun je, ik werk door je heen, en het is niet een paar meter meer of minder die enig verschil kan maken daarvoor.

4 januari 1934

*

Moeder,

S wil met me samenwerken. Maar ze zal deze atmosfeer niet kunnen verdragen en zal snel van streek raken. Ik ben over het algemeen een ander persoon in mijn kamer dan wanneer ik aan het werk ben. Ze had me nog niet aan het werk gezien: heel standvastig, eerlijk en rechtvaardig. Ze moet rustiger en kalmer worden en stevig geworteld raken in het geloof voordat we haar werk geven.

Ik ben het hier volledig mee eens. Ze is daar nog niet klaar voor, en het is beter als ze doorgaat met haar rijstwerk. Ze zou wellicht apart werk van de twee anderen kunnen krijgen om conflicten te voorkomen.

10 januari 1934

*

Laat een wijde en diepe vrede in je neerdalen, mijn kind; het zal je rust geven. Wat je lichaam betreft, ik wens dat je met een duwriksja naar de markt gaat. Ik weet zeker dat het de vermoeidheid aanzienlijk zal verlichten. Een maandelijkse afspraak kan gemakkelijk worden gemaakt met een duwriksja-chauffeur en het zal al met al een onbeduidende kostenverhoging zijn. Het lijkt erop dat de bode die een tijdje voor de Ashram heeft gewerkt dat zou kunnen doen. Je zou met hem kunnen praten en een geschikte afspraak kunnen maken.

10 januari 1934

*

Moeder,

ik ben rustig gelukkig. Nu ga ik om 10.20 uur naar bed, om 's ochtends op te staan met Uw Grootheid en Vrede.

Als het mogelijk was dat je 20 minuten eerder naar bed zou gaan, zou ik dat zeer op prijs stellen.

13 januari 1934

*

Moeder,

Ik heb vernomen dat N momenteel niet gezond is. Ik zou haar werk graag minstens een week willen stopzetten, zodat ze kan rusten.

Ik denk niet dat het verstandig is om N helemaal te laten stoppen met werken. Dat zou niet goed voor haar zijn. Als ze moe is, kan ze minder doen, maar ze moet wel bezig blijven.

22 januari 1934

*

Moeder,

S wilde 20 minuten met me doorbrengen. Dat is niet mogelijk – zelfs geen 10 minuten per keer op een vast tijdstip. Het is niets minder dan een vitale behoefte aan mij; ik kan daar niet aan voldoen. Ik kan haar 2 of 3 minuten geven, en niet meer.

Het is absoluut niet verstandig om haar zo in je leven te laten ingrijpen. Hoe meer ze krijgt, hoe meer ze wil en uiteindelijk, als ze kon, zou ze je verslinden.

Moeder, ik denk niet dat ik haar moet gaan roepen; als ze naar me toe komt, zal ik haar ontvangen. Wat zegt u ervan?

Zwijg. Je hoeft haar niet te gaan roepen. Ze wil je annexeren; dit kan niet getolereerd worden.

ca. 25 januari 1934

*

Moeder,

ik begrijp deze Yoga niet. Ik weet alleen dit: één zijn met de Moeder en voor Haar leven en werken; dat is alles.

Waarom hunkeren de bewoners van de Ashram zo naar eten? Waarom al die ophef over eten? Waarom breken wij ons hoofd over onze vitale verlangens, ego, trots, eigenzinnigheid, mentale ideeën en voorkeuren? Ik volg dit alles niet en kan het niet begrijpen.

Moeder, mijn hart was gevuld met zulke gevoelens; het was weer rusteloos en onrustig. Maar nu ben ik rustig en gelukkig. Al deze gevoelens zijn verdwenen.

Dit is heel goed. Want als je je werk met een helder denkvermogen en onderscheidingsvermogen wilt doen, mag je je nooit van streek laten brengen – wat er ook gebeurt. Dit is een heel belangrijk punt.

26 januari 1934

*

Mijn kind,

Toen ik schreef "jouw werk", bedoelde ik "jouw werk", nog duidelijker "het uitvoeren van mijn werk". Ik weet dat het jouw streven is om steeds beter in staat te zijn de Goddelijke Wil te manifesteren. Dat zal nooit vergeten of betwijfeld worden. Het is voor eens en voor altijd duidelijk. En wat ik je ook zeg te zijn of te doen, vanuit dat perspectief zeg ik het.

27 januari 1934

*

Moeder,

Toen ik het werk van de Bouwafdeling in Aroumé zag, ontdekte ik zoveel gebrekkige reparaties. [De leerling merkte verschillende gebreken op in het timmerwerk, het schilderwerk en het metselwerk.] Moeder, we geven veel geld uit, maar het resultaat is erg slecht. We doen wat werk, we vinden er fouten in, we maken het kapot, we doen het opnieuw en het wordt iets anders. Arbeid, tijd, geld en energie worden verspild, en toch krijgen we niet wat we nodig hebben.

De verandering kan alleen van binnenuit komen, wanneer het bewustzijn van ieder individu verandert.

28 januari 1934

*

Moeder,

Dit zijn de boeken die ik probeerde te schrijven. Ik zal u zeker alle informatie in detail geven.

Ik dacht dat je de boeken schreef en ze niet verstuurde. Daarom vroeg ik ernaar. Maar als het een aanvulling is op een werk dat al wat te omvangrijk is, wil ik het niet. Je laat het me alleen weten als er iets belangrijks tussen zit.

Is er geen manier om het werk zo te regelen dat je wat meer rust kunt nemen? Dat zou me enorm veel plezier doen.

januari 1934

*

Moeder,

S, de nieuwe bezoeker, kwam vandaag werken. Ze sneed de groenten en wachtte niet eens om het mes schoon te maken dat ze gebruikte. Ze wordt rond het middaguur verwacht tot het afmaken van het snijden, dat wil zeggen, het apart leggen van de schillen voor de ossen, het opbergen van de messen enz. in de kast en andere dergelijke werkzaamheden.

Ik denk dat we dat in het begin in ieder geval niet van haar kunnen vragen. Als ze echt wil werken, zal ze je vragen wat ze moet doen en hoe ze het moet doen, en dan kunnen de dingen aan haar worden uitgelegd, waarbij haar de keuze wordt gelaten om het wel of niet te doen. Ze is slechts een bezoeker en kan niet worden behandeld zoals de vaste leden.

4 februari 1934

*

Moeder,

Nieuwkomers die in de Ashramhuizen verblijven, komen naar de eetzaal om te eten. Maar hoe zit het met mensen die buiten de Ashram verblijven, in hotels en privéhuizen?

Is het niet makkelijker om hen in de eetzaal te laten eten, aangezien eten niet naar het hotel kan worden gestuurd? Daarom zei ik dat ze naar de eetzaal konden komen. Maar het is misschien beter om ze eten te geven in de kamer voor laatkomers om te voorkomen dat ze zich te veel mengen met de inwoners en... hun slechte gewoonten!

7 februari 1934

*

Lieve moeder,

Ik ben stilletjes gelukkig, hoewel ik nog steeds verkouden ben en hoofdpijn heb. Deze lichamelijke klachten zullen vast wel overgaan en ik ga weer aan het werk. Moeder, laat me mijn werk doen; het zal me goed doen. Ik trotseer alle aanvallen op mijn lichaam.

Af en toe een dagje rust is niet verkeerd, maar het is beter om zo snel mogelijk van de verkoudheid en hoofdpijn af te komen.

8 februari 1934

*

Moeder,

Vaak ben ik verkouden en heb ik koorts en moet ik een tijdje in bed blijven. Tijdens en na elke ziekte wordt mijn lichaam zwak en futloos.

Hoe komt het dat ik zo vaak ziek ben en mijn lichaam zo zwak wordt? Ik heb het gevoel dat het niet sterk genoeg is voor uw werk. Ik had hoge verwachtingen en had veel van mijn lichaam verwacht, maar het heeft me teleurgesteld.

Je lichaam is in orde, maar je geeft het niet genoeg rust en voeding. Ik moet je vragen om hier meer op te letten, want ik wil je sterk en gezond maken, maar regelmatige rust en voedzame voeding zijn daarvoor onmisbaar. Ik zou je graag elke dag een sinaasappel willen geven voor sinaasappelsap. Het beste moment daarvoor is 's ochtends. Als je me een thermosfles geeft, kan ik

die 's avonds vullen en je voor het slapengaan opsturen, zodat je hem 's ochtends na het opstaan kunt drinken.

9 februari 1934

*

Moeder,

De wagenmenner kon geen koelie vinden om hem te helpen met het vervoeren van de kerosine. Zonder zich iets aan te trekken van de last, sleepte hij de kar naar Aroumé. Tijdens het beklimmen van de helling bij de poort werd hij met de kar teruggeworpen. Ik was er net op tijd om te helpen. Hij gaf me de twee anna's terug die ik hem voor een koelie had gegeven. Toen ik het werk zag, dat hij deed, gaf ik hem één anna, want hij verdiende het. Ik zou twee anna's aan een koelie hebben betaald.

Je had hem die twee anna's kunnen geven.

10 februari 1934

*

Moeder,

Ik heb R gevraagd of er maïsmeel verkrijgbaar is in de Europese winkels. Dit zal het beste maïsmeel zijn. We kunnen je geen eten meer geven dat bereid is met meel van de bazaar, vol insecten, oud en in de open lucht bewaard. Ik zal hier een einde aan maken.

Ja, het is beter om te stoppen met dat slechte meel.

12 februari 1934

*

Mijn Moeder,

Ik hoop dat U niet zult aarzelen om mij alles te vertellen wat er gedaan moet worden tijdens onze belangrijke Darshan-dagen.

Wees kalm en vol vertrouwen, dat is alles wat nodig is.

Zegeningen

19 februari 1934

*

Lieve Moeder,

Allerlei slechte suggesties over mezelf komen en gaan weer weg; ik heb momenteel geen tijd om er aandacht aan te besteden, maar allerlei mogelijke gedachten proberen binnen te dringen: (1) Ik ben slecht; (2) Ik val; (3) mijn lichaam is een mislukking; ik zou het graag opgeven; (4) Ik heb niets ontvangen, ben nergens vooruitgekomen; en nog veel meer van dat soort dingen.

Dit alles is pure onzin en leugens en niets meer. Je doet er goed aan er geen aandacht aan te besteden.

22 februari 1934

*

Lieve moeder,

De koorts is voorbij. Ik ben helemaal in orde. Vanavond drink ik het aftreksel weer en ik weet zeker dat ik dan helemaal genezen ben. Mijn Moeder, u bent bij me en onze relatie is nu hechter, sterker en liefdevoller.

Onze relatie zal ongetwijfeld steeds hechter, sterker en intiemer worden.

Alleen je aandringen betreft *het werk*, terwijl mijn aandringen eerst op *je gezondheid* ligt.

Ik hoorde net iemand hoesten. Ben jij dat? Het lijkt me dat het beter is om niet op te staan voordat de zon opkomt, *totdat je helemaal van deze hoest af bent*; want het is *erg koud* in de vroege ochtenduren en dat helpt de ziekte te verlengen.

Mijn liefde en zegen zijn altijd bij je, wat de omstandigheden ook zijn.

3 maart 1934

*

Lieve moeder,

G heeft me via de dokter vier sinaasappels gestuurd om sinaasappels voor haar te kopen op de markt. Zal ik ze meenemen?

Ja.

De dokter zegt dat ze zachte khichri wil eten. Ik zei: "Laat haar sago conjee, brood en melk eten. Als je doorgaat met het geven van eten zoals khichri, komt er geen einde aan; mensen zullen steeds speciale dingen blijven eisen, je zult niemand vinden om ze te koken en dan kom je in de problemen."

Je antwoord was *helemaal juist*. Dit speciale dieet is voor iedereen onmogelijk. Je kunt haar de sinaasappels sturen en zeggen dat ik ze stuur.

Met liefde en zegeningen

5 maart 1934

*

Mijn kind,

Waarom neem je geen honing en boter? Ze zijn allebei goed voor je gezondheid en geven je kracht. Het is licht en gezond eten. Bij hoest wordt aangeraden om zeer hete melk met honing te drinken (2 theelepels in een kop melk). Of het drankje dat P voor je klaarmaakt, kan ook met honing gezoet worden.

Wat je zegt over mijn vertrouwen in jou is volkomen waar — en dat alleen al zou je de kracht en de moed moeten geven om te doen wat nodig is om volledig te genezen.

Met liefde.

5 maart 1934

*

Mijn kind,

Verzet je tegen alle neerslachtigheid, want dat is precies wat je genezing zou vertragen. Als deze verkoudheid nog niet over is, wil ik dat je morgen (zaterdag) rust neemt en zondag zie ik je om 11 uur om de zaken recht te zetten.

Onze kracht en liefde zijn bij je.

16 maart 1934

*

(Over de fysieke toestand van de discipel. Hij had hoofdpijn, keelpijn, koorts en leed aan algemene nerveuze spanning en zwakte.)

Om deze aanval snel te overwinnen, is één ding nodig: blij rustig, kalm en vredig. Word niet boos, wees niet bang, word niet onrustig of ongeduldig. Een rustig, vastberaden vertrouwen in de genade van het Goddelijke is het enige wat nodig is.

De angst in het denkvermogen, de rusteloosheid van het uitblijven van het leven is de genezing meer dan wat dan ook.

Onze liefde en bescherming zijn altijd bij je.

21 maart 1934

*

Moeder,

Ik heb honger en ik eet. Mijn zwakte neemt af, voel ik. De dokter zei: "Omdat je opgesloten zit in je kamer, is er deze zwakte."

Ik ben erg blij te horen dat het goed met je gaat. Het lijkt me dat een wandeling in de tuin je zal helpen om weer op krachten te komen.

Met liefde en zegeningen

22 maart 1934

*

Moeder,

Ik liep van 10 tot 11.20 uur in de zon. Het ging goed zolang ik in de zon was, maar zodra ik mijn kamer binnenkwam, begon ik het koud te krijgen. Ik bleef tot 12.25 uur in bed liggen. Ik merkte dat ik koorts had. Ik nam wat eten, dekte me goed toe en ging slapen. Om 1.30 uur was ik helemaal doorweekt van het zweet, maar de koorts was er nog steeds en het rillen van het lichaam. Ik dekte me weer toe, zweette

weer en na de derde keer zweten om 3.30 uur was alles weer koel, geen koorts meer, geen hoofdpijn.

Vandaag ben ik rustig, Moeder. Maar er kwam een suggestie in me op: Waarom zou ik zulke dingen steeds weer aan Moeder schrijven?

Het is beter om altijd te schrijven wat er ook maar gebeurt zowel in je bewustzijn als in je lichaam.

Wat je als koorts hebt ervaren en het daaropvolgende zweten, is simpelweg de werking van de kracht om de restanten van de ziekte uit je lichaam te verdrijven.

Het is goed dat je rustiger wordt. Je moet je lichaam ook leren kalm te zijn en er volledig vertrouwen in te hebben. Dan komt alles goed.

Met liefde en zegeningen

25 maart 1934

*

Moeder,

's Middags heb ik zo erg gezweet dat al mijn kleren kletsnat waren; en net als gisteren had ik weer koorts, maar na een uur wandelen in de zon voelde ik me weer fris en vol energie.

Als u me vanaf het dak aankijkt, word ik warm. Zelfs als u vanuit uw kamer naar het dak loopt, begint het al warm te worden; mijn ogen branden en mijn hele lichaam voelt alsof het in brand staat.

Je hoeft je geen zorgen te maken, het is het vuur dat de ziekte verdrijft.

Mijn geliefde Moeder, op elk moment herinnert u me aan uw liefde en genegenheid; en voor u lijken mijn moeilijkheden niet zo ernstig als ze voor mij lijken.

Ik ben helemaal niet bezorgd en vind het allemaal niet zo erg. Je hebt je zenuwen tot het uiterste gespannen en zenuwen hebben tijd nodig om te herstellen, dat is alles.

Met liefde en zegeningen

26 maart 1934

*

Moeder,

Toen ik me zo'n 22 jaar geleden tot God begon te wenden, had ik nooit gedacht dat dit me zou overkomen, zelfs niet toen Sri Aurobindo me openlijk vroeg: "Wie heeft je deze Yoga gegeven?"

Nu is het gebeurd: mijn onwankelbare zelfvertrouwen en moed zijn aan het wankelen gebracht en ik heb een inzinking gehad. Maar te midden van al deze nervositeit is mijn liefde voor U, mijn geloof in U en onze relatie hetzelfde gebleven, of beter gezegd, we zijn dicht bij elkaar gekomen. U hebt me behandeld als een ziek kindje — Uw kindje — en het is Uw liefde die me geneest.

Ja, je hoeft alleen maar je geloof onwrikbaar te houden en geduldig te zijn — alles komt goed.

We hebben het nu niet over werk, omdat we willen dat je rustig en zonder zorgen kunt rusten — maar we zijn niet van plan je werk te veranderen. Het wacht op je en je zult het terugnemen zodra je helemaal hersteld bent.

26 maart 1934

*

Moeder

Ik heb uw liefde de hele tijd gevoeld. U hebt mij een lange rust gegeven, en eigenlijk heeft mijn lichaam nog meer rust nodig. Zelfs als ik spreek, krijg ik een snelle ademhaling – een soort vermoeidheid bekruipt mijn longen.

O mijn lieve Moeder, hart van mijn hart en liefde van mijn liefde, zolang u bij mij bent, ben ik onbevreesd. U hebt mij vandaag een waar en onwrikbaar vertrouwen gegeven en mijn hele wezen heeft zijn toevlucht tot U gezocht.

Ik zal uiterlijk werken, maar innerlijk zal ik altijd in uw diepe en oneindige vrede zijn, in uw ijskast van Eeuwige Vrede.

Ik ben zo blij dat alle wolken verdwenen zijn. Nu nog even wat rust voor het lichaam om volledig te herstellen en dan komt alles goed – met iets erbij wat er eerst niet was.

27 maart 1934

*

Lieve moeder,

Sommige mensen zeggen dat mijn toestand het gevolg is van te veel inspanning. De zenuwen zijn ongetwijfeld overbelast geraakt en daardoor is mijn lichaam ingestort, maar ik heb er niets door verloren – ik heb er juist iets mee gewonnen. Inspanning of geen spanning, ik ben mijn Moeder niet kwijtgeraakt. Moeder, we hebben niets verloren. U hebt een kind erbij gekregen dat u beter kent en begrijpt, en ik heb mijn Moeder erbij gekregen; ik heb haar liefde en Zij is in mij aanwezig, terwijl ik actief ben.

Ja, we hebben niets verloren, integendeel, we hebben veel gewonnen.

Met liefde en zegeningen

28 maart 1934

*

Moeder,

Ik voel dat de mensen met wie ik een persoonlijke relatie had, zeker wensen dat ik herstel. Hoe zal mijn relatie met hen zijn als ik weer vrij ben? Moeder, U zult het regelen, en ik zal U gehoorzamen.

Het belangrijkste is dat ik ze niet toesta je op te eten zoals ze vroeger deden.

Moeder, ik ben helemaal tot rust gekomen en de dagen vliegen voorbij.

Ja, rust, rust, rust – wees stil en verzamel kracht en energie, niet alleen om te werken, maar vooral om de transformatie te bewerkstelligen.

Met liefde en zegeningen

30 maart 1934

*

Lieve Moeder,

Ik breng de dag door in Uw liefde en aanwezigheid. De hele dag zijn we samen, en op elk moment wordt dit steeds echter en concreter: leven in U is de Waarheid.

Dit is heel goed en een belofte van volledige overwinning.

Mijn liefde, mijn zegeningen, mijn aanwezigheid zijn altijd bij je.

4 april 1934

*

Moeder,

D kwam vanavond naar me toe en zei: "J dwingt me de matten te wassen. Kunnen ze gewassen worden met zeep? Kunnen ze gewassen worden?" Ik zei tegen haar: "Nee, ze kunnen niet gewassen worden; je kunt ze hoogstens in de zon leggen."

Het lijkt erop dat ze erg vies zijn geworden door groenteresten, zout, enz. Ik denk niet dat we ze zo kunnen laten, ze zouden vreselijk gaan stinken. Je zou er in ieder geval een natte doek overheen kunnen halen, en ze moeten in de zon gelegd worden.

4 april 1934

*

Lieve Moeder,

Mijn lichaam wordt dikker en dikker, mijn fysieke bewustzijn of uiterlijke bewustzijn groeit in uw bewustzijn. De groei van mijn lichaam hangt af van de groei van dit externe bewustzijn in U.

Het is goed. Ik denk dat je best wat meer mag aankomen zonder enige problemen.

Liefde en zegeningen

5 april 1934

*

Moeder,

Ik heb geen vertrouwen in mijn lichaam; het is te gevoelig. Ik kan niet onbezonnen zijn. Ik ben nog steeds bang om koud water uit de

kuja te drinken, ik ga elke keer naar het filter voor water. Ik dek mezelf toe voordat ik ga slapen.

Angst en een gevoel van zwakte hebben mijn lichaam bevangen, maar deze angst en dit gevoel zijn niet echt. Het zijn leugens die weg geschud moeten worden en vervangen door tegengestelde overtuigingen en gevoelens – de overtuiging dat het lichaam sterker zal worden dan voorheen en het gevoel dat de fysieke kracht, net als de rest, toebehoort aan het Goddelijke en dat er geen reden is waarom het lichaam die niet in overvloed zou moeten ontvangen.

8 april 1934

*

Moeder,

Nu beseft ik dat als ik U met heel mijn wezen zou kunnen liefhebben en Uw Aanwezigheid in elke cel en atoom zou kunnen bewaren, het geen minderwaardig werk zou zijn vergeleken met welk ander werk of activiteit dan ook.

Mijn lieve Moeder, doe met mij wat U wilt. Ik blijf volkomen stil, gehoorzaam, overgegeven en vrolijk.

Ja, wees stil en verzamel vrede en kracht. Wanneer de tijd gekomen is, zal ik je vragen om weer aan het werk te gaan en je zult zien dat het heel soepel zal verlopen.

Met liefde en zegeningen altijd

8 april 1934

*

Moeder,

Rustig gelukkig en in rust. Mijn lichaam wordt sterker en zal nog sterker worden. Morgen maak ik mijn laatste fles honing op.

Ik denk dat we het er binnenkort over zullen hebben om een beetje werk op te pakken, heel om te beginnen maar een klein beetje. Ik zal je nog een keer bellen, zodat we er uitgebreid over kunnen praten.

Met liefde en zegeningen altijd

12 april 1934

*

Moeder,

Ondanks sommige dingen die ik over Aroumé en het werk daar heb gehoord, ben ik rustig gelukkig. Ik heb het gevoel dat de dingen gaan veranderen en beter zullen worden. Ik laat het aan u over.

Het lijkt me dat alles redelijk goed is verlopen tijdens je afwezigheid; het is helemaal niet zo erg als het had kunnen zijn. Ik ben van plan je vrijdag de 20e om 11 uur te zien. We zullen dan zien wat er gedaan moet worden.

Met liefde

13 april 1934

*

Moeder,

Vandaag heb ik last van hoofdpijn – waardoor weet ik niet. Ik voel een enorme zwaarte in mijn hoofd, alsof de hele hemel is neergestort. Mijn lichaam wil niet bewegen, het vraagt alleen maar om rust. Als ik ga zitten sluiten mijn ogen vanzelf; ik voel me meteen stil, rustig, alsof ik bevroren ben, maar toch vol leven vanbinnen.

Wees heel, heel stil, denk niet aan wat het werk zal zijn. Neem deze week volledige rust en slaap zoveel als je zou willen. Je moet het werk pas weer oppakken als je helemaal uitgerust en uitgerust bent, met een vrij hoofd. Het is heel belangrijk dat het hoofd niet zwaar of gespannen aanvoelt.

14 april 1934

*

Moeder,

S heeft gisteren 24 kg aardappelen gekocht. Daarvan was 9 kg niet goed. Natuurlijk zullen we die gedeeltelijk gebruiken.

Slechte aardappelen zijn erg gevaarlijk en hebben zelfs een nare smaak in de goede delen. Het is misschien beter om die bedorven aardappelen niet te gebruiken.

De salade van gisteravond (komkommer en aardappelen) was zo lekker dat ik dacht dat we in de warme maanden twee keer per week salade zouden kunnen eten.

16 april 1934

*

Lieve Moeder,

Ik blijf volledig stil, kalm en open. En als dit uiterlijke bewustzijn een blokkade blijft en niet toegeeft als een koppig paard, zullen we het geduldig onder controle nemen, het onderdanig maken en de Goddelijke Wil laten manifesteren.

Dit is heel goed.

Maak je geen zorgen als de verkoudheid terugkomt. Met griep is het bijna altijd zo. Maar uiteindelijk zal het genezen.

Zegeningen

17 april 1934

*

Lieve Moeder,

Toen U mij vroeg: "Neem je S mee in de riksja?" zei ik "Nee." Meende U dat ik hem mag meenemen? Of moest ik hem meenemen?

Ik dacht dat als hij tegelijk met je naar de markt zou gaan, hij het misschien oneerlijk zou vinden dat hij moest lopen terwijl je met de riksja wordt meegestuurd. Maar als hij na jou gaat, doet deze vraag zich niet voor.

21 april 1934

*

Moeder,

Deze gunstige Darshan-dag heeft mij een nieuw leven, een nieuw bewustzijn en een nieuwe aspiratie gegeven. Ik voel dat een transformatiekracht zich heeft verzameld en dat die mij zal transformeren. Ik buig voor U neer, lieve Moeder, en met Uw liefde en zegeningen begin ik aan een nieuw leven.

Ja, een bijzondere bescherming vergezelt mijn zegeningen vandaag en een zekerheid van overwinning is in mijn liefde besloten.

24 april 1934

*

Moeder,

Ik ben blij dat ik weer aan het werk ben. Al Uw Liefde, Genade en Bescherming zijn met mij, Uw aanwezigheid is in mij en, Moeder, de Goddelijke Genade zal zich zeker manifesteren.

Bewaar deze kalmte en dit geloof, laat *niets* ze verstoren. Als er dingen veranderd moeten worden, doe het dan langzaam, niet gehaast. — *tijd* is een grote helper als we weten hoe we er gebruik van moeten maken —en verander alleen wat absoluut noodzakelijk is. Regels mogen niet te rigide zijn—het werk van het Goddelijke vereist flexibiliteit en plasticiteit—en voor de werkers is een te rigide regel een grote belasting voor de zenuwen. Alleen wanneer de genomen vrijheden gevaarlijk en schadelijk zijn, moeten ze worden ingeperkt.

En wees ervan verzekerd dat alles goed komt.

Met liefde en zegeningen

24 april 1934

*

Lieve Moeder,

Ik ben stilletjes gelukkig in uw liefde en vol vertrouwen dat ik zal zijn zoals het Goddelijke wil, omdat U mij zo zult maken.

Ik ben er volkomen van overtuigd dat je steedsmeer zult zijn wat het "Goddelijke wil" en dat alles goed zal komen.

B gaf me een zak rijst uit Chidambaram; we zullen deze rijst op de 29e voor de hele Ashram koken.

Wilt u me er op die dag aan herinneren, zodat ik er extra goed op kan letten om het te proeven?

25 april 1934

*

Moeder,

N komt vaak naar me toe voor werk. Als u wilt, kunnen we hem het werk met de kerosine geven. Hij zal het bijhouden en het dagelijks aan mij geven; dit zal een controlemechanisme zijn voor hem. Ik ben niet bang dat hij de spullen die hem zijn toevertrouwd zal misbruiken. Met een sprankje hoop dat hij misschien kan veranderen, leg ik dit aan u voor.

Heb je met L gesproken over het stoppen met het werk met de kerosine? Hoe reageert hij daarop? Dit is een belangrijk punt.

Is we dat werk aan N geven, moet dat met een *zeer sterke waarschuwing* gebeuren dat hij *absoluut nauwgezet* te werk moet gaan, dat elke schending van het vertrouwen zeer serieus zal worden genomen. Hij moet regelmatig dagelijks verslag uitbrengen, dat aan mij voorgelegd zal worden.

Alle liefde en zegeningen voor jou.

Ik hoor dat A's slabladeren in de vuilnisbak zijn gegooid! Wat een vreselijke verspilling! Zoveel mensen zouden er blij mee zijn geweest, het is zo'n gezond voedsel! Ik kan zoiets niet begrijpen.

Als het te veel werk was om ze in de rest van de maaltijden te verwerken, hadden ze op zijn minst weggegeven kunnen worden. S zou er net zo blij mee zijn geweest. Ik hoop dat zoiets in de toekomst niet meer zal gebeuren.

26 april 1934

*

Moeder,

In de keuken werken H en P hard en zonder enige terughoudendheid. Mocht u ooit een hulpje voor de keuken willen, dan smee ik u, verlicht alstublieft het werk voor hen.

Het moeilijkste zal zijn om iemand te vinden die ze willen helpen. Ik wil geen nieuwe ruzies. Als je iemand kunt aanbevelen, zal ik dat graag regelen.

Met geduld en volharding komt alles goed.

Met liefde en zegeningen

26 april 1934

*

Ik heb mijn plaats ingenomen in het hart van mijn kind en mijn zegeningen zijn met hem.

7 mei 1934

*

O mijn geliefde Moeder,

U overspoelt mij zeker met Uw Liefde.

Wat mensen ook over mij zeggen – goed of slecht – ik draag mijn lieve Moeder in mijn hart, die mij dicht tegen Haar boezem houdt. Ik weet ook dat wanneer er gevaren buiten zijn, wanneer er kwaadwilligheid is, mijn Moeder mij onder Haar vleugels houdt en dan kan niets mij raken, niets kan mij beïnvloeden.

Ja, mijn kind.

Je bent altijd in mijn armen, gebaad in mijn liefde, die de sterkste bescherming moet zijn tegen alle aanvallen van welke aard dan ook. Houd je volledige vertrouwen vast: we zullen zegevierend door alle moeilijkheden heen komen.

13 mei 1934

*

Moeder,

D vroeg om minder kwark, maar J gaf haar de gewone kop. Ze wilde de kop teruggeven, maar hij wilde hem niet aannemen, dus liet ze hem op tafel staan. Toen vroeg hij haar om toestemming van Moeder te vragen als er maar een halve kop kwark nodig was. D klaagde hierover bij mij. Ik zei: "Ik zie wel morgen."

We kunnen ons inderdaad niet bemoeien met zulke onbeduidende zaken. Degenen die voortdurend vergeten dat ze hier niet zijn om het meest onnozele gewone leven te leiden, kunnen niet van ons verwachten dat we hun stomme ruzies oplossen.

27 mei 1934

*

O Heer Boeddha, de krachten van Mara vielen U aan, maar U was ongebonden, geconcentreerd, kalm, stil, vredig; toen daalde het Licht neer, de vijandige krachten verdwenen en er heerste vrede op aarde.

O Moeder, laten we allen toegewijd blijven aan de Waarheid, altijd vredig, kalm, stil en onwankelbaar, onbewogen door welke omstandigheden dan ook, en de vijandige krachten zullen verdwijnen.

Ja, dit is uitstekend. Het is door een stille, sterke en volhardende vrede dat de ware overwinningen behaald kunnen worden.

Met liefde

28 mei 1934

*

Mijn geliefde Moeder,

Mijn hele wezen zoekt zijn toevlucht in U en op elk moment voel ik U als de Werkelijkheid.

Ik houd U altijd in mijn armen en zal U door alle moeilijkheden heen dragen.

29 mei 1934

*

Lieve Moeder,

Laat mijn hele wezen alleen op U gericht blijven.

Zorg ervoor dat je altijd kalm en vredig blijft en laat de innerlijke gelijkmoedigheid zich steeds vollediger in je wezen vestigen. Laat je denkvermogen niet te actief zijn en niet volledig te leven temidden van onrust, trek geen overhaaste conclusies op basis van een oppervlakkige blik op de dingen; neem altijd de tijd, concentreer je en beslis alleen in stilte.

Mijn liefde en zegeningen zijn altijd bij je.

30 mei 1934

*

Moeder,

Ik ben moe van mijn natuur. Ik moet erbovenuit stijgen als ik het werk wil volbrengen. Steeds weer slaat het me neer en probeert het me mee te sleuren in een onrustige toestand vol twijfel, gebrek aan zelfvertrouwen en ego.

Moeder, til me opnieuw op uit deze onrust in mijn natuur en laat me ademen in de vrije en uitgestrekte lucht van Uw oneindige Liefde.

Het is niet in één dag dat je je eigen natuur kunt overwinnen. Maar met geduld en volharding zal de Overwinning zeker komen.

1 juni 1934

*

Lieve Moeder,

Ik zie werkelijk de golven van vijandigheid tegen me, maar ik blijf stil; mijn wezen blijft standvastig, evenwichtig en geconcentreerd in Uw Liefde en Aanwezigheid.

Ja, wees stil. We hoeven alleen maar geduldig te werken zonder ons door iets te laten storen en het geloof in de onvermijdelijke overwinning te blijven loslaten.

Met liefde en zegeningen

6 juni 1934

*

Lieve Moeder,

J vroeg namens de dames om tamarinde, om mee schoon te maken. Hij vertelde me een lang verhaal over Uw goedkeuring van de tamarinde, dus gaf ik het hem. Ik blijf erbij dat citroenschillen voldoende zijn, maar deze dames hebben hun eigen ideeën. Tamarinde maakt sneller schoon dan citroen, wat meer werk kost en wat ze niet willen doen.

Het voordeel van citroenschillen boven tamarinde is dat citroenschillen de handen niet beschadigen – integendeel – terwijl de tamarindeschil groeven kan veroorzaken. Maar laat ze het maar eens proberen.

Moeder, L en ik hebben nu een bijnaam: Pagal, wat dol betekent.

Trek je niets aan van de domheid van anderen.

8 juni 1934

*

Lieve Moeder,

Het Goddelijke Bewustzijn daalt neer, vult de aarde en dringt diep door. Het zal zeker het volledige herstel van de aarde tweebrengen.

U hebt in deze paar dagen veel in mij bewerkt; u hebt mij uw geduld, rust en vrede gegeven, een energie die maar blijft werken en een vast geloof in de oneindigheid van de tijd.

Ja, de zekerheid van de Overwinning geeft een oneindig geduld met maximale energie.

Altijd bij je.

9 juni 1934

*

Lieve Moeder,

Ik vind het niet moeilijk om met F om te gaan. Ik geloof dat ik een goede invloed op haar kan uitoefenen en haar terug naar je kan brengen. Regel dat we contact kunnen hebben onder het voorwendsel van werk of wat u maar wilt. Ik weet dat wanneer ik ga, ik omringd ben door uw liefde en bescherming. Ik durf dat te doen omdat u mij in de bescherming van uw liefde hebt gehouden.

Het is waar dat de goddelijke bescherming altijd om ons heen is, maar ze werkt pas volledig wanneer we geconfronteerd worden met gevaren die onvermijdelijk waren; dat wil zeggen, wanneer we werk doen voor het Goddelijke, als er plotseling gevaren opduiken, dan werkt de bescherming op zijn best. Maar om werk op te pakken dat, per slot van rekening, helemaal niet onmisbaar en zelfs niet zeker nuttig is en dat extreem gevaarlijk is, en erop vertrouwen dat de goddelijke bescherming ons zal redden van alle mogelijke

gevolgen, dat is een actie die als een uitdaging aan het Goddelijke is, en het Goddelijke zal daar nooit mee instemmen.

Ik zal het uitleggen: als het absoluut noodzakelijk was dat je haar werk zou leren (wat in feite niet alleen niet noodzakelijk is, maar absurd nutteloos) en als F de enige was die je dat kon leren (wat niet het geval is, want H weet het bijna net zo goed als zij), dan zouden we de zeer reële gevaren die je te wachten staan door regelmatig met F af te spreken, kunnen negeren. Deze ontmoetingen zouden misschien, met de hulp en bescherming van het Goddelijke, goede resultaten voor F kunnen opleveren.

Maar doen alsof je het werk alleen leert om F's karakter te beïnvloeden, is een worm van onoprechtheid in de kiem van de actie steken en kan alleen maar rampzalige gevolgen hebben.

Met liefde en zegen

10 juni 1934

*

Lieve Moeder,

Het werk in de Dining Room wordt gedaan en zal altijd gedaan worden; de kasten, de vloer en de kleden zijn er schoner dan waar dan ook. Maar er moet nu nog iets anders gebeuren: we moeten boven de leugen en onze valse natuur uitstijgen.

Ja, dit is het belangrijkste. Zodra de leugen overwonnen is, zullen al deze moeilijkheden verdwijnen.

22 juni 1934

*

Lieve Moeder,

Vroeger duurde het lang voordat de houtsnippers die we kochten om te koken opbrandden – het was langzaam koken; maar het vuur van deze houtsnippers is behoorlijk sterk en kookt snel. Persoonlijk vind ik dat eten dat onder een langzaam vuur gekookt wordt, lekker smaakt en ook goed is voor de vertering.

Ik proef het eten zowel 's ochtends als 's avonds en vind het in alle opzichten erg lekker. Wat het vuur betreft: sommige dingen moeten snel gekookt worden, andere langzaam. In dat laatste geval kun je een paar houtsnippers aan de snippers toevoegen om het vuur langzamer te laten branden.

Moeder, ik wil graag weten wie de mensen zijn die buikpijn hebben, want misschien kan ik dan iets achterhalen. Het water dat we gebruiken om te koken, wordt altijd gefilterd en door een doek gehaald. Al heel lang maken we onze pannen en potten schoon met alleen as – fijn en gezeefd. Is zeep nodig?

Nee, zeep is niet nodig en ik weet zeker dat er niets vies is. Wat betreft de mensen met buikpijn, dat zijn verschillende soorten mensen en de meesten eten niet van buiten, maar het kan heel goed komen door de

weersverandering en dat ze verkouden zijn geworden. Je hoeft je geen zorgen te maken, daar ben ik zeker van.

24 juni 1934

*

Moeder,

Vandaag werd ik bedreigd door wolken, donkere wolken; maar nu is dat allemaal rustig voorbijgetrokken. Moeder, het vergeten van uw Liefdevolle Aanwezigheid, zelfs maar voor een paar minuten, bracht zo'n doodachtige toestand teweeg – het was volkomen ondraaglijk. Ik was zo opgelucht toen het voorbijging.

Ik begrijp niet hoe wolken nu bij je kunnen komen en ik weet zeker dat ze helemaal niet kunnen blijven. Je moet het van iemand hebben opgelopen. Zorg ervoor dat je altijd de levende aanwezigheid en bescherming om je heen houdt wanneer je met mensen spreekt.

Met alle liefde, altijd.

26 juni 1934

*

Moeder,

Ik heb met C gewerkt, of liever gezegd, ik heb hem een paar minuten vervangen. Ik was zo blij hem te zien. U bent door uw werk vrienden bij ons geworden en hebt ons naar zo'n staat van bewust begrip, kennis en liefde gebracht dat misverstand, disharmonie, onverdraagzaamheid en woede geen plaats hebben.

Wat je zegt is volkomen waar. Er bestaat een diep en waar bewustzijn waarin iedereen elkaar in liefde en harmonie kan ontmoeten.

28 juni 1934

*

Moeder,

14 juli¹ komt eraan. De wegen aan beide zijden van Aroumé zullen vol staan met mensenmassa's en er zal nauwelijks voldoende ruimte zijn voor mensen om te passeren, vooral 's avonds. Ik stel voor dat de inwoners hun avondeten vroeg nuttigen, dat er de hele dag een portier wordt geplaatst en dat de poort om 19.30 uur van binnenuit wordt afgesloten. Ik ben niet bang voor de drukte van het publiek, maar het is beter om op onze hoede te zijn.

Ja, het is beter om op onze hoede te zijn. Het is misschien zelfs beter om de hoofdingang volledig te sluiten (behalve voor het in- en uitrijden van de kar)

---

¹ Dag van de Franse Republiek.

en de deur van de wachtkamer aan de Rue François Martin te openen, met iemand die die deur bewaakt. Bovendien zal het terras van Aroumé een prachtige plek zijn om naar het vuurwerk te kijken. Iedereen die het wil zien, moet de mogelijkheid krijgen om daar te blijven en samen via de achterdeur te vertrekken als het klaar is. Als ze weg zijn, zal M de deur op slot doen.

A suggereert dat de dames die avond niet zelf hoeven te gaan eten – het kan in lunchtrommels naar hun kamers worden gebracht.

Ik zie de noodzaak van deze voorzorgsmaatregelen helemaal niet, als alles geregeld is zoals ik heb uitgelegd. Bovendien willen sommige dames misschien wel het vuurwerk zien en als ze met iemand meegaan, is er geen enkel gevaar.

1 juli 1934

*

Mijn lieve en geliefde Moeder,

Vandaag was ik erg van streek – de onrust van al die dames overspoelde me. Ik weigerde naar iets te luisteren; ik zei tegen mezelf: “Het Goddelijke is de Waarheid; hetzelfde Goddelijke element is in alles aanwezig. Zie dat, leef daarnaar. Harmonie, liefde, vrede en geluk vormen het leven van de Ashram.”

Ik ben blij te zien dat je de juiste houding hebt behouden en onverstoort bent gebleven door deze oppervlakkige en dwaze stormen.

Altijd bij je in liefde en bescherming

6 juli 1934

*

Moeder,

De serveerkamer is een plek geworden om de kranten te lezen. Mag dat? Als er de werken van Sri Aurobindo of Uw "Gebeden" lagen, zou het prima zijn. Maar romans, maandbladen en dagbladen – hoe kunnen die daar gelezen worden?

Ik denk dat het moeilijk is om me hiermee te bemoeien. Als de lezers het niet voelen, kunnen we het hun niet opleggen.

7 juli 1934

*

Lieve Moeder,

Het heeft me altijd toegeschenen dat ik de betekenis van Bhakti niet ken. Maar als een rivier stroomt mijn hele wezen naar U toe. Dit is alles wat ik weet, Moeder, en ik wens dat het steeds meer mag stromen, meer mag opstijgen in vloedgolven, alle grenzen mag doorbreken en voor eens en voor altijd mag verdwijnen in Uw liefde.

Dit is bhakti en niets anders.

10 juli 1934

*

Lieve Moeder,

Wanneer de bediende K de lege lunchtrommels komt halen, opent hij ze en eet alles op wat er nog in zit, of neemt het mee. Ik heb Amrita gevraagd hem te zeggen dat hij de lunchtrommels helemaal niet mag openen: zijn enige taak is om ze mee te nemen. Ik zal morgen met hem praten.

Wat gebeurt er met al het eten dat in de lunchtrommels wordt meegenomen? Wordt het verdeeld (en eerst aan de bedienden die in Aroumé werken) of wordt het weggegooid? Als het niet wordt verdeeld, zie ik niet in waarom deze arme man niet zou mogen eten als hij honger heeft. De meeste bedienden weigeren het overgebleven eten aan te nemen; als er één het neemt, waarom zou je het dan weigeren? Misschien raakt al het eten door elkaar als de trommels terugkomen in Aroumé en is het niet meer te eten. Dit moet allemaal zorgvuldig worden bekeken voordat er een besluit wordt genomen.

14 juli 1934

*

Moeder,

De mieren bezorgen me te veel overlast; ze bedekken de boter in mijn kamer. Ik heb geen pot of fles, dus ik bewaar de boter in het boterblikje zelf.

Voor de boter hoef je alleen maar een diepe schaal met water te vullen, een leeg blikje in het midden te zetten en de boter er bovenop te leggen.

18 juli 1934

*

Moeder,

M heeft geen zin om koeienmest te geven. Hij vroeg me: "Wat ga je ermee doen?"

Ik zei: "Ik ga koeienmest, zaagsel en kolenstof mengen en er ballen van maken als brandstof."

"Waar haal je het kolenstof vandaan?" vroeg hij.

"Van S," antwoordde ik.

Hij zei: "Ik heb het hem steeds maar gevraagd, maar hij wil het me niet geven. Als jij mij kolenstof geeft, geef ik jou koeienmest, zoveel als je wilt."

Moeder, als u hem kolenstof wilt geven, kan dat natuurlijk.

Het houtskoolstof is *absoluut* onmisbaar in de ballen als je wilt dat ze lang meegaan en goed verwarmen zonder al te veel te stinken. Maar S heeft veel meer houtskoolstof dan je kunt gebruiken; er was zelfs een keer dat hij het

weggaf of weggooid. Dus er zal vast genoeg houtskoolstof zijn voor de ballen en ook voor M. Als je een woordje voor S wilt laten schrijven, zal ik dat doen.

20 juli 1934

*

Moeder,

ik weet niet zeker of ik bananen kan krijgen. Als ze er zijn, zijn het de bananen die je vandaag zag, die tot morgen bewaard worden. Als ze er niet zijn, moet ik dan zonder bananen terugkeren? En ik zou een briefje kunnen ophangen op de leiste in Aroumé: "Geen bananen op de markt."

Het is moeilijk om zo'n briefje op te hangen als er daadwerkelijk bananen op de bazaar zijn. Je kunt dat alleen zeggen als er werkelijk geen zijn.

22 juli 1934

*

Moeder,

De dag zal niet snel komen dat ik voor U werk, mijn lieve Moeder, en U volledig rust op Uw sofa; U brengt het Goddelijke ongemanifesteerde naar beneden en wij werken en manifesteren U.

Dit is een punt waarop ik nu onmogelijk een antwoord kan geven.

Met alle liefde en zegeningen, altijd

23 juli 1934

*

Lieve Moeder,

Alle onderwerping aan U, alle liefde voor U, een volledige versmelting, een totale verdwijning in U. Vandaag stroomt een onvoorwaardelijke overgave van mijn hele wezen in vloed naar buiten voor U.

Ja, mijn lieve kind, ik weet dat je overgave volkomen oprecht is, en jij weet ook, daar ben ik zeker van, dat mijn vertrouwen in jou en jouw toekomst volledig is.

Alle liefde en zegeningen voor jou, altijd

23 juli 1934

*

Moeder,

Ik heb 200 onrijpe bananen gekregen. Ik deel ze morgenochtend uit in de hoop dat de inwoners ze een dag bewaren en ze dan opeten.

Misschien kunt u een bericht sturen dat de bananen onrijp zijn en bewaard moeten worden, omdat er niets anders op de markt verkrijgbaar was.

24 juli 1934

*

Geliefde,

Ik ken Uw liefde, Uw genegenheid, Uw vertrouwen in mijn toekomst – die is helder, schitterend, stralend. Moge al mijn liefde voor u zijn, Moeder.

Kijk voor je uit met een wijde, stille, sterke vrede en ga gestaag verder. Alles komt goed.

Met liefde en zegeningen

25 juli 1934

*

Moeder,

Mijn bewustzijn verandert. Ik zie en besef Eenheid, Vereniging, Harmonie. U bent in ieder van ons en U straalt in ons allen. Ik voel U, Moeder, Uw Liefde en Uw Licht.

Het is je eigen bewustzijn dat groeit en verandert, en dat is heel goed.

Alle liefde voor jou, mijn kind

28 juli 1934

*

Mijn lieve Moeder,

De hele adhar moet volkomen sterk zijn – stil, in rust, in vrede, onbewogen, onverstoord, stabiel, perfect in balans – voordat de Goddelijke Realisatie plaatsvindt.

Ja, dit is allemaal helemaal juist en het is inderdaad deze diepere Vrede die zich in jou moet vestigen.

Met alle liefde en zegeningen, altijd

29 juli 1934

*

Moeder,

Gisteren heeft K de moeder van R meegenomen naar Aroumé. In het magazijn vroeg ze aan H: "Ben je getrouwd? Waar is je man? Heb je een kind? Hoe groot is het?"

Wat een idioot!

K zei tegen H: "Begrijp je wat ze zegt? Mag ik het je uitleggen?"

H antwoordde: "Ik begrijp het, je hoeft niets te zeggen."

Moeder, het is beter om geen bezoekers te ontvangen als we aan het werk zijn; en niemand mag naar Aroumé worden gebracht tijdens het serveren en eten. Ze moeten dat van tevoren met mij regelen.

Helemaal mee eens.

Er kan een mededeling worden opgehangen dat Aroumé niet bezocht mag worden zonder speciale toestemming van Moeder en zonder voorafgaande afspraak met Dyuman over het tijdstip van het bezoek.

Met alle liefde en zegeningen

4 augustus 1934

*

Lieve Moeder,

A van de Wasafdeling vraagt me om hem te helpen. Hij zegt: "De Moeder heeft me geschreven dat ik heel aardig moet zijn en voorzichtig moet zijn met de vliegen, zodat ze zich niet verzamelen, enz."

Ja, vliegen zijn erg gevaarlijk, nu meer dan ooit.

Wanneer de Wasafdeling werkt, worden de vaat van de gevangenen onmiddellijk in het water gezet; maar wanneer de inwoners 's avonds laat gaan eten, blijven hun borden in de open lucht staan en verzamelen zich er vliegen op.

Er mogen geen afwasstukken in het open blijven staan, want die trekken vliegen aan. Als ze niet meteen afgewassen kunnen worden, moeten ze in een teil met water worden gedompeld – *dit is erg belangrijk.*

Het is tegenwoordig beter om de vloer van de keuken, de serveerruimte en de eetkamer dagelijks met *chloor* te reinigen. Ook de serveertafels.

8 augustus 1934

*

Mijn Geliefde,

D maakt siroop voor uw sap van de gewone suiker die R heeft geleverd. Zou het niet beter zijn om de Taikoo-pakjes Chinese suiker voor u te gebruiken?

Het is niet nodig; de andere wordt vanzelf schoon door het koken en filteren.

Mijn lieve kind, ik ben altijd bij je in alle liefde, bescherming en vertrouwen.

16 augustus 1934

*

Geliefde Moeder,

Alle liefde voor u. Moge alles rustiger en vrediger zijn en moge je volledig tot rust komen.

In de huidige stand van zaken moeten we tevreden zijn, denk ik, met de innerlijke rust die er altijd is, onaangetast door enige externe onrust.

Met liefde en zegeningen, altijd

17 augustus 1934

*

Moeder,

Wat moet ik doen met de aardappelen en uien waar de dames om vragen? Ik heb nog geen oplossing gevonden, hoewel ik er al meerdere keren aan heb gedacht om ze in Madras te kopen.

In Madras heerst ook cholera, erger dan hier. Ik heb liever dat ze geen uien gebruiken, want van alle groenten is dat de groente die het meest vatbaar is voor infecties.

18 augustus 1934

*

Moeder,

Ik licht de mensen die voor u koken in over de uien. Wat moeten we dan met de keuken doen?

Ze mogen niet bewaard worden, maar moeten direct na aankoop gebruikt worden, *pas geschild op het moment van gebruik* (dit is erg belangrijk) en goed gekookt.

Altijd dichtbij, in hulp en vertrouwen

19 augustus 1934

*

Moeder,

De schoonheid van de seizoen groenten: [de leerling somt de ingrediënten van twee pompoengerechten op]. De dingen zijn vers, lekker en goedkoop.

Het is goed, zolang er maar niet bij elke maaltijd pompoen is.

23 augustus 1934

*

Lieve Moeder,

H leest het briefje van D over de witte peper. Ze zei tegen me: "Waarom een fles kopen! Breng de witte peper mee, ik zal hem zo fijn malen als een fles Morton peper gemalen in Londen. Hij zal helemaal vers voor u zijn Moeder."

Als het echt niet te veel werk is, heb ik het liever thuis klaargemaakt.

30 augustus 1934

*

Mijn lieve moeder,

In D's keuken zag ik de aardappelen en zei tegen haar: "Deze zijn niet geschikt voor Moeder." Als ze bederven, worden ze zacht en noemt ze ze bloemige aardappelen. Ik heb haar alles uitgelegd.

Als het gaat om de onhygiënische omstandigheden op de markt, was en spoel ik de groenten die u nodig heeft in water vermengd met een paar druppels azijn.

Je hebt helemaal gelijk en de groenten van de markt zijn veel beter dan wat zij ons geeft, vooral de aubergines die wel van stro lijken te zijn gemaakt.

31 augustus 1934

*

Geliefde moeder,

Niets kan mijn verbondenheid met U in de weg staan. Of ik nu steenpuisten heb of niet, niets kan mij ervan weerhouden op te gaan in Uw liefde. Ik ervaar dagelijks dat U mij in uw armen en hart draagt. Liefs, liefs voor U, lieve Moeder.

Deze puisten zullen vast snel verdwijnen en je zult je weer helemaal beter voelen.

Al mijn liefde is erop gericht om dit op te lossen.

4 september 1934

*

Moeder,

Waarom is mijn toestand zo plotseling veranderd, vraag ik me af? Vanmorgen was ik nog helemaal normaal, en in een oogwenk was alles veranderd en stond ik in een veranderde toestand voor U. Wat het ook moge zijn, ik heb vandaag veel geleerd, Moeder. De bewegingen die eerst los en onsamenvattend waren, zijn nu beheerst en geconcentreerd. Moeder, ondanks valpartijen en blunders, zal ik zeker worden zoals U wilt.

Er is geen valpartij en geen blunder en ik weet niet waarom mijn toestand zo is veranderd. Maar als het ten goede is, ben ik erg blij. Natuurlijk valt er altijd iets te leren en is er altijd vooruitgang te boeken, en in elke omstandigheid kunnen we een gelegenheid vinden om een les te leren en vooruitgang te boeken.

Als je je geconcentreerder voelt dan voorheen, is dat heel goed, vooral als het een concentratie op het Goddelijke is, waarbij je steeds meer alle invloeden wilt vermijden behalve die van het Goddelijke en wilt accepteren dat je alleen door de wil van het Goddelijke wordt geleid en door niemand anders.

Je zei vandaag dat het einde is aan het over elkaar roddelen. De dag waarop de bewoners van de Ashram stoppen met het over elkaar roddelen, waarop alle geruchten ophouden, zal een gezegende dag zijn en zal ons werk van realisatie veel gemakkelijker worden.

Wat je ziet, wat je observeert, moet je voor jezelf houden en aan niemand anders dan mij vertellen.

Wees opnieuw een voorbeeld voor anderen – laat ze zien hoe een ware sadhak hoort te zijn.

Ik vertrouw erop dat je het zult doen en al mijn liefde en kracht zijn met je voor deze prestatie.

11 september 1934

*

Lieve Moeder,

U zult het me zeker laten weten als Uw vertrouwen in mij wankelt als Uw liefde niet beantwoord wordt.

U hebt dit wezen geroepen om te leven in de Ashram in het Licht van het Goddelijke, met het hoofd gevuld met de Aanwezigheid van het Goddelijke, het hart gevuld met Uw Liefde, het levenslichaam gevuld met de dynamische Kracht van het Goddelijke voor de uitvoering van de Goddelijke Wil.

O Moeder, O Heer, moge U dit wezen bezitten, moge het tevoorschijn komen en uitsluitend leven in de volle pracht van Uw Liefde, Licht en Waarheid.

Dit is mijn gebed tot de Genadevolle Goddelijke.

Uw gebed wordt gehoord, uw vurige verlangen ontvangt het juiste antwoord. Ons vertrouwen en onze liefde zijn altijd bij U en ons Licht en Bewustzijn om het hele wezen te verlichten, te transformeren en te vervolmaken.

Met al onze zegeningen

11 september 1934

*

Lieve Moeder,

Eén ding overwint alle moeilijkheden in mij: het is dat mijn geloof, vertrouwen en geloof nooit wankelen. Deze geloofstoestand is solide en onbreekbaar; Het is een eeuwig geloof, een liefdevolle aanwezigheid van het Goddelijke. Ik word gesteund door een immens geloof in U, mijn liefdevolle Moeder, en in mijn geliefde Sri Aurobindo.

Ja, het is je geloof en liefde die je door alle moeilijkheden heen draagt naar een uiteindelijke overwinning.

Met al mijn liefde en zegeningen

14 september 1934

*

*Moeder,
ik ben kalm en gelukkig. Eén gebed: moge deze vijandige aanval
voorbijgaan en mogen wij allen gezond blijven.*

Mijn lieve kind, wees verzekerd van ons vertrouwen en onze liefde. Onze hulp en bescherming is overal, zodat alle problemen tot een einde mogen komen.

15 september 1934

*

Mijn lieve kind,

ik begrijp niet hoe wat je voorstelt kan helpen. Het werk dat je is gegeven, het leven dat je leidt, moet het werk en het leven van een sadhak zijn, niet dat van een koelie. Als je behandeld of geleefd zou worden als een koelie en niet als een sadhak, zou je dit werk nooit kunnen doen.

Bovendien zie ik niet in hoe het afzien van de dingen die ik je geef, ook maar enigszins de ontevredenheid van A en anderen zoals hij zou kunnen verhelpen.

De ware houding is noch ascetisch zijn, noch toegeven aan verlangens. De ware houding is in alle eenvoud te aanvaarden wat ik geef, er volkomen tevreden mee te zijn en noch om meer te vragen noch te weigeren wat gegeven wordt. Dit is het ware voorbeeld om te geven, het voorbeeld dat anderen kan helpen om hun plichten als sadhaks beter te begrijpen.

Niets kan A genezen, behalve het loslaten van het feit dat verlangen en de bevrediging van verlangen het principe van zijn leven is.

Als hij *echt* wil stoppen met het afwassen van de keukenvaten, neem ik aan dat je het op een andere manier kunt regelen. Maar eerst moet je van hem vergewissen dat hij echt wil stoppen met dat werk.

Blijf mijn kind, eenvoudig, stil en tevreden, en alles komt goed.

5 oktober 1934

*

Lieve Moeder,

Laat me je vertellen, mijn lieve Moeder, ik ben volledig stil, ondanks de directe beschuldigingen tegen mij, en ik ben blij je te kunnen meedelen dat er een beter begrip op komst is.

Het zal er zeker komen als we standvastig blijven in de juiste houding.

Mijn geliefde Moeder, ik aanvaard U, ik ontvang U, ik draag U altijd in mijn hart. Lieve Moeder, moge Uw Liefde zich openbaar maken.

Ja, ik ben altijd bij je, in het diepst van je hart, in onwankelbaar Bewustzijn en Liefde.

11 oktober 1934

*

Lieve Moeder,

Ik hoorde dat D, B, N en G allemaal beschuldigingen tegen mij hebben geuit. Maar dat maakt niet uit. Ik ben heel gelukkig – gelukkiger, standvastiger en rustiger dan ooit tevoren. Er is één ding dat me rust heeft gegeven: Uw vertrouwen, Uw Liefde en mijn geloof in Uw Liefde.

Lieve Moeder, het hele gebeuren loopt ten einde en ik heb goede hoop dat er meer begrip zal komen en wat meer vrede.

Zolang al deze vrouwen in het vitale bewustzijn leven – zoals ze doen – zullen ze ruzie maken, jaloers zijn, afgunstig, hatelijk, depressief, enzovoort. Het beste is om er niet veel waarde aan te hechten, want het doet er in feite niet toe. Je zet de zaken recht, maar de volgende dag gaat het weer mis, omdat de zetel van hun bewustzijn niet veranderd is. Zelfs als ze zich tot het Goddelijke wenden, zullen ze zich in dezelfde geest en met dezelfde reacties wenden: concurrentie, strijd, woede, jaloezie, hatelijkheid en al het andere.

Het is het bewustzijn dat van plaats moet veranderen en zich moet verplaatsen van het vitale naar een hogere of diepere plaats.

Wanneer ze naar je toe komen, kun je ze vertellen dat al deze verhalen totaal onbelangrijk zijn, dat ze alledaagse reacties zijn van het gewone leven en dat het zeker geen zin heeft om hier te komen om op die gewone manier te leven. Ze moeten zich inspannen om op te stijgen naar een hoger en waarachtiger, naar een meer onbaatzuchtig en onzelfzuchtig bewustzijn en daar zullen ze zien dat alles goed komt voor hen.

Wat jou betreft, ik ben blij dat al deze onrust je ongedeerd heeft gelaten. Inderdaad, dat moet steeds meer zo zijn en je moet zelf al deze dingen bekijken vanuit het licht en de gelijkmoedigheid van een spiritueel bewustzijn vervuld van de Goddelijke Aanwezigheid en Liefde.

Onze hulp en ons vertrouwen zijn altijd bij je.

12 oktober 1934

*

Lieve Moeder,

Vanmorgen, toen H en P de balletjes voor de groenten aan het bakken waren, kwam deze gedachte bij me op:

We komen hier om te blijven. Stel dat we op de proef worden gesteld? We worden in een grote pan met olie geplaatst onder een zeer sterk vuur, en we moeten in de pan zitten, kalm, stil, onbewogen en volledig ontspannen. Degenen die de test doorstaan, mogen de Yoga beoefenen.

Het zou nauwelijks een test zijn. Morele moed en uithoudingsvermogen zijn vaak veel moeilijker te verkrijgen dan materiële moed en uithoudingsvermogen.

15 oktober 1934

*

Lieve Moeder,

Mijn taak is nu moeilijker. Wanneer A bij me komt, spreekt hij nauwelijks over het werk in de Graanschuur. Maar hij kan praten over onderwerpen die mij vreemd zijn: de wereld, haar eigenaardigheden en vele andere dingen. Ik ben echt in de war.

Laat hem praten, je hebt geen antwoord nodig. Blijf gewoon in je gedachten leven met het ware bewustzijn en de wil dat hij daartoe ontwaakt.

18 oktober 1934

*

Mijn lieve Moeder,

Tijdens de moessonregens kwamen de bedienden niet opdagen en boden wij, de bewoners, ons vrijwillig aan om het eten uit te delen en de borden naar de andere bewoners te brengen. Zullen we dat niet blijven doen?

Ja, dat moet gebeuren. Mensen kunnen niet zonder eten.

21 oktober 1934

*

Mijn lieve en geliefde Moeder,

Ik ben gelukkig omdat ik altijd door U gesteund en gedragen word. Zo vaak komen de arbeiders naar me toe en spelen ze een toneelstukje op en raken ze in een sombere stemming. Maar ik ben gelukkig, mijn lieve Moeder, dus de somberheid verdwijnt van hen en geluk en vrede heersen.

Ja, dat is heel goed – geluk is net zo besmettelijk als somberheid. En niets is nuttiger dan mensen te besmetten met een waar en diep geluk.

25 oktober 1934

*

Lieve Moeder,

Mijn hele wezen blijft onbewogener dan voorheen, meer ongebonden, meer onverstoord, meer onbewolkt door omstandigheden, condities en somberheid.

Ja, dit is goed – en deze gelijkmoedigheid en evenwicht moeten blijven toenemen tot volmaaktheid.

Onze hulp, liefde en vertrouwen zijn altijd bij je.

26 oktober 1934

*

Mijn lieve Moeder,

Geen prettig nieuws: vanavond om 6 uur heb ik de porseleinen handgreep van de raamveer gebroken. Het spijt me heel erg voor dit vervelende voorval.

Het maakt niet uit, ze zullen hem vervangen door een messing exemplaar – het is echt een klein, onbelangrijk voorval.

Altijd bij je, mijn lieve kind, en breng ik je vrede, hulp en bescherming met een onwankelbare liefde.

28 oktober 1934

*

Mijn lieve Moeder,

Uw liefde is onwankelbaar en U houdt altijd van mij. Ik zal zeker met U vooruitgang boeken, zo snel als Uw Liefde het toelaat. Ik sta weer stevig op mijn voeten, op een hoger niveau dan ooit tevoren. Na wat geschud en gehuil is mijn kalmte sterker geworden en onwankelbaar – dankzij Uw onwankelbare Liefde.

Uw liefde beantwoordt de mijne volledig.

Ja, mijn lieve kind, het is inderdaad een ware en grote vooruitgang geweest en je gevoel dat je in een nieuw licht bent getreden, is waar; het is eerder een nieuw licht dat is neergedaald in sommige delen van het wezen die nog duister waren en daar zekerheid heeft gebracht.

De liefde is in waarheid de Overwinnaar.

29 oktober 1934

*

Moeder,

M heeft gisteravond, vanmorgen en vanmiddag niets gegeten. Gaat het niet goed met hem?

Ik weet niets over het feit dat M niet eet, maar misschien is het uit protest omdat ik hem heb gedwongen planten te verwijderen die hij niet wilde verwijderen (de planten beschadigden de fundering van Cocotiers huis). Maar als de mannen nu ook een hongerstaking willen beginnen omdat ik niet precies doe wat ze willen, dan... Misschien kun je met hem praten en hem vragen waarom hij niet gegeten heeft. Vermeld mijn vermoeden niet – laat hem zeggen wat hij te zeggen heeft.

30 oktober 1934

*

Lieve moeder,

Een paar dagen geleden stelde S een eis aan mij: "Kom dagelijks naar Canal House."

Ik zei tegen haar: "Dat is niet mogelijk."

Toen zei ze: "Eén keer per week."

Ik antwoordde: "Dat is ook moeilijk. Toch zal ik het proberen, maar het zal niet regelmatig zijn."

"Ik wil naar jou toe komen," zei ze.

"Goed, om 11 uur 's ochtends als je je bloemen komt halen."

Ik zei niet: "Kom niet naar me toe," maar als ze me proberen vast te binden, vind ik het altijd erg moeilijk.

Ze heeft een moeilijke tijd doorgemaakt en oude patronen zijn weer naar boven gekomen en proberen haar terug te slepen naar oude dwalingen; daarom wilde ze je waarschijnlijk zien.

Maar het komt vast wel weer goed met haar.

Je hebt gelijk dat je je door niemand laat vastgrijpen, dat zou in alle opzichten heel slecht zijn.

Met liefde en zegeningen, altijd

7 november 1934

*

Mijn lieve Moeder,

S van de bakkerij kwam vanavond naar me toe en zei: "Waarom geef je ons nu hard brood? Waarom houd je de voorraad aan? Je kunt ons dagelijks vers brood geven." Ik heb hem de problemen uitgelegd van de dagelijkse schommelingen in de consumptie en de noodzaak om een voorraad aan te houden.

Ik neem aan dat het zo kan blijven. Maar vind je het niet eerlijk om S en de bakkers elke dag een vers brood te geven? Ze hebben al het werk, en het is ook nog eens hard werken; ze moeten op zijn minst hun eigen brood kunnen eten als het goed is.

9 november 1934

*

Lieve Moeder,

S is weer erg van streek. Als ik openhartig ben, is er moeilijkheid; als ik zwijg, is er ook moeilijkheid. Geef me een middenweg, zoals Boeddha die gevonden heeft.

Maak je geen zorgen – wat je ook doet, er zal altijd kritiek op zijn. Dus het beste is om geen aandacht te schenken aan wat mensen zeggen en je eigen pad te volgen, volgens het hoogste licht dat je kunt ontvangen.

Met alle liefde en zegeningen, altijd

10 november 1934

*

Mijn Liefste,

Fysiek gaat het veel beter met me; mijn keel lijkt ook beter te zijn. Ik hoop dat het helemaal goed komt.

Laat het licht, de kracht, het bewustzijn je hele wezen overspoelen en je de kracht geven om de aanval op je lichaam meteen af te weren.

Altijd bij je

11 november 1934

*

Lieve Moeder,

Ik had vandaag een beetje koorts en mijn keel doet zo erg pijn. Misschien komt het door een plotselinge weersverandering en het zal over een dag of twee wel weer goed zijn. Mijn lieve Moeder, ik accepteer deze koorts en deze verkoudheid niet. Het moet weg.

Het moet zeker meteen weg. Maar waarom laat je je keel niet schilderen door P, zoals hij dat eerder voor je deed?

Heb je iets warmes om je 's nachts mee te bedekken? Zo niet, zeg het me dan, dan geef ik je een deken. Het is midden in de nacht dat het koud wordt.

Onze liefde en zegeningen zijn altijd bij je.

12 november 1934

*

Lieve Moeder,

De toestand van de groentemarkt is buitengewoon slecht. Niets is in grote hoeveelheden te vinden voor ons. De prijzen zijn meer dan verdubbeld en voor sommige groenten zelfs 5 of 6 keer zo hoog.

We moeten de kosten voor het geld accepteren, maar we moeten streng zijn wat betreft de kwaliteit van het eten. We kunnen geen bedorven of slechte dingen geven.

13 november 1934

*

Lieve moeder,

M zei tegen R: "Waarom vraag je moeder niet om koekjes te laten bakken voor je zoon in onze Bakkerij?" R zei tegen mij: "Wil je de Moeder vragen of ze toestemming wil om koekjes te laten bakken voor de jongen? Ik betaal je het geld." Ik antwoordde hem niet.

Ik zei tegen M: "Doe zulke uitspraken niet. Wij doen zulke dingen niet, het is helemaal nieuw. We moeten eerst aan de Moeder schrijven voordat we zulke dingen oppakken."

Het is volstrekt onmogelijk om de mensen van de Bakkerij met zulke extra werkzaamheden op te zadelen en tegelijkertijd zaken te doen met hun werk.

14 november 1934

*

Mijn lieve Moeder,

U hebt ons gezegd: "Ik ben gekomen om te vechten en te overwinnen."

Aanvaard mij, mijn lieve Generaal, als Uw nederige soldaat. Ik draag Uw banier van Waarheid en Licht. Ik accepteer geen nederlaag.

Een beslissende Overwinning is u gekroond, mijn lieve Moeder. Goddelijke Liefde is de Overwinnaar.

Ja, mijn lieve kind, jij bent mijn goede krijger en jij zult jouw deel in de Overwinning hebben.

Met liefde en altijd de beste wensen

16 november 1934

*

Lieve Moeder,

De afgelopen twee dagen, toen ik op het voetpad van Aroumé was, kreeg ik koorts en hoofdpijn; vanmorgen was het erger en ik moest maar blijven persen.

Vandaag heb ik M's flesje schoongemaakt met snoepjes en iets anders dat ik vanuit Aroumé naar u toe heb gebracht. Ik hield het stevig vast, bewust dat het niet mocht vallen. Het gleed niet weg, maar sprong uit mijn hand; twee keer greep ik ernaar en de derde keer viel het uit mijn hand op de stenen trappen van Aroumé en brak in stukken.

De fles zelf is niet belangrijk, maar waarom deze aanvallen op mij wanneer ik naar Aroumé ga? Het stopt daar niet. Een vijandige macht wilde mij weggagen uit de Ashram, ze wilde dat ik tegen U zei: "Moeder, ik wil me terugtrekken; maak mij vrij van Aroumé en de werkers van Aroumé."

Mijn lieve Moeder, de vijandige machten scheppen een beetje plezier in het kwellen van mij, maar ik accepteer geen nederlaag, ik word niet zwak; ik sta op en ga door en door voorwaarts met volle kracht, ijver en vertrouwen in mezelf en in U en in de uiteindelijke Overwinning van het Goddelijke Licht.

Ja, wees niet bang.

De aanval is niet alleen op U gericht, maar op de hele plek, vanwege de naderende darshan.

We hoeven alleen maar – in volkomen vrede – tegen deze vijandige krachten te zeggen: wat jullie proberen te doen is volkomen nutteloos – jullie kunnen op geen enkele manier de overwinning van het Goddelijke belemmeren.

Alle liefde en zegeningen voor jou, mijn lieve kind

19 november 1934

*

Mijn lieve Moeder,

In alle liefde voor U verdwijn ik in U, en U leeft alleen in mij. Mijn Moeder, ik ben Uw kind.

Met alle liefde voor jou, mijn lieve kind, neem ik je in mijn armen en bewaar ik je in mijn hart.

20 november 1934

*

Mijn lieve Moeder,

Vanavond heb ik zo vaak gewenst dat er een wezen zou komen, een wezen dat boven alle lagere natuur is uitgestegen en volledig is versmolten met het Goddelijke. Mijn lieve Moeder, zulke wezens bestaan ergens daarboven; mogen ze neerdalen en U dienen en Uw Liefde en Bewustzijn manifesteren.

Als ze een lichaam zouden aannemen, zouden ze tegelijkertijd ook de menselijke natuur en al haar moeilijkheden aannemen.

27 november 1934

*

Lieve Moeder,

Mijn hele natuur verandert en zal steeds meer veranderen en haar volmaaktheid bereiken. Ik wil een gelukkig, getransformeerd wezen zijn, alleen zodat ik U van dienst kan zijn.

Het is waar dat je snel op weg bent naar het doel.

Mijn liefde vergezelt je op de weg.

28 november 1934

*

Lieve Moeder,

Vandaag zegt S tegen me: "Ik wil ook met een winnende waaier werken." Eergisteren zei ze nog stellig: "Alleen dorsen en niets anders." Als ze haar grillen volgt, is het nogal moeilijk om naar de anderen te gaan en veranderingen in het werk aan te brengen.

Eén ding wil ik graag weten: wilt U dat ze het pellen van maïs en al het andere werk doet?

Wat kan ik zeggen als ze het ene toestaat en het volgende moment iets anders wil?

30 november 1934

*

Mijn lieve Moeder,

Moeder, mijn Moeder, moge de Goddelijke Vrede neerdalen op aarde. Moge de Goddelijke Vrede neerdalen in elk hart. Alleen in Vrede zal het Goddelijke zich manifesteren en de glorie van Zijn Goddelijkheid verspreiden.

Mijn Moeder, ik vraag om Vrede, Vrede en Vrede.

Ja, Vrede is de onmisbare basis. Onze vrede, liefde en zegeningen zijn altijd bij je.

30 november 1934

*

Mijn lieve Moeder,

Ik heb Sri Aurobindo's bericht over U gelezen. Ik heb het nog eens gelezen en toen nog een keer.

Mijn Heer, de Moeder heeft geen rust; misschien heeft Ze een beetje. Heer, geef dat waar ik ook ga, beweeg en werk, er niets anders mag zijn dan vrede en geluk.

Mijn lieve Moeder, dit is mijn nederige gebed tot haar Goddelijke: moge je rust vinden.

Op dit moment rust ik prima. De beste manier om te helpen is inderdaad om vredig en gelukkig te zijn. En als vrede en geluk in de Ashram zouden heersen, zou veel werk bespaard blijven.

Onze liefde en zegeningen zijn altijd bij je.

1 december 1934

*

Mijn lieve Moeder,

Ik ben kalm, gelukkig en vervuld van uw Liefde, de Liefde, die een grote, overwinnende kracht is.

Ja, liefde is de grote Overwinnaar.

Alle liefde en zegeningen voor jou, mijn lieve kind.

2 december 1934

*

Mijn lieve Moeder,

Ah, zodra we volledig bewust en waakzaam blijven, verdwijnen al onze moeilijkheden—ze kunnen niet standhouden! Het is voor hen onmogelijk om het vlammeende vuur van het Goddelijke onder ogen te zien. Schenk mij volledig bewustzijn, volkomen waakzaamheid en dat vlammeende vuur.

Voorwaar, het goddelijke vuur van vooruitgang en zuivering zal steeds meer in je hart branden.

Met onze liefde en zegeningen

3 december 1934

*

*Lieve Moeder,
Ik ben blij dat u in mijn hart bent; Uw liefde en licht omringen mij.*

Ja, ik ben altijd in je hart en de vrede, bescherming en hulp omringen je voortdurend.

Met liefde en zegeningen

7 december 1934

*

*Lieve Moeder,
Vanavond om 20.00 uur werd ik hevig duizelig en raakte ik buiten bewustzijn. Ik ging even zitten en het ging over.
Waarom gebeuren zulke dingen? Ik weet waarom: in 1935 treden we het Eeuwige Bewustzijn binnen, een bewustzijn van volkomen vrede, vreugde, harmonie en geluk. Om dit te belemmeren, komen zulke dingen.*

Kalm en onbevreesd zijn is de toestand waarin deze tegengestelde krachten helemaal geen kwaad kunnen doen.

Altijd bij je

8 december 1934

*

*Moeder van mijn hart,
Wek de onontwaakte delen in mij. Maak mij volledig bewust van Uw Aanwezigheid, de Aanwezigheid die mij zal leiden naar een integrale en volmaakte vereniging met U en mij zal laten leven als een stralend deel van Uzelf.*

Ja, je gebed zal worden verhoord.

Altijd bij je, dag en nacht, in actie en in rust.

Met liefde en zegeningen

10 december 1934

*

*Mijn lieve Moeder,
D heeft zoveel foto's gemaakt dat er nu een heel album is. Mensen vragen me: "Waar ben je?" Ik antwoord: "In het hart van de Moeder."
Ik heb maar één plek, en dat is uw hart.*

Mijn lieve kind,

Nou, je hebt niets verloren door niet gefotografeerd te worden want de foto's zijn verre van goed!

En het is zeker beter om in mijn hart te zijn (waar je daadwerkelijk bent) dan in een album...

18 december 1934

*

Mijn lieve moeder,

S heeft haar avondmaaltijd niet gegeten, om redenen die ze kent. Ik niet, maar waarschijnlijk ben ik de schuldige.

Ik denk niet dat jij de schuldige bent. Ik moet de schuldige zijn, want ze wilde een kroon voor me borduren in goud en ik zei dat ik geen gouden draad had die ik kon geven, wat de pure waarheid is.

Al deze stemmingen zijn absurd, en het beste is om er helemaal geen aandacht aan te besteden. Volkomen gelijkheid is de sterkste kracht.

19 december 1934

*

Mijn lieve Moeder,

Moge S zich onderwerpen aan en liefde hebben voor het Goddelijke, moge ze vervuld zijn van dankbaarheid, moge ze vooruitgang boeken in de sadhana.

Ik wil hieraan toevoegen: moge zij een eenvoudige nederigheid bezitten, want dat is wat zij het meest nodig heeft.

De Goddelijke Genade is oneindig. O Moeder, schenk mij een volmaakte ontvankelijkheid. Ik geef mezelf aan het Goddelijke.

Ja, mijn lieve kind, het is met de verbreding van het bewustzijn en de eenpuntigheid van het streven dat de ontvankelijkheid toeneemt.

23 december 1934

*

Mijn lieve Moeder,

ik weet niet in hoeverre het waar is, maar ik voel dat ik een wezen ben dat naar de aarde is neergedaald en de menselijke vorm heeft aangenomen om de Goddelijke Wil te manifesteren. Ik ben eeuwig, ongeboren en onsterfelijk.

Laat me je vertellen, sinds ik dit bewustzijn heb voel ik me door niets aangeraakt en merk ik dat de kracht van het lagere leven volledig gebroken is.

Je bewustzijn is volkomen waar en ik ben blij dat je dit bent gaan beseffen. Behoud dit bewustzijn in alle nederigheid jegens het Goddelijke, want dat is de voorwaarde voor een integrale realisatie.

Onze zegeningen zijn met je

23 december 1934

*

Lieve Moeder,

Moge U rusten, en de beste manier om U rust te geven is dat ik boven de lagere natuur uitstijg en vooruitgang boek in het Goddelijke Licht, zodat ik slechts als een vonk en straal van het licht kan leven.

Als ieder bewoner zich hiertoe verbindt en vooruitgang boekt, zult U, lieve Moeder, zeker meer rust en gemak ervaren.

Je hebt volkomen gelijk, het enige dat mij rust kan geven is dat ieder de juiste houding aanneemt en vooruitgang boekt.

Het gaat vandaag veel beter met me.

Met liefde en zegeningen altijd

25 december 1934

*

Mijn lieve Moeder,

Toen ik U vanavond zag, rees dit gebed in mij zo vurig op: "O Heer, moge mijn Moeder vannacht volledig genezen worden." Zeker, als we aan U toegewijd waren geweest, zou er een gezamenlijk gebed en een gezamenlijke smeekbede zijn ontstaan, in plaats van het niezen, geeuwen en hoesten. Wat goed ontvangen we U! U verschijnt op de trappen, en we beginnen dit lawaai.

Mijn lieve Moeder, moge er een gezamenlijke en geconcentreerde wil ontstaan, een wil gewijd aan het Goddelijke voor de manifestatie van de Goddelijke Liefde.

Mijn allerliefste kind, ja, het is absoluut zeker; als velen zouden kunnen denken en voelen zoals jij, zouden de dingen zoveel gemakkelijker worden en zou er zoveel tijd bespaard worden!

Alle liefde voor jou

27 december 1934

*

Moeder,

C zegt dat het licht in zijn gedeelte te fel is. A zegt dat het licht in zijn wasruimte te zwak is. Anderen zeggen dat het licht in de eetzaal te zwak is. Ze vragen me om er krachtigere lampen in te zetten.

De lampen in de eetzaal kunnen niet vervangen worden. De andere twee dingen zijn geregeld.

De keuken heeft twee lampen. Ik denk dat er één opzij gezet kan worden en alleen gebruikt kan worden als het nodig is.

Het is beter om de lamp niet weg te halen. Dat kan problemen veroorzaken met de elektriciteit.

ca. 1934

*

Moeder,

A neemt extra brood en geeft het aan de tuinman en zijn dochters. Hij krijgt sneetjes uit de lunchtrommels van anderen en geeft die ook aan hen. Als hij om meer sneetjes vraagt, is dat stiekem hiervoor. Ik denk niet dat we zoiets kunnen laten gebeuren.

Geef hem het aantal sneetjes dat hij altijd nam en niets meer. Als hij vraagt waarom, hoef je alleen maar te antwoorden: "Op bevel van Moeder."

ca. 1934

*

Moeder,

Mensen klagen over melk die in de lunchtrommels morst. Als de trommels worden geopend, vullen we ze als volgt: eerst het brood, dat doen we in de onderste pot. Dan komen de groenten; die doen we in de volgende pot. Als laatste komt de melk, die gaat in de bovenste pot. Maar als de trommels op de kar worden gezet, druppelt de melk er soms uit door de schokken van de kar en bederft de groenten en het brood. Dus mensen zijn begonnen te vragen of de melk in de onderste pan geserveerd kan worden. Dit betekent minstens vier keer zoveel werk en tijd voor de werkers.

In mijn hart voel ik dat als we eten geven, waarom zouden we het dan niet in een betere staat geven? Maar mijn verstand weigert toe te geven; het zegt dat degenen die zo kieskeurig zijn, hun lunchtrommels zelf moeten komen ophalen.

Moeder, beslis alstublieft voor mij.

Het lijkt me slechts een kwestie van organisatie van het werk. Waarom zouden we niet alle pannen van elke lunchtrommel op een rij zetten, in de volgorde waarin ze later moeten worden geplaatst, zoals dit: 1 2 3 4 (1 is boven, 4 is onder)?

Logischerwijs moet 1 brood bevatten
2 groenten
3 rijst
4 melk of kwark

Elk ingrediënt wordt in de bijbehorende pot geserveerd zodra het klaar is (dat wil zeggen, eerst het brood, daarna de groenten, enz.) en de tiffin-dragers worden pas weer op elkaar gezet als *alles is geserveerd*, waardoor de melk onderin kan worden geplaatst.

Ik hoop dat mijn uitleg over het gebruik van de lunchtrommels duidelijk is geweest. Een korte praktische demonstratie van twee minuten zou het natuurlijk duidelijker en gemakkelijker te begrijpen maken. Als er nog iets onduidelijk is, zal ik je bellen en uitleggen hoe het moet. Het enige bezwaar dat je tegen mijn voorstel kunt hebben, is de benodigde ruimte voor 50 tot 60 lunchtrommels. Maar misschien is het wel mogelijk om de benodigde ruimte te creëren.

c. 1934

*

Lieve moeder,

De oude bananenverkoper heeft de markt verlaten en er is een nieuwe man gekomen. Vanmorgen heeft de oude verkoper de bananen rechtstreeks naar ons gebracht en hij wil dat zo houden. Maar toen ik naar de markt ging, zag ik de nieuwe verkoper. Hij wil de prijs verlagen naar 10 anna per 100 bananen; dit is inclusief thuisbezorging en we mogen zelf kiezen. De oude verkoper vroeg 12 anna voor 100 bananen, plus kosten voor de sjouwers.

Het is beter om ze met elkaar te laten concurreren, niet alleen op prijs (ik zie niet in waarom we meer dan 10 anna zouden moeten betalen als we ze voor die prijs kunnen krijgen), maar ook *op kwaliteit*. Daarom moeten we de nieuwe man eens proberen en kijken hoe hij met ons omgaat en wat de kwaliteit van zijn producten is.

1 januari 1935

*

Lieve moeder,

D heeft veel last van hoest en koorts, waardoor ze verzwakt is. Ik denk dat het misschien beter is als ze niet veel naar buiten gaat en rust neemt.

Thuisblijven maakt haar depressief en dat is het ergste voor deze ziekte – maar ze hoeft geen zwaar werk te doen en kan zoveel mogelijk in de zon en de buitenlucht blijven.

3 januari 1935

*

Lieve moeder,

Vandaag heeft K een uur lang gehuild in mijn kamer, om redenen die ik niet ken.

Als ze er maar over zou schrijven en de reden zou noemen – als die er al is – van zo'n huilbui, zou ze meteen genezen zijn.

5 januari 1935

*

Lieve Moeder,

J is zo ongehoorzaam dat hij de eetkamerregels bij elke stap overtreedt. Hij staat M toe om eten mee naar huis te nemen in de D.R.-kommen. Ze heeft een lunch box gekregen, dus er is geen reden waarom die D.R.-kommen mee naar buiten zouden moeten.

Natuurlijk is het niet goed voor de D.R.-kommen om zo rond te lopen. Maar ik veronderstel dat het in dit geval een keuze is tussen een overtreding van de discipline en het geschreeuw, gegil en gehuil van M!

7 januari 1935

*

Lieve Moeder,

Het serveren van eten aan de bewoners na de vaste tijden: voor de laatkomers is het ontbijt tot 10.30 uur, de lunch tot 15.30 uur en het avondeten tot 21.30 uur. Er zijn bijna 40 laatkomers. En ze blijven maar om sneetjes brood vragen. Mensen nemen meer sneetjes mee dan ze de ene dag doen en brengen ze de volgende dag terug. Wat moeten we daarna met de sneetjes doen?

Lieve Moeder, er wordt ook geld uitgeleend in de Ashram! Ik dacht dat alleen u zich met geld bezighield.

Ja, mensen zijn wispelturig, grillig, gewetenloos, ongedisciplineerd, ongehoorzaam... maar het enige wat telt is een standvastige, stille wil behouden en geduldig zijn – daar komt op een dag een einde aan.

Ik sta altijd aan je zijde op je weg naar realisatie.

7 januari 1935

*

Lieve Moeder,

De melkvoorziening: we weten niet zeker of we 's ochtends de benodigde hoeveelheid melk zullen ontvangen, maar mensen komen naar voren om 2, 3 of zelfs 4 kopjes melk te halen. Dit maakt de D.R.-medewerkers nerveus en bezorgd over de melkverdeling rond het middaguur. Stel dat ik 3 kopjes melk krijg voor de hele dag, en ik begin er 2 tegelijk te nemen – dat veroorzaakt een verstoring in de verdeling voor de D.R.

Ik begrijp dat het erg moeilijk is voor de mensen die dienen en dat de inwoners erg nauwkeurig zijn – maar is het aan hun kant niet zo dat de bedienden meer op hun eigen gemak uit zijn dan op dat van anderen?

Mijn lieve Moeder, ik vraag om meer geduld, meer rust, meer vrede en een volmaaktere gelijkheid.

Ja – voor de groei van gelijkmoedigheid moet men leren de dingen te bekijken vanuit vele perspectieven en vooral vanuit het perspectief van degenen die zich tegen ons verzetten – niet om het met hen eens te zijn, maar om hun standpunt beter te begrijpen. O, moge vrede en een stille kracht altijd je hart en je hoofd bewonen.

11 januari 1935

*

Mijn lieve Moeder,

Maak mij voortdurend een sadhak van de Yoga. Moge ik altijd een sadhak blijven en niet alleen wanneer ik naar U toe kom voor Pranam.

Dit is inderdaad een zeer belangrijke zaak voor iedereen.

Met alle liefde en zegeningen

11 januari 1935

*

Lieve Moeder,

Ik ontvang zo vaak dingen van U. Een sinaasappel, wat boter, een koekje of een cake zijn dagelijkse geschenken.

Ja, ik stuur je al deze dingen met het idee om je lichaam sterk te maken.

Onze hulp en bescherming zijn altijd bij je.

13 januari 1935

*

Lieve Moeder,

We probeerden S mee te nemen naar de Dining Room voor zijn eten, maar hij stond erop dat hij een lunch box meenam en die kreeg hij. Hetzelfde geldt voor A. En ook voor G, die een broer heeft en ook eten voor hem mee wil nemen.

Nog een kandidaat voor een lunch box: D, die klaagt dat hij in de eetkamer M en B tegenkomt en dat hij hun gezichten niet wil zien!... Ik heb niets op zijn verzoek geantwoord. Je zult doen wat mogelijk is.

18 januari 1935

*

Lieve moeder,

Aanstaande woensdag willen we Halwa maken. Nu het een vast gerecht is, zal ik het eens proberen zonder cashewnoten en rozijnen?

Zou het niet een beetje smakeloos zijn?

19 januari 1935

*

Lieve Moeder,

G's broer is naar Madras gegaan, dus G stuurt een klein meisje naar Aroumé om de lunchtrommel voor hem op te halen. Zijn broer was een grote man en nadat hij naar Gujarat is gegaan, is hij nóg groter geworden!

Ik weet niet of de man te groot is, maar het meisje is zeker te klein om dat werk te doen.

21 januari 1935

*

Lieve Moeder,

Een golf van dreigementen—zoals in hongerstaking gaan en de meditaties niet bijwonen—is van de vrouwen naar de mannen overgewaaid!

Veel mannen deden het al lang voordat de vrouwen ermee begonnen.

Om 9.15 uur zag ik D over de muur springen van het Gouverneurshuis om wat bloemen te plukken. Hij plukte, of liever gezegd, stal een bos bloemen.

Dit is buitengewoon ernstig. Je moet hem vertellen dat A voor iets soortgelijks in de gevangenis heeft gezeten.

Zo brengen we onszelf en u in de problemen! Ik vind dat erg pijnlijk.

Ik hoop dat je hem hebt verteld dat dit nooit meer mag gebeuren. Als hij niet naar je luistert, zal ik hem moeten schrijven dat als hij het nog een keer doet, ik hem uit de Ashram zal zetten.

21 januari 1935

*

Lieve Moeder,

Mijn liefde voor u is te klein, te oppervlakkig. Mijn zelfopoffering en toewijding zijn te oppervlakkig en vol onrust. Mijn bewustzijn is te troebel, niet helder en transparant.

Mijn lieve Moeder, ik weet dit, maar ik weet ook: er is een zekerheid van Overwinning en Realisatie.

Het is goed om de onvolkomenheden en tekortkomingen te zien, maar alleen op voorwaarde dat het meer moed brengt voor een nieuwe vooruitgang, meer energie in de vastberadenheid en een sterkere zekerheid van overwinning en toekomstige volmaaktheid.

Altijd bij je

21 januari 1935

*

Lieve Moeder,

ik heb mezelf en u al die tijd bedrogen; ik ben vol onvolkomenheden en lagere impulsen. Ik pochte over mijn zuiverheid, maar nu zie ik dat het allemaal opschepperij was, vol trots en ego.

Lieve Moeder, maak me levendig bewust van alles mijn gebreken en onvolkomenheden. Ik verlies noch moed noch hart noch kracht. Mijn kracht bent U, en in U vind ik rust.

Alles komt uiteindelijk goed. Er is maar één ding om vol te houden een geduldige aspiratie en een wankelend vertrouwen in de Goddelijke Genade en haar verzekerde overwinning.

Altijd bij jou

23 januari 1935

*

Lieve Moeder,

Y zag de kast die gerepareerd moest worden en zei tegen me: "Dit is echt een oud model; zelfs als ik hem repareer, zal hij niet veilig zijn. Vraag Moeder om een nieuwe."

Ik zei tegen hem: "Ik kan het niet over mijn hart verkrijgen om de oude weg te weigeren."

Hij zei: "Het is jouw zuinige aard dat je de oude blijft gebruiken. Iedereen geeft oude meubels weg en vraagt om nieuwe."

Lieve Moeder, laten we gebruiken wat we hebben. Deze houding van Y is een enorme verspilling van energie voor de Ashram.

Ja, dat is een volkomen verkeerde houding.

24 januari 1935

*

Lieve Moeder,

K vertelde me: "Soms, als de stroom van Licht van boven komt, zeg ik: 'Niet nu, laat me dit werk afmaken.'"

Ik zei: "Doe dat nooit. Ontvang het, verwelkom het, laat het komen. Het is het fysieke bewustzijn dat zijn eigen oude natuur wil behouden."

Wat je zei klopt zeker. Bovendien kan met een beetje oefening het licht volledig worden ontvangen en kan het werk toch doorgaan. Maar deze voorwaarde komt later.

Met alle liefde en zegeningen, altijd

28 januari 1935

*

Lieve Moeder,

Een Aroumé-bediende vroeg om een halve dag verlof voor morgenochtend. Ik zei tegen A dat ik een vervanger nodig heb, maar het lijkt erop dat hij niet genoeg mensen heeft en geen man kan missen. Als een bediende komt om een deel van het werk te doen, is dat prima. Anders kunnen we ons prima redden met wat we hebben.

Het is beter om een beetje aan te dringen bij A – de moeilijkheden komen voort uit een ontoereikende organisatie en door aan te dringen worden ze gedwongen om zich in te spannen en worden de problemen opgelost.

6 februari 1935

*

Lieve Moeder,

Nu weet je hoe absurd H is, want ze heeft je geschreven wat ze vandaag wilde doen. Ik ben blij dat ze daar nu van verlost is.

Sri Aurobindo heeft me net haar brief voorgelezen – je hebt er goed aan gedaan haar te troosten. Deze ideeën van onvermogen zijn absurd, ze zijn de ontkenning van de waarheid van vooruitgang. Wat vandaag niet kan, zal een andere dag wel kunnen – als de wil er is.

6 februari 1935

*

Lieve Moeder,

H is in een depressieve en moedeloze toestand geraakt. Het verzinnen, uitvinden, rechtvaardigen en verkondigen van onwaarheden als de Werkelijkheid en Waarheid – dit is een chronische ziekte die velen van ons treft. Moge deze natuurzuiver zijn, en mogen vitale onwetendheid en fysieke domheid verdwijnen uit de Ashram.

Het zal zeker een goede zaak zijn wanneer al deze onwetende depressies verdreven zijn.

7 februari 1935

*

Lieve Moeder,

Wat is er aan de hand in de Dining Room? Waarom scheppen we er plezier in om met elkaar in conflict te komen? Is er ook maar één dag geweest die vredig is verlopen tot nu toe? Waarom zoeken we macht in plaats van ons aan de voeten van het Goddelijke te wijden? Red ons, red ons, O lieve Moeder.

We moeten alleen geduld hebben – alles zal ooit voorbijgaan. Misschien vinden ze het leven te saai zonder ruzies, in hun huidige staat van bewustzijn.

Sinds gisteren denk ik erover om het dienen en uitdelen van voedsel op me te nemen.

Ik denk niet dat het mogelijk is. Ik vind het niet prettig dat je gebonden bent aan zo'n vast werk. De rest zou eronder lijden.

Mijn lieve Moeder, schenk mij een absolute liefdevolle toewijding aan U. Maak mij Uw nederige en volgzame dienaar. En waar ik ook gevraagd

word te dienen, geef mij zachtmoedigheid en vrede. Leer mij Uw volgzame dienaar te zijn.

Voorwaar, je zult je dienst aan het Goddelijke steeds volmaakter vervullen.

9 februari 1935

*

Lieve Moeder,

Ik word vaak een "gierigaard" genoemd vanwege mijn weerstand tegen suggesties van buitenaf. Ik ben een gierigaard! Als ik vrijgevig en gul word, zoals de inwoners van me verwachten — wat absoluut onmogelijk is — moeten we niet 16.000 roepies voor eten opzij zetten maar 30.000 of 40.000 roepies. Hoe zullen we het doen?

U hebt volkomen gelijk en ik vind je geen vrek.

Als ik naar de mensen had geluisterd, waren we allang geruïneerd.

Mijn lieve, liefdevolle Moeder, maak mij steeds trouwer en getrouwer aan U. O mijn dierbare Liefde, moge alleen de Goddelijke Genade zich openbaren.

Je hebt het juiste pad gekozen. Trek u niets aan van wat anderen zeggen.

Met alle liefde en vertrouwen

10 februari 1935

*

Mijn lieve Moeder.

Vandaag heb ik ervaren dat waar ik mijn ogen, vond ik u die alles claimde. Ik liet alles achter, rende naar u toe, Moeder, riep je aan, wierp me aan je voeten, en ik had alles, en u.

Dit is een heel goede ervaring.

Lieve Moeder, altijd Uw kind, maak mij Uw kind, een echt kind.

Ja, mijn echte kind dat ik altijd in mijn armen houd.

12 februari 1935

Mijn kind,

Heb je H gevraagd hoe het werk gedaan zal worden als zij ermee stopt? Het is niet eerlijk om zo'n grote verantwoordelijkheid op je te nemen en die dan zomaar te laten vallen, in een vlaag van slecht humeur.

20 februari 1935

*

Lieve Moeder,

Een staaltje van enorme energie: de vrouwelijke arbeiders van Aroumé werkten van 5 uur 's ochtends tot 3 uur 's middags. Dit is niet de eerste keer; ooit werkten ze zelfs van 6 uur 's ochtends tot 6 uur 's avonds aan één stuk.

O mijn lieve Moeder, laat de energie bewust aan het Goddelijke worden gewijd; laat het een pure zelfgave zijn aan het Goddelijke.

Ja, met toewijding kan het werk veel gemakkelijker en gelukkiger worden gedaan. Maar van niemand mag meer worden gevraagd dan wat hij kan doen.

27 februari 1935

*

O mijn lieve Moeder,

ik word steeds kalmer en vrediger. Het is vrede en gelijkheid die mijn werk gemakkelijker en eenvoudiger hebben gemaakt en welwillendheid hebben gebracht waar slechte wil was.

Ja, laat de vrede en de rust zich steeds meer in je vestigen en alles zal gemakkelijk worden in uw werk.

Altijd bij je

9 maart 1935

*

Mijn lieve Moeder,

De bedienden van Aroumé zijn gehoorzame en ijverige werkers, ze zijn nooit afwezig zonder mij van tevoren te informeren. Zelfs als ze ziek zijn, komen ze verlof opnemen. Ik denk dat dit het gevolg is van mijn vriendelijke en zachtaardige gedrag jegens hen.

Ja, ik ben ervan overtuigd dat bedienden zich gedragen zoals ze behandeld worden.

10 maart 1935

*

Lieve moeder,

De nalatigheid van C en A vandaag deed me denken aan eerdere gevallen waarin ik en mijn collega's behandeld werden als butlers en koeriers. Gelukkig ging het snel voorbij. We zijn misschien geen goede vrienden, maar we moeten zeker volledig samenwerken in het werk.

Ja, het is goed om van een moeilijkheid een gelegenheid te maken voor nieuwe vooruitgang.

Met liefde en zegeningen altijd

12 maart 1935

*

Lieve Moeder,

Ongetwijfeld komen er allerlei slechte suggesties op mijn pad en dienen zich aan mij aan; maar net zoals de wolken verdwijnen en de zon onveranderd blijft, zo verandert ook mijn toestand.

De enige reddende factor is dit: Uw liefde is doorgedrongen tot in alle hoeken van mijn wezen. En ze is diep doorgedrongen: er is een constante herinnering aan U, mijn lieve Moeder. Dat is wat mij voortstuwt en mij naar het doel leidt.

Ja, mijn lieve kind, mijn liefde is altijd bij je, om je heen, in je, en de bescherming, de hulp, de zegeningen verlaten je nooit.

14 maart 1935

*

Lieve Moeder,

Wat moet mijn houding zijn ten opzichte van H in haar onrust?

Lieve Moeder, laat er geen gehechtheid in mij zijn aan anderen; laat er puur goede wil zijn en een hart vol liefdevolle toewijding aan het Goddelijke. Als er hulp of troost van mij komt, of liever door mij, laat het dan puur een goddelijk werk zijn.

Ja, zo wordt de hulp waarachtig en effectief.

Op elk moment ons best doen en het resultaat overlaten aan de beslissing van het Goddelijke, is de zekerste weg naar vrede, geluk, kracht, vooruitgang en uiteindelijke volmaaktheid.

Altijd met liefde en zegeningen

15 maart 1935

*

Mijn lieve Moeder,

Volledig vertrouwen op de Goddelijke Genade alleen geeft vrede, geluk en vreugde. Dat komt doordat God Zelf de toegewijde opneemt en hem of haar in Zijn armen draagt.

Ja, de Genade is oneindig voor iemand die oprecht op de Genade vertrouwt.

Altijd bij je, mijn lieve kind

15 maart 1935

*

Lieve Moeder,

En R dan? Wat voor werk zal hij doen? Hé daar heeft nog niets met me besproken.

Hij is niet als vast lid aangenomen en daarom heeft hij geen werk gekregen. Hij is getrouwd en heeft kinderen en hij wilde het hele gezin hierheen brengen.

Hij heeft altijd van G's liefdadigheid geleefd. We hebben dit soort mensen hier niet nodig.

21 maart 1935

*

Lieve Moeder,

Ik hoorde vandaag dat Sri Aurobindo door iemands ondankbaarheid grote rode vlekken in zijn ogen heeft. Mijn enige wens is dat de dag nooit zal komen dat jij ze ook hebt.

Misschien ben ik ook ondankbaar tegenover jou geweest...

Nee, je bent nooit ondankbaar geweest en we weten dat je dat ook nooit zult zijn.

Met alle vertrouwen en liefde, altijd

21 maart 1935

*

Lieve Moeder,

Volledig vertrouwen op de Goddelijke Genade alleen redt een sadhak van alle gevaren en moeilijkheden en geeft hem geluk, vrede en vreugde. Mijn lieve Moeder, schenk mij een kracht die een integrale en volledige zelfovergave aan het Goddelijke teweegbrengt.

Ja, het is een oprechte zelfovergave die iemand redt van alle moeilijkheden en gevaren.

Met liefde en zegeningen altijd

28 maart 1935

*

Lieve Moeder,

L kreeg suggesties dat zij gek zou worden. Het schijnt dat veel mensen tegen haar zeiden: "Waarom lach je zo veel?" – zelfs als ze niet lachte. Ik zei tegen haar: "Dit zijn suggesties die je worden opgedrongen; zo ben je niet. Integendeel, het is juist zo'n fijn iets, dat lachen, een soort grote bevrijding."

Ja, ze hoeft niet bang te zijn – het zijn allemaal onzinnige suggesties en je had gelijk.

31 maart 1935

*

Mijn lieve Moeder,

Ik wil dat U ingrijpt in al mijn bewegingen, wat die ook mogen zijn; en Uw ingrijpen zal onmiddellijk beantwoord worden met liefde en onderwerping, met een oprechte wil om te veranderen zoals U dat wilt.

Ik wil U, ik zoek U dag en nacht, dag en nacht – naar Uw Licht, naar Uw Bewustzijn, naar Uw Kracht.

O Moeder, kom in mijn hele wezen, mijn kleinste cel, de kleinste druppel van mijn bloed. Kom, mijn lieve Moeder, en maak mijn hele wezen tot Uw zetel.

Mijn lieve kind, met al mijn liefde neem ik je in mijn armen als mijn eigen kind en verzeker ik je dat je steeds meer van mij zult worden.

3 april 1935

*

Mijn lieve Moeder,

We moeten iemand vinden voor het afwassen en afvegen van de vaat. Ik weet niet wie het zou kunnen zijn.

Het lijkt me dat de enige oplossing is dat A zelf aan het werk gaat, in plaats van al het werk op anderen af te wentelen.

6 april 1935

*

Lieve Moeder,

Er hangt een grote onrust in de keuken. Het is een paar dagen geleden twee keer voorgekomen, maar het is toen onder controle gebracht. P heeft me er rechtstreeks van beschuldigd oneerlijk te zijn. Ik heb haar elke keer geprobeerd het uit te leggen, maar de wortels zijn niet verdwenen.

Het beste is om al deze kleine dingen te negeren. Alleen willen wat het Goddelijke in ons en voor ons wil, is het enige belangrijke.

6 april 1935

*

Lieve Moeder,

Ik dacht dat ik een heel zuivere relatie had met de bewoners, maar vandaag zie ik dat het allemaal bedrog was. Er is een nog grotere zuiverheid om te manifesteren en te beleven.

Als ik diep in mezelf duik en mezelf analyseer, vind ik de lagere levensimpulsen, de dierlijke impulsen van het gewone menselijke leven en haar instincten. Deze dingen hebben niet de kracht om mij fysiek tot handelen aan te zetten, maar ik begrijp nu dat ze binnensluipen en de lagere vitale natuur beheersen in een zeer subtiele, verfijnde vorm.

Ja, deze dingen moesten gezien worden. Het is goed dat je ze gezien hebt; maar nu is er alleen nog maar rust, geluk en vrede in een standvastige wil dat de hele natuur verlicht wordt.

6 april 1935

*

Mijn lieve Moeder,

Gezegend zij de dag waarop er vrede, zachtheid, vriendelijkheid en de manifestatie van Liefde zal zijn.

Mijn lieve Moeder, moge het Goddelijke zich manifesteren.

Ik zou zeggen: moge de wereld zich ervan bewust worden dat het Goddelijke zich manifesteert!

8 april 1935

*

Mijn lieve Moeder,

De keuken is nog niet klaar met haar problemen, en nu is het serveren begonnen.

We zijn niet getraind om al het kwaad te weerstaan, noch gedisciplineerd om vol te houden in de Waarheid, noch gecultiveerd genoeg om een rustig en gelukkig leven te leiden.

Ja, de suggestie van onrust en ontevredenheid is erg sterk geworden en velen reageren erop; maar we hoeven alleen maar stil te blijven, heel stil, steeds stiller als antwoord op de groeiende rusteloosheid en kalm te blijven staan tot de stormen voorbij zijn.

Alleen een volmaakte Vrede kan al deze opgewonden aanvallen overwinnen...

Met alle liefde en zegeningen altijd

9 april 1935

*

Mijn lieve Moeder,

G maakte vanmiddag een hoop ophef. Ze huilde zo hard in haar kamer dat mensen het op de stoep konden horen. Ik kwam daar langs, ik hoorde het ook en ging meteen naar boven en riep naar haar: "G, wees stil! Het is genoeg. Wees stil!"

Ze zweeg en ik ging weg.

Ja, je hebt er goed aan gedaan om in te grijpen. We kunnen deze aanvallen van hysterie niet tolereren – ze veranderen de Ashram in een soort gekkenhuis!

11 april 1935

*

Mijn lieve Moeder,

Watervoorziening: Aroumé verbruikt veel water om te drinken, te koken en te wassen. Als het weer gebeurt zoals vandaag, dat er urenlang geen water uit de kraan komt, wat moeten we dan doen? Dan

zullen we de put moeten gebruiken. Het water zal eruit gehaald worden, gekookt, door een doek gezeefd en gebruikt worden om te koken, drinken en de vaat af te wassen.

Het is ABSOLUUT ONMOGELIJK om het putwater (zelfs gekookt) te gebruiken om te drinken – het putwater van de stad is besmet door infiltraties – dat wil zeggen tyfus en cholera – en ook om te koken is het onmogelijk, omdat het putwater een smerige smaak en geur heeft.

12 april 1935

*

Mijn lieve Moeder,

S kocht vorige maand een paar dingen en betaalde er niet voor. Vandaag gaf A me het geld om namens haar te betalen. Daarna begon ik na te denken: zoveel mensen kopen dingen op eigen kosten. Betalen ze allemaal cash of blijven ze schuldenaren? Kunnen ze niet gestopt worden!

Ik heb het verschillende keren geprobeerd, maar het is me nooit gelukt en het resultaat was alleen dat ze dingen voor me begonnen te verbergen, wat hun situatie alleen maar erger maakte.

13 april 1935

*

Mijn lieve Moeder,

Het voeren van dieren in Aroumé: kraaien, eekhoorns, enz. komen in zeer grote aantallen. Ze eten niet alleen wat door S naar hen wordt gegooid, maar ook wat te drogen wordt gelegd in de zon. Als ze rozijnen en cashewnoten opeten en de suiker en dergelijke bederven, is het te veel. Ik vind dat we moeten stoppen met dit voeren en het aantal dieren in Aroumé moeten verminderen.

Nu ze de gewoonte hebben ontwikkeld om te komen, is het misschien moeilijk om ze te stoppen, maar je kunt het proberen.

21 april 1935

*

Mijn lieve Moeder,

Meer vrede brengt meer Licht, en dat maakt alles goed. O Heer, meer vrede.

Ja, in vrede kunnen kennis en kracht zich manifesteren.

Altijd bij je

24 april 1935

*

Mijn lieve Moeder,

Mogen alle atomen, cellen en delen van mijn wezen zich voor U openen, U ontvangen, U bevatten. Moge U alleen de Soevereine Meester zijn. Dit is mijn enige wens.

Voorwaar, die zal vervuld worden, want ik ben altijd bij je.

25 april 1935

*

Mijn lieve Moeder,

Hoe kan het dat ik niets lees, niets leer! Sommige mensen leren talen, sommige leren schilderen, sommige leren zingen; velen lezen boeken over yoga en sommigen typen de artikelen van Sri Aurobindo in "Arya" uit.

Dat is allemaal voor mensen met een rusteloos denkvermogen die mentale bezigheden nodig hebben.

Hoe kan het dat ik niets doe? Dit wordt soms een raadsel voor me, en ik heb geen andere oplossing dan deze: het maakt niet uit, laat me mijn Moeder hebben; het is volkomen voldoende als ik Haar heb.

Dit is zeker het beste.

Altijd bij je, mijn lieve kind

28 april 1935

*

Mijn lieve Moeder,

Op weg naar de realisatie kunnen er moeilijkheden komen. Ik overwin ze als kind van de Moeder; ik begin de sadhana als kind van de Moeder, zo ga ik verder en zelfs in de vervulling blijf ik Uw kind, mijn lieve Moeder, een kind van de eeuwigheid.

Ja, je zult altijd mijn lieve kind zijn en zo zul je de realisatie bereiken.

29 april 1935

*

Mijn lieve Moeder,

Morgen maak ik de medicijnen tegen steenpuisten af. Moge dit de laatste medicijnen voor mij zijn. O lichaamsbewustzijn, open jezelf voor de lieve Moeder en laat je vullen met Haar Liefde.

Ja, er komt een tijd dat medicijnen niet meer nodig zijn, maar dat betekent dat het lichaamsbewustzijn volledig openstaat voor de kracht van boven en dat een sterke, onwankelbare wil in het materiële is gevestigd.

Met alle liefde en zegeningen voor jou, mijn lieve kind

30 april 1935

*

Mijn lieve Moeder,

Ik heb dit gezien: de Ashram kent geen vijandige krachten; het is gevuld met de Moeder. Het is pas wanneer we ons openstellen voor deze vijandige krachten, ze binnenhalen, dat ze komen en ons verstoren. Als we kalm, stil en open zouden blijven voor het Goddelijke, zou het leven in de Ashram een zeer snelle transformatie ondergaan en zou er vrede, vreugde en geluk heersen.

Dit is volkomen waar. De vrede en het geluk zijn er altijd.

Altijd bij jou.

30 april 1935

*

Mijn lieve Moeder,

Vrede en een onwankelbare gelijkmoedigheid vormen de stevige basis voor geluk, vreugde en vooruitgang naar het Doel. Moge dit in mij en in ons allen in de Ashram toenemen.

Onze liefde en zegeningen zijn altijd bij je en vestigen gelijkmoedigheid als een onmisbare basis voor de Realisatie.

2 mei 1935

*

O mijn lieve Moeder,

Mijn hart is vervuld van dankbaarheid dat U mij hierheen hebt gebracht. U hebt mij uit de lagere natuur gehaald en mij in de schoot van Uw eeuwige liefde gehouden.

O mijn lieve Moeder, leer mij U lief te hebben, mij aan U over te geven; leer mij de Uwe te zijn, meer werkelijk de Uwe.

Ja, ik houd je in mijn armen en omring je met mijn liefde, die, verenigd met je aspiratie, je naar het doel zal leiden.

6 mei 1935

*

Mijn lieve Moeder,

In Aroumé zijn er veel mensen die stemmingswisselingen hebben; niemand kan zeggen wanneer deze stemmingen zullen komen —ze komen zonder enige reden.

Stemmingen zijn overal in de Ashram aanwezig—ze komen voort uit de duisternis en de kwade wil van het fysieke denkvermogen. Wanneer het

fysieke denkvermogen zich openstelt voor het licht, zullen al deze stemmingen verdwijnen.

Met liefde en zegeningen altijd

11 mei 1935

*

Mijn lieve Moeder,

Ik ontmoet te vaak mensen in hun moeilijkheden en slechte omstandigheden. In deze toestand ga ik diep in mezelf, en mijn wezen verheft zich in een groot en vurig gebed tot U:

O lieve Moeder, maak mij steeds onbaatzuchtiger, volledig onbaatzuchtig, alleen gevuld met Uw Zuiverheid, Vrede, Bewustzijn, Liefde en Licht.

Ik ben altijd bij je en je zult me nooit tevergeefs aanroepen – onze vrede, liefde, hulp en bescherming zullen altijd op je roep reageren.

13 mei 1935

*

Mijn lieve Moeder,

Er wordt in Aroumé misbruik gemaakt van gefilterd water; mensen nemen te veel water in hun glazen en gooien het vervolgens weg. Geen enkele externe regel kan de situatie veranderen; er moet een verandering van bewustzijn plaatsvinden en een volledige toewijding aan het Goddelijke.

Je hebt zeker helemaal gelijk, maar we moeten blijven voorzien totdat de bewustzijnsverandering plaatsvindt!

Hierbij een mededeling die in Aroumé en ook hier bij het filter kan worden geplaatst.

Altijd bij jou

14 mei 1935

*

Lieve Moeder,

Wanneer er iets met het lichaam gebeurt, verliest het onmiddellijk zijn moed en wordt het zwak, hulpeloos en vol angst. Kortom, er is geen vrede en gelijkmoedigheid in het lichaamsbewustzijn. Niet alleen het lichaam, maar het hele bewustzijn raakt vertroebeld en verhuld; er is geen herinnering aan het Goddelijke in het fysieke bewustzijn en dit is wat de ziekte in stand houdt en verlengt.

Ja, dit wordt terecht opgemerkt --- maar het besef hiervan is een grote stap naar een succesvolle transformatie van het lichaamsbewustzijn en de overwinning op ziekte.

Mijn liefde en zegeningen zijn altijd bij jou.

15 mei 1935

*

Lieve Moeder,

Tenzij het lichaamsbewustzijn zich opent en het Goddelijke Licht, de Vrede en het Bewustzijn ontvangt, wordt er niets van blijvende waarde bereikt. Het lichaam is de basis, en op die basis moet het Goddelijke werken en een bouwwerk oprichten. Hoe open en ontvankelijk het vitale en het mentale ook zijn, niets kan duurzaam genoemd worden als het lichaam niet stabiel is.

Ik ben blij dat je de ervaring hebt gehad van de noodzaak voor het lichaam om zich te openen en het goddelijke Licht en de Wil te ontvangen, zoals het verstand en het hart dat doen. Dit zal veel bijdragen aan de verhoging van de weerstand tegen ziekte en het vermogen om een goede gezondheid te behouden.

Ik ben altijd bij je.

15 mei 1935

*

Lieve Moeder,

Ik ben altijd aan U en aan Uw Werk toegewijd. Maak mij rustiger, laat mij in alle vrede rusten te midden van deze honderdvoudige activiteiten. Ik moet dit steeds meer leren, en U moet het mij leren. Leer mij, mijn lieve Moeder, steeds meer de Uwe te zijn.

Ja, ik ben altijd bij je en leer je de ware handeling en de ware toewijding.

19 mei 1935

*

Mijn lieve Moeder,

Het belangrijkste voor mij is om rustig gelukkig, toegewijd en geconcentreerd te blijven op U, en om te doen wat gedaan moet worden, heel oprecht en devotieel, zonder me zorgen te maken over de toekomst, maar rustig en nederig naar U te streven.

Ja, dit is de juiste houding en de meest zekere weg.

Altijd bij je in liefdevol vertrouwen

27 mei 1935

*

Mijn lieve Moeder,

Wat zag ik vanavond toen U vanuit Uw venster naar mij keek? Ik zag dat mijn borst zo transparant was als glas en dat U daar Uw eigen beeld zag.

Mijn lieve Moeder is voor eeuwig in mijn hart. Mijn Moeder, mijn Moeder, mijn Moeder.

Dit is een heel mooie en ware ervaring. Ik ben blij dat je het hebt gehad. Ja, ik ben altijd in je hart – voor altijd bij je.

28 mei 1935

*

*Mijn lieve Moeder,
ik begrijp niet waarom er zoveel antipathie tegen mij is onder de arbeiders van Aroumé.*

Ik denk niet dat het zo erg is.

Drie dagen geleden, zodra ik de poort van Aroumé binnenkwam vanaf de markt, voelde ik een kracht door mijn nek gaan, die zei: "Het was beter geweest als je dood was geweest."

Luister niet naar al die onzin. *Het komt niet van de Aroumé-arbeiders*, maar van een vijandige kracht die je van streek wil maken.

Gisteren, toen ik aan het lunchen was, wilde een of andere kracht me weggagen uit Aroumé: "Ga weg, ga weg, je bent hier niet gewenst."

Dezelfde uitleg als hierboven.

En nu zegt M tegen me: "Ik kan niet op deze manier met je samenwerken, noch kan ik met je werken." Ik weet niet eens wat hij met "op deze manier" bedoelt.

Lieve Moeder, alles is aan u. Ik rust gelukkig uit en ga naar bed.

Ja, zwijg en maak je daar geen zorgen over.

Het zijn dezelfde krachten die je willen laten geloven dat je collega's je haten en anderen willen laten geloven dat jij hen haat. De fout is om deze krachten te geloven – je moet ze altijd antwoorden: Nee, *het is niet waar, het kan niet.*

Altijd bij je, mijn lieve kind

30 mei 1935

*

*Lieve Moeder,
Ik dacht dat ik, nu ik wat dikker ben geworden, misschien niet meer zou kunnen werken. Maar ik merk dat ik kan werken met een constante energie, rustig en met een evenwichtig denkvermogen. En ik denk dat U heel blij bent om me te zien werken.*

Ja, ik ben heel blij dat je fysiek werkt en ik weet zeker dat het je goed zal doen. Ik ben ook blij dat je lichaam wat minder mager wordt. Het was echt nodig om de gaten te vullen!

Alle liefde en zegeningen voor jou, mijn lieve kind

30 mei 1935

Mijn lieve Moeder,

Vandaag hoorde ik A en P ruzie maken. Daarna vertelde P aan iemand: "Het leven in de gevangenis is makkelijker dan werken met A."

Zou het niet beter zijn als je met P praat? Als hij niet tevreden is, kan hij het beter eerlijk zeggen dan in het geheim te klagen.

Altijd bij je, mijn lieve kind

1 juni 1935

*

Mijn lieve moeder,

Ik heb heel duidelijk tegen P gezegd: "Wees stil, en zeg geen woord, zelfs niet als je op je rug geslagen wordt."

Als je bedoelt dat er geen ruzie mag zijn, is dat helemaal goed. Maar hij moet zich vrij voelen om me te vertellen wat er in zijn hart leeft.

"Werk kan nooit gedaan worden zonder discipline! De Moeder kent de persoon die de leiding heeft over het werk heel goed, en degenen die met hem werken moeten zijn instructies opvolgen." En hij heeft ingestemd met dat soort werk. Laten we eens kijken, mijn lieve Moeder. Ik wens dat wij allemaal u die stille dienstbaarheid betonen.

Ik wilde dat je hem ook vertelde dat als hij een klacht heeft of als hij niet tevreden is met zijn werk, hij dat aan mij moet vertellen.

Mijn liefde, zegeningen en vertrouwen zijn altijd bij je, mijn lieve kind.

2 juni 1935

*

Mijn lieve Moeder,

ik, die altijd zo sociaal en vriendelijk was tegen iedereen, word met de dag meer gereserveerd en heb alleen nog contact met anderen voor werk of zaken. Vaak is de gedachte bij me opgekomen dat ik, zelfs met degenen met wie ik enigszins vrij ben, alleen om het werk zou moeten praten.

Dit is niet nodig en zelfs niet aan te raden. Je moet je vrij voelen om met hen te praten en hen te helpen wanneer ze het nodig hebben. Ga zo door met hen – het is goed.

Geef me de kracht, mijn lieve Moeder, om volkomen trouw te blijven aan de Goddelijke Wil.

Ja, de kracht is altijd bij je om altijd trouw te blijven aan de Goddelijke Wil.

2 juni 1935

*

Mijn lieve Moeder,

Er is geen enkele werker in Aroumé die niet zijn of haar stralende kant van liefde, toewijding en dienstbaarheid aan het Goddelijke heeft getoond. Dat is het licht dat in ieder van ons schijnt; dat aanbid ik en daardoor voel ik me altijd in harmonie met de bewoners. Dat is wat ik vooropstel in mijn omgang met hen.

Goed.

We hebben allemaal moeilijkheden, de een meer, de ander minder, maar het is dwaas om minachting te hebben voor iemand die problemen heeft. Integendeel, een meelevend hart moet hen met alle goede wil en vriendelijkheid tegemoetkomen, om hen uit hun moeilijkheden te helpen.

Wat je zegt is volkomen juist en met deze houding is er geen twijfel over mogelijk dat de moeilijkheden vroeg of laat zullen verdwijnen.

Alle liefde en zegeningen voor jou, mijn lieve kind

4 juni 1935

*

Mijn lieve Moeder,

Het werk in onze binnentuin: zoals u zag, kan ik ook goed werk verrichten als koelie, en hoewel ik helemaal onder de aarde zit, kan ik uw kind blijven.

Ik was erg blij je te zien genieten van je werk. Ik hoop dat je vannacht goed zult rusten en dat je lichaam steeds sterker zal worden.

Ik denk dat het goed zou zijn als wij gevangenen iets zouden doen wat handarbeid zou kunnen zijn – maar de wens moet uit ons hart komen

Ja, het is wanneer het spontaan voortkomt uit de goede wil van het hart dat het in alle opzichten nuttig is.

Ik ben stilletjes gelukkig, met een groter vertrouwen dat de Goddelijke Wil altijd zegeviert. Het toegenomen vertrouwen geeft me meer kracht, rust, vrede, geduld en een energie die de Goddelijke Wil dient.

Ja, met het groeiende vertrouwen komt de groeiende energie en het groeiende vermogen om die te ontvangen.

Alle liefde en zegeningen voor jou, mijn lieve kind

6 juni 1935

*

Mijn lieve, lieve Moeder,

Ik ben gelukkig met een steeds grotere dagelijkse ervaring: Mijn Moeder is in mijn hart. Zij die mij steunt, mij leidt, van mij houdt, Zij is de ziel van dit lichaam en veel meer dan dat.

Lieve Moeder, ik hou van u met heel mijn hart.

Ja, je bent echt in mijn armen, armen van liefde die je altijd dicht bij me houden, heel dicht bij me.

6 juni 1935

*

Mijn lieve Moeder,

Op het werk zijn er twee kampen ontstaan — de ruzies gaan dagelijks door en het kleinste dingetje wordt een berg. Beide kampen zijn erg ontevreden over mij omdat ik geen partij kies, ik luister naar niemand en ik pleit voor vrede en rust.

Wat je doet is helemaal goed. Het belangrijkste is om een onwrikbare kalmte en vrede te bewaren. Op een dag zal het effect hebben.

Verlangens, verlangens, hebben ze geen einde? Jawel, dat hebben ze op het moment dat we ons tot het Goddelijke wenden en in stilte naar Hem verlangen, ons volledig en oprecht aan Hem overgevend.

Ja, je hebt gelijk. Blijf onwrikbaar geloven in de uiteindelijke Overwinning van het Goddelijke.

7 juni 1935

*

Mijn lieve Moeder,

Waar u bent, ben ik. En ik heb geen andere plek om heen te gaan dan naar uw liefdevolle en tedere bewustzijn.

Ja, mijn lieve kind, je thuis is hier en ik ben altijd bij je.

7 juni 1935

*

Mijn lieve Moeder,

Geliefde van mijn hart, ziel van mijn lichaam, wat ik ook ben, goed of slecht, wat ik ook heb of zal hebben — alles is van jou, van jou alleen.

Volledig aan U gegeven, mijn lieve Moeder.

Ja, je hebt jezelf gegeven en ik heb je geschenk met vertrouwen en liefde aanvaard, en ik ben altijd bij je, mijn lieve kind.

10 juni 1935

*

Moeder, mijn lieve Moeder,

Schenk mij volledige trouw aan U en Uw werk. Laat mij nooit de gedachte of suggestie aanvaarden: "Moeder, ik wil gaan; laat me gaan."

Een dergelijke monsterlijke gedachte mag toch nooit in je gedachten opkomen – het is ondenkbaar voor mijn liefde.

11 juni 1935

*

O mijn lieve Moeder,

U bent mijn lieve Moeder; liefste van allen, lieflijkste van allen, U bent mijn eeuwige Moeder. Het is de goddelijke wil dat ik, een mens, een eeuwig kind van Uw eeuwige liefde zal worden. Moge het spoedig vervuld worden.

Ja, U bent mijn ware kind, en ik vertrouw U volledig. Er bestaat geen enkele twijfel over het bereiken van het doel – de overwinning is zeker.

11 juni 1935

*

Lieve Moeder,

Er zijn veel moeilijkheden op het werk, maar het komt niet in me op om ook maar één werknemer weg te sturen uit Aroumé. Ik ben tevreden met hen allemaal; en ik heb er vertrouwen in dat we, ondanks al deze ruzies, op weg zijn naar een bewustzijn waar onwrikbare vrede, geluk en harmonie heerst.

Dit moeten we zeker hopen, willen en nastreven.

Mijn lieve Moeder, mijn gebed tot u: moge de dag snel komen.

Ja, die mag snel komen. Alle liefde en zegeningen voor u, mijn lieve kind

14 juni 1935

*

Mijn lieve Moeder,

Het wordt steeds moeilijker om alles in Aroumé te regelen. De arbeiders willen de dingen naar hun eigen wens doen en er is een soort nalatigheid in het werk geslopen; er is ledigheid, luiheid, traagheid, onwil, enz. Oprechtheid raakt overal vertroebeld.

Vandaag blijft een gedachte door mijn hoofd spoken: O Moeder, zeg me, in hoeverre ben ik verantwoordelijk voor deze situatie in Aroumé en de ruzies tussen de arbeiders?

Ik zie niet in welke mate je daarvoor verantwoordelijk bent.

De afgelopen dagen dreigde ik zo vaak verstrikt te raken in het netwerk van slechte verstoringen, maar tot nu toe heb ik me er stevig tegen verzet. Nu vraag ik om uw hulp, een hulp die alle storende elementen volledig verwijdert bij de medewerkers, zodat zij zich tot u kunnen wenden.

Zij die oprecht zijn, kan ik helpen en hen gemakkelijk tot het Goddelijke leiden.

Maar waar onoprechtheid heerst, kan ik weinig doen. Aan zoals ik je al gezegd, we hoeven alleen maar geduldig te zijn en te wachten tot de dingen beter worden. Maar ik zie toch niet in waarom je je druk zou maken en op welke manier jouw onrust ook zou kunnen bijdragen aan een betere situatie. Je weet uit ervaring dat er maar één manier is om uit verwarring en duisternis te komen; het is om heel rustig en vredig te blijven, standvastig in je gelijkmoedigheid en de storm te laten overwaaien. Verhef je boven deze kleine ruzies en moeilijkheden en ontwaak opnieuw in het licht en de kracht van mijn liefde die je nooit verlaat.

15 juni 1935

*

Mijn lieve Moeder,

In alle wolken, alle moeilijkheden, alle obstakels is geloof in het Goddelijke de enige gids, kracht en bescherming. Het is geloof in het Goddelijke en liefde die een sadhak redt en hem voorbij de gevaren voert naar een leven van onsterfelijke zaligheid.

Versterk mijn geloof, O mijn lieve Moeder.

Ja, laat nooit iets je geloof in mijn liefde voor jou en in mijn constante aanwezigheid en hulp vertroebelen. En verhef je hoog genoeg boven deze moeilijkheden die groot lijken, zodat je ze kunt zien zoals ze werkelijk zijn, namelijk heel klein en onbeduidend.

Altijd bij jou

15 juni 1935

*

Mijn lieve Moeder,

Ik ben weer uit de wolken van verwarring en duisternis. Een vaste rust en gelijkmoedigheid en een vertrouwen op het Goddelijke hebben ze verdreven. Het Goddelijke is mijn kracht en energie, en ik leef alleen voor het Goddelijke.

Ja, mijn kind, het is volkomen waar dat het Goddelijke de enige toevlucht is. Bij Hem is absolute veiligheid.

Mijn liefde en zegeningen zijn altijd bij jou.

16 juni 1935

*

Mijn lieve Moeder,

Ik heb een brief van H. ontvangen. Ik denk dat u ook zo'n brief hebt ontvangen.

Ja, zelfs twee. Ik vind dat meisje echt egoïstisch en harteloos. Dat ze zich zo gedraagt vlak voor je verjaardag.

O lieve moeder, dit is niets minder dan een aanval rechtstreeks op de keuken van de Ashram, vlak voor mijn verjaardag. De keuken had zich moeten verheugen, maar helaas, nu is het somber en donker. We hebben jarenlang gewerkt – en wat een brief ontving ik!

O lieve Moeder, moge haar het juiste pad getoond worden en de juiste houding.

We doen ons best – maar...

Mijn lieve Moeder, zoals het Goddelijke wil.

Laat deze dag voor jou de dag zijn van volledige bevrijding van alles wat niet het Goddelijke is, laat het de dag zijn van jouw absolute, volledige toewijding aan het Goddelijke.

Onze liefde, zegeningen en hulp zijn altijd bij je en vandaag zullen ze op een bijzondere manier bij je zijn.

18 juni 1935

*

Mijn lieve Moeder,

Moge de hele Ashram zich verheffen boven, hoog boven de gewone menselijke natuur, moge zij zich toewijden aan de Goddelijke Wil en alleen voor het Goddelijke leven. Het Goddelijke is de Allerhoogste Werkelijkheid voor de Ashram.

Zo zij het!

Altijd bij je om je kracht en vrede, licht en liefde te geven en om in je een onwankelbare gelijkmoedigheid te bouwen.

18 juni 1935

*

Mijn lieve Moeder,

Dit jaar is een jaar van grote en diepe vooruitgang voor de Ashram. Allen die openstaan voor het Goddelijke zullen vooruitgang boeken richting het doel.

En ik streef er nederig en in stilte naar om in volmaakte eenheid met de Goddelijke Wil te zijn.

Lieve Moeder, mijn hart stroomt over van welwillendheid, een goed hart, medeleven en een voortdurend gebed om Vrede.

Ja, mijn lieve kind, jouw verlangen en jouw gebed zullen vervuld worden. Zeker, dit jaar zal de Ashram een grote stap zetten naar Vrede en Harmonie – en jouw eenheid met het Goddelijke zal steeds volmaakter worden.

19 juni 1935

*

Lieve Moeder,

Maak mij een instrument van de waarheid! Alleen in licht en Waarheid en Bewustzijn kan men hoop putten om een waar en trouw instrument te zijn. Verwijder het onbewuste, verlicht de verborgen delen van mijn wezen, breng ze naar het Licht. Laat mijn hele wezen direct onder de invloed van het Licht staan.

Ik ben altijd bij je, mijn lieve kind, en omring je met licht en bewustzijn.

21 juni 1935

*

Mijn lieve Moeder,

Schenk mij een oprechtheid die de waarheid onderscheidt en ondersteunt, die de leugen onderscheidt en verwerpt. Het is eenvoudige oprechtheid die mijn liefde voor U zal zuiveren, versterken, breed, uitgestrekt en diep maken, en mijn wezen in een volledige eenheid met het Goddelijke Bewustzijn — U zal brengen. Vergroot de eenvoudige oprechtheid in mij, om mij heen, in de Ashram. Dit is mijn gebed tot U.

Het is inderdaad een heel goed gebed, dat het verdient om verhoord te worden.

Met liefde en zegeningen, altijd.

23 juni 1935

*

Mijn lieve Moeder,

We hebben ons best gedaan om goede tarwe te vinden die geschikt is voor ons brood, maar we konden het niet vinden. Zou het toevoegen van fijn meel uit Amerika het brood niet verbeteren? De markt maakt het brood alleen van dat meel.

Nee, dat gaat niet. J heeft twee broodmonsters gestuurd en zei erover alsof ze rauw en ongeschikt waren om te serveren – maar ik vond ze allebei best goed en absoluut niet af te keuren. Het is afwachten of de bedieners nu niet weer doorslaan en het brood verspillen!

25 juni 1935

*

Mijn lieve Moeder,

Het zwaard van Damocles hangt boven onze keuken. We moeten alert, waakzaam, krachtig, rustig en geduldig blijven. Mijn lieve Moeder, ik heb alle vertrouwen in de goddelijke Overwinning.

Ja, zoals je zegt, men moet het volledige vertrouwen in de Overwinning van het Goddelijke behouden – en deze algemene Overwinning zal de persoonlijke overwinning van allen die trouw en vol vertrouwen zijn gebleven, in zich dragen.

29 juni 1935

*

Mijn lieve Moeder,

Er is een tegengestelde kracht in de Ashram die van bewoner naar bewoner gaat en alleen maar wil vernietigen. Wanneer bewoners de Ashram verlaten, verdwijnt deze kracht niet; ze wordt alleen maar gewelddadiger. Als de bewoners trouw en oprecht blijven, zal ze ongetwijfeld binnen een seconde verdwijnen.

Ik vraag om de toorn van Mahakali, de meest intense liefde van die strijdende Moeder, om deze hardnekkige kracht te verdrijven en de Ashram te bevrijden van onze dagelijkse problemen.

De toorn van Mahakali manifesteert zich van tijd tot tijd en werkt wel degelijk, maar het effect ervan is van korte duur, omdat degenen die zich aan de tegengestelde kracht onderwerpen, niet werkelijk genezen willen worden. Ze zijn niet oprecht.

We hoeven alleen maar kalm en vol vertrouwen te blijven, onwankelbaar in ons geloof en vertrouwen in de genade van het Goddelijke.

1 juli 1935

*

Mijn lieve Moeder,

Ik heb vandaag hard gewerkt in onze binnentuin en kreeg een nieuwe visie: zoals mensen wezens zijn, zo zijn planten ook wezens, en ook zij reageren in verhouding tot iemands liefde en genegenheid voor hen. En als een sadhak met inzicht dit ontwikkelt, zal het een grote hulp zijn in de evolutie van de Natuur.

Ja, planten hebben een eigen bewustzijn; ze zijn zeer ontvankelijk en reageren heel goed op de kracht.

Altijd bij je, mijn lieve kind.

2 juli 1935

*

Mijn lieve Moeder,

Als er ook maar een klein beetje dankbaarheid in de harten van de bewoners zou zijn, zou niemand het durven zeggen: "Ik ga weg."

Mogen de bewoners van de Ashram leren dankbaar te zijn en zich in dankbaarheid neer te buigen voor het Goddelijke.

Ja, mijn lieve kind, je hebt helemaal gelijk – maar dankbaarheid is een deugd van het psychische en maar heel weinig mensen leven in hun psychische bewustzijn.

5 juli 1935

*

Mijn lieve Moeder,

Het fysieke werk dat de afgelopen weken op onze binnenplaats is verricht, heeft me een goede training gegeven. Maar ik zag mensen ons met minachting aankijken toen we vuil waren en aan het werk; het heeft me een beter inzicht gegeven in hun standpunt. Ik wou dat we ons realiseerden dat fysieke arbeid geenszins onderdoet voor meditatie. Sterker nog, als we aan de manifestatie denken, zal arbeid zeker een belangrijke factor zijn voor de nieuwe schepping.

Daar bestaat geen twijfel over.

Ik ben altijd erg blij je fysiek bezig te zien. Goed materieel werk, dat de normale capaciteiten niet overschrijdt, is zeer nuttig voor het behoud van een goede fysieke en morele balans.

13 juli 1935

*

Mijn lieve Moeder,

Ik had een verstoring, maar die is voorbijgegaan en ik merk dat een groter bewustzijn ervoor in de plaats is gekomen. Het is het bewustzijn van vrede in het vitale, en het komt van U.

Ja, ik had gezien dat je niet in je normale toestand verkeerde, maar omdat je niets zei, kon ik niet spreken. Ik hoop dat het nu helemaal voorbij is en dat je je ware evenwicht en gelijkheid hebt teruggevonden.

Altijd bij jou

13 juli 1935

*

Mijn lieve Moeder,

Ik begrijp H's moeilijkheden in het werk volledig, maar ik zie geen andere oplossing dan dat beide betrokkenen boven hun gewone aard uitstijgen en zich openstellen voor de Kracht van het Goddelijke. Haar voorstel om ontheven te worden van het keukenwerk kan ik niet aanvaarden. Ik hoop dat de wolken zullen verdwijnen.

Natuurlijk kan H de keuken niet verlaten. Wat je zegt is volkomen juist; alleen door boven de lagere natuur uit te stijgen kunnen al deze kleine dingen worden opgelost.

Mijn geliefde Moeder, Vrede in Aroumé, Vrede in de harten van allen in de Ashram. Om te beginnen beloof ik je dat u me op geen enkele dag zult aantreffen die niet in mijn normale evenwicht en kalmte verkeert. Gegeven aan Uw Liefde en Vrede.

Ja, ik ben ervan overtuigd dat je altijd een goede balans en evenwicht zult bewaren, en dat je gelijkmoedigheid steeds meer zal groeien.

Mijn liefde, zegeningen en vrede zijn altijd bij je.

14 juli 1935

*

Mijn lieve Moeder,

Ik ben vandaag niet naar de winkel gegaan, maar ik heb na vele maanden weer een lange meditatie met U gehouden tijdens de Pranam. Daar besepte ik duidelijker dat we in werkelijkheid allemaal bij U horen en dat onze ware aard er een is van Uw vrede, liefde, harmonie en vreugde. Ik weet zeker dat we op een dag boven de aard van ruzies, afgunst, haat, jaloezie, arrogantie en trots.

Uw ervaring is waar, de essentie is vrede, harmonie en liefde. Ik hoop dat alles op een dag werkelijkheid zal worden.

Ik ben altijd bij je.

14 juli 1935

*

Mijn lieve Moeder,

Ook dit is een oefening voor mij: te zien hoever ik los stond van de omstandigheden, onaangeraakt door de jaloezie om me heen en trouw aan het Goddelijke.

Ja, het enige wat je hoeft te doen is stil en onverstoord te blijven, alleen gericht op het Goddelijke; de rest is in Zijn handen.

17 juli 1935

*

Mijn lieve Moeder,

Zolang het wezen niet alleen afhankelijk is van het Goddelijke, kan er nooit vrede, vreugde en geluk zijn.

Ja, dit is waar; alleen in vereniging met het Goddelijke en in het Goddelijke kunnen harmonie en vrede tot stand komen.

Altijd bij je, mijn lieve kind

20 juli 1935

*

Mijn lieve Moeder,

Geliefde van mijn hart, Uw liefde heeft mij altijd beschermd. Vandaag had ik de ergste aanval en opnieuw redde Uw liefde mij en gaf mij een nieuwe impuls naar het bereiken van innerlijke vrede en gelijkmoedigheid.

Ja, ik wist al vanochtend vroeg dat je van streek was en mijn liefde verliet je geen moment, elke dag weer.

Ik ben blij, heel blij dat je je normale toestand hebt hervonden.

21 juli 1935

*

Mijn lieve Moeder,

Nu heb ik een vriendin en medewerker – dat bent u, mijn lieve Moeder. Zelfs als de hele wereld zich tegen mij keert, weet ik dat ik een vriendin in u heb. Een vriendin, een gids, een Moeder, alles in één, en onze band zal met de dag sterker worden.

Ja, dat klopt helemaal en ik ben blij dat je het nu volledig begrijpt.

21 juli 1935

*

Mijn lieve Moeder,

G heeft me laten weten dat ze weer slechte ideeën heeft; maar ze is niet zwak en heeft regelmatig gegeten. Ze is heel sterk en blijft rustig.

Het is goed, maar als S en de anderen zich minder druk zouden maken over deze "slechte ideeën", zouden ze er minder vaak last van hebben!

22 juli 1935

*

Mijn lieve Moeder,

Hier is een wanhopige brief van G, gericht aan mij en deels ook aan u. Het zijn niets dan de gebruikelijke beschuldigingen aan het adres van uw geliefde en het absurde idee om in zee te springen en zelfmoord te plegen. Ik heb haar brief uitgebreid beantwoord.

Mijn lieve Moeder, er zal niets gebeuren, wees gerust! Ik blijf zeer alert en ik hoop dat het snel voorbij zal zijn.

Je brief is erg goed en er hoeft niets meer gezegd te worden.

Moge rust en kalmte met je zijn, niet alleen in de diepte maar ook in het oppervlakkige bewustzijn, zoals ik inderdaad altijd bij je ben.

30 juli 1935

*

Mijn lieve Moeder,

Laat ik u heel openhartig vertellen waar ik het meest aan gehecht ben. Ik ben meer aan U gehecht dan aan wie dan ook of aan wat dan ook.

Laat de delen in mij die niet aan U gehecht zijn – de delen die verdwaald zijn – naar U terugkeren; pas dan zullen ze ware vrede vinden.

Ja, dat is waar.

Mijn lieve Moeder, volledig aan U overgelaten.

Ja, ik weet dat je van mij bent en daarom ben ik er zeker van dat ik je naar het doel zal leiden.

31 juli 1935

*

Mijn lieve Moeder,

[Verschillende problemen in de Dining Room beschreven] Leer mij, voor al de problemen die ik heb genoemd, me steeds volmaakter over te geven aan de Goddelijke Wil; alleen een volledige overgave aan de Goddelijke Wil kan vrede, vreugde, geluk, kracht en oneindigheid brengen.

Beschouw dit alles, mijn lieve kind, als een beproeving voor je gelijkmoedigheid en ga verder met moed en vertrouwen.

Ik ben altijd bij je.

2 augustus 1935

*

Mijn allerliefste Moeder,

Vandaag had ik een heel bijzondere ervaring: Toen ik vanmorgen van de markt terugkwam, ging de gedachte door me heen: "P is een belangrijk man in de buitenwereld" en ik voelde een soort onvrede ergens in mijn leven. Toen verscheen U voor mij en liet U mij zien: "Kijk hier, hier ben je." U droeg me op uw arm dicht tegen uw hart.

Ja, dat is zeker beter dan een "groot man" te zijn voor de buitenwereld!

Alle liefde en zegeningen voor jou, mijn lieve kind.

11 augustus 1935

*

Mijn lieve Moeder,

Meneer H zag Aroumé en keek heel tevreden en voldaan; hij nam ook 3 broden mee. Hij zal daar een hoge prijs voor moeten betalen, en ik zal niet tevreden zijn als het minder dan 300.000 roepies is. Als hij een lening van 990.000 roepies aan de overheid kan geven, kan hij u toch zeker ook een goed en fatsoenlijk bedrag geven?

Hij ging weg zonder een roepie te geven! En ik geloof dat hij niet van plan is iets te geven – alleen maar lieve woorden, meer niet.

Mijn lieve Moeder, het lijkt erop dat de verstoring zich in me is weggegaan. Ik heb mijn normale evenwicht van vrede en geluk weer teruggevonden. Ik voelde dat mijn verstoring je veel meer pijn zal doen dan welk verlies van geld dan ook, en dat bracht me al snel weer bij zinnen.

Dit is goed. Het verlies van geld is inderdaad van weinig belang, maar het verlies van evenwicht is veel belangrijker.

Alle liefde en zegeningen voor jou, mijn lieve kind.

20 augustus 1935

*

Mijn lieve Moeder,

Laat me je vertellen dat wie zich openstelt voor de Goddelijke Liefde jou heel, heel concreet als die Moeder voelt. Er komt een nederigheid, een edelmoedigheid en een volledige overgave en toewijding aan U.

Ik ben altijd bij je, ik houd je in mijn armen.

Laat niets, geen omstandigheid, geen persoon, u storen.

26 augustus 1935

*

Mijn lieve Moeder,

B vertelt me: "Als ik sperziebonen eet, krijg ik buikpijn; dus heb ik altijd alleen het water gedronken en de sperziebonen weggegooid." Lieve Moeder, als u wilt, kunnen ze met iets meer water worden bereid.

Het is beter om ze iets wateriger te houden. Ik denk dat we moeten stoppen met sperziebonen als deze voorraad op is, want er zijn te veel mensen die denken dat ze ze niet kunnen verteren.

Mijn lieve Moeder, ik val nu meer in slaap – dat komt door de uitputting van mijn zenuwstelsel na de drukte van de Darshan.

Ja, slaap goed en zoveel als je kunt, het is heel belangrijk.

Ik ben altijd bij je.

28 augustus 1935

*

Mijn lieve Moeder,

Moge mijn oprechtheid toenemen en mijn hele wezen doordringen. Dat zal leiden tot een grotere toewijding en overgave aan het Goddelijke, en tot een volledige eenheid.

Ja, mijn lieve kind, oprechtheid is de sleutel tot de goddelijke deuren.
Altijd bij je

31 augustus 1935

*

*Mijn lieve Moeder,
Moge de breedte en diepte van uw zetel in mijn hart toenemen;
moge die geheel van U zijn.*

Ja, ik zetel altijd in je hart en leef bewust in je.

1 september 1935

*

*Mijn lieve Moeder,
De Ashram had maandag een gerecht van M, een extra gerecht
op woensdag, soep op donderdag en een heerlijk gerecht met kool op
vrijdag. Mijn geliefde Moeder, moge er voor dit alles een gevoel van
dankbaarheid in ons ontstaan – dit is mijn gebed.*

Het schijnt dat er vanavond, tussen half tien en tien uur, een paar mensen tegen de badkamerdeur van C stonden te praten, terwijl zij ongemerkt binnen was. Iemand zei zoiets als: hoe is het mogelijk om met zulk slecht eten te werken? En een ander antwoordde: je zou Moeder moeten schrijven.

4 september 1935

*

*Mijn lieve Moeder,
Yoga in de grot is gemakkelijk, maar yoga in het leven is toch
iets heel anders. Er moet oprechtheid tot in de kern zijn en absolute
zelfopoffering voor het doel.*

Ik geloof niet dat sadhana in de grot gemakkelijk is – alleen daar blijft onoprechtheid verborgen, terwijl die in het leven en in daden aan het licht komt. Je kunt er in een grot uitzien als een yogi, maar in het leven is het bedriegen moeilijker, omdat je je als een yogi moet gedragen.

Altijd bij je, mijn lieve kind

6 september 1935

*

*Mijn lieve Moeder,
Moge de dag dichterbij komen waarop alle berichten over
verstoringen ophouden en je alleen nog maar wordt geïnformeerd over
de galopperende vooruitgang en de vluchten van het wezen naar het
Goddelijke. Gezegend zal die dag zijn.*

Het is in grote vrede dat ik op die dag wacht, de vrede van de zekerheid van de Overwinning. Je moet die vrede binnengaan, mijn lieve kind, en je door niets laten beïnvloeden. Alleen wanneer we niet beïnvloed worden, kunnen we altijd het juiste doen op het juiste moment en op de juiste manier.

Liefde en zegeningen voor jou, mijn lieve kind

6 september 1935

*

Lieve Moeder,

H stuurt u vanavond een brief. Mijn lezing over het onderwerp: er is egoïsme en een zeer wreed vitale, behoorlijk intolerant, arrogant en trots. Die wil anderen beheersen en onderwerpen.

Ja, dat is allemaal waar, maar het is slechts een deel van jezelf, en het andere deel is heel moedig, lief en standvastig.

Laten we hopen dat ze snel haar ware zelf terugvindt.

7 september 1935

*

Mijn lieve Moeder,

De D.R.-arbeiders hebben vaak een tweede of derde baan op verschillende plaatsen. Ze hebben hun hoofdbaan, en in hun vrije uren doen ze andere dingen. Het zou niet anders moeten zijn, maar het zou beter zijn om een paar voltijdwerkers te hebben in plaats van veel deeltijdwerkers.

Mensen kunnen niet de hele dag hetzelfde werk doen; Het is zeer belastend voor de zenuwen en na een tijdje worden ze moe, depressief, ontmoedigd, praten ze over zelfmoord, enzovoort.

Zelfs in het gewone leven is erkend dat, met het oog op het werk zelf, een complete verandering van beroep voor een paar uur per dag het meest nuttig is.

Altijd bij je, mijn lieve kind

13 september 1935

*

Mijn lieve Moeder,

We bakken al zo'n 3 jaar brood volgens deze verhouding: 1 kg tarwe voor 3 broden (25 kg voor 75 broden). Sinds afgelopen augustus gebruiken we 35 kg voor 75 broden - het verschil is 10 kg per dag. Dit verschil heeft me altijd pijn gedaan.

Omdat het brood de laatste tijd niet goed gerezen is, is de broodconsumptie in de D. R. toegenomen. Het is niet zo dat de magen van de eters om meer eten vragen, het is onoprechtheid en een gebrek aan onderscheidingsvermogen van de kant van de mensen die het eten consumeren.

De broden zijn zeker veel groter dan die we vroeger hadden (ik zie ze elke dag). Maar ik heb daar geen bezwaar tegen. Brood is immers, naast de melk, het belangrijkste. We geven voldoende voedsel en ik denk niet dat het eerlijk zou zijn om dat te verminderen. Ik denk dat de belangrijkste reden waarom mensen meer brood eten, is omdat het brood veel lekkerder is dan vroeger.

Ik moet zeggen dat we, voordat we met vee begonnen, de zemelen nooit van de tarwe scheidden – ze gingen in het brood.

Het maakt het brood een beetje te zwaar om te verteren. Ik heb gezegd dat we deze kleine hoeveelheid zemelen (slechts 4%) aan de melkboeren moeten geven.

Mijn lieve Moeder, schenk mij een eenvoudige oprechtheid in mijn hele wezen, een oprechtheid die het volle licht en bewustzijn bewaart en alleen de Waarheid aanvaardt.

De grootste vijanden van een volmaakte oprechtheid zijn voorkeuren (mentaal, vitaal of fysiek) en vooropgezette ideeën. Het zijn deze obstakels die overwonnen moeten worden.

Ik ben altijd bij je om je naar de overwinning te leiden.

15 september 1935

*

Mijn lieve Moeder,

Het lijkt mij dat alle problemen beginnen bij onbewustzijn. Verlangen is het eerstgeboren kind van dit onbewuste en kan zich in elke vorm manifesteren, mentaal, vitaal of fysiek.

Wat je hier zegt is volkomen waar.

Vrede is de basis van alle Sadhana en moet alle wezens doordringen.

Ook dit is waar.

Mijn liefde en zegeningen zijn altijd bij je, in de zekerheid dat je alle moeilijkheden zult overwinnen en een volledig verlicht bewustzijn zult bereiken in een volmaakte eenheid met het Goddelijke.

15 september 1935

*

Mijn lieve Moeder,

Het is een feit dat ik altijd een lieve Moeder bij me heb in me en om me heen, die me leidt naar het Eeuwige Bewustzijn.

Ja, het is inderdaad een feit – ik ben altijd bij je, mijn lieve kind.

16 september 1935

*

Mijn lieve Moeder,

Een geloof en vertrouwen, verlicht door Uw liefde en licht, is gegroeid sinds ik een klein jongetje was en het groeit nog steeds.

Het is goed om dit onwankelbare geloof te hebben – het maakt je pad gemakkelijker en korter.

Alle liefde en zegeningen voor jou, mijn lieve kind.

16 september 1935

*

Mijn lieve Moeder,

Kunnen de rijstzemelen naar de melkboeren, net als de tarwezemelen?

Ja, prima.

En de kleine rijstkorreltjes ook? In de Ashram hebben we daar geen nut voor.

Kunnen de kleine rijstkorreltjes niet naar de vogels in de kooi? Ik denk dat ze ze wel lekker vinden.

17 september 1935

*

Mijn lieve Moeder,

Ik begrijp niet wat er mis was met die vorige regeling om tarwemeel te leveren voor het brood. Ik kreeg 's avonds te horen hoeveel brood er gegeten was en informeerde de bakkerij diezelfde avond nog. Nu wil J de informatie 's ochtends, waarna hij M zal vragen naar de hoeveelheid meel die nodig is, mij zal vertellen hoeveel er nodig is, en dan zal ik de tarwe sturen. Ik heb ingestemd met deze nieuwe regeling, hoewel ik weet dat het problemen zal opleveren voor J, de molen, de graanschuur, Aroumé en mij.

Ik begrijp niet op welke manier het problemen zou kunnen veroorzaken? Als de zaken eenmaal goed geregeld zijn, kan het prima werken. Sterker nog, ik was het die deze regeling voorstelde en ik had er nooit aan gedacht dat het problemen zou kunnen veroorzaken.

Maar als je een eenvoudigere manier weet om de zaken te regelen, laat het me dan weten.

Mijn lieve Moeder, vrede, meer vrede voor mij en de Ashram. Dit is mijn enige gebed tot U.

Ja, het is inderdaad hard nodig. Zonder vrede maakt het simpelste ding direct een grote ophef.

Mijn lieve kind, laat de vrede zich steeds meer in jou manifesteren en steeds voortdurender en vollediger.

Mijn hulp en aanwezigheid zijn altijd bij je.

19 september 1935

*

Mijn lieve Moeder,

ik vraag U om 'gerechtigheid'. Hier is mijn smeekbede! O Heer, het menselijke denkvermogen is te onwetend, te koppig en duister. Moge de goddelijke genade eraan worden verleend om alles recht te zetten.

Ja, het is de Goddelijke Genade waar om gebeden moet worden. Als gerechtigheid zou geschieden, zouden er maar weinigen zijn die ertegen bestand zouden zijn!

Mijn liefde en zegeningen zijn altijd bij je.

19 september 1935

*

Mijn lieve Moeder,

Moge de vlam van aspiratie standvastig en éénpuntig zijn, moge zij opstijgen naar het Goddelijke en daar rusten en alleen daar. Moge de aspirant niets zien, horen, spreken, voelen behalve: O mijn Goddelijke Heer, o mijn Goddelijke Moeder, moge Uw Wil vervuld worden.

Ja, dat zou een prachtige prestatie zijn.

Altijd bij je, je steunend in je inspanningen, mijn lieve kind.

20 september 1935

*

Mijn lieve Moeder,

Moge het persoonlijke ego verdwijnen en de Goddelijke Wil overal aanwezig zijn.

Ja, mijn lieve kind, je zult mij altijd bij je vinden, in je, voor deze grote prestatie.

21 september 1935

*

Lieve Moeder,

H heeft weer eens een van haar gebruikelijke verstoringen gehad. Ze wil dat ik namens haar tegen U zeg: "Ik heb alle hoop opgegeven, mijn lot is bezegeld met niets anders dan vernietiging."

Ja, helaas is er een diepe liefde voor je in haar – het is die liefde die haar evenwicht heeft verstoord, deze gewelddadige jaloezie in haar heeft opgewekt en haar daardoor al deze depressieve periodes heeft bezorgd.

Maar nu kan geen enkele drastische of ingrijpende oplossing meer uit deze moeilijkheid leiden. Alleen door een groei van het bewustzijn kan deze verstrengeling worden opgelost.

Mijn lieve Moeder, moge mijn levenskracht zich steeds meer aan het Goddelijke wijden, zich openen en een volmaakt instrument van de Goddelijke Kracht zijn.

Ja, een volledige, absolute toewijding van de levenskracht aan het Goddelijke is de enige oplossing.

Altijd bij je, mijn lieve kind, in je streven naar vooruitgang.

21 september 1935

*

Mijn lieve Moeder,

Een van de grootste beschuldigingen aan mijn adres is dat ik de kant van H kies en partijdig tegenover haar sta. Ik heb een zwak voor haar, maar dat heeft ze verdiend; ze heeft hard gewerkt, gedaan wat ik haar opdroeg en veel verantwoordelijkheden op zich genomen. Als ik er niet voor haar was geweest, zou ze het allemaal veel te moeilijk hebben gevonden.

Vanwege de beschuldigingen verbreekt ze af en toe het contact met me en komt ze me niet meer opzoeken. Toch neemt de band en intimiteit toe. Indien nodig zal ik niet meer vriendelijk met haar praten en alle contact met haar verbreken.

Een dergelijke drastische maatregel zou geen zin hebben. Integendeel, het zou de zaken alleen maar erger maken. Er valt veel te zeggen over het onderwerp en er zijn verschillende standpunten. Het kan niet op zo'n simpele en scherpe manier worden opgelost. Maar het is onmogelijk voor mij om dat hier allemaal uit te leggen. En ik wacht ook tot het bewustzijn in ieder van jullie en in allen helderder en vollediger wordt. Intussen rest ons alleen maar echt geduld te hebben.

Mijn lieve Moeder, ik ben stilletjes gelukkig, met slechts één wens: moge ik me steeds meer openstellen voor het Goddelijke Licht.

Ja, mijn kind, mijn liefde en zegeningen zijn altijd bij je moge ik je het bewustzijn en het licht geven.

22 september 1935

*

Mijn lieve Moeder,

Voor zover ik het begrijp, weet H heel goed dat ze een diepe band met mij heeft en dat dit haar problemen bezorgt. Verschillende keren heeft ze er met me over gesproken en gezegd: "Als ik me tot de Moeder wend en als onze relatie zuiver wordt, zullen al mijn moeilijkheden ophouden."

Ik heb het gevoel dat ze zich bewust is van het gebrek, maar tegelijkertijd te zwak is, het ontbreekt haar aan een vastberaden wil en zelfvertrouwen.

Er is alleen geduld nodig. Het komt met de tijd wel goed —wanneer het vitale ervan overtuigd is dat er geen hoop is voor zijn verlangens.

Mijn lieve Moeder, moge het vuur steeds feller branden, moge het opstijgen in een gestage vlam en het moedervuur ontmoeten. Al het andere zal te zijner tijd gebeuren. De vlam die het moedervuur ontmoet, zal het moedervuur doen neerdalen en alleen dat is in staat een nieuw leven te scheppen. Ik zal rustig moeten wachten tot dat vuur neerdaalt.

Ja, laat het vuur gestaag branden en wacht rustig op een zeker resultaat.
Mijn liefde en zegeningen zijn altijd bij je.

23 september 1935

*

Mijn lieve Moeder,

Op dit moment komt er een vraag bij me op: hoe kan het dat mijn hoofd meteen aan alles een geldwaarde toekent? Alleen als het geld het toelaat, denk ik eraan verder te gaan!

Het is goed. We moeten verspilling zoveel mogelijk vermijden.
Altijd bij je, mijn lieve kind

24 september 1935

*

Mijn lieve Moeder,

Geef me een heel, heel rustig hoofd, want het is in een rustig hoofd dat de ware kennis en het bewustzijn wil neerdalen. Dan zal er een ware handeling zijn en een waardige uitdrukking van uw ware instrument. Geliefde Moeder, een heel, heel rustig hoofd.

Ja, het is waar, een heel, een zeer rustig hoofd is onmisbaar voor een helder begrip en inzicht en voor juist handelen.

Mijn bewustzijn is altijd bij je om je een rustig hoofd te geven.

25 september 1935

*

Mijn lieve Moeder,

Vandaag zag ik dat mijn lichaam sterk is en dat het kan werken; het is goed dat het niet lui blijft.

Mijn lieve Moeder, moge vrede en kalmte in mijn lichaam toenemen.

Mijn lieve kind, ik ben altijd bij je, en samen zullen we de strijd voeren en de overwinning behalen.

Maak je geen zorgen over de reacties van mensen, hoe onaangenaam ze ook mogen zijn – het vitale is overal en in elk lichaam vol onzuiverheden en het fysieke vol onbewustheid. Deze twee onvolkomenheden moeten genezen worden, hoelang het ook mag duren, en we hoeven er alleen maar geduldig en moedig aan te werken.

Altijd dichtbij, je steunend en begeleidend

27 september 1935

*

Mijn lieve Moeder,

Jaloezie heerst in Aroumé. Hier geef ik je een brief van G en een van H. Ik heb ze allebei beantwoord.

Jaloezie komt voort uit bekrompenheid van het denkvermogen en zwakte van hart. Het is zeer jammer dat zovelen erdoor worden aangevallen. Je antwoorden zijn allemaal juist.

Mijn lieve Moeder, wat een prachtig instrument hebben de duistere krachten gevonden! Jaloezie bederft het hele leven, de hele sadhana en brengt allerlei problemen met zich mee. Lieve Moeder, misschien wordt het uitgeroeid.

Het enige antwoord is een stil en stralend geduld in de openbaring van de waarheid en in de toewijding aan het Goddelijke.

28 september 1935

*

Mijn lieve Moeder,

Wat de omstandigheden ook mogen zijn, mijn hart zal altijd in alle liefde en toewijding en vertrouwen op U gericht blijven.

Welnu, wanneer ontrouw overal heerst, is het juist de tijd om werkelijk trouw te zijn en onaangetaast en onbewogen te blijven in de storm.

Liefde en zegeningen voor jou, mijn lieve kind.

29 september 1935

*

Mijn lieve Moeder,

Geld kan altijd in de vorm van shows naar de Ashram komen, mits de sadhaks toegewijd en geconsacreerd, trouw en oprecht zijn. Als een sadhak vandaag zegt: "Moeder, ik wil weg", en morgen: "Moeder "Ik wil dit en dat", dan heb ik het gevoel dat er geen geld kan binnenstromen in. De Ashram moet zich steeds meer naar binnen keren in de zoektocht naar het Goddelijke als het het Goddelijke in al zijn rijkdom wil manifesteren.

Wat je zegt is volkomen waar, maar er is ook het goddelijke geduld dat wacht tot de duisternis verdwijnt.

In nederigheid, mijn lieve Moeder, lig ik aan Uw voeten, tot Uw beschikking, altijd voor U, een eeuwig geschenk.

Ja, mijn lieve kind, ik weet dat je van mij bent, en met vol vertrouwen neem ik je mee op mijn reis.

30 september 1935

*

Mijn lieve Moeder,

Het drogen van de tarwe is zaterdag klaar. De koelies tonen vermoeidheid van het op en neer dragen van de zakken tarwe. Maar er zijn er maar nog twee dagen van dit werk.

Je moet oppassen dat je ze niet overbelast. Als ze ziek worden, zal ik de gevolgen moeten dragen.

Alle liefde en zegeningen voor jou, mijn lieve kind.

2 oktober 1935

*

Mijn lieve Moeder,

Ach, waar is de stabiliteit! En het werk! Waar is het werk? Het is nog niet eens de helft van het werk dat we vroeger deden in dit complex.

Gelijkmoedigheid – gelijkmoedigheid. Het is het enige praktische antwoord op al deze verwarring, die op een dag zeker tot een einde zal komen.

Mijn lieve Moeder, trots daagt de Goddelijke Genade uit, terwijl nederige toewijding en zelfopoffering de Goddelijke Genade aanroepen; dan wordt ze effectief en beschermt ze. Door nederig te worden en mezelf aan het Goddelijke te geven, verlies ik niets. Moge het oppervlakkige "ik" een deel worden van de Goddelijkheid.

Ja, nederigheid en oprechtheid zijn de beste bescherming. Zonder is elke stap een gevaar, met hen de overwinning is zeker.

Mijn lieve kind, nederigheid en oprechtheid zullen je naar het doel brengen.

3 oktober 1935

*

Mijn lieve Moeder,

Het is mijn oprechte wens om goede relaties te hebben met iedereen. Er is nauwelijks een dag voorbijgegaan waarop ik niet

inwendig heb gehuild om mijn verstoorde relatie met M. Ik had nooit de bedoeling dat het zo zou uitpakken.

Maak je geen zorgen en wees niet ongeduldig. Alle disharmonieën zullen verdwijnen, maar dat moet gebeuren op de ware basis van een gevestigd, stralend bewustzijn dat geen ruimte laat voor het spel van het ego.

Mijn liefde en zegeningen zijn altijd bij je.

5 oktober 1935

*

Mijn lieve Moeder,

Ik zal geen haast hebben met het bereiken van harmonie, maar het is niet prettig om in conflict te blijven, innerlijk of uiterlijk, met iemand; het brengt zoveel moeilijkheden met zich mee.

We moeten zeker altijd vrede en harmonie willen en er zoveel mogelijk voor werken – maar daarvoor is het beste terrein altijd in onszelf.

Liefde en zegeningen voor mijn lieve kind.

6 oktober 1935

*

Mijn lieve Moeder,

Laat het spel van het ego volledig verdwijnen. In mijn geval weet ik heel goed dat er trots, arrogantie, voorkeuren en afkeuren zijn. Er is ook een deel van mij dat groot en belangrijk wil zijn – dat is ambitie.

Mijn lieve Moeder, mag ik een nederige uitvoerder van Uw Werk worden.

Ja, mijn lieve kind, oprechte nederigheid is inderdaad onze bescherming – het is de zekerste weg naar de onmisbare ontbinding van het ego.

Altijd bij je op de weg

6 oktober 1935

*

Lieve Moeder,

De andere dag, toen ik je schreef over het besparen van kosten als er oorlog in Europa is, bedoelde ik dit:

Melk: één kopje in plaats van drie. Niet drie pakken, maar één. Helemaal geen wasser – we kunnen onze eigen kleren wassen. Geen bedienden. Geen zakgeld – mensen mogen niet naar het theater of de bioscoop gaan of allerlei dingen kopen voor hun plezier.

Zeker als Frankrijk of Engeland in de oorlog zouden stappen, zouden we daartoe verplicht zijn. Voorlopig is dat nog niet nodig.

9 oktober 1935

*

Mijn lieve Moeder,

Vertrouwen in de Goeroe is de sleutel tot de overwinning. Gebrek aan vertrouwen leidt tot complete mislukking. Vertrouwen, moge een volkomen vertrouwen in het Goddelijke toenemen in de Ashram.

Ja, het is zo absurd om om hulp te vragen en toch geen vertrouwen te hebben! Integendeel, met vertrouwen wordt alles zo gemakkelijk.

Altijd bij je, mijn lieve kind.

12 oktober 1935

*

Mijn lieve Moeder,

Ik ben rustig gelukkig, maar het vuur in mij wordt elke dag intenser. Moge een diepe rust en Vrede achter de intensiteit van het vuur blijven.

Ja, het ware Vuur (Agni) brandt altijd in diepe Vrede; het is het vuur van alles overwinnende wil. Laat het in je groeien, in diepe gelijkmoedigheid.

Altijd bij je, mijn lieve kind

13 oktober 1935

*

Mijn lieve Moeder,

Moge het Goddelijke Geduld in mij groeien. Waar geduld kan alleen groeien in ware kennis en bewustzijn en in volledig vertrouwen in het Goddelijke.

Als het denkvermogen kalmer blijft tegenover omstandigheden en gebeurtenissen, zal het geduld gemakkelijker toenemen.

Alle liefde en zegeningen voor jou, mijn lieve kind

15 oktober 1935

*

Mijn lieve Moeder,

Moge vrede en vertrouwen in het uiterlijke wezen komen, moge het denkvermogen gevuld zijn met kalmte en vertrouwen in U, in Uw woorden en daden.

Alleen liefde kan de geheimen van het Goddelijke Werk begrijpen en doorgronden. Het denkvermogen, met name het fysieke denkvermogen, is niet in staat om correct te zien en toch wil het altijd oordelen. Het is alleen een ware, oprechte nederigheid in het denkvermogen dat het psychische vermogen de overhand laat nemen, die de mensheid kan redden van onwetendheid en duisternis.

Altijd bij je, mijn lieve kind

16 oktober 1935

*

Mijn lieve Moeder,

In deze moessonregens en -winden gaat de kar drie keer per dag op pad om voedsel te verdelen. De bedienden verrichten meer dienst dan hun normale werktijd (9 uur), worden drie keer per dag doorweekt en toch geen woord van hen. Ik voel een gelukkige band met hen.

Ja, dat is heel goed. De bedienden kunnen een fooi krijgen als de regen voorbij is. Je zou het ze zelf kunnen geven als aanmoediging.

De laatste tijd maakt K zich erg zorgen over wat mensen over haar zeggen. Vaak komt de gedachte bij haar op: "Ik ben slecht, ik ben ongeschikt", enz.

Ja, ik zal haar zeggen dat ze zich niets moet aantrekken van wat mensen zeggen. Ik weet eigenlijk niet waarom ze er zoveel waarde aan hecht – zolang we maar tevreden met haar zijn, zou dat voldoende moeten zijn.

18 oktober 1935

*

Mijn lieve Moeder,

Het spijt me u te moeten mededelen dat S een aantal brieven van K en H aan u leest. S heeft de inhoud ervan aan G verteld, en G heeft het mij verteld.

Ik ben helemaal niet zeker van G's verhalen, zoals ik je al vaak heb verteld. Er kan *niets* worden besloten of beoordeeld op basis van wat ze zegt, omdat haar verklaringen niet betrouwbaar zijn.

Het is beter om al deze beschuldigingen van G of anderen te laten vallen en niet veel waarde te hechten aan al deze geruchten, die op zijn best altijd eenzijdig en bevooroordeeld zijn. S heeft deze dingen misschien wel of misschien niet gezegd, maar je kunt niet handelen op basis van de rapporten van deze vrouwen tegen elkaar.

Het lijkt duidelijk dat S erop uit is om kwaad te stichten.

Ze is niet de enige die kwaad sticht en vanuit dat oogpunt zijn veel anderen – waaronder G – net zo erg als zij.

S heeft onrust gecreëerd in atmosfeer van de Ashram, en dat allemaal tegen u en mij. Tegen u in de zin dat ze zegt dat u een marionet in mijn handen bent! Wat een schande!

Word niet zo opgewonden – ben je zeker van de waarheid van al deze geruchten en berichten? Is er bij bijna alle mensen niet altijd een mengeling van leugen en waarheid?

Met alle oprechtheid aan jou gegeven.

Mijn lieve kind, ik ken de oprechtheid van je toewijding; daarom wil ik dat er vrede in je denkvermogen komt en ook deze stille, geduldige wijsheid die je ervan weerhoudt om overhaaste conclusies te trekken en oordelen te vellen.

Altijd bij je, mijn lieve kind, vol liefde

18 oktober 1935

*

Geliefde van mijn hart,

Moge er voor mij een volledige identificatie zijn met Uw Wil, Uw Bewustzijn, Uw werk.

Ja, de identificatie met de Wil en het Bewustzijn groeit gestaag en zo zul je je steeds meer bewust worden van mijn aanwezigheid.

20 oktober 1935

*

Mijn lieve Moeder,

Ik heb altijd gemerkt dat wanneer er zwaar werk of extra werk te doen is, iemand in een diepe depressie raakt en dat het werk verergert. De depressie komt direct of via anderen. Ik moet standvastig, rustig, onwankelbaar en vol vertrouwen in het Goddelijke blijven.

Ja, als er een aanval is, is die algemeen en komen de klappen van alle kanten. Maar hoe harder het toeslaat, hoe meer we kalm en onverstoort moeten blijven.

22 oktober 1935

*

Lieve Moeder,

Ik ben net terug van H.'s huis. Drie keer probeerde ze weg te rennen en drie keer heb ik haar achternagezeten en gedwongen haar naar haar kamer te gaan. De reden hiervoor lijkt te liggen in iets tussen haar en N.

Het is goed dat je enig resultaat hebt bereikt – laten we hopen dat het een blijvend resultaat zal zijn. Ja, zij die in hun ego leven, leven voortdurend in een afschuwelijk drama. Als mensen wat minder egoïstisch waren, zou het niet zo erg zijn.

Ondertussen moeten we al deze ongunstige omstandigheden met geduld, uithoudingsvermogen en gelijkmoedigheid tegemoet treden.

Alle liefde, vertrouwen en zegeningen voor jou, mijn lieve kind.

25 oktober 1935

*

Mijn lieve Moeder,

Over het huidige conflict in de Dining Room. Voor zover ik het begrijp, is de reden deze: de werknemers willen handelingsvrijheid en voelen zich verstikt onder mijn druk.

Het is niet *jouw* druk, het is de druk van de discipline. Deze mensen weigeren zich te laten disciplineren en daarom is er zo'n verwarring.

Vergeef me de fouten die ik in de D. R. heb gemaakt en de Ashram.

Ik zie geen onrecht dat vergeven moet worden.

26 oktober 1935

*

Mijn lieve Moeder,

J voelt zich "erg zwak, kan niet staan". Dat zijn precies de woorden die hij me vanavond vertelde. Nu heeft hij een flinke verkoudheid opgelopen.

Hij schreef me ook over zijn toestand. We zijn gestopt met het zware werk, zijn energie is afgenomen en dit is het resultaat.

Ik heb ook een verkoudheid opgelopen en mijn neus loopt, maar ik denk dat het wel goed komt.

Wat is dit! Je moet dat meteen weggooien.

27 oktober 1935

*

Mijn lieve Moeder,

Als er maar een paar mensen in de Ashram waren wiens lichamelijke bewustzijn de Goddelijke Kracht gemakkelijk kon ontvangen en deze effectief kon laten werken, dan denk ik dat een groter deel van de ziekten in de Ashram zou verdwijnen en dat er een betere gezondheid zou heersen. Moge het lichaamsbewustzijn ontwaken, zich volledig aan het Goddelijke overgeven en de Goddelijke Kracht haar Wil laten volbrengen.

Ja, wat je zegt klopt helemaal. Het is van het grootste belang dat het lichaamsbewustzijn zich openstelt voor het Goddelijke; dat alleen kan een einde maken aan al deze ziekten die in de Ashram ontstaan.

Altijd bij je, mijn lieve kind

28 oktober 1935

*

Mijn lieve Moeder,

Leer me steeds meer op U te vertrouwen.

In de vrede en de innerlijke stilte wil je steeds meer bewust worden van mijn constante aanwezigheid.

30 oktober 1935

*

Mijn lieve Moeder,

Ik ben nu erg verkouden; ik heb groene pastilles van P genomen en ik vraag hem misschien om een paar druppels olie in mijn neus. Maar dit is de laatste keer dat ik eraan denk medicijnen te nemen. De volgende keer moet het lichaam de juiste houding aannemen en alleen op die Goddelijke Kracht vertrouwen.

De kracht die het lichaam moet verkrijgen, is zich bewust te zijn van de ziekte op het moment dat deze zich aandient en deze af te wijzen voordat ze de tijd heeft om zich in het lichaam te nestelen. Maar zodra de ziekte het lichaam heeft gegrepen, moeten we het lichaam op de een of andere manier helpen herstellen.

Altijd bij je

31 oktober 1935

*

Mijn lieve Moeder,

Vanavond vertelde M me: "De mungbonen zijn niet schoon. "Zou je ze door je graanschuurarbeiders willen laten reinigen?" Ik dacht: "Dit is te veel voor me en hier komt geen einde aan!" Dus het aantal mensen dat om Prasad vraagt neemt toe en M is actief bezig hen te benaderen!

Al het bovenstaande is puur vanuit het oogpunt van discipline en organisatie. Maar als ik de dingen vanuit een breder perspectief bekijk, voel ik me totaal anders: discipline is ook progressief; wat vandaag goed is, wordt morgen misschien niet meer als goed beschouwd. Ook in ons uiterlijke leven zal een verandering plaatsvinden als gevolg van onze innerlijke vooruitgang en de neerdaling van het bewustzijn van boven.

Mijn lieve Moeder, beide standpunten worden aan U voorgelegd, het eerste voortkomend uit het egoïstische denkvermogen, de laatste voortkomend uit een ruimdenkendheid, nederig tegenover Uw werk.

Een harmonieuze combinatie van de twee houdingen, elk werkend op zijn plaats en tijd is het juiste.

N vraagt me werk te doen in de keuken. Dit is het resultaat van een ware vooruitgang in haar bewustzijn en moet worden aangemoedigd.

Alle liefde en zegeningen voor jou, mijn lieve kind

1 november 1935

*

Mijn lieve Moeder,

Moge ik U steeds beter leren kennen dan U bent, en niet zoals ik denk dat U bent.

Voorwaar, mijn lieve kind, je zult mij steeds beter leren kennen en je steeds bewuster worden van mijn aanwezigheid dichtbij je.

4 november 1935

*

Mijn lieve moeder,

G vertelt me dat ze zo nu en dan koorts heeft, en dat het haar veel zorgen baart. Het enige wat ik voel over al onze koorts is dit: laten we ons wenden tot onze Geliefde, het Goddelijke. Zolang we ons niet volledig tot Hem hebben gewend, zullen we de gevolgen geduldig moeten verdragen.

Al deze problemen komen ongetwijfeld voort uit een weerstand ergens, iets dat het transformatieproces tegenwerkt.

5 november 1935

*

Geliefde van mijn hart,

Moge ik onder alle omstandigheden meer vrede en rust vinden en waakzaam en geduldig vooruitgaan.

Ja, mijn lieve kind, laat de vrede zich steeds meer in je vestigen, vooral in je fysieke denkvermogen, en vertrouw steeds meer op mijn liefde en zegeningen.

12 november 1935

*

Mijn lieve Moeder,

R vertelt me dat soep van gekookte groenten het beste is voor S' maagklachten. Het is goedkoop en ook nog eens een tonicum. Hij wil 's ochtends een kopje en 's middags een kopje. Dat betekent dat we het twee keer per dag moeten klaarmaken.

Is het niet mogelijk om het één keer per dag te maken en warm te houden in een thermoskan? Wat betreft de groenten, je moet opletten wat je koopt – sommige groenten, in het Frans *épinards et oseille* genoemd, zijn helemaal niet geschikt, omdat het kookwater altijd weggegooid moet worden, omdat het gevaarlijk, zelfs giftig is.

19 november 1935

*

Mijn lieve moeder,

Ik probeerde de piano op te tillen, gewoon om te kijken hoe zwaar hij was. Ik kon hem optillen, maar ik kreeg een ruk in mijn

heupgewrichten, dus liet ik hem snel staan. Ik heb me zeer geconcentreerd en stilgehouden en het linkergewricht is onmiddellijk genezen, maar dat rechtergewricht doet nog steeds pijn.

Het spijt me heel erg dat je de piano hebt opgetild, ondanks dat ik je had gezegd dat er 6 sterke mannen nodig waren voor dat werk. Hoe noem je dat "gewricht"? Ik hoop dat je geen hernia hebt opgelopen. Als je 's ochtends nog steeds pijn hebt, moet je je laten onderzoeken door dokter M. en hem uitleggen wat je hebt gedaan en wat er is gebeurd.

In de hoop dat alles goed komt, met liefde en zegen

26 november 1935

*

Mijn lieve Moeder,

Er is nu een behoefte aan volledige stilte, zelfs in mijn uiterlijke bewustzijn. Binnenin is er altijd een kracht, maar om die effectiever te maken in haar manifestatie is volledige stilte in het hele wezen de directe behoefte.

Ja, stilte, stilte, een kalme en geconcentreerde kracht, zoals die stilte die door niets verstoord kan worden – dit is de onmisbare basis voor de integrale realisatie.

Met liefde en zegeningen altijd

7 december 1935

*

Mijn lieve Moeder,

De dames van de D. R. zijn een ware plaag geworden: ze beginnen de D. R. op allerlei manieren te verpesten. Veel dames eten nu 6 tot 8 sneden brood. En als ze die niet op kunnen eten, nemen ze die mee naar huis en vragen ze steeds om meer. En dan worden ze allemaal ziek of hebben ze iets anders te doen, waardoor ze niet in de D. R. kunnen werken.

Het is allemaal waar, maar er is maar één antwoord: geduld en mededogen.

9 december 1935

*

Mijn lieve Moeder,

Eén overtuiging is altijd onbeslist gebleven in mij: mens of geen mens, sadhak of geen sadhak, het Goddelijke zal zich manifesteren. De waarheid bestaat op zichzelf, de zon schijnt omdat ze schijnt.

Mijn lieve Moeder, moge mijn uiterlijke natuur verdiept worden door mijn innerlijk geloof; moge de intensiteit die van binnen is naar buiten komen en in mijn uiterlijke wezen blijven.

Ja, het waarheidsbewustzijn moet het hele wezen doordringen, alle bewegingen beheersen en het rusteloze fysieke denkvermogen tot rust brengen. Deze zijn de voorwaarden voor de manifestatie.

Altijd bij je

13 december 1935

*

Lieve Moeder,

Als een trouwe en toegewijde soldaat van de Waarheid is het altijd mijn enige streven geweest om u te behagen. Had ieder van ons zijn best gedaan om u te behagen en trouw te zijn aan de Waarheid, dan zou het doel dichterbij zijn geweest.

Ja, dat klopt helemaal.

In nederigheid en eenvoud buig ik voor U neer; moge uw werk volbracht worden.

Ja, mijn lieve kind, ik ben heel blij met je en waardeer je inspanningen, aspiraties en trouw ten volle.

Alle liefde en zegeningen voor jou, altijd.

17 december 1935

*

Mijn lieve Moeder,

Deze korte verstoring heeft me een goede les geleerd; ze heeft een sluier van onwetendheid en ego weggenomen en een stralende ziel achtergelaten. Moge het steeds helderder schijnen.

Ja, alle duisternis moet verdwijnen en het wezen volledig openstellen voor het licht.

Alle liefde en zegeningen voor jou, mijn lieve kind

21 december 1935

*

Mijn lieve Moeder,

M heeft voorgesteld om de melk 's ochtends in twee ritten te halen in plaats van één. De melkboer zou de melkkan op zijn hoofd moeten dragen in het donker. De bedienden van Aroumé zouden vrijgemaakt moeten worden voor het eerste koken, wat het werk in de keuken zou verstoren. Aangezien het maar om een paar dagen gaat, zie ik niet in waarom zoveel mensen permanent ongemak zouden moeten ondervinden.

M is erg ontevreden met mij omdat ik het niet met hem eens ben en hij erop aandringt.

Je hebt hierin volkomen gelijk en het is volstrekt onredelijk om te vragen om twee ritten. Maar M is erg gevoelig – hij wordt steeds nerveuzer. Hij zegt dat

hij zijn rust kwijt is. Hij heeft behoefte aan genegenheid en vriendelijkheid. Ik denk dat als je hem op een vriendelijke manier benadert, het wel goed komt.

23 december 1935

*

Mijn lieve Moeder,

Ik ben in de war over de relatie tussen de D.R. werknemers en mij; het hele misverstand van vandaag brak uit nadat ik bij de D.R. was geweest om hen te helpen met de lunch.

Je hoeft je geen zorgen te maken over wat ze denken of zeggen. Doe rustig wat er gedaan moet worden en laat de rest aan mij over.

Alle liefde en zegeningen voor jou, mijn lieve kind

24 december 1935

*

Mijn lieve Moeder,

Ik beschouw de huidige omstandigheden in Aroumé als een test van mijn vertrouwen in jou. Onder geen enkele omstandigheid mag ik mijn evenwicht of mijn concentratie op jou verliezen.

Ja, laten we steeds sterker, rustiger en geduldiger worden. Al deze verwarring zal zeker een einde kennen.

Altijd bij je

28 december 1935

*

Lieve Moeder,

Sojabonen. Omdat je veel sojabonen hebt gehad in Japan, kun je ons vertellen hoe we ze moeten bereiden of hoe we de sojamelk eruit moeten halen?

In Japan werd het nooit thuis bereid. De verschillende bereidingen worden meestal kant-en-klaar gekocht. Dus ik weet helemaal niet hoe ik ze moet bereiden.

Alle liefde en zegeningen voor jou, mijn lieve kind, en een gelukkig nieuwjaar

2 januari 1936

*

Mijn lieve Moeder,

D is boos – ik heb geen idee waarom. Maar ik denk eraan om naar haar toe te gaan en duidelijk met haar over het werk te praten: hoeveel ze moet doen en waar.

Wacht even voordat je naar haar toe gaat – ze is nog niet in de stemming om redelijk te antwoorden en ze zou H wel eens kwaad kunnen berokkenen.

Hetzelfde geldt voor P – ik wil duidelijk zijn.

Deze vrouwen laten zich niet leiden door rede en logica. Ze beslissen het ene en doen het volgende moment iets anders.

5 januari 1936

*

Lieve Moeder,

P en D zijn steeds minder bereidwillige werkers geworden. Ze ontlopen het werk zoveel mogelijk.

Het is hun aard – zolang die aard niet verandert, valt er niets meer van hen te verwachten.

Mijn lieve Moeder, moge het veld van mijn werk een plaats zijn voor sadhana, moge mijn hele wezen toegewijd blijven aan U, zowel van binnen als van buiten.

Het bereiken van ware, integrale en volmaakte gelijkheid is zeker een zeer grote sadhana. Ik ben altijd bij U om U op de weg te leiden.

10 januari 1936

*

Mijn lieve Moeder,

Het lijkt erop dat het fysieke denkvermogen nu heeft gezien hoe het tijdens aanvallen in kalmte, rust en vrede kan terugtrekken, volledig toegewijd aan het Goddelijke. Ik wens dat het in praktijk brengt wat het heeft gezien.

Ja, wanneer het het duidelijk heeft begrepen, is het verplicht het in praktijk te brengen.

Altijd bij je, mijn lieve kind.

19 januari 1936

*

Mijn lieve Moeder,

Moge ik leren mezelf aan U te geven.

Het lijkt me dat je dat al hebt geleerd. Mijn liefde, zegeningen en vertrouwen zijn met je, mijn lieve kind.

19 januari 1936

*

Mijn lieve Moeder,

Een nieuwe kracht van transformatie daalt neer; we moeten stil blijven en het haar werk laten doen op een effectieve manier. Mijn lieve Moeder, ik bid om rust en om gefocust te blijven op het Goddelijke. Vijandige krachten mogen ons proberen te kwellen, maar mogen we toegewijd blijven aan de Waarheid.

Ja, in de kalmte zul je voelen dat onze kracht, hulp en bescherming altijd bij je zijn, mijn lieve kind.

21 januari 1936

*

Mijn lieve Moeder,

Het is de juiste houding in volledige gelijkmoedigheid die een helder bewustzijn geeft. Ik vraag om de juiste houding en een volledige en volkomen gelijkmoedigheid.

Ja, houding en gelijkmoedigheid zijn wat nodig is. Mijn hulp en bewustzijn zijn altijd bij je om je naar deze overwinning te leiden.

23 januari 1936

*

Mijn lieve moeder,

Begin augustus 1933 was het aantal inwoners 120. Sindsdien is het aantal tussen de 135 en 150 gebleven. Maar het werk dat we vroeger deden in die dagen doen we nu niet meer. We willen niet werken, dus zijn we genoodzaakt steeds meer arbeiders te hebben. We zijn niet gegroeid binnen de grenzen van wat de conflicten tussen ons veroorzaakt. Als meer inwoners in vrede en harmonie hadden gewerkt, zouden we veel dichter bij ons doel zijn geweest.

Het komt doordat de krachten werkzaam zijn in het onderbewuste, dat van nature vol onwil en luiheid is. We moeten nu geduldig wachten tot het verandert.

24 januari 1936

*

Mijn lieve Moeder,

Ik wens met heel mijn hart volgzaam, kalm en stil te zijn en U in alle nederigheid en in volledige harmonie met alles te dienen. Ik heb mij altijd aan Uw leiding overgelaten.

Dit is mijn nederige gebed tot U: moge Uw wens vervuld worden; moge het Goddelijke Licht zich openbaren en de duisternis en onwetendheid verdwijnen.

Mijn lieve kind, ik ken jou en je aspiratie goed, en ik vertrouw je en waardeer je toewijding.

Mijn liefde en zegeningen zijn altijd bij je.

24 januari 1936

*

Mijn lieve Moeder,

E heeft dit briefje naar de D.R. gestuurd: "Vanaf nu geen lunch box meer voor mij, alstublieft." Morgen zal ik hem zien nadat ik u heb gezien, indien nodig.

Ja, hij heeft me net geschreven dat hij al zoveel jaren gegeten heeft dat hij er genoeg van heeft en niet meer wil eten! Ik heb hem geschreven dat ik heb gezegd dat hij hem zijn eten zoals gewoonlijk moet sturen en ik verwacht dat hij het aanneemt. Het zou eigenlijk beter zijn als je hem gaat bezoeken.

Met liefde

25 januari 1936

*

Mijn lieve Moeder,

Op de markt loop ik meestal over het trottoir. Meerdere keren heb ik ongelukken kunnen vermijden. Onze onachtzaamheid, haast en zorgeloosheid brengen altijd problemen met zich mee – te veel voor u. Mogen we leren stil te zijn, altijd voorzichtig en op onze hoede.

Ja, we mogen de tegenkrachten nooit de kans geven om hun kwaad uit te halen – ze maken misbruik van de geringste onoplettendheid.

Altijd bij je, mijn lieve kind

27 januari 1936

*

Mijn lieve Moeder,

Het bereiden van luchs gaf me geen problemen. Wat me het meest verontrustte, was dat mensen die nauwelijks iets anders aten, alle luchs opaten of, om ze mee naar huis te nemen, sneetjes brood meenamen. Die avond besloten we nooit meer zoveel te eten te geven, maar speciale gerechten als bijgerechten te serveren. Toch begrijp ik nog steeds niet hoe zoveel mensen ziek konden worden. Voor het eerst besef ik de ernst van de verantwoordelijkheid voor honderdvijftig magen!

Als ze zich normaal hadden gedragen, zonder vitale problemen en gulzigheid, zou hun gezondheid in orde zijn.

Mijn lieve Moeder, volledig aan U toegewijd met een gebed: Vrede, vrede, vrede in de Ashram, vrede in ieder hart.

Ja, vrede is inderdaad iets heel belangrijks en zonder vrede kan niets bereikt worden.

Altijd bij je, mijn lieve kind

31 januari 1936

*

Mijn lieve Moeder,

Toen ik opkwam voor mijn werk, zonder rekening te houden met persoonlijke zaken, vond iedereen me "streng, onuitstaanbaar, ijzeren vuist, hard als een rots". De huidige situatie op het werk wordt steeds meer een impasse. Uit wanhoop zeg ik soms: "Of ik word eruit gezet, of deze dingen moeten veranderen."

Mensen praten altijd zo als er discipline moet worden gehandhaafd. Je hoeft je er niet druk om te maken, want je hebt mijn liefde en vertrouwen.

1 februari 1936

*

Mijn lieve Moeder,

Hoe kan ik van meer nut voor u zijn? Schenk mij een volledige toewijding, verlicht mijn geheel bewustzijn, zuiver het zodat het een instrument kan zijn dat Uw Liefde waardig is.

Alles hangt af van de vooruitgang van het bewustzijn en die komt gestaag.

Alle liefde en zegeningen voor jou, mijn lieve kind.

3 februari 1936

*

Lieve Moeder,

Vanmorgen waren er twee ongelukken in Aroumé, bijna op dezelfde plek, met een tussenpoos van slechts enkele minuten. De dienaar Krishna viel en verstuikte zijn pols. Toen viel K en verstuikte haar enkel. Op dezelfde plek viel G een jaar geleden en kreeg een verstuiking.

Ja, zoiets gebeurt soms. Een suggestie zet zich ergens neer en blijft proberen zichzelf te verwezenlijken.

4 februari 1936

*

Lieve Moeder,

Vandaag kwam uw volle fles soep terug. Misschien heeft u het gemist of was u te druk. Ik heb hem helemaal opgedronken, in uw vertrouwen.

Nee, ik heb hem niet gemist, maar ik had op dat moment geen zin in soep. En samen met de fles heb ik je een liefdevolle gedachte meegegeven en de wens dat je hem helemaal zou opdrinken.

6 februari 1936

*

Mijn lieve Moeder,

Toen ik zag dat H.'s haar vandaag zo droog was, vroeg ik haar: "Heb je geen olie?" Ze antwoordde: "Nee." Ik weet dat H. niets heeft om haar hoofd koel te houden; ze wast het dagelijks sinds een paar dagen, en dat is niet goed voor haar.

Ik was net bezig met het klaarmaken van wat haarlotion voor haar. Maar je moet haar vertellen dat ik al had besloten om haar haarlotion te geven voordat je erover sprak.

7 februari 1936

*

Mijn lieve Moeder,

Wat de oorzaak van M's woede ook moge zijn, laat hem kalm, rustig, volledig beheerst en zelfbeheerst blijven; laat hem niet uitbarsten.

Zo hoort het natuurlijk te zijn en dat heb ik hem ook gezegd toen hij bij me kwam. Ik zei hem dat het allereerst belangrijk is om rustig, beheerst en vredig te blijven – hij antwoordde simpelweg dat dat onmogelijk voor hem was – en ik had niets meer te zeggen.

Van harte wens ik dat de beweging die in mij heeft plaatsgevonden, verder groeit: om onder alle omstandigheden rustig te blijven, om me tot U te wenden en Uw Vrede aan te roepen.

Ja, laat deze beweging in je groeien en er zal ook een grote kracht groeien om alle moeilijkheden het hoofd te bieden.

Altijd bij je, mijn lieve kind

10 februari 1936

*

Mijn lieve Moeder,

Vandaag had ik er veel spijt van, zo erg dat ik u niet overdag kon vertellen over het wangedrag van de D.R.-medewerkers. Eén gedachte spookte door mijn hoofd: "Ik heb jammerlijk gefaald in het dienen van Moeder, ik ben ongeschikt en nutteloos voor de D.R."

Wat het ook moge zijn, lieve Moeder, ik leef in uw vertrouwen, dat mijn constante metgezel is, zelfs in diep verdriet.

Ik zie niet in waarom je spijt zou moeten hebben van het wangedrag van de mensen van de D.R. Je kunt niet verantwoordelijk zijn voor hun karakter. En als ze ervoor kiezen hun gedrag niet te veranderen en weigeren vooruitgang te boeken, is dat zeker niet jouw schuld. Dus je hoeft niet te luisteren naar de

verkeerde suggesties over falen en ongeschiktheid, en onthoud altijd dat ik volkomen tevreden ben met je, je vooruitgang en je werk.

14 februari 1936

*

Mijn lieve Moeder,

Darshan komt eraan, maar ik heb een sterke reactie op eten en het bereiden van voedsel. Vandaag was het bereiden van luchis slechts een spelletje en niet veel werk, maar toch ben ik moe van het eten.

Moe van het eten? Als je zoveel mensen te eten moet geven! Het is niet het moment voor zo'n reactie. Ik was blij te zien dat al deze buitenstaanders een goede indruk van onze kookkunsten zullen hebben.

Veel Aroumé-medewerkers hebben de indruk dat ik alles aan H vertel. Dat klopt niet.

Wat maakt het jou uit wat ze denken? Laat ze maar denken wat ze willen, het doet er niet toe.

Ze beschuldigen me ervan dat ik alle roddels in de Ashram ken en die aan haar doorgeef. In feite weet ik hier niets van.

Wat maakt het uit!!

Ik wens van harte harmonie, vrede en een duidelijk begrip met de keukenmedewerkers.

Deze vrede, harmonie en dit duidelijke begrip zijn alleen mogelijk als je volkomen onbewogen blijft door valse beschuldigingen en zelf volkomen kalm blijft tegenover hen.

18 februari 1936

*

Mijn lieve Moeder,

L heeft me een briefje gestuurd: "Ik kan M niet langer helpen met het wassen van bananen - ik ben erg zwak en voel me erg moe."

Ja. Ze heeft zich weer vergist - en door haar werk te verminderen, zal ze steeds zwakker worden. Het is het werk dat van harte gedaan werd hield haar gezondheid op peil.

19 februari 1936

*

Lieve moeder,

M verloor zijn geduld op de 20e en 21e om niets; bij elke stap laat hij zien dat hij wil heersen en regeren.

Heb je hem zelf gehoord? Was je erbij toen hij zijn temperament verloor? Hij is er heel goed toe in staat, maar geloof in principe nooit de verhalen van anderen.

22 februari 1936

*

Mijn lieve Moeder,

D zegt dat ze haar werk terug heeft – dat begrijp ik uit haar briefje.

Waarom juist dat werk en niet zomaar ander werk? Als mensen zouden stoppen met het werk als hun werk te beschouwen, zou dat een hoop problemen voorkomen.

26 februari 1936

*

Mijn lieve Moeder,

Vanmiddag voelde ik een samenzwering in de atmosfeer, gesmeed door vijandige krachten om me lastig te vallen via de arbeiders van Aroumé en me hier weg te jagen. Maar lieve Moeder, ik weet dat niets me kan wegjagen want ik ben in uw handen.

Ik weet dat niets jou hier weg kan krijgen – maar het beste is om geen enkele waarde te hechten aan deze suggesties en ook niet aan de kwade wil van de arbeiders. Als je volkomen kalm en rustig blijft, zullen deze aanvallen al hun kracht verliezen.

Met liefde en zegen

27 februari 1936

*

Mijn lieve Moeder,

Mijn gedachten zijn erg actief geworden. Ze vangen allerlei nare suggesties op, waarvan er twee prominent aanwezig zijn: "Verlos me van Aroumé" en "Kun je me niet hier wegkrijgen?"

Wat is dit voor onzin? Je wilt daar toch zeker niet naar luisteren!

Ik denk niet dat enig deel van mijn wezen ze ooit zal accepteren en toch bid ik om uw hulp en bescherming.

Ja, de hulp en bescherming zijn altijd bij je – maar je moet je denkvermogen tot rust brengen of eruit stappen, er van bovenaf naar kijken en al deze absurde suggesties beheersen.

Altijd bij je, mijn lieve kind

2 maart 1936

*

Mijn lieve Moeder,

Wat de suggesties ook mogen zijn, ik weet dat het allemaal vijandige invloeden zijn die de sadhana proberen te verstoren. Het werk in Aroumé vereist een zeer helder denkvermogen en een vitale, vrij van alle voorkeuren en afkeuren.

Wanneer het denkvermogen wordt getroffen door zulke negatieve suggesties, moet je niet nerveus of bang worden, maar ze beschouwen als pure onzin en ze wegduwen zoals je een vlieg of een mug zou wegduwen en dan heel stil blijven tot de aanval voorbij is.

Alle liefde en zegeningen voor jou, mijn lief kind

2 maart 1936

*

Mijn lieve Moeder,

Ik krijg negatieve reacties van de arbeiders op het speciale gerecht dat ze op woensdagen moeten bereiden. Na elke keer dat ik dit soort gerechten kook, merk ik ongelukkig zijn, disharmonie en bitterheid onder de arbeiders.

Misschien levert het ze meer werk op en vinden ze het niet leuk. Het kan gestopt worden als het een bron van problemen is.

Wanneer zal er grootsheid en ruimheid in het denkvermogen en het hart komen? Wanneer zal een goed gevoel komen en gaan en niet het gevoel van een scorpioenbeet?

Dit kan alleen gebeuren wanneer het bewustzijn van de arbeiders verschuift van het mentaal-vitale naar het psychische.

5 maart 1936

*

Mijn lieve Moeder,

Hoe komt het dat P begonnen is zich dergelijke lelijke dingen over u te uiten? Waarom zo'n wrok! Waar komt dat vandaan? Ze heeft vrijheid in haar werk, vrijheid om te gaan en staan waar ze wil. In de keuken moest ze nauwkeurig en regelmatig zijn – maar nu!

Hoe onwetender een denkvermogen is, hoe gemakkelijker het alles beoordeelt wat het niet kent of niet kan begrijpen.

12 maart 1936

*

Mijn lieve Moeder,

Hier is een brief van Y. Voor zover ik weet, is hij niet de enige die minachting heeft voor het Ashram-voedsel — er zijn er heel wat. Wat yogisch en niet-yogisch voedsel is, is een raadsel voor mij.

Niet-yogisch voedsel is voedsel dat erg rijk of erg pittig is en natuurlijk al het dierlijke voedsel – maar dit is precies het soort voedsel dat we *niet* eten.

14 maart 1936

*

Mijn lieve Moeder,

Wanneer ik stijf ben geweest, hard, koppig of ruw, het was allemaal ego. En ik zie voor me veel mensen, zowel mannen als vrouwen, gekwetst door dat ego. Ik vraag Uw Genade om vergeving. Moge mijn bewustzijn groeien en deel worden van uw Bewustzijn.

Ja, mijn lieve kind, je aspiratie zal zeker vervuld worden en je bewustzijn zal zich verenigen met het Goddelijke Bewustzijn.

Altijd bij je

16 maart 1936

*

Mijn lieve Moeder,

Het is jammer dat G de hulp van P weigerde, die haar hulp puur uit goede wil aanbood. Ik vond G egoïstisch door het aanbod te weigeren.

Ja, P had aangeboden haar goede wil te bewijzen. Maar G wil gehoorzaamd worden en vreest dat P haar zal weigeren. Dit is de kern van haar brief van gisteren.

Nu heeft G zich bedacht en zegt ze dat ze zullen samenwerken.

Als ze het in een ware geest van verzoening probeert, zal het goed zijn.

Mijn lieve Moeder, mensen zijn ontevreden over het eten. Was het niet lekker?

Het was erg lekker.

Was er geen variatie aan gerechten? Was het eten niet schoon en goed bereid?

Alles was in orde.

Waarom waren de mensen dan ontevreden?

Omdat het voor de meesten van hen bijna een principe is om ontevreden te zijn.

Volgens hen geven we niet genoeg uit aan eten en door de bezuinigingen geven we geen goed eten, enzovoort, enzovoort. Je hebt Y's brief aan je gelezen—hij schreef veel hevigere brieven aan ons, en we hebben er zoveel van ontvangen! Ik vond het behoorlijk walgelijk. En wat ik bedoelde is dat ik niet wil dat de keukenmedewerkers extra moeite doen voor dergelijke ondankbare mensen.

Ik bid tot u met een stille, vurige aspiratie voor een volledige overwinning op deze lagere vitale en fysieke krachten van verlangen enz.

Ja, al deze lagere bewegingen moeten overwonnen worden als er ooit iets goddelijks op aarde gevestigd moet worden.

Alle vertrouwen, liefde en zegeningen voor jou, mijn lieve kind en trouwe medewerker.

18 maart 1936

*

Mijn lieve Moeder,

Wat moet er met de soep gebeuren? Mensen klagen er altijd over, en ook over de groente die we na het zeven van de soep voor het avondeten gebruiken. Het is koeienvoer voor hen. Moeten we ermee stoppen?

Nee, deze soep is erg lekker en gezond. Het is beter om door te gaan.

Ik heb de bijnaam 'gierigaard' gekregen van degenen die het dichtst bij me staan. Mijn enige troost is altijd Uw vertrouwen geweest. En telkens als ik zo genoemd ben ben ik in mezelf gaan kijken en heb ik ontdekt dat mijn wezen oprecht is en puur voor U staat.

Ja, het is waar en je bent helemaal geen gierigaard. Je bent gewoon niet verspillend - mensen kunnen dat niet verdragen; ze willen altijd maar verspillen (natuurlijk zolang het niet hun *eigen geld* betreft).

19 maart 1936

*

Mijn lieve Moeder,

Veel dagen geleden gaf ik S komijnzaadjes om schoon te maken, maar ze gaf ze meteen terug zonder ze schoon te maken. Ik zag zand en andere vreemde dingen erin en stuurde ze terug. De volgende dag vertelde ze me: "Moeder heeft me gevraagd de komijn niet te veel schoon te maken; het moet weggegooid worden." Ik zweeg even en zei toen: "Doe zoals Moeder zegt."

Een paar dagen geleden stuurde ze me de komijn via N, met de mededeling dat het te moeilijk was om schoon te maken, dat ze het niet kon. Ik antwoordde via N dat ze een paar korrels tegelijk moest nemen en ze moest

verspreiden, en dat het dan makkelijker werd. Ik liet N zien wat ik bedoelde door het voor hem te doen. Ik heb nooit gezegd dat ze niet veel moest schoonmaken, en al helemaal niet dat ze iets moest weggooien. Wat N haar precies heeft verteld, weet ik niet.

30 maart 1936

*

Lieve Moeder,

Ik zei tegen D: "Moeder plaatst je in Soubou Huis. Nu, geen tegenstribbelen meer – het is allemaal te veel." Hij kon het niet verdragen en begon te schreeuwen. Maar 's middags trof ik hem wat rustiger aan.

Ja, ze lijken zich er totaal niet van bewust te zijn hoe volkomen onyogisch hun houding is.

8 april 1936

*

Mijn lieve Moeder,

Wat jammer, sommige mensen zijn begonnen het eten in de Ashram "hondenpoep" te noemen. Het is een wonder voor mij hoe zulke uitdrukkingen ontstaan. Ik doe het misschien slecht, H kookt misschien slecht – maar we zouden wat gezond verstand en een diep respect voor U in ons bewustzijn moeten hebben, waardoor zulke ondankbare uitdrukkingen nooit zouden kunnen ontstaan.

Je redt je niet slecht en H kookt best goed. Maar sommige mensen zijn wonderbaarlijk ondankbaar.

Altijd bij je, helpend, ondersteunend en vertrouwend

13 april 1936

*

Mijn lieve Moeder,

Laat ik u heel eerlijk zeggen, waar A ook gewerkt heeft, is hij vriendelijk behandeld; niemand heeft hem zo vriendelijk behandeld als u, en toch heeft hij zich ondankbaar getoond tegenover iedereen. Als hij ergens anders gelukkig is, kan hij gaan; maar ik denk dat hij dat niet zal doen.

Iedereen draagt zijn eigen vermogen tot geluk in zich, maar om de waarheid te zeggen, ik ben ervan overtuigd dat zij die hier niet gelukkig kunnen zijn, nergens gelukkig kunnen zijn.

Persoonlijk was ik voorheen nergens gelukkig, alleen hier ben ik gelukkig. Sinds 1924 is er geen enkele twijfel meer in me opgekomen. Mijn Moeder is de allerhoogste Waarheid – dit blijft onbetwist.

Ja, mijn lieve kind, je bent van mij en ik ben altijd bij je, dicht bij je en in je.

14 april 1936

*

Mijn lieve Moeder,

Hoe kan het dat mijn collega's zo slecht over me denken dat ik zelfs geen gewone menselijke beleefdheid ontvang! Het wordt steeds erger. Misschien zou de sfeer wat luchtiger zijn als ik er niet was.

Trek je deze dingen niet zo aan. Als je er geen belang aan hecht zullen ze er ook geen belang aan hechten – en als iemand zich echt misdraagt, is hij degene die daar de gevolgen van moet dragen, niet jij.

Mijn lieve Moeder, volledig aan U toegewijd.

Laat deze toewijding voor jou een middel zijn tot volledige bevrijding. Mijn hulp en bescherming zijn altijd bij je op de weg – mijn lieve kind.

22 april 1936

*

Mijn lieve Moeder,

H maakt een zware tijd door, maar de oorzaak is onbekend; ze wil er niet over praten. Moge haar normale bewustzijn terugkeren, het bewustzijn dat de liefdevolle aanwezigheid van haar lieve Moeder voelt.

Ja, het is zeker niet goed om, wanneer er al zoveel moeilijkheden zijn, ook nog eens onrust te ervaren. Tijdens de strijd wordt van de soldaten verwacht dat ze al hun moed en uithoudingsvermogen opbrengen.

Altijd bij je, mijn lieve kind

28 april 1936

*

Mijn lieve Moeder,

Ik begrijp dat we hier zijn gekomen en hier mogen blijven met het duidelijke begrip dat we uw woord en leiding aanvaarden en u in alles volgen. Dit is het eenvoudige begin van Yoga.

Mijn lieve kind, ik wou dat velen zouden denken en voelen zoals jij — het zou de dingen zoveel gemakkelijker maken!

Alle liefde en zegeningen voor jou, mijn lieve kind

29 april 1936

*

Mijn lieve Moeder,

Mijn yoga betekent een volledige vereniging met U en ik ken geen andere Yoga dan dat.

Ja, mijn lieve kind, jij bent volledig van mij en ik ben altijd bij je, om je heen, in je.

29 april 1936

*

Mijn lieve Moeder,

Kat Bushy heeft stilletjes haar kittens mijn kamer binnengebracht en ze onder mijn tafel gelegd, vlak bij mijn voeten. Ik wou dat ze naar haar eigen kamer ging.

Je kunt proberen ze te verwijderen, maar over het algemeen zijn katten erg koppig.

1 mei 1936

*

Lieve Moeder,

Gisteren overviel me een groot verdriet bij de gedachte dat niemand met me kan samenwerken en mensen de Ashram moeten verlaten vanwege mij.

Het is zeker niet door jou dat sommige mensen gedwongen zijn de Ashram te verlaten. Het is vanwege hun eigen tekortkomingen.

Maar die stemming ging snel voorbij en liet een verlangen achter om meer op het Goddelijke te vertrouwen dan op wie dan ook of wat dan ook.

Ja, dit is de ware houding.

2 mei 1936

*

Mijn lieve Moeder,

G zei op een snijdende toon tegen me: "Wie veegt de achterkant van het damestoilet in de D.R.? Het is zo vies — de afgelopen vier dagen heeft niemand daar geveegd." Ik zweeg; maar toen ik ging kijken, zag ik dat het zo schoon was als het maar kon zijn en dat het elke dag geveegd wordt.

Heb je haar gezegd: "Ik ben gaan kijken en het is heel schoon. Waarom zeg je dat het vies is? Denk aan wat Moeder zei: allereerst oprechtheid en eerlijkheid."

5 mei 1936

*

Mijn lieve Moeder,

Hoeveel flessen chloorkalkoplossing heeft Aroumé dagelijks nodig? Kunt u mij een schatting geven, zodat ik het dienovereenkomstig kan bestellen?

Het lijkt me dat één fles oplossing per dag voldoende zou moeten zijn. Het is erg corrosief en ik denk niet dat het goed is om het in te grote hoeveelheden te gebruiken.

7 mei 1936

*

Mijn lieve Moeder,

De Ashram heeft maar weinig loyale en trouwe werkers die zich aan u hebben toegewijd, werkers voor wie u de enige en unieke realiteit bent. Toch ga ik vol vertrouwen in het Goddelijke verder. Het Goddelijke weet beter hoe zaken te regelen dan welk menselijk intellect ook. Het enige wat men hoeft te doen, is zich openstellen voor het Goddelijke.

Ja, mijn lieve kind, het is volkomen zeker dat alles uiteindelijk ten goede zal komen.

Alle liefde, vertrouwen en zegeningen voor jou, mijn lieve kind.

8 mei 1936

*

Mijn lieve Moeder,

M is gestopt met werken in de keuken en B probeert hetzelfde te doen. H, N en S zijn de enigen die daar nog werken. Ik bid voor vrede, vrede, vrede.

Nou ja! Hoe minder mensen er zijn, hoe groter de kans op vrede, neem ik aan.

9 mei 1936

*

MijnLieve Moeder,

Moge elk jaar in de Ashram een jaar zijn van grotere en diepere toewijding aan U.

Ja, het zal je steeds dichterbij mij brengen in ware en diepe relaties. Altijd bij je, mijn lieve kind

11 mei 1936

*

Mijn lieve Moeder,

Vandaag is de dag waarop u mij voor het eerst zag en mij toestond om als permanente sadhak in de Ashram te blijven. U gaf mij

een nieuw leven. In diepe dankbaarheid en toewijding neem ik mijn toevlucht tot U, mijn Goddelijke Moeder.

Moge de geest van onderwerping, overgave, geloof en oprechtheid steeds meer in mij groeien.

Deze jaren hebben een wonderbaarlijke verandering in je teweeggebracht en er zal nog een grotere verandering komen totdat je een volmaaktheid van bewustzijn en eenheid hebt bereikt.

Alle liefde en zegeningen voor jou, mijn lieve kind

12 mei 1936

*

Mijn lieve Moeder,

Wanneer er verstoringen of slechte suggesties komen, spreekt mijn wezen hen duidelijk toe en zegt: "Als ik mij aan jullie onderwerp, krijgen jullie kracht en treden jullie de atmosfeer binnen. Ga weg, jullie hebben hier geen plaats." En ze gaan weg. Door de Goddelijke Kracht aan te roepen en volledig stil en onverstoord te blijven, zal de slechte kracht zeker verslagen weggaan.

Ja, dit is precies de juiste houding die zeker de overwinning zal brengen.

Lieve kind, ik ben altijd bij je en mijn kracht is voortdurend in je.

13 mei 1936

*

Mijn lieve Moeder,

K kan nu helemaal niet eten en voelt zich ziek. Is deze misselijkheid niet te wijten aan de zwakte die moet zijn ontstaan doordat ze zo lang niet heeft gegeten?

Het is zeker dat, en puur nerveus, en hoe minder ze eet hoe minder ze zal kunnen eten.

Ze zegt: "Kijk eens, ik heb volle kracht ondanks dat ik niet eet." Dit geloof ik niet. De houding in haar brief aan jou lijkt niet helemaal in orde. Als ze niet in de D. R. wil eten, kan ze thuis eten. Maar het zou goed zijn als ze op zijn minst één lepel eten zou nemen.

Ja, haar houding hierin is niet behulpzaam—ze heeft onvoldoende vertrouwen om haar eigen vaststaande idee te overwinnen en ze staat niet open voor de Kracht die haar het vermogen zou geven om te eten en deze aanval te overwinnen.

H scheidt ook over haar kracht ondanks het niet eten. Voor mij ziet het er helemaal verkeerd uit.

Je hebt helemaal gelijk.

Ze zou haar lichaam kunnen ruïneren als deze toestand aanhoudt, en er zou complete chaos in het werk ontstaan.

Ja, wat je zegt is helemaal waar, maar het probleem is dat zowel H als K helemaal niet accepteren wat hun verteld wordt, in ieder geval niet over dit onderwerp.

Moge het fysieke bewustzijn zich steeds meer openen voor het Goddelijke Licht en onder de directe invloed ervan komen.

Ja, dat is de enige oplossing.

Mijn liefde en zegeningen zijn altijd bij je.

20 mei 1936

*

Mijn lieve Moeder,

Deze aanvallen op het lichaam verspreiden zich van de ene persoon naar de andere. Nee, dat mag niet zo zijn; laten we het uit de atmosfeer verdrijven. In de keuken zijn H en R ziek; in de graanschuur zijn het K en P; in het kanaalhuis D. Wat betekent deze aanval? Is het de bedoeling dat de hele organisatie wordt verwoest? Nee, dat kan niet, mijn lieve Moeder. In alle vertrouwen open ik mij voor de Goddelijke Kracht en roep ik haar aan. Ze zal haar werk doen.

Ja, hoe heviger de aanvallen zijn, hoe meer we een sterk, stil en onwankelbaar geloof moeten hebben.

Alle liefde en zegeningen voor jou, mijn lieve kind

25 mei 1936

*

Mijn lieve Moeder,

Er is een tegengestelde kracht die rondwaart in de Ashram en die zich nu manifesteert op het materiële vlak. Deze kracht moet overwonnen of verdreven worden, en de beste manier om ermee om te gaan is met absolute oprechtheid en een onwankelbare trouw aan het Goddelijke.

Persoonlijk ben ik van mening dat de tegengestelde kracht zo aangepakt moet worden dat P bevrijd kan worden uit haar klauwen. In de Graanschuur zijn er nog nooit termieten geweest. De graanzakken zijn zes tot acht maanden intact gebleven. Maar sinds P deze negatieve stemming heeft opgelopen, zijn er veel termieten onder de planken gekropen.

Zoals je zegt, het is de negatieve kracht zelf die overwonnen en vernietigd moet worden, anders zal ze altijd mensen vinden om zich te manifesteren.

28 mei 1936

*

*Mijn lieve Moeder,
ik heb vernomen dat M op 4 of 5 juni aankomt.*

Ja, hij komt terug, maar als je het niet erg vindt, vind ik het veel fijner dat jij het vegen van het terras blijft doen. Ik vind het prettig om je 's ochtends vroeg daar te hebben. Hij kan de luiken van de meditatiezaal schoonmaken.

Altijd bij je, mijn lieve kind

1 juni 1936

*

*Mijn lieve Moeder,
H schreef je een brief waarin ze vroeg of ze kon helpen in de Graanschuur wanneer dat nodig was, totdat er een goede en betrouwbare werker gevonden is.*

We hebben inderdaad een brief van H ontvangen, maar we denken niet dat het verstandig is om dat werk te combineren. Haar verantwoordelijkheid ligt in de keuken en daar moet ze alleen blijven. Anders zou er een grote spanning op haar komen te staan en zou haar gezondheid eronder lijden.

Het aantal mensen dat geen Ashramwerk doet, neemt steeds verder toe. Misschien denken ze dat het een goed teken is van hun sadhana.

De vooruitgang in sadhana komt voort uit de verbetering van de innerlijke en uiterlijke houding, niet uit de aard van het werk dat men doet.

2 juni 1936

*

*Mijn lieve Moeder,
M vertelde me dat toen P boven aan het werk was, hij bij de deur naar het terras met geglazuurde tegels zat te mediteren terwijl Sri Aurobindo brieven aan je voorlas. Dit lijkt me een zeer verwerpelijke gewoonte. Misschien voelde U zich daarom niet goed.*

Precies zo. Hij zegt dat hij het hoorde, maar niet luisterde – maar daar ben ik helemaal niet zo zeker van.

4 juni 1936

*

*Mijn lieve Moeder,
Ik ben ervan overtuigd dat we met één K en één H de hele Ashram heel gemakkelijk kunnen voeden. Als ze zich allebei aansluiten, zullen de Graanschuur, de Keuken en het Kanaalhuis kinderspel voor ze zijn. En bovendien zullen ze zich bewegen alsof ze helemaal geen werk hebben en je borduursels geven, zoals ze nu doen.*

Laat ze definitief verlost worden van al hun mentale, vitale en fysieke problemen, en dan zal het mogelijk zijn.

5 juni 1936

*

Mijn lieve Moeder,

Gisteravond vertelde M me over A: "Hij voelt dat zijn lichaam volledig kapot is en dat het niet meer zal herstellen. Als hij ook maar iets gaat doen, zal het meteen weer kapot gaan."

Niemand vraagt hem om te werken – en de dokter heeft het hem verboden. Dus...

Ik vind het jammer dat hij geen vertrouwen heeft in de Goddelijke Genade.

Negenennegentig procent van zijn ziekte is pure verbeelding.

6 juni 1936

*

Mijn lieve Moeder,

H heeft zich vandaag op twee plekken verbrand, hoewel er geen blaren zijn ontstaan. Vorig jaar had ze hevige aanvallen op haar vitale organen; nu richten ze zich op haar fysieke organen. Ze leek vandaag erg ontmoedigd, maar ik heb het gevoel dat haar fysieke bewustzijn zich rustig en gestaag opent voor het Goddelijke. Ze moet volledig op U vertrouwen en rustig verdergaan.

Ja, als ze innerlijk rustig blijft en uiterlijk kalm, zullen al deze aanvallen moeten stoppen.

10 juni 1936

*

Mijn lieve Moeder,

Mogen we u niet lastigvallen, mogen we u niet bezighouden met een kruimeltje brood, een lap stof, een penpunt of een bezem. Moge het hele veld gezuiverd worden van de duivel en mogen we verdergaan naar een volmaakte vereniging met onze lieve Moeder.

Ja, wat je zegt is volkomen waar en het zal inderdaad geweldig zijn als deze situatie in de Ashram is gerealiseerd.

Alle liefde en zegeningen voor jou, mijn lieve kind.

10 juni 1936

*

Lieve moeder,

Ondanks P's briefje waarin stond dat ze niet zou gaan werken, ging ze toch. Maar ze was ontzettend boos op me.

Het arme meisje heeft erg veel last van grote zweren – dit is de oorzaak van haar slechte humeur.

14 juni 1936

*

Lieve moeder,

Onze sadhana bevindt zich in een fase waarin onwrikbare standvastigheid vereist is. Mogen we in deze periode kalm en rustig blijven en de obstakels van de duistere en onwetende fysieke natuur overwinnen.

Het is immers alleen de kalme en stralende vrede van een hoger bewustzijn die deze moeilijkheden kan overwinnen.

15 juni 1936

*

Mijn lieve moeder,

Het is voor mij onmogelijk om mijn werk te verlaten of u te verlaten. Dit weet ik zeker, zelfs in een verstoorde toestand zal ik u tot het einde dienen.

Daar ben ik volledig van overtuigd, en ik heb ook het volste vertrouwen in je vermogen tot Yoga.

Alle liefde en zegeningen voor jou, mijn lieve kind.

16 juni 1936

*

Mijn lieve Moeder,

H is vol verdriet en moedeloosheid. Maar ik heb gemerkt dat de zachtheid van hart en de vriendelijkheid haar niet hebben verlaten.

Het is jammer dat ze is gestopt met schrijven – ik denk dat het haar hielp om open te blijven staan voor de kracht en de invloed.

17 juni 1936

*

Mijn lieve Moeder,

Ik voel dat ik de afgelopen dagen de moeilijkheid heb overwonnen die Sri Aurobindo in mij aantrof. Maar er is een nieuwe wil, een grotere zelfovergave aan het Goddelijke en een vast geloof.

Ja, mijn lieve kind, vanuit het oogpunt van je spirituele vooruitgang is het afgelopen jaar een heel goed jaar geweest en ik verwacht dat het begin van het jaar nog beter zal zijn. Inderdaad is het Licht neergedaald in de lagere natuur, in het onderbewuste, en brengt daar de kennis en de juiste houding – en het zal zeker komen.

Altijd bij je, mijn lieve kind

17 juni 1936

*

Mijn lieve Moeder,

Van harte wens ik vrede, geluk en harmonie in de Ashram. Dit is mijn nederige gebed op de vooravond van mijn verjaardag: laat jaloezie, onenigheid en woede verdwijnen en vrede in ieders hart gevestigd worden.

Moge dit jaar je de kracht brengen om je voortdurend bewust te zijn van mijn aanwezigheid, want ik ben altijd bij je, in alle vertrouwen en liefde.

18 juni 1936

*

Mijn lieve Moeder,

Het komende jaar is een jaar van een grote belofte – een belofte van overwinning. Met plechtig geloof en moed, vrede en rust ga ik het jaar in. Overwinning voor u, lieve Moeder.

Moge dit jaar dat begint je inderdaad een volkomen vrede brengen en een onwankelbare gelijkmoedigheid. Onze liefde en zegeningen zijn en zullen altijd bij je zijn, mijn lieve kind.

18 juni 1936

*

Mijn lieve Moeder,

Ik voel in mijn wezen de weerstand van sommige krachten van het onderbewuste. Maar er is niets te vrezen; kennis is er ook, en komt hen in toom houden en de overwinning behalen.

Ja, het Licht daalt langzaam maar zeker neer in het onderbewuste.

Altijd bij je, mijn lieve kind, steeds dichterbij.

19 juni 1936

*

Mijn lieve Moeder,

Laat niets mij in de weg staan om bij u te komen. Laat niets mijn voortgang naar u stoppen.

Niets kan je voortgang stoppen behalve je eigen wil – en dat kan niet gebeuren.

21 juni 1936

*

Mijn lieve Moeder,

H's verkoudheid is verergerd en ze had hoge koorts; ze heeft vandaag niets gegeten. Ze is koppig en wil u niet schrijven.

Het spijt me heel erg van de verkoudheid, het spijt me heel erg dat ze niet gegeten heeft en het spijt me ook heel erg dat ze weigert te schrijven.

21 juni 1936

*

Mijn lieve Moeder,

Moge H zich volledig tot U wenden en de Kracht op haar laten inwerken. Moge haar denkende denkvermogen rustig zijn.

De Goddelijke Genade is altijd bij haar, maar ze moet zich ervoor openstellen en leren deze volledig te ontvangen.

Ze heeft vanavond niet geschreven, en dat vind ik jammer. Ik hoop dat het snel weer goed met haar gaat.

Alle liefde en zegeningen voor jou, mijn lieve kind.

Het lijkt erop dat ze wel geschreven heeft. Ik had haar brief niet gezien.

24 juni 1936

*

Mijn lieve Moeder,

Iemand heeft mijn paraplu meegenomen uit Aroumé en er een oude voor in de plaats gezet. A heeft een bericht opgehangen op het bord, maar nog geen nieuws.

Nu hebben we de naam van de eigenaar op de paraplu gezet, zodat zoiets niet meer kan gebeuren (B is daarvoor verantwoordelijk). Als je paraplu niet terugkomt, zul je om een nieuwe vragen.

Alle liefde en zegeningen voor jou, mijn lieve kind.

29 juni 1936

*

Mijn lieve Moeder,

Van jongs af aan was mijn houding er een van afkeer jegens het leven en de dingen die het zijn. Maar nu aanvaard ik al het leven en alles wat van U komt.

Ja, ik ben ook in de dingen aanwezig en daarom moeten ze met zorg behandeld worden.

Alle liefde en zegeningen voor jou, mijn lieve kind

2 juli 1936

*

Mijn lieve Moeder,

De oorzaak van de uitbarsting tussen M en L was niets van belang. Als we niet boven onze persoonlijke gevoelens uitstijgen en ons inzetten voor het werk, hoe moet het werk dan gedaan worden!

Zelfbeheersing is het allerbelangrijkste, en vooral de beheersing van je tong! Als mensen zouden leren zwijgen, hoeveel problemen zouden er dan wel niet voorkomen worden!

3 juli 1936

*

Mijn lieve Moeder,

Ik begrijp de problemen in de D. R. niet – er zijn woede-uitbarstingen zonder reden.

De geest van ruzie hangt nog steeds in de atmosfeer van Aroumé. Tenzij de arbeiders zich inspannen om die te verdrijven, zal die hen altijd aanvallen en allerlei ellende veroorzaken.

10 juli 1936

*

Mijn lieve Moeder,

Er zijn veel gedachten die suggereren dat ik zowel als sadhak als als arbeider faal en dat ik ongeschikt en onwaardig ben.

Je weet dat deze gedachten volkomen onjuist zijn en voortkomen uit een vijandige kracht. Alle gedachten van dien aard moeten krachtig verdreven worden, want ze ontvangen is ontrouw aan het Goddelijke.

Het kind maakt zich geen zorgen over zijn groei, hij groeit gewoon.

Liefde en zegeningen voor mijn lieve kind

15 juli 1936

*

Mijn lieve Moeder,

N vraagt me of K af en toe aubergines mag roosteren in de keuken nadat het koken is afgelopen.

Als het geen enkel ongemak oplevert, kan het, maar als het ongemak of extra werk oplevert, wil ik het niet.

15 juli 1936

*

Mijn lieve moeder,

Ik heb de hoop dat het Licht zal neerdalen in de lagere natuur en in het onderbewuste op 15 augustus.

Ja, mijn lieve kind, het Licht zal vroeg of laat neerdalen en het zal ongetwijfeld het onderbewuste verlichten. Mijn kracht, liefde en zegeningen zijn altijd bij je — en helpen je te overwinnen.

16 juli 1936

*

Mijn lieve Moeder,

Tot nu toe is het me nog nooit overkomen dat ik geld ben kwijtgeraakt. Maar het geld is gestolen; nog voordat ik hier in mijn kamer kwam, was het al gestolen. Het lijkt erop dat iemand kwaad in de zin heeft.

Het zijn onbewuste bewegingen vanuit het onderbewuste die dit kwaad mogelijk maken. Maar wanneer deze bewegingen naar de oppervlakte komen, kunnen ze verlicht worden en dan heeft het kwaad geen vat meer.

Altijd bij je

19 juli 1936

*

Ik zag M een lange toespraak houden voor L en het zag er niet prettig uit. L vertelde me achteraf dat het ging over de citroenen van de Ashram – ze zijn klein en zonder sap, enz.

Ik denk dat ik gewoon geen aandacht aan zijn toespraak moet besteden. Het beste is om niet te antwoorden, niet te discussiëren en zelfs niet te luisteren!

Dit zijn de dagen voor vrede; ik bid voor vrede en wat tolerantie.

Als hart en denkvermogen in vrede zijn, volgt de rest vanzelf.

26 juli 1936

*

Mijn lieve Moeder,

Wat is er met N aan de hand? Hij ziet er goed uit, hij beweegt zich, en toch kan hij niet eten!

Voor zover ik weet is het een gevaarlijke ziekte: luiheid.

En G ook.

G is echt ziek met koorts, enz...

30 juli 1936

*

Mijn lieve moeder,

C's vriend komt morgenavond. Misschien kan hij ons helpen met het werk in de eetzaal tijdens deze drukke dagen vóór Darshan.

Ik weet niets over hem; we zullen zien. Maar het lijkt moeilijk om hem meteen na zijn aankomst te overladen met werk, tenzij hij er zelf om vraagt.

Mijn lieve kind, mijn kracht en hulp zijn bij jou, ik ben altijd bij je en in je, zodat je deze drukke dagen met een rustige en geconcentreerde kracht kunt doorstaan.

4 augustus 1936

*

Mijn lieve Moeder,

Ik heb de groenteboer in Bangalore gevraagd om meer kool te halen op de 12e, maar hij heeft het deze week per ongeluk gekregen. Dus we serveren groenten voor 4 dagen: donderdag, vrijdag, zaterdag en maandag.

Zal het tot maandag voldoende zijn? De kool bederft heel snel. Het lijkt me veiliger om de gerechten voor donderdag, vrijdag en zaterdag groter te maken en ze allemaal binnen deze drie dagen op te eten.

Nogmaals, hoe zullen we ze bereiden—in curry of als salade?

Ik denk dat de bezoekers curry lekkerder zullen vinden dan salade.

Mijn lieve Moeder, ik hoop dat we deze drukke dagen rustig zullen doorbrengen. Ik zal ongetwijfeld aanvallen krijgen, maar ik heb eeuwige hoop.

Rustig en kalm blijven is het allerbelangrijkste, en maak je daarom niet te veel zorgen over details gedurende deze dagen. Ik weet zeker dat iedereen zijn best zal doen en dat er van niemand meer gevraagd kan worden. Natuurlijk moet dit 'beste' zich ontwikkelen en verbeteren, maar dat kost tijd en kan niet meteen verwacht worden.

Altijd bij je, mijn lieve kind

5 augustus 1936

*

Mijn lieve Moeder,

Ik heb met B over het werk gesproken en hij zal morgen antwoord geven. Dat heeft hij me verteld.

Hij schreef me dat hij gewend was aan heel licht werk en aan het hoofd te staan, maar natuurlijk, als ik hem iets opdraag... enz... We schrijven hem dat hij helemaal niet hoeft te komen werken.

11 augustus 1936

*

Mijn lieve Moeder,

S drinkt haar melk niet op, maar maakt er wrongel van. Ze mag het voor u maken, maar ik denk dat ze dat niet voor N en mij moet doen. Als het zo doorgaat, krijgen we straks een tweede M voor het koken.

Ik denk dat ze te wankel is om lang te blijven koken. Haar gezondheid is niet helemaal goed en ze voelt zich er erg ongerust over. Daarom ben ik toegeeflijk ten opzichte van haar kleine grillen.

6 september 1936

*

Mijn lieve Moeder,

Deze middagmaaltijd voor 69 mensen is naar hun kamers gebracht.

Ik heb er niets op aan te merken als je het wilt doen, maar ik vind dat degenen die de hele dag niets te doen hebben, hun eten in Aroumé zouden moeten halen.

20 september 1936

*

Mijn lieve Moeder,

S staat blijkbaar onder geen enkele medische behandeling, maar hij kan wel in de hete zon naar de andere kant van de stad lopen om mest te zoeken. Waarom is het dan nodig om hem thuis eten te geven?

Ja, hij moet naar Aroumé komen om te eten of zijn lunch box meenemen. Iedereen die niet ziek of erg druk is (met enkele uitzonderingen natuurlijk, zoals A, D, R, enz.) moet in de D.R. eten of zelf zijn lunch box komen halen.

21 september 1936

*

Mijn lieve Moeder,

Wat betreft de behoefte aan koelies, vertelde u me dat als ik C een paar dagen van tevoren informeerde, hij me de benodigde mensen van de bouwdienst kon leveren. Maar wat als? Ik plotseling iemand nodig heb voor maar een paar minuten?

Het is voor de Bouwdienst lastiger om een koelie voor een zeer korte tijd te leveren dan voor een halve dag. Het werk van elke werkmans wordt de avond ervoor geregeld en aan hem meegedeeld voordat hij vertrekt.

Het zorgt altijd voor verwarring om dat achteraf te veranderen. Bovendien is er net een nieuw gebouw in aanbouw en dat houdt bijna alle werklieden bezig.

24 september 1936

*

Mijn lieve Moeder,

Ik heb al een paar dagen erg last van verstopping. En daardoor kan ik niet goed eten.

Je zou een klysma moeten nemen, maar minder eten vanwege de verstopping helpt niet, integendeel.

Alle liefde en zegeningen voor jou, mijn lieve kind.

25 september 1936

*

Mijn lieve Moeder,

Ik wens dat de dag komt dat u me kunt gebruiken als instrument in andere werelden dan deze materiële wereld. Je gaat naar andere werelden, werelden van het onderbewustzijn, en vecht daar, veroverd en verspreidt het koninkrijk van het licht. Is het niet mogelijk dat wij Uw soldaten zijn, zelfs in die donkere landen?

Niets is onmogelijk in de verwezenlijking over wat je vraagt —een geduldige, sterke, standvastige en volkomen oprechte aspiratie kan alle obstakels overwinnen—maar het kost tijd.

Altijd bij je

3 oktober 1936

*

Mijn lieve Moeder,

Ik zal mijn uiterste best doen om mezelf te veranderen. Ik heb de hints begrepen die Sri Aurobindo gaf in zijn antwoord aan H. Ik geef mezelf aan U voor een verandering in bewustzijn.

De verandering is zeker; het is slechts een kwestie van standvastig geduld en ik ben altijd bij je om je te helpen en te beschermen op je weg.

6 oktober 1936

*

Mijn lieve Moeder,

Er is een rivaliteit tussen A en S—elk claimt het hoofd van de Graanschuur te zijn. De een komt en vertelt me iets en de ander komt

en vertelt me weer iets anders. Hoe moet ik hiermee omgaan, lieve Moeder?

Je zou ze eraan kunnen herinneren dat zowel Yoga als werk lijden onder zulke ellendige kleine stromingen.

10 oktober 1936

*

Mijn lieve Moeder,

Dr. B zal vanavond met H over haar behandeling praten; ze is bang. Diezelfde angst had K ook. Al deze mensen praten en roddelen misschien over het onderwerp en voeden elkaars angst. Deze hele recente golf van ziekte in de Ashram is misschien te wijten aan deze angst en niets anders.

Je hebt helemaal gelijk. Het is allemaal te wijten aan angst en niets anders. Het is een golf van angst en valsheid die over de Ashram is getrokken en ieder reageert naar zijn of haar aard. Heel weinigen kunnen standvastig blijven op de rots van hun geloof en vertrouwen in het Goddelijke en de golf volledig afwijzen.

11 oktober 1936

*

Mijn lieve Moeder,

Het is mijn nederige bekentenis dat een golf van angst en leugens mij overvielen. Deze golf wilde dat ik heel boos zou zijn op H. Maar op alle suggesties en aanvallen van de vijandige krachten had ik maar één antwoord: "Het is onmogelijk; ik ken jullie allemaal heel goed. Hoe kan ik "ontrouw zijn aan de liefde van mijn lieve Moeder?" En uit dankbaarheid vond mijn hart steeds meer beschutting in Uw Liefde.

Ik ben erg blij te horen dat je de ervaring succesvol hebt doorstaan. Je reactie op de aanval was de juiste. Je hoeft deze houding alleen maar vol te houden en na een aantal pogingen zullen de aanvallen zeker stoppen.

Alle liefde en zegeningen voor je, mijn lieve kind.

12 oktober 1936

*

Mijn lieve moeder,

C schreef me een brief. Ze wil hierheen komen en denkt aan een truc. Ze zal instemmen met een huwelijk op één voorwaarde: dat haar familie haar toestaat om voor de bruiloft naar Pondicherry te komen; dan zal ze niet terugkeren naar Gujarat. Ze legt dit idee voor aan u en vraagt om uw advies.

Ik keur zulke trucs niet goed – ze kunnen alleen maar problemen veroorzaken.

13 oktober 1936

*

Mijn lieve Moeder,

L gaat 's ochtends naar Aroumé en maakt de vaat schoon. Ze vertelde me: "Ik kan vanavond niet gaan omdat ik me niet goed voel." Ze was 's avonds nodig, maar dat heeft ze nu geweigerd. Hier is nog iemand die we "ziek maken" door "zwaar werk." Dat zijn haar woorden; daarom heb ik haar voorwaarden geaccepteerd. Ik weet dat ze na een tijdje om werk zal vragen.

Geef het haar niet.

Dan stuur ik haar naar u.

Ja, ze lijken allemaal zo te zijn. Ze vragen om werk, staan erop dat ze het hebben en als er iets misgaat met hun lichaam, beschuldigen ze ons ervan dat we ze met werk hebben gedood!

21 oktober 1936

*

Mijn lieve Moeder,

Het zou helpen als je H. zou kunnen zien en met haar zou kunnen praten en haar dingen over de keuken en het koken zou kunnen laten vertellen. Dan kun je haar direct antwoorden en zal de situatie duidelijker worden. Het is nu al drie maanden dat ze hiermee worstelt.

Mijn lieve kind,

ik heb H gezien; ze was erg aardig en sprak heel openhartig. Ze vertelde me dat ze zich niet gelukkig voelde, maar gaf jou daar de schuld niet van; ze wees alleen haar eigen zwakte en rusteloosheid aan. Ze had maar één wens voor het werk: dat je de beslissingen niet aan haar overlaat. Ze wil dat je haar precies geeft wat ze nodig heeft en haar duidelijk vertelt wat er gedaan moet worden. Ze zei herhaaldelijk dat ze zich erg opgelucht zou voelen als je dat deed. Het lijkt erop dat je dat vroeger wel deed en dat je pas recentelijk bent veranderd. Ik zag duidelijk dat ze zich te zwak voelt om meer verantwoordelijkheid te dragen dan het uitvoeren van jouw instructies, en het lijkt me dat ze daarin gerustgesteld kan worden.

Ze heeft niet vermeld dat je me vertelde dat ze haar werk had afgerond en daarom zag ik geen reden om haar je boeken te laten zien. Het lijkt me dat alles heel gemakkelijk goed kan komen.

28 oktober 1936

*

Mijn lieve Moeder,

Als je me iets vraagt, hoe moet ik je dan antwoorden? Ik was niet tevreden met mijn antwoord vandaag. Niet alleen vandaag, maar bijna altijd voel ik me tekortschieten.

Het beste is om me de juiste, precieze en volledige informatie over de kwestie te geven. Dat is wat ik van je vraag, om een basis te hebben voor mijn beslissing.

Liefde en zegeningen voor mijn lieve kind

30 oktober 1936

*

Mijn lieve Moeder,

Wat zal ik zeggen over M's onrust vandaag in de D. R.? De berichten lopen uiteen en ik wacht op wat meer duidelijkheid. In ieder geval is een leven van vrede en harmonie ook de moeite waard, en woede die wordt geuit, valt terug op degene die het uitspreekt en vertroebelt zijn ziel.

Ik ken niets dwazer dan deze gewoonte om altijd ruzie te maken – het staat mijlenver af van Yoga.

Alle liefde en zegeningen voor jou, mijn lieve kind

5 november 1936

*

Mijn lieve Moeder,

De meditatie van vanavond heeft geresulteerd in een grote verzaking van het verleden. Mijn ziel is naar de toekomst gegaan en heeft zich aan U gegeven om een volmaakt instrument te zijn in Uw handen voor de nieuwe schepping die U op aarde brengt.

Ja, het is de realisatie van de toekomst die telt.

Mijn wezen geeft zich in alle toewijding en trouw aan U over.

En het geschenk wordt met de beste genegenheid van mijn hart ontvangen.

Altijd bij je, mijn lieve kind

7 november 1936

*

Mijn lieve Moeder,

Er opent zich een zwakke plek in mij: ik word overgevoelig voor het geringste en mijn eerste reactie is: "Stuur me weg, verlos me van dit werk." Mijn trouw aan U verdraagt deze zwakte absoluut niet, en toch kan ik haar aanwezigheid niet ontkennen. Enkele maanden geleden zei U tegen mij: "Je hebt nog niet volledig je toevlucht tot Mij genomen; er is iets dat nog niet uitgewerkt is." Dit is waar, en dit is wat al die problemen uit het onderbewuste naar boven brengt.

Mijn allerliefste kind,

Het is een grote vooruitgang dat je je bewust bent geworden van deze zwakke plek in jezelf – want nu zal het relatief gemakkelijk zijn om die te overwinnen.

De eerste stap is om je er niet mee te identificeren – om het te beschouwen als een verkeerde invloed van buitenaf, iets wat je moet wegduwen. En mocht het je desondanks toch raken, roep me dan, roep me onophoudelijk tot je genezen bent. Tegelijkertijd zal het de zwakke plek versterken en zul je zien dat het beetje bij beetje sterker wordt.

Altijd bij je, zeker van de overwinning

11 november 1936

*

Mijn lieve Moeder,

Ik wil nederig worden, heel nederig en oprecht.

Ja, mijn lieve kind, je zult deze grote zegen van nederigheid en oprechtheid ontvangen.

Alle liefde en zegeningen voor jou

14 november 1936

*

Mijn lieve Moeder,

Mijn horoscoop zegt dat ik tegen niemand vriendelijk zal zijn; zelfs mijn vrienden zullen me beledigen en me in de steek laten. Maar deze voorspelling zal onjuist blijken; er zal vrede in mijn hart zijn, zoetheid in mijn spraak, zachtheid en harmonie in elke uitdrukking. Mijn hele wezen zal in het Goddelijke leven, voor het Goddelijke en door het Goddelijke.

Zeker, door Yoga kan de horoscoop beheerst worden – we zijn er niet langer aan gebonden – en we kunnen ook onze natuur veranderen.

Je bent zeker mijn kind en zult steeds meer volmaakt worden.

Alle liefde en zegeningen voor jou, mijn lieve kind.

19 november 1936

*

Mijn lieve Moeder,

Een zeer nederige bekentenis. Sinds 1911 heb ik het seksuele instinct in mij ontkend, geweigerd het te accepteren. Er was een zeer sterke wil in mij die het simpelweg beheerste, verpletterde en uit het oppervlakkige bewustzijn verdrong. Maar ondanks alle ontkenning was het er wel degelijk, in een of andere vorm.

Mijn lieve Moeder, mijn wezen accepteert nu zijn vroegere dwaasheid en opent zich in alle nederigheid voor U.

Moge deze smet worden weggevaagd en mijn hele wezen Uw zijn.

Ik ben erg blij dat je het hebt ontdekt. Dit is een zeer grote stap naar genezing.

Altijd bij je, in de inspanning en het succes.

2 december 1936

*

Lieve Moeder,

Ik ben werkelijk een bedrieger en een huichelaar. Ik heb mezelf getoond als iemand die ik niet was en heb u veel problemen bezorgd door mijn gedrag, vooral omdat ik voornamelijk met vrouwen moet werken. Zou de oplossing zijn om mij uit dit werkveld terug te trekken?

Er is geen oplossing. Het is niet jij die je moet verwijderen, maar die moeilijkheid. De zwakte moet worden overwonnen en mijn kracht zal bij je zijn en doen wat nodig is om het obstakel volledig te verwijderen, als je het zo toelaat.

Mijn hele wezen is vandaag dankbaar. Ik ben aan een werkelijke en ware echte test onderworpen. Als ik niet zo nauw contact had gehad met de dames, was ik niet achter mijn zwakheid gekomen. Maar ik moet bekennen dat ik niet volledig oprecht kon blijven. Ik hoop dat het nog niet te laat is.

Het is zeker nog niet te laat en de overwinning is een feit.

Ondanks dit alles heb ik altijd een onbekende bescherming om me heen gevoeld, zelfs voordat ik hier kwam.

Ja, de bescherming is altijd op jou gericht geweest.

Alle liefde en zegeningen voor jou, mijn lieve kind.

3 december 1936

*

Mijn lieve Moeder,

Moge ik aan u gegeven blijven.

Daar bestaat zeker geen twijfel over — maar je kon vast niet geloven dat sadhana zonder moeilijkheden kon worden volbracht. Omdat je aspiratie oprecht is, is alles wat zich in het onderbewuste bevond en de Goddelijke Realisatie in de weg stond, naar de oppervlakte gekomen om getransformeerd te worden. Er is niets dat je verdrietig of neerslachtig maakt—integendeel, je zou zich moeten verheugen over deze kansen om vooruitgang te boeken en nooit vergeten om voor steun en hulp te leunen op mijn liefde, kracht en zegeningen.

15 december 1936

*

Mijn lieve Moeder,

De wolken zijn vanochtend verdwenen en weer bevind ik me in een bewustzijn van ijver, moed en vertrouwen.

Ik ben erg blij met dit goede nieuws, blij maar niet verbaasd, want ik had het al verwacht.

Liefde en zegeningen voor jou, mijn lieve kind

16 december 1936

*

Mijn lieve Moeder,

Het jaar eindigt en een nieuw jaar begint. Moge het nieuwe jaar ons Godsrealisatie brengen.

Ja, het Licht moet het bewustzijn verlichten en de schaduwen van Onwetendheid moeten in alles verdwijnen.

Liefde en zegeningen voor mijn lieve kind

30 december 1936

*

Al maanden proef ik het eten en ik vind het echt heel lekker —soms is het gewoon perfect.

Altijd bij jou, mijn lieve kind

1 januari 1937

*

Lieve Moeder,

We hebben een vrouwelijke koelie in de Graanschuur die het werk niet aankan. U hebt besloten om een man in haar plaats te nemen. K's keuze is M, B's tuinman, of R die al eerder in de Graanschuur heeft gewerkt.

M is onze beste tuinman; Wat zou er met de tuinen gebeuren als hij van dat werk werd weggehaald?

Wat R betreft, hij is een van de weinige (4 of 5) koelies die het betonwerk kennen. Hij zal onmisbaar zijn voor het nieuwe gebouw. Ik heb de metselaar (een betrouwbare man) gevraagd om iemand voor het Graanschuurwerk te regelen. Sterk en eerlijk en indien mogelijk iemand die al iets van het werk afweet. Ik heb op deze punten aangedrongen.

2 september 1937

*

Lieve Moeder,

Hier is het eten dat we vanmiddag hebben geserveerd voor de Ashram. Wilt u het aannemen? En als u vindt dat het Sri Aurobindo waardig is, wilt u het hem dan geven?

Het eten is werkelijk uitstekend. Ik bewaar het voor Sri Aurobindo.

4 september 1937

*

Moeder,

...Maar wat bedoelt P met regels! Ik heb geen enige heerschappij over hem uitgeoefend. In ieder geval, mijn reis naar de Welvaart stopt vanaf nu.

Ik begrijp niet wat je bedoelt met te zeggen dat je reis naar de Prosperity vanaf nu stopt. De Prosperity is niet P's eigendom. Hij is er alleen om de dingen te bewaren en te verdelen. Zij en zijn persoonlijkheid hebben er niets mee te maken. Ik ben het die de dingen in de Prosperity geeft, het is van mij dat ze ontvangen worden. En stoppen met naar de Prosperity te gaan omdat P niet altijd prettig is om mee om te gaan, is een onevenredig belang hechten aan zijn persoon. Ik dacht dat ik je dat al had uitgelegd.

Kom nu uit je eigen gevoelens, neem een objectievere kijk op de dingen en stel je voor dat iemand – terecht of onterecht – denkt dat je hem slecht hebt behandeld en verklaart: "Nu neem ik geen voedsel meer aan van de D.R." Wat zou je hierop zeggen?

Lief kind, mijn liefste

Ongedateerd

*

Moeder,

Er zijn veel stemmingen en grillen onder de inwoners, veel onnodige pesterijen. Ik onderga alle mogelijke knijpingen, martelingen en problemen, maar ons doel is iets anders: het Goddelijke Leven.

Je hebt volkomen gelijk dat je je niet laat beïnvloeden door de stemmingen en grillen van de mensen. Je moet boven dat alles uitstijgen in het constante gevoel van Gods Aanwezigheid, Liefde en Bescherming.

Altijd bij je

Ongedateerd

*

Het is waar, mijn kind, dat de Natuur erg wreed is, maar het kan niet een van mijn eekhoorns zijn die is opgegeten, want ze zijn net nog komen eten...

Het moeten de baby's zijn die zo worden gevangen, zij die nog geen ervaring hebben met het leven en de gevaren ervan.

Maar we mogen toch zeker hopen op een wereld waarin het streven naar eenheid zich niet vertaalt in een allesverslindend instinct.

Ongedateerd

*

*Geloof is de voorwaarde om openhartig te zijn tegenover het
Goddelijke.*

Volledige openhartigheid tegenover het Goddelijke zal ervoor zorgen dat je
geloof standvastig blijft.

Ongedateerd

Serie Twee

Correspondentie met Champaklal

De Gujarati-discipel Champaklal Purani, geboren op 2 februari 1902, ontmoette Sri Aurobindo en de Moeder voor het eerst op 1 april 1921, toen hij negentien was. Twee jaar later vestigde hij zich permanent bij hen in Pondicherry. Vanaf het begin werkte Champaklal nauw samen met de Moeder en assisteerde haar gedurende de volgende vijftig jaar. Hij diende Sri Aurobindo ook ongeveer vijftwintig jaar als persoonlijk bediende. Gedurende de laatste twee decennia van zijn leven reisde hij veelvuldig in India en in het buitenland. Hij overleed op 9 mei 1992 op negentigjarige leeftijd.

De correspondentie van Champaklal met de Moeder beslaat de periode van 1930 tot 1973.

Moeder, ik ben erg gehecht aan mijn familie en vooral aan mijn vader. Zou u alstublieft voor mij op wille schrijven wat u vanmorgen zei, want het heeft me enorm geholpen. Hoewel ik niet geschikt ben om uw kind te zijn, is door Uw genade alles mogelijk. Uw genade is mijn mantra. Ik wil uw trouwe kind zijn en niets anders. Moge alle delen van mijn wezen van u zijn.

Maak gebruik van de omstandigheden om alle gehechtheid aan de leden van uw familie los te laten.

Je moet leren dat je geen broers, zussen, vaders of moeders meer hebt, behalve Sri Aurobindo en ik, en je moet je vrij en onbezorgd voelen, wat er ook met hen gebeurt. Wij zijn je hele familie, je bescherming, je alles in alles.

Ik wacht op de dag dat ik vol trots zal zeggen dat ik uw trouwe kind ben en niets anders wil dan u; alle delen van mijn wezen zullen alleen naar u vragen; niets zal van mij blijven; alles zal van u worden.

Ja, dit zal ooit gebeuren.

ca. 1930

*

Champaklal,

Het offeren van je fysieke wezen zal je vaardigheid in werken vervolmaken.

Je vaardigheid in werken zal je fysieke offer vervolmaken.

2 juli 1931

*

Champaklal,

1. Wees altijd trouw aan het Goddelijke in je hart.

2. Laat niets de absolute aard van je toewijding verstoren of je vooruitgang belemmeren, die tot nu toe zeer bevredigend is geweest.
3. Beschouw de huidige omstandigheden en de terugkeer van X als een test en ga deze zegevierend tegemoet.
4. Wees waakzaam.

12 februari 1932

*

Voor 1932

Aan Champaklal

Vreedzaam vertrouwen in het denkvermogen, vrolijke toewijding in het hart, vastberadenheid in het hart, kalme energie in het lichaam.

13 februari 1932

*

G komt 's ochtends niet voor pranam. Is dit een hogere staat in zijn sadhana? Als hij niet zijn huis uitgaat, kan men het begrijpen, maar ik zie hem gewoon met anderen rondlopen.

Hoe kan het zich onthouden van Pranam een teken zijn van een "hogere staat van sadhana"?

Het is gewoon een bevlieging van zijn mentale en vitale trots.

20 september 1932

*`

Ik heb dit schilderij helemaal zelf gemaakt. Hoe vind ik het? Zal ik het kunnen leren?

Leren betekent maanden en maanden studeren voordat er een schilderij gemaakt kan worden; natuurstudie, eerst langdurig tekenen, pas daarna schilderen.

Als je bereid bent hard en regelmatig te studeren, dan kun je beginnen, anders kun je het beter niet proberen.

6 januari 1933

*

Moeder,

N. kreeg op 24 februari thee. Vanmorgen kwam hij om 9.10 uur en vroeg om meer thee. Hij wil het voor de middag. Hij zei tegen me dat hij toestemming van Moeder heeft gekregen. Moet ik het hem geven of niet?

Hij vroeg om de thee, maar ik heb mijn goedkeuring nog niet gegeven. Ik had hem gezegd een brief aan Sri Aurobindo te schrijven, maar dat heeft hij nog niet gedaan. Zodra hij zijn brief stuurt, krijgt hij zijn thee.

16 maart 1933

*

Mijn kind, je werk is wat het altijd is geweest, het is het vertrouwen waard dat we in je hebben gesteld en je hoeft je daar helemaal geen zorgen over te maken. Maar pas op dat je je vertrouwen in mij niet laat ondermijnen en laat niets of niemand je van me scheiden.

9 maart 1934

*

Moeder,

Toen ik om half negen 's avonds naar boven kwam, zat S op de trap, met zijn gezicht naar de deur die naar binnen opent. Hij vroeg me wiens voetstappen er te horen waren? Wie wat liep er binnen? Ik zei dat ik het niet wist. Moeder, ik wil graag weten of mijn antwoord goed was.

Ja, natuurlijk, ze hebben geen recht om dat te vragen.

15 maart 1934

*

Het briefje voor een sinaasappel voor Seetha, dat Moeder op de 23e voor me had achtergelaten, had ik verkeerd gelezen. Ik las Sudhir in plaats van Seetha. Omdat ik toevallig de dokter tegenkwam, liet ik hem het briefje zien en vroeg hem het te lezen. Hij las het en bleef aandringen en overtuigde me uiteindelijk dat het Sudhir was en niet Seetha. Ik vertrouwde hem in de veronderstelling dat hij beter Engels sprak en gewend was om Moeder's handschrift te lezen in zijn notitieboekje dat hij haar stuurde met informatie over zieken. Maar toen ik een ander briefje ontving met een vraag over die sinaasappel voor Seetha, besepte ik mijn fout.

Zo maken mensen (in dit geval de dokter) fouten door vooropgezette ideeën in hun hoofd te hebben. Hij sprong meteen op het idee dat Sudhir een sinaasappel had – dus zag hij alle mogelijke redenen om Sudhir te lezen – en ook alle onmogelijke redenen.

April 1934

*

P vertelde me dat als Moeder's portret van mij zo blijft zo, het zou kunnen vervagen en dat het beter zou zijn om het te fixeren met een fixeeroplossing. Ik wil graag van Moeder weten wat ze wil dat ik doe.

Nee, het zal niet vervagen; het is potlood, geen houtskool en het hoeft niet gefixeerd te worden.

4 februari 1935

*

*Mijn lieve Moeder,
Wat zag u vanmorgen in mij? Na Pranam, toen ik naar u keek,
glimlachte u helemaal niet. Waarom?*

Mijn lieve kind,

Wat ik in jou zag was zoals gewoonlijk heel goed en het lijkt me dat ik ook zoals gewoonlijk glimlachte – tenminste, dat was mijn bedoeling. Maar als ik niet glimlachte, dan moet het zijn dat ik diep vanbinnen ook nog steeds mediteerde. Met mijn zegen

14 februari 1935

*

Champaklal,

De kaarten zijn erg mooi.

Ik stuur er een terug. Ik zou graag willen dat je een roos in de hoek tekent.

Met liefde en zegeningen, altijd

18 februari 1935

*

Aan Champaklal met onze zegeningen.

Je bloemen zijn *erg mooi*. Ik hoop zeker dat je er nog meer zult maken.

25 april 1935

*

Champaklal,

Ik ben zeer verbaasd over je vragen. Ben je hier niet om het Goddelijke te dienen en doe je dat niet ook echt? Het is wanneer je het in alle eenvoud en met heel je hart doet dat je dichterbij het doel komt.

Pas op voor vijandige suggesties of gevaarlijke praatjes die je denkvermogen onrustig maken en je bewustzijn verblinden.

Onze liefde is altijd bij je.

26 mei 1935

*

Moeder, deze tekening heb ik helemaal zelf gemaakt.

Het is een goede poging (de lucht is nogal zwaar).

Liefde en zegeningen voor mijn lieve kind

8 oktober 1935

*

Moeder, ik heb geprobeerd [de bloem] "Licht zonder duisternis" te tekenen, maar het is me niet gelukt; de bloem is mislukt.

Het is niet zo erg. Als je er een beetje karmozijnrood aan toevoegt, komt het wel goed.

1935

*

X wil muziek leren. Kan ze les krijgen van een violist uit de stad?

Zeker geen viool; de manier waarop hier viool wordt gespeeld is gewoonweg beledigend. En om echt viool te leren spelen, moet je op je achtste beginnen. Maar als ze iemand vindt die haar Veena kan leren, is dat prima.

29 augustus 1936

*

Champaklal,

Tegenwoordig ben ik altijd te laat en heb ik haast en geef ik je niet meer de tijd die ik vroeger deed. Daarom wil ik je morgen even zien. Maar in plaats van je om 13.30 uur te zien, zoals N zei, zal ik je roepen als ik klaar ben met A, rond 14.15 uur.

Ik wil je alleen en in alle rust zien, puur om je ontvankelijkheid te vergroten.

Met liefde en zegen

4 februari 1938

*

*De afgelopen maanden heb ik steeds het idee om hier weg te gaan. Komt dat van jou? Als het Moeders wens is, kan ik gaan.
Je onwetende kind, Champak, met Pranam*

Nee, het is een vijandige suggestie om je weg te sturen, omdat je aanwezigheid zeer nuttig en noodzakelijk is.

Ik hoop dat je deze verkeerde suggestie volledig van de hand wijst en er niet meer aan denkt. Je huis is vlakbij en je moet hier blijven.

Met onze liefde en zegeningen

19 april 1940

*

De vrijgevigheid van je absolute zelfopoffering zal je de openbaring van de vrijgevigheid van de Goddelijke Liefde brengen.

30 maart 1948

VERJAARDAGSBERICHTEN

Rode lotus – Symbool van de manifestatie van het Allerhoogste op aarde.

Witte lotus – Symbool van het Goddelijke Bewustzijn.

2 februari 1930

*

Aan Champaklal,

Moge dit jaar een jaar van vooruitgang en transformatie zijn – weer een stap op de weg naar de Goddelijke Realisatie.

2 februari 1930

*

Aan Champaklal voor zijn verjaardag.

De dingen die het moeilijkst, het meest onwaarschijnlijk, en misschien zelfs het meest onmogelijk lijken, worden volledig realiseerbaar omdat Uw Aanwezigheid onze verzekering is dat de materiële wereld zelf bereid is de nieuwe vorm van Uw Wil en Uw Wet te manifesteren.

Met mijn zegen

2 februari 1933

*

Dit jaar streeft naar gelijkmoedigheid.

2 februari 1940

*

Dit jaar moet je de vijandige suggestie die je heeft lastiggevallen volledig overwinnen en verwerpen, zodat ze nooit meer terugkomt. Je thuis, je plaats en je vervulling zijn hier.

2 februari 1941

*

Tegenover de herhaalde aanvallen van de vijand moet je je geloof intact houden en volhouden tot de Overwinning is behaald.

2 februari 1942

*

Moge dit jaar voor jou het jaar zijn van een volledige openheid en van het doorbreken van alle beperkingen.

2 februari 1943

*

Moge dit jaar je het ware geloof brengen – een geloof dat door geen duisternis kan worden verduisterd.

2 februari 1944

*

Ik ben blij te kunnen zeggen dat je openheid en je ontvankelijkheid het afgelopen jaar zijn toegenomen. Ga nu door en laat ze in het komende jaar volmaakt worden.

Met mijn liefde en zegen

2 februari 1945

*

Mijn lieve kind, nu kan ik je in alle eerlijkheid mijn lieve kind noemen, want ik voel je heel dicht bij me, omdat je voorgoed je toevlucht in mijn armen hebt gezocht – en je bent daar welkom met al mijn liefde.

2 februari 1946

*

Mijn lieve kind, wat ik vorig jaar had voorspeld, is helemaal waar gebleken en deze relatie tussen Moeder en kind is in werkelijkheid, intensiteit en diepte sterk gegroeid.

Met mijn liefde en zegen

2 februari 1947

*

Mijn lieve kind,

Laat je ontvankelijkheid dit jaar toenemen, zodat je de kracht krijgt om de energie die aan het werk is voor het herstellen van je volkomen goede gezondheid volledig te benutten.

Met mijn liefde en zegen

2 februari 1948

*

De liefde en zegen van Sri Aurobindo ter gelegenheid van je verjaardag

2 februari 1949

*

Mijn lieve kind, nu is het tijd dat het geloof werkelijk actief wordt en standhoudt tegen alle tegenspraak. Heb het geloof, het ware geloof dat je genezen bent en dat de genezing zeker zal komen.

Mijn liefde en zegeningen

2 februari 1949

*

Aan mijn meest trouwe kind, de bewaarder van de ware herinnering, geef ik vandaag de verzekering van mijn volle vertrouwen. Ik heb niet geschreven in dit boek in 1950 omdat het belangrijkste jaar van je leven zou worden, het jaar dat bezegeld heeft wie je was en de deur voor je heeft geopend naar wat je wilt zijn: een waar en compleet kind van onze Heer, wiens aanwezigheid hier vollediger is dan ooit tevoren.

Met mijn liefde en zegen

2 februari 1950 en 1951

*

Geduld

Volharding

Uithoudingsvermogen

Geloof en een

Onwankelbare moed...

...We naderen het doel.

Met mijn liefde en zegen

2 februari 1952

*

Gestage vooruitgang en een helder begrip van wat je moet zijn. Dit zijn de winsten van het afgelopen jaar.

Nu is er nog maar één jaar te gaan.

Met mijn liefde en zegen

2 februari 1953

*

In 1940 schreef Sri Aurobindo aan je: "Kalmeer en verruim je bewustzijn" en ik stond erop gelijkmoedigheid te bereiken. Er is sindsdien veel gebeurd, er is veel vooruitgang geboekt en toch moeten deze dingen nog volledig gerealiseerd worden. Laat dit in dit jaar dat voor jou begint, bereikt worden. Een stille gelijkmoedigheid, zowel innerlijk als uiterlijk, zal een grote prestatie voor je zijn.

Met mijn liefde en zegen

2 februari 1954

*

Dit keer is het een jaar van ware vooruitgang, waardoor je dichter bij het doel bent gekomen en veel dichter bij mij.

Met mijn liefde en zegen

2 februari 1955

*

Mijn lieve kind,

Ik kan herhalen wat ik vorig jaar zei, maar deze keer is de vooruitgang veel groter en de nabijheid tot mij veel echter en intiemer. Je hebt grote vooruitgang geboekt op je pad – en ik kan je alleen maar zeggen: *ga zo door*.

Met mijn liefde en zegen

2 februari 1956

*

Fijne feestdag!

Aan mijn lieve kind.

Je *bent* doorgestaan, en deze keer is de vooruitgang veel concreter en vollediger. Ik heb het sterke gevoel dat ik op je kan vertrouwen en dat is heel fijn.

Laat deze vooruitgang zich nu ook naar je lichaam verspreiden en je gestaag een goede gezondheid schenken.

Met mijn liefde en zegen

2 februari 1957

*

Aan mijn lieve kind –

Nog een jaar;

nog een stap op weg naar volmaakte dienstbaarheid in totale overgave.

Met mijn liefde en zegen

2 februari 1958

*

Mijn lieve kind,

Dit jaar heeft de Genade de omstandigheden zo geregeld dat je dichter bij mij bent dan ooit tevoren – en je hebt je steeds bewezen zeer betrouwbaar en effectief te zijn, altijd klaar, altijd aanwezig wanneer je nodig bent, altijd doende wat gedaan moet worden. Ik ben blij je dat op je verjaardag te kunnen vertellen.

Met mijn liefde en zegen

2 februari 1959

*

Champaklal, mijn lieve kind,

Ik ben blij te kunnen zeggen dat je gestaag vooruitgang boekt. Zoals je zelf al opmerkt, groeit je bewustzijn en met nog één inspanning zul je spoedig in het licht treden en wijs worden.

Die laatste inspanning is de beheersing van je spraak... laat het de zegen van de Genade voor dit jaar zijn!

Met mijn liefde en zegen.

2 februari 1960

*

Champaklal,

Mijn lieve kind,

Bonne Fête!

Er zijn maar weinig woorden nodig.

Alles gaat *goed*.

We vorderen gestaag richting het doel, en jij houdt gelijke tred met mij.

Mijn liefde en zegen

2 februari 1961

*

Champaklal,

Mijn lieve kind,

Alles is goed. Je maakt snelle vooruitgang – je hoeft alleen maar gestaag door te gaan en de weg zal zich steeds duidelijker voor je openen.

Mijn liefde en zegen

2 februari 1962

*

Bonne Fête!

Champaklal, mijn lieve kind

De weg ligt wijd open en het is een artistieke weg, een mooie manier om je ziel uit te drukken, die steeds duidelijker zal worden en krachtig met de innerlijke groei en bloei van je hart als een oprechte uitdrukking van je eeuwige Ziel.

Met liefde en zegeningen

2 februari 1963

*

Champaklal, mijn lieve kind

Er is een grote stap gezet, er heeft een grote verandering plaatsgevonden, de aanwezigheid van je Ziel is duidelijk voelbaar, niet alleen in wat je doet – wat gestaag vooruitgang boekt – maar ook in wie je bent.

Dit is een beslissend jaar voor jou, dat de realisatie aankondigt.

Met mijn liefde en zegeningen

2 februari 1964

*

Champaklal

Dit jaar voel ik duidelijk dat je een *deel van mijzelf* bent geworden.

Voor altijd liefde

2 februari 1965

*

Champaklal,

Moge dit jaar de komst van de ware vreugde van het werken in het
Goddelijke Bewustzijn zien.

Met liefde

2 februari 1966

*

Fijne feestdag!

Aan Champaklal

Met liefde en zegeningen

De ziekte kwam als een beproeving en ging als een zuivering, en nam
alles mee wat de vreugde van een integrale toewijding in de weg stond.

2 februari 1967

*

Champaklal,

Ik ben blij te kunnen zeggen dat je mijn ware kind bent en dat je steeds
meer zo wordt.

2 februari 1968

*

Fijne feestdag!

Champaklal

Moge het volle Licht met je zijn in een stille aanbidding.

Met mijn liefde en zegeningen

2 februari 1969

*

Fijne feestdag!

Aan Champaklal, de trouwe

Met liefde en zegeningen voor

een gelukkig, gezond en nuttig jaar

in licht, vreugde en liefde.

2 februari 1969

*

Fijne feestdagen aan Champaklal!

Van Moeder aan Champaklal

Liefde

Vrede

Kracht

Stilte

Bewustzijn

2 februari 1970

*

Aan Champaklal
1e Prijs van Trouw
Met mijn volle liefde
Fijne feestdagen
Zegeningen

2 februari 1971

*

Fijne feestdagen
Aan Champaklal van Sri Aurobindo en Moeder
Een van de honderd²
Met mijn liefde, waardering, vertrouwen en zegeningen voor altijd.
Op weg naar de Realisatie

2 februari 1972

*

Fijne feestdagen
Aan Champaklal
Met al mijn liefde en vertrouwen en mijn zegeningen om het doel te bereiken.
Laten we Hem eeuwig dankbaar zijn die ons de weg heeft getoond en ons voortdurend de weg wijst.

2 februari 1973

---

² Een paar dagen voor zijn verjaardag gaf de moeder Champaklal een kaart met een citaat van Sri Aurobindo: "Ik wil geen tienduizenden discipelen. Het zal genoeg zijn als ik honderd volwaardige mannen kan krijgen, gezuiverd van klein egoïsme, die instrumenten van God zullen zijn."

Serie Drie

Correspondentie met Dilip Kumar Roy

De Bengaalse discipel Dilip Kumar Roy, geboren op 22 januari 1897, trad op 22 november 1928 toe tot de Ashram op 22 november 1928, op de leeftijd van eenendertig jaar. Toen hij kwam, was hij al een befaamd zanger; de Moeder liet hem vrij om te zingen en te schrijven gedurende zijn drieëndertigjarige verblijf in de Ashram. Hij verliet de Ashram in 1951 en begon een eigen Ashram in Puna, waar hij woonde tot zijn dood op 6 januari 1980, op 82-jarige leeftijd.

De brieven van de Moeder aan Dilip beslaan de periode van 1931 tot 1951.

Dilip,

Kom alsjeblieft weer tot bezinning.

Ik heb nooit gezegd dat ik je niet meer zou zien. Sri Aurobindo vroeg je alleen om geduld te hebben, en wat betreft de 'stille, uitdrukingsloze liefde', hij is zich er niet van bewust dat hij je zoiets heeft geschreven in die trant.

En nu over mijn 'tegenwillige' glimlach – ik zal je vertellen wat ik tegen Sri Aurobindo zei toen ik hem vandaag om 13.30 uur ontmoette. Toen ik vertelde wat er vanochtend bij pranam was gebeurd, zei ik tegen hem over jou: "Er is een brief van Dilip aan jou en ik weet niet wat hij schrijft, maar ik kan je verzekeren dat toen hij (Dilip) vanochtend bij me kwam, ik hem een goede, lange zegen heb gegeven en mijn beste glimlach."

Je kunt je voorstellen dat ik enigszins verbaasd was toen ik hoorde dat mijn beste glimlach een *onwillige* was. Weet je zeker dat je niet in je hoofd hebt gekeken naar wat je je voorstelde dat zou zijn, in plaats van naar mijn gezicht te kijken? ...

Je vertrek is absoluut uitgesloten. Ik wil dat je hier blijft, omdat ik weet dat het hier – en alleen hier – is dat je gelukkig kunt en zult zijn.

Waarom vraag je om mijn liefde? Je hebt die toch nog heel lang?

17 november 1931

*

Dilip,

Waarom spreek je over "de ultieme menselijke verdwijning van de Moeder"? Ik heb – ik verzeker je – niet de minste intentie om te verdwijnen, menselijk of anderszins, en degenen die mij met hun fysieke ogen willen zien, kunnen zich hierover volkomen gerust voelen.

Als je het toestaat, raad ik je aan nooit te luisteren naar wat sadhaks zeggen – vooral niet naar *gevorderde* sadhaks.

29 december 1931

*

Dilip,

Ik heb de oprechtheid van je brief gevoeld en ben erdoor geraakt.

Maak je niet te veel zorgen. In zekere zin was wat er gebeurd is voor het beste, omdat het je ertoe heeft aangezet een vastberaden en resoluut besluit te nemen, wat je enorm zal helpen om van dit probleem af te komen. Wees ervan verzekerd dat ik je alle hulp zal bieden die ik kan.

Ik bel je weer zodra deze stroom vertrekkende mensen wat is afgenomen. Intussen, "veel sterkte!"

18 augustus 1932

*

Dilip,

Zonder op Sri Aurobindo te wachten, beantwoord ik je brief direct, omdat ik echt niet begrijp wat er aan de hand is. ...*Niemand is ontevreden* met je, noch Sri Aurobindo, noch ikzelf; we hadden er geen moment aan gedacht dat het zo zou zijn. Voordat je gisteren schreef, had ik Sri Aurobindo herhaald wat ik je vanmorgen had verteld. Toen hij je brief las, zag hij dat je mij niet had begrepen, dus legde hij in zijn antwoord uit wat ik bedoelde. Heb je zijn brief gelezen? Zo ja, dan moet dat erg haastig zijn geweest. Lees hem alstublieft nog eens aandachtig en rustig, zo nodig meerdere keren, en je zult zien dat je geen reden hebt om te denken dat we ontevreden en wanhopig zijn, maar integendeel, dat we goede redenen hebben om vol leven en vreugde te zijn. Alles wat ik je wilde meegeven, is dat *je het Goddelijke kent* en Zijn Aanwezigheid in Zijn Ananda-vorm ervaart, ondanks je tegengestelde gedachten.

Ik verwacht dus dat je meteen opvrolijkt en mij schrijft dat de wolken zijn verdwenen en de zon weer helder schijnt.

21 september 1932

*

Dilip,

Je kunt gerust zijn – het is volkomen zeker dat Sri Aurobindo zo'n fout niet kan maken! Dat hij zegt dat je zeker zult slagen, betekent dat je zult slagen en uiteindelijk een heel goede yogi zult worden.

Laat je niet ontmoedigen door problemen en moeilijkheden. Hoe groter de moeilijkheden, hoe groter de overwinning hierna. Waarom ben je niet gekomen voor de pranam? Je vergist je: ik heb je gemist, ik heb steeds weer tegen je gezegd: "Dilip, kom, kom." Als je naar binnen had gekeken, had je mijn stem gehoord.

1 november 1932

*

Dilip,

Het spijt me heel erg dat je niet zelf met het geld bent gekomen, want dan had ik de gelegenheid gehad om je te vertellen dat je indruk van vanochtend pure verbeelding was, en nog een slechte ook. Ik kan je verzekeren dat ik tijdens de pranam *precies* zo ben geweest als ik ben elke dag, maar ik zag verdriet en ontevredenheid in je ogen, dus het moet de

uitdrukking van je eigen ogen zijn geweest die je in de mijne weerspiegeld zag,—maar het waren niet de *mijne*.

Laat dit idee dat ik ontevreden ben voor eens en voor altijd varen — het klinkt zo vreemd voor mij! Als ik zo ontevreden zou zijn in het bijzijn van menselijke zwakheden, zou ik zeker niet geschikt zijn voor het werk dat ik doe en zou mijn komst op aarde geen betekenis hebben.

Geef dit idee van nederlaag en deze somberheid die zo in strijd is met de innerlijke waarheid van je wezen voor eens en voor altijd op. Ik wil dat je jezelf herpakt en volkomen vrolijk en vol vertrouwen bent voor je aanstaande verjaardag.

Ik hoop je vanavond weer helemaal jezelf te zien op het dak en morgen tijdens de pranam en maandag een fijn en intiem gesprek met je te hebben.

14 januari 1933

*

Dilip, (ik zou er bijna aan willen toevoegen: groot kind!)

Je vergist je volledig. Ik heb erg genoten van je muziek; het was inderdaad prachtig. Maar aangezien ik je morgen zie, bewaarde ik het onderwerp voor dan – ik heb namelijk een aantal nogal interessante details die je vast zullen bevallen, maar het zou te lang worden om op te schrijven. Ik kan deze dingen ook beter mondeling uitleggen, ze met mijn stem tot leven brengen, iets wat ik met de pen niet kan. Maar ik had nooit verwacht dat je zo'n korte stilte zou opvatten als een teken van onverschilligheid – want dat was absoluut niet mijn bedoeling.

Tot morgen dan, *met vreugde*.

P.S. Ik laat het aan Sri Aurobindo over om zelf antwoord te geven – maar ondertussen kan ik je wel vertellen dat hij je muziek zeer prees.

20 maart 1933

*

Dilip,

Waarom ben je niet zelf met het geld gekomen? Ik had je dan even kunnen zien en je iets interessants en nuttigs kunnen vertellen als antwoord op je brief van vanochtend. Want mondeling zou dat beter zijn geweest dan wat dan ook dat ik kon schrijven. Tijdens de pranam voelde ik dat je stil was en neerslachtig, en ik dacht dat ik zou proberen je iets van de Goddelijke krachten te schenken. Ik keek je zo lang aan en het was Goddelijke liefde die ik in je uitstortte met een sterke wil dat je je bewust zou worden van de Goddelijke Aanwezigheid in je en al je verdriet zou zien veranderen in Ananda. Ik zag tot mijn grote vreugde dat je *zeer ontvankelijk* was voor al deze Goddelijke krachten en ze zonder weerstand absorbeerde terwijl ze over je heen stroomden!...

Toen ik je brief las en zag dat je dacht dat je slechts wat menselijke vriendelijkheid had ontvangen, besepte ik dat het slechts een misverstand van het denkvermogen was, bijna een kwestie van woordenschat die in de weg stond, en als je dat kon zien, zouden al je twijfels of de meeste ervan voorgoed verdwijnen en daarmee ook je pijnlijke moeilijkheden. Wat ik in je

uitgoot was niet louter menselijke goedheid – hoewel het zeker alles bevatte wat menselijke goedheid op zijn best kan zijn – maar Mahalakshmi's liefde, Mahasaraswati's zorg, Maheshwari's omarmende en omhullende licht. Zie Goddelijke Liefde niet als iets kouds, onpersoonlijks of afstandelijks – het is iets zo warm, dichtbij en teder als een gevoel maar kan zijn. Het heft niet al het pure en zoete in de menselijke liefde op, maar intensiveert en verheft het tot het hoogste niveau. Het is deze liefde die het Goddelijke te geven heeft en waarvoor je je moet openstellen om te ontvangen. Ik denk dat als je dit beseft, het gemakkelijker voor je zal zijn om door de mentale sluier heen te breken en te ontvangen wat je verlangt te ontvangen.

7 september 1933

*

Dilip,

Het spijt me dat je met V hebt gesproken in plaats van met C, zoals ik had voorgesteld. C zei en herhaalde dat er *absoluut geen bezwaar* is tegen het feit dat je vanaf vandaag teruggaat naar de Trésor, als je dat wilt. Het schijnt dat er al een discussie over dit onderwerp was geweest tussen C en V, *voordat je naar mij kwam*. C zei dat je er gerust kon intrekken en allerlei bezwaren kon maken.

Deze ruzie is zeer betreurenswaardig; ik heb V nooit de bevoegdheid gegeven om te beslissen wanneer je wel of niet terug kunt naar je kamers, en als ik zeg dat je mag gaan, zie ik niet in hoe iemand daar iets tegenin kan brengen.

Ik ben het met je eens dat er te veel geld aan dat huis is uitgegeven, en dat is ook de mening van C. Hij vertelde me dat nog gisteren; maar je staat me niet toe je te volgen in je redeneringen over prinses. Een huis wordt niet mooi gemaakt voor de bewoners, maar voor de prins zelf, en zij die erin zullen wonen, hebben geen reden om zich er ongemakkelijk of verlegen over te voelen.

Ik hoop dus dat je deze onaangename gebeurtenis terzijde schuift en alle nodige maatregelen neemt om morgen naar de Trésor te verhuizen, zoals je mij beloofd had.

19 december 1933

*

Dilip,

Wat een prachtige spreid heb je me vanmorgen gestuurd! Het is schitterend en ik ben er dubbel zo blij mee, vooral omdat het de eerste keer is dat je me een persoonlijk cadeau geeft.

Je kunt er zeker van zijn dat ik het zeer waardeer; ik zie het als een uitstekend voorteken voor onze relatie in het komende jaar, dat begint op de 22e van deze maand.

18 januari 1935

*

Dilip,

Nadat ik je brief heb gelezen, wil ik je maar één ding zeggen: je vergist je. Ik heb je aanwezigheid bij pranam gemist en het spijt me dat je niet bent gekomen.

Als je innerlijk had geluisterd, had je me horen roepen.

17 april 1935

*

Dilip,

Ik stuur je de vertaling van "Mahakali"; het was een heel interessant om te doen.

Wat betreft het lied van de jongen Krishna, ik maakte me niet echt zorgen, maar nu heb je me helemaal gerustgesteld.

Met onze zegen

19 november 1935

*

(Over Dilips zang in het Regeringsgebouw, Pondicherry)

Dilip,

Bravo! Bravo! Bravo!

Het was magnifiek en onze gasten waren betoverd. Jouw Mahakali is een triomf geweest.

30 november 1935

*

Dilip,

Even een berichtje om je te laten weten dat ik erg ontroerd ben door je besluit en ik zal van deze gelegenheid gebruikmaken om te rusten, zoals je me vraagt.

Je kunt er zeker van zijn dat mijn kracht liefdevol bij je is en er altijd zal zijn in je streven naar spirituele hoogten.

P.S. Ik zou je willen vragen dit briefje aan niemand te laten zien, aangezien ik mijn gevoelens liever niet wil onthullen.

27 december 1935

*

Dilip,

Ik heb net je brief geopend en gelezen: "Vandaag had Moeder het erg koud bij pranam" en bleef daar staan, enigszins geamuseerd.

Nee, ik had het niet erg koud - ik had een verkoudheid die niet helemaal hetzelfde was, en ik had er last van. Ik dacht dat je ervan op de hoogte was. Hoe dan ook, nu weet je het...

20 januari 1937

*

Dilip,

Ik was in gedachten bij je toen de muziek klonk. Ik hoop dat het nu goed met je gaat, niet aan het begin van een paar maanden, maar van vele jaren zonder depressie – depressie van het bewustzijn is erger dan verstrooiing van het bewustzijn, dus wees energiek om het weg te gooien wanneer het komt.

Zegeningen.

25 november 1937

*

Dilip,

Het was een heel goed gebed en ik heb het toen ontvangen, een goed deel ervan in precies de woorden die je gebruikt hebt. Ik ben ook blij te weten dat je iets van mijn antwoord hebt begrepen; het laat zien dat de innerlijke verbinding groeit en dat is een zeer bemoedigend teken.

Zegeningen.

26 november 1937

*

Dilip,

Goed, je mag je oude vriend Baron (ik ben blij dat hij hier een tijdje is) en ook "le Directeur de l'Instruction Publique" en zijn vrouw hebben.

Zegen over jou en de muziek!

4 december 1937

*

Dilip,

Dat is prima. Ik ben het eens met je antwoord over het vertrek in maart. Ik hoop dat je zult slagen in alle doelen die je hebt genoemd. Je kunt rekenen op onze volledige steun.

Je hebt inderdaad veel vooruitgang geboekt, zowel wat betreft het gemopper als op andere vlakken. Ja, je verandert en een complete verandering is zeker.

Wat je tegen S zei over N's dood was helemaal juist.

Onze liefde en zegeningen

8 december 1937

*

(Op 24 november 1938 viel Sri Aurobindo in zijn kamer en brak zijn rechterbeen. De volgende drie jaar stopte hij bijna al zijn correspondentie met discipelen. Gedurende deze periode beantwoordde de Moeder Dilips brieven, zowel in Sri Aurobindo's naam als in haar eigen naam.)

Dilip,

ik heb je brief aan Sri Aurobindo doorgegeven. Hij vraagt me te zeggen dat hij bang is dat het niet mogelijk is; totdat de artsen de knie genezen verklaren, worden alleen degenen toegelaten die nodig zijn voor aanwezigheid en dienst. Als deze regel niet zou worden nageleefd, zou er veel van hem worden gevraagd en zou hij waarschijnlijk onder druk komen te staan en vermoeid raken. Dus voorlopig is het in ieder geval niet mogelijk om ja te zeggen.

Hij stuurt je zijn zegeningen en die van mij ook.

1 december 1938

*

Dilip

Het spijt me zeer, maar onder de huidige omstandigheden is het onmogelijk voor mij om iemand te ontvangen, aangezien ik altijd vrij moet zijn om naar Sri Aurobindo te gaan als mijn aanwezigheid op enig moment vereist is.

Wat M betreft, ik heb er geen bezwaar tegen dat ze alleen bij je verblijft. Maar het is volstrekt onmogelijk om S een kamer in de Ashram te geven. Gezien wat hem de vorige keer is overkomen, zou het duidelijk moeten zijn dat het ook voor hemzelf zeer riskant en onwenselijk zou zijn.

Zegeningen.

3 december 1938

*

Dilip

Ik weet niet wat je is verteld. Ik bedoelde alleen dat als M ziet dat je E steunt in haar voornemen om hier te blijven, ze waarschijnlijk gemakkelijker zal toegeven. Ik wil absoluut niet dat je ruzie maakt met M, maar alleen dat je je invloed gebruikt om haar te overtuigen.

Ik heb je brief *in het geheim* aan Sri Aurobindo gelezen.

Zegeningen

3 december 1938

*

Lieve Dilip,

Toen je na de meditatie naar de trap kwam, kon ik je niets vertellen omdat er te veel mensen waren. Maar ik wilde je onze diepe en warme deelneming betuigen en ook onze waardering uitspreken voor je houding in deze pijnlijke situatie.

Onze zegeningen zijn altijd bij jou, net als onze genegenheid.

5 december 1938

*

Dilip,

Je zegt dat ik niet van je houd, dat is helemaal niet waar—maar het is in de huidige omstandigheden onvermijdelijk dat mijn tijd en aandacht gericht zijn op Sri Aurobindo en dit is iets wat iedereen die hem vereert ongetwijfeld heel natuurlijk zal vinden. Noch jij, noch anderen moeten zichzelf toestaan te denken of zelfs onbewust te voelen dat deze preoccupatie voortkomt uit een gebrek aan liefde.

Sri Aurobindo vraagt me eraan toe te voegen dat het absoluut niet waar is dat we je aanwezigheid als een last ervaren of dat je niet in staat bent deze sadhana te doen. Je moet zich door geen enkele tijdelijke moeilijkheid met dit gevoel laten beïnvloeden of tot een overhaaste beslissing over dit kind laten leiden. Je heeft al veel innerlijke vooruitgang geboekt en je hoeft alleen maar standvastig te blijven voor nog grotere vooruitgang in de toekomst.

Sri Aurobindo zendt je zijn liefde en zegeningen, waaraan ik de mijne toevoeg.

P.S. Ik lees je brieven alleen aan Sri Aurobindo en laat ze nooit aan iemand anders zien.

15 december 1938

*

Dilip,

Je kunt er zeker van zijn dat we je niet onbeleefd of op een andere manier zullen ontslaan. Het spijt me dat je nog steeds de drang voelt om te vertrekken, maar ik denk dat je het niet in je zult kunnen vinden om ons permanent te verlaten of de yoga op te geven.

Onze liefde en zegeningen

16 december 1938

*

Dilip,

Natuurlijk was het maar een onwerkelijke droom. Ik heb er geen moment aan gedacht om je om meer geld te vragen, na alles wat je met een vrijgevigheid en loyaliteit hebt gegeven die ik ten volle waardeer.

Wat betreft het vertrek, het is moeilijk voor mij om er iets over te zeggen. Het spreekt voor zich dat we het erg jammer zullen vinden als je weggaat. Maar hoe kunnen we je tegenhouden als je hier zo ongelukkig bent?

Wat betreft de zelfmoord, je weet dat we het afkeuren omdat we weten dat het geen oplossing is voor de problemen, integendeel, het zal ze alleen maar verergeren en ervoor zorgen dat de overledene in een zeer ellendige toestand achterblijft.

Ik zou zo graag willen dat je, in plaats van aan de dood te denken, bidt voor het wegnemen van de laatste obstakels en de neerdaling van een alles verlichtende vrede en vreugde.

Sri Aurobindo vraagt mij zijn grote spijt te betuigen over je besluit en de noodzaak die je voelt om te gaan. Hij vraagt je niet om het als een definitief

besluit te beschouwen, maar om de deur open te houden in jezelf voor een terugkeer en een gelukkige ontsnapping uit je moeilijkheden.

In alle omstandigheden zullen zijn liefde en genegenheid bij je blijven. Je weet dat het met mij hetzelfde is.

20 januari 1939

*

Dilip,

Niemand ziet Sri Aurobindo behalve de artsen en degenen die voor persoonlijke zaken en verzorging komen. Als je iets anders hebt gehoord is dat volkomen onwaar, dus je moet het idee dat je hebt gevormd, dat Sri Aurobindo geen liefde meer voor je heeft, uit je hoofd zetten, en laat je door deze dingen of door het gevoel van isolatie van ons dat daardoor is ontstaan, niet weggagen.

Je droom maakt ook deel uit van hetzelfde onwerkelijke bouwwerk.

Als je besluit naar A's huis te gaan om wat verlichting te vinden, hebben we geen bezwaar.

We zullen je zeker weer verwelkomen wanneer je maar wilt komen – hoe eerder hoe beter.

Liefde en zegeningen

20 januari 1939

*

Aan Dilip

Met mijn beste wensen voor je verjaardag en mijn hartelijke zegeningen

Liefde en zegeningen van Sri Aurobindo

22 januari 1939

*

Dilip,

Ik heb zojuist je drie brieven aan Sri Aurobindo gelezen. Hij is blij te zien dat je begint te herstellen van deze aanval. Hij is erg blij dat je hebt ingezien hoe ongegrond de twijfel is aan onze liefde voor jou en dat de gedachten aan dood en zelfmoord helemaal niet nodig zijn. We hopen dat je deze twijfel en deze gedachten nooit meer in je hoofd zult laten komen.

Wat betreft het advies dat je vraagt over de beste aanpak voor jou, lijkt de visie die in je derde brief wordt uitgedrukt ons het beste. Jezelf bezighouden met muziek en schrijven is altijd goed; want jouw natuur vindt daar haar aangeboren beroep en dat helpt om de vitale energie te behouden en het evenwicht te bewaren.

Wat betreft sadhana, ik zou je willen vragen waarom je geen sadhana beoefent via je muziek? Meditatie is toch zeker niet de enige manier om sadhana te beoefenen. Door je muziek kunnen bhakti en aspiratie groeien en de natuur voorbereiden op realisatie.

Wanneer momenten van meditatie en concentratie vanzelf komen, dan is dat prima; maar het hoeft niet geforceerd te worden.

Ik hoop dat je snel je volledige energie en evenwicht terugkrijgt en dat de wolken voor je verdwijnen.

Wees altijd verzekerd van onze liefde, hulp en zegeningen bij je.

23 januari 1939

*

Dilip,

We zijn het er helemaal mee eens dat je voor een korte tijd naar A gaat en je kunt gaan met onze vrije toestemming en zegeningen.

24 januari 1939

*

Dilip,

Ik heb je brief aan Sri Aurobindo gelezen en hij heeft je gedichten gezien. Vooral de vertaling van "De Ziel" is prachtig.

We wensen de dichter, A's vrouw en S. onze zegen toe.

Voor M. zijn zegeningen alleen mogelijk als ze oprecht berouw heeft getoond.

Liefde en zegeningen

9 februari 1939

*

Dilip,

Ik was blij de brief van B. te lezen; het is prachtig, zoals al zijn brieven. Ik heb vandaag ook een brief van hem ontvangen.

Je kunt morgen zeker zingen en mijn liefde en zegeningen zullen met je zijn.

22 februari 1939

*

Dilip,

Sri Aurobindo denkt dat het voor ons niet mogelijk is om via een telegram in te grijpen in een politieke kwestie als deze. Je zou hem (S.) hoogstens je persoonlijke mening kunnen schrijven over de beste aanpak in deze pijnlijke en moeilijke omstandigheden.

Met liefde en zegeningen.

24 februari 1939

*

Dilip,

Pas morgen (maandag) kan ik je brief lezen voor Sri Aurobindo en dan zullen we antwoorden.

Dit is alleen om je te laten weten dat we je zeker niet zullen vragen om te gaan.

Onze liefde en zegeningen.

12 maart 1939

*

Dilip,

We waren erg blij je brief te lezen. We zullen je zeker alle mogelijke hulp bieden om je voornemen en de aspiratie erachter te verwezenlijken. Ik ben ervan overtuigd dat je met een serieuze en aanhoudende inspanning de opening zult bereiken waar je al zo lang naar streeft en je op voorbereidt.

Onze zegen is met je in je aspiratie en inspanning.

Met onze liefde

13 maart 1939

*

Dilip,

Hier is A's brief. Nogmaals verzekeren wij je dat wij geen bezwaar zullen hebben tegen je korte verblijf in Hyderabad, mocht je daartoe besluiten.

Onze liefde en zegeningen

18 maart 1939

*

Dilip,

De 10 roepies zijn zeer welkom...

Fijn dat je werk goed vordert.

Onze liefde en zegeningen zijn met je.

2 april 1939

*

Dilip

De vertaling van Mirabai's lied is goed. Het "met" is mogelijk, maar "voor" zou misschien beter zijn.

Er worden zegeningen gegeven voor de twee objecten waarvoor je ze vraagt.

"Het is vreemd" zou een prima titel zijn.

Je kunt natuurlijk morgen na de meditatie langskomen voor de zegeningen.

Met onze liefde en zegeningen

27 april 1939

*

Dilip,

Ik heb hierover alleen dit te zeggen. Vanuit het oogpunt van de sadhana is het veel gevaarlijker om naar Tiruvannamalai te gaan dan naar Sylhet om een getuigenis af te leggen...

Onze liefde en zegeningen

P.S. Je kunt deze brief aan B. laten zien.

10 november 1939

*

Dilip,

Onze hulp en kracht zijn met je voor het nieuwe jaar van je leven.

Ik ben ervan overtuigd dat met volharding en oprechte intentie de barrière die je voelt en de innerlijke moeilijkheden zullen verdwijnen.

Met onze liefde en zegeningen

P.S. Hier zijn een paar snoepjes uit Frankrijk.

22 januari 1940

*

Dilip,

Wat is dit vreemde gerucht over het stoppen met darshan? Er is helemaal geen waarheid in. We zijn niet van plan te verdwijnen omdat we niet geloven dat het "vrede en licht" kan brengen...

Wat betreft je sadhana, je hebt een ware bhakti ontwikkeld en een opening van psychische waarneming. Houd dat vast en het zal je brengen wat nodig is. Meditatie is nog steeds moeilijk voor je omdat er nog niet voldoende rust in de denkmaterie is. Maar ook dat kan met de tijd komen.

Laat deze tegenstrijdige dingen niet binnenkomen; houd je mentale staat helder en zuiver, dat is de beste voorwaarde voor ervaring.

Onze liefde en zegeningen

P.S. We sturen de papieren met onze kracht terug.

6 februari 1940

*

Dilip,

Ik ben er helemaal klaar voor om mijn genade over deze A uit te storten, maar ik vind het niet aan te raden dat hij hierheen komt. Ik geloof niet dat een "darshan" van een halve minuut deze gewoonten kan veranderen. We hebben er al bittere ervaringen mee, dat ze zich verzetten tegen zelfs een psychische opening... Hij moet eerst de oprechte wil hebben om te veranderen.

Ik ben van plan een gesprek met C te hebben als hij lang genoeg blijft na de "Darshan".

Onze liefde en zegeningen

16 februari 1940

*

Dilip,

Onze liefde en speciale zegeningen zullen bij je zijn voor het zingen vanavond en de "darshan" op de 24e.

22 april 1940

*

Dilip

Ik weet niet of ik "beter tevreden" zou zijn als je niet naar Madras zou gaan voor de documenten. Ik keur je reis volledig goed.

Voor deze S is de moeilijkheid altijd hetzelfde: accommodatie; als ze in dezelfde kamer als R kan verblijven, kan ze komen.

Voor K is er geen probleem, want hij verblijft in een hotel.

Het gedicht is erg goed.

Maak je geen zorgen over Hitler. Geen enkele asurische macht kan eeuwig standhouden tegen de goddelijke macht en het uur van zijn nederlaag zal zeker komen.

Met onze liefde en zegeningen.

27 mei 1940

*

Dilip,

Ja, je kunt vanmiddag om 17.45 uur op de trap komen voor een pranam (groet) en om de cheque te ondertekenen.

Ik zal je dan wat bloemen geven voor H en U.

Ik heb al die tijd je loyaliteit en trouw gevoeld en je gevoelens en je houding zeer gewaardeerd.

Onze liefde en zegeningen zijn altijd bij je.

18 juni 1940

*

Dilip,

Je zult je evenwicht zeker terugvinden, want de vooruitgang die je hebt geboekt blijft bestaan en zal weer de overhand krijgen.

In deze tijd, waarin veel mensen van buitenaf komen, is er altijd wel wat onrust en verstoring in de atmosfeer en kan het evenwicht gemakkelijk verstoord raken --- maar het zal weer goedkomen.

Onze kracht zal bij jullie zijn, met onze hulp en bescherming.

Met onze liefde en zegeningen

20 augustus 1940

*

Dilip,

Natuurlijk kun je na de meditatie vanavond langskomen voor pranam en het ondertekenen van de cheque.

Het is absoluut niet waar dat ik de sadhaks en hun sadhana niet belangrijk vind. Waarom zouden de wereldomstandigheden die verslechteren me dan moeten doen stoppen met me erom te bekommeren! Het zou eerder een reden zijn om aan te dringen op een snelle spirituele realisatie als de enige uitweg uit de impasse. Je moet niet alles geloven wat je van mensen

hoort; er gebeuren voortdurend zulke nare en verontrustende dingen die volkomen onwaar zijn. Je bent niet zo leeg van innerlijke overgave als je nu denkt. Werp je twijfels van je af; je hebt een zeer lange periode zonder twijfels gehad, wat je de zekerheid geeft dat je er helemaal vanaf kunt komen.

Al onze hulp en kracht zullen met je zijn.
En onze liefde en zegeningen.

8 oktober 1940

*

Dilip,

Ik zal met B praten over de reparatie van de rieten stoelen. Daar zal geen probleem zijn.

Laat je niet ongerust maken door mensen en hun gewoonten. Je kunt er zeker van zijn dat onze liefde, zegeningen en hulp altijd bij je zijn.

10 november 1940

*

Dilip,

We waren erg blij je brief van vanmorgen te lezen en te horen over deze mooie ervaring – want er kan geen mooiere ervaring zijn dan deze staat van ware bhakti. Het is een echte en grote vooruitgang die je hebt geboekt.

Wat betreft kolonel P en zijn vrouw, ik heb begrepen dat ze nog niet gevraagd hebben om te komen. Het is misschien beter om de wens in hen uit zichzelf op te laten komen.

3 januari 1941

*

Dilip,

Je programma is prima. We zullen je gedenken met een gebed op je verjaardag. Vergeet niet ons te laten weten wanneer je de tijd van je uitzending weet; we willen er graag naar luisteren hier.

Met onze liefde en zegeningen

ca. januari 1941

*

Dilip,

Met mijn beste wensen voor je verjaardag en mijn zegeningen.

22 januari 1941

*

Dilip,

Ja, je kunt na de "darshan" gaan en we keuren je programma goed en onze zegeningen zullen met je meegaan.

Je kunt onze zegeningen naar H. sturen.

Liefde en zegeningen

ca. februari 1941

*

Dilip,

We hebben je brief pas vandaag gelezen, omdat er gisteren te veel haast was.

Ik stuur de drie bloemen met zegeningen.

Fijn om te horen dat je ook een goede ervaring hebt gehad in je droom, en ook van de afdaling die je laatst had. Je innerlijke wezen is duidelijk ontwaakt.

Uw liefde en zegeningen

2 april 1941

*

Dilip,

Je kunt vanavond na de meditatie zeker langskomen.

Ik stuur een bloem voor je met de bijgevoegde handgeschreven zegeningen. Wat de droom betreft, daar moet ze niet op vertrouwen, want het is waarschijnlijk een mentale constructie. Mijn kracht en hulp zijn bij haar maar deze woorden kunnen niet van mij komen.

Wie is deze L? Als het de vrouw van B is, kan ik haar geen bloem sturen omdat het zeker verkeerd geïnterpreteerd zal worden. Als het de nicht is, is het ook niet verstandig om een bloem te sturen, want ik wil niet dat ze hier komt.

Met onze liefde en zegeningen

Tot vanavond!

Sri Aurobindo bewaart U's brief om hem te lezen.

8 april 1941

*

Dilip

Deze wereld is natuurlijk slecht, maar verandering is de wet ervan en aangezien het nauwelijks erger kan worden dan het nu is, mogen we hopen dat het snel beter zal worden. Oude gewoonten keren hardnekkig terug en maken de sadhana moeilijk, maar je hebt meer vooruitgang geboekt dan je jezelf toestaat te geloven en de verwezenlijking is misschien dichterbij dan je denkt.

Onze hulp is bij je en onze liefde en zegeningen.

Ik stuur vier bloemen met zegeningen.

8 mei 1941

*

Dilip,

Ja, het was helemaal juist. Deze ervaring en het resultaat dat het heeft gebracht, zijn een grote stap naar spirituele vrijheid. Elke afwijzing van verlangen en aantrekkingskracht brengt je dichterbij het Goddelijke.

Met onze liefde en zegen

18 mei 1941

*

Dilip,

Ik stuur hier de vier bloemen met zegeningen voor S en zijn dochter, voor H en voor R.

Muziek volgt de regel van alle dingen op aarde: tenzij ze zich tot het Goddelijke wenden, kunnen ze niet goddelijk zijn.

Met onze liefde en zegen

25 mei 1941

*

Dilip,

Wij denken niet dat het nodig is dat je naar Calcutta gaat voor deze platen; het is veel moeite en inspanning voor wat nu een zeer kleine opbrengst is. Als je er ooit zin in hebt, kun je zeker gaan met onze volledige zegen.

Maak je geen zorgen over de moeilijkheid van de meditatie. Uiteindelijk zul je eruit komen met het besef van een spirituele vooruitgang

Met onze liefde en zegeningen

2 december 1941

*

Dilip,

Je moet er een regel van maken om nooit naar deze stem te luisteren of de suggesties die ermee gepaard gaan te accepteren. Het is duidelijk waar deze vandaan komt; het is een stem van onwaarheid, de stem van de tegenstander die bijna iedereen die de weg van yoga volgt, te horen krijgt, en die twijfel, ontkenning, onvermogen en nederlaag suggereert. Je moet er altijd mee omgaan zoals je deze keer hebt gedaan. Je moet ook suggesties afwijzen zoals die over dat je een belemmering bent en daarom weg moet gaan; het komt uit dezelfde bron en heeft geen waarheid en eigenlijk geen wezenlijke betekenis die wij kunnen ontdekken. Dus je moet niet veel waarde hechten aan wat je hoort – want “we willen dat mensen op eigen benen staan” en kunnen daarom niet helpen. Natuurlijk willen we dat mensen de kracht en moed hebben om door te zetten, maar we weten dat ze onze steun nodig hebben.

De speciale hulp waar je in je andere brief om vroeg, zal bij je zijn.

Onze liefde en zegeningen

17 december 1941

*

Dilip,

Maak je niet te veel zorgen over de moeilijkheid van overgave, en concludeer daar niet uit dat jouw aard ongeschikt is; overgave is altijd moeilijk

voor iedereen, vooral overgave van het denkvermogen. Houd er een stille wil voor en het zal met de tijd komen.

Laat op de avond voor je verjaardag het blauwe licht van hoop altijd in je hart branden.

Met onze liefde en zegeningen

18 januari 1942

*

Aan Dilip.

Met liefde en speciale zegeningen ter gelegenheid van zijn verjaardag.

"Weinigen wijden zichzelf en alles wat ze hebben – ziel, leven, werk, rijkdom – aan God; dit zijn de ware kinderen van God."³

Aan een van hen.

22 januari 1942

*

Lieve kind,

Je kunt altijd vertrouwen op onze liefde en medeleven in alles en onder alle omstandigheden. Wees ervan verzekerd dat we je moeilijkheden en je wil om ze te overwinnen volledig begrijpen. Je oprechte inspanningen zullen zeker hun vruchten afwerpen en, hoop ik, snel. Geloof dat wanneer er problemen komen, onze reactie medeleven en steun zal zijn en niets anders.

Onze liefde en zegeningen

30 mei 1942

*

Lieve kind,

Ik moet zeggen dat ik zo'n brief niet van je had verwacht. Ik kan niet begrijpen waar je klacht over gaat. Is het omdat ik de afgelopen week of zo een flinke verkoudheid had en me een beetje afzijdig moest houden om het niet aan anderen over te dragen? Komt het doordat ik, door de toenemende werkdruk en het eveneens toenemende aantal mensen, niet zoveel tijd aan ieder van hen heb kunnen besteden als voorheen? Maar dat betekent toch niet dat mijn liefde en zorg voor ieder van hen is afgenomen of veranderd? Waarom maak je van een situatie die voor iedereen geldt een persoonlijke kwestie? Ik wil je absoluut geen pijn doen en ik zie ook niet in waarom je zou lijden – want er is geen enkele reden voor dat lijden.

Ik hoop dat je je kinderachtigheid van je reactie inziet en snel weer contact opneemt met mijn liefde en zegeningen die je nooit in de steek laten.

P.S. Wat betreft het werk, doe het zoals je wilt, maar onthoud goed dat als het om werk gaat, geen enkele voorkeur of afkeer voor mensen de uitvoering van je taken mag belemmeren.

---

³ Deze zin is afkomstig uit de inleidende boodschap van de Moeder voor de editie van 1941 van *Gebeden en Meditaties van de Moeder*.

1 juni 1946

*

Mijn lieve kind,

ik zie geen goede reden waarom je deze plek zou moeten verlaten, die per slot van rekening al zo lang je thuis is... Je spreekt over een "huisprobleem", maar aangezien ik niet van plan ben je huis aan iemand anders te geven, zie ik niet hoe je vertrek het probleem kan verlichten.... Wat betreft je hulp in alle omstandigheden, daar kun je zeker van zijn, en het is alleen jouw ontvankelijkheid die een grens aan deze hulp kan stellen.

Met mijn liefde en zegen

9 april 1947

*

Dilip,

Ik heb je brief aandachtig gelezen en begrijp je punt heel goed. Maar ik zie niet hoe ik jou kan vervangen wat Indira betreft. Ze heeft je nodig en jij alleen kunt haar de hulp bieden die ze nodig heeft. Natuurlijk ben ik altijd bij je en wil ik nog meer tijd met je doorbrengen – daar kun je zeker van zijn.

Met mijn liefde en zegen voor jou en voor haar

P.S. Ik kan eraan toevoegen dat ik er vrij zeker van ben dat je altijd het juiste zult doen wat haar betreft.

27 december 1950

*

Mijn lieve kind

Je hoeft niet neerslachtig of verdrietig te zijn. Je weet dat Sri Aurobindo ons niet verlaten heeft en dat hij morgen⁴ weer hier zal zijn, zoals altijd.

Met mijn liefde en zegeningen

20 februari 1951

*

Aan Dilip met zegeningen

Laat de goddelijke genade het werk door jou heen doen en het werk zal volledig worden volbracht.

Mijn liefde

16 maart 1951

*

---

⁴ 21 februari, de verjaardag van de Moeder en een darshan-dag.

Dilip,

Sri Aurobindo heeft onze realisatie onafhankelijk van alle wereldse omstandigheden tot stand gebracht, en hij beschouwde jou altijd als onderdeel van de realisatie; er is dus geen echte reden voor depressie.

Ik verwacht dat je het van je afschudt, met de hulp van mijn liefde en zegeningen.

28 april 1951

*

Mijn lieve kind,

Dit is wat ik zojuist van onze Heer voor jou heb gehoord:

"Geen angst, geen bezorgdheid, geen twijfels, Ik *ben hier*."

Met mijn zegeningen

27 juni 1951

Serie Vier

Correspondentie met Tara Patel

De Gujarati discipel Tara Patel, geboren op 9 augustus 1912, trad op 21 november 1929 op zeventienjarige leeftijd toe tot de Ashram. De Moeder noemde haar "Kleine Ster". Ze werkte eerst in de Dining Room en vervolgens in de keuken van de Moeder en de borduurafdeling. Ze woonde tweeëntwintig jaar in de Ashram, tot haar overlijden op 12 juni 2012 op negenen-negentigjarige leeftijd.

Tara's correspondentie met de Moeder beslaat de periode van 1932 tot 1942.

Tara,

Het zou goed zijn als de keuken grondig schoongemaakt werd eenmaal per week of minstens eens per twee weken. Zou je de leiding over dit werk willen nemen? Ik weet zeker dat A je graag wil helpen.

Laat me weten welke dag je hebt gekozen voor de schoonmaak.

22 september 1932

*

Tara,

Als je moe bent, kun je beter een paar dagen stoppen met het papierwerk. We hebben D op de hoogte gebracht. Je moet jezelf niet overwerken.

7 oktober 1932

*

Mijn kleine Tara,

Waarom heb je me vanavond niet je gebruikelijke briefje gestuurd In het Engels? Ik had het graag ontvangen.

Met liefde

16 december 1933

*

Mijn lieve kindje,

Je hebt me een mooie ketting gestuurd met veel lieve woorden. Ik stuur je er nog een met mijn liefde en zegeningen.

25 januari 1934

*

Mijn lieve kindje,

Ik heb je mooie brief ontvangen, zo goed geschreven, en de tas waar je zo mooi op geborduurd hebt.

Ja, ik ben het met je eens dat je denkvermogen tot rust moet komen en vredig moet worden en ik hoop dat dat snel gebeurt.

Met liefde en zegen

16 maart 1934

*

Mijn lieve kindje,

De drie zakdoekjes zijn zo mooi en lief... en wat een schattig tomaatje!

Met al mijn liefde

29 maart 1934

*

Mijn lieve kindje,

Wat mensen zeggen klopt *niet*. Ik heb de leiding over het werk (en dat slechts gedeeltelijk) alleen aan J gegeven voor de tijd dat D ziek is. Zodra D weer helemaal beter is, neemt hij zijn werk weer op en kun je hem altijd alles vragen wat je wilt over het werk in de keuken en de Dining Room.

Je kunt de kommen natuurlijk ook bij de Bouwafdeling aanvragen.

Wees rustig en gelukkig, mijn liefde is altijd bij je.

Zegeningen

10 april 1934

*

Lieve kleine ster,

Wat een prachtig zakdoekje heb je me gestuurd en gemaakt voor mij, mijn lieve kleine kind. Ik neem het mee voor de pranam vanmorgen, en jij legt je hoofd erop om een speciale zegen van liefde te ontvangen.

24 april 1934

*

Lieve kleine ster,

Maak je geen zorgen over het incident van vanmorgen in de keuken. Je had geen kwade bedoelingen jegens T en dat is het belangrijkste.

27 april 1934

*

Liefde en zegeningen voor mijn lieve kleine ster.

Maak je geen zorgen, alle obstakels zullen verdwijnen.

27 april 1934

*

Mijn kleine ster,

Wees kalm en moedig en verlies je vertrouwen niet; alle moeilijkheden zullen op een dag voorbij zijn.

Met liefde en zegeningen

2 mei 1934

*

Mijn lieve kleine ster,

Het zijn altijd onze zwakheden die ons verdrietig maken, en we kunnen gemakkelijk herstellen door weer een stapje verder te gaan.

Met liefde en zegeningen

12 mei 1934

*

Mijn lieve kleine sterrenkind,

Ik heb de drie prachtige rozen ontvangen, wat een heerlijke geur hebben ze! Ze lijken precies op de ziel van mijn kleine kind.

Altijd liefde en zegeningen

25 mei 1934

*

Mijn lieve kleine kind,

Wat een mooi vogeltje zou je zijn! Maar jouw ziel is al als een vogel en vliegt naar mij toe wanneer ze me wil zien en gaat dan weer naar jou terug, liefde en kracht van mij meebrengend.

26 mei 1934

*

Mijn lieve kleine ster,

Ik hoorde dat je de mooie zakdoeken hebt afgemaakt, dus ook tegen jou zal ik zeggen hoe mooi ze zijn. Sri Aurobindo heeft zijn twee meegenomen naar zijn kamer.

Met liefde en zegeningen

3 juni 1934

*

Mijn lieve kleine ster,

Je ziet dat het kleine lichtje nog steeds heel goed brandt om mijn liefde en zegeningen te ontmoeten.

5 juni 1934

*

Mijn lieve kleine ster,

Ja, je zult steeds rustiger en gelukkiger worden; je denkvermogen zal ook kalm en stil zijn en niets zal je meer storen.

Met liefde en zegeningen

Juni 1934

*

Alle liefde en zegeningen voor mijn kleine ster die ik altijd in mijn armen houd
16 maart 1935

*

Mijn lieve kleine ster,

Ja, al mijn liefde en hulp zullen altijd bij je zijn om je gelukkig en vredig te houden. Als er verkeerde suggesties komen, luister er dan niet naar en roep me om je te helpen ze te verdrijven.

Altijd met onze zegeningen

22 juni 1935

*

Mijn lieve kleine ster,

Ik weet zeker dat je je best zult doen om kalm en gelukkig te blijven en twijfel niet aan het succes van je onderneming - onze liefde, hulp en bescherming zijn altijd bij je.

23 juni 1935

*

Mijn lieve kleine ster,

Ik ben blij dat je je nu goed voelt. Het belangrijkste is om stil te zijn en stil te blijven - wanneer de stilte is gevestigd, zal het geluk zeker volgen.

Onze liefde en zegeningen zijn altijd bij je.

24 juni 1935

*

Mijn lieve kleine ster,

Ik ben blij dat je hebt besloten geduld te hebben tot ten minste eind augustus. Ik hoop echt dat je je in staat voelt om op je verjaardag naar me toe te komen.

Mijn liefde is altijd bij je, ik hoop dat je het kunt voelen...

4 augustus 1935

*

Aan onze lieve kleine ster,

Onze beste wensen, liefde en zegeningen voor haar verjaardag en nog vele gelukkige jaren

9 augustus 1935

*

"Mon cher petit", mijn lieve kleine ster,

Het was inderdaad een heel fijne en intieme ontmoeting die we gisteren hadden. Je bent echt mijn lieve kind, "mijn kleine", en door onze krachten te bundelen, weet ik zeker dat we alles zullen overwinnen wat onze zoete intimiteit probeert te verstoren.

Mijn liefde en zegeningen zijn altijd, altijd bij je.

10 augustus 1935

*

"Mijn lieve schat",

Ik neem je in mijn armen en draag je in mijn hart met liefde en zegeningen.

18 november 1935

*

Mijn lieve schat,

Ik zou graag iets van je horen, wil je me schrijven?
Onze liefde en zegeningen zijn altijd bij je.

5 december 1935

*

Mijn lieve schat,

Sri Aurobindo heeft je geschreven, maar de brief is op de een of andere manier kwijtgeraakt. Hij zal je vanmiddag weer schrijven.

Met onze liefde en zegeningen

28 december 1935

*

Mijn lieve schat,

Zoek je toevlucht in mijn liefde en zegeningen die je nooit in de steek laten.

1 januari 1936

*

Mijn lieve kleine ster,

Als je ergens mee worstelt of iets wilt zeggen, aarzel dan niet om te schrijven.

Onze liefde en zegeningen zijn altijd bij je.

4 februari 1936

*

Mijn lieve kleine ster, "mijn lieve kleine",

Met al mijn liefde en genegenheid beantwoord ik je gebed en neem ik je in mijn armen op mijn hart, zodat je daar bescherming en vrede kunt vinden.

Mijn zegeningen zijn altijd bij je.

5 februari 1936

*

Liefde en zegeningen voor mijn lieve kleine ster – wat een prachtige zakdoekjes heb je voor me gemaakt!

17 april 1936

*

Liefde en zegeningen voor mijn lieve kleine ster – ik hoop dat de vinger snel genezen zal zijn.

22 juni 1936

*

Mijn lieve kleine,

Wat een prachtig werk! Ik was echt ontroerd toen ik het ontving.
Alle liefde en zegeningen voor jou, mijn kleine ster.

17 juli 1936

*

Mijn lieve kleine ster,

Ik heb een heel leuk klusje voor je, als je het wilt doen. Er is een chaddar (bovenkleed) nodig voor Sri Aurobindo op 24 november. Zou je het voor hem willen maken? D zal de maat en de stof doorgeven.

Liefde en zegeningen voor mijn lieve kleine

11 september 1936

*

Lieve kleine ster,

Wat lang geleden dat we iets van je hebben gehoord! Wil je ons niet schrijven om ons nieuws te vertellen?

Liefs en zegeningen voor mijn lieve kleine

3 oktober 1936

*

Liefs en zegeningen voor mijn lieve kleine,

Wil je niet elke dag met L een wandeling langs de kust maken? Het zou fijn zijn...

21 oktober 1936

*

Mijn lieve kleine ster,

Ja, de vrede moet neerdalen, puur en zoet, en zich in jou vestigen om je nooit meer te verlaten.

Liefs en zegeningen voor mijn lieve kleine

15 november 1936

*

Lieve kleine ster, mijn lieve kleine,

Mijn bescherming is altijd bij je en er kan niets ergs gebeuren. Maar je moet de beslissing nemen om de angst van je af te schudden en dan kan mijn kracht volledig werken.

Met mijn liefde en zegeningen

27 oktober 1937

*

Mijn lieve kleine ster, mon cher petit,

Je slaapt al bij mij en daarom hoef je niet bang te zijn, want ik ben er altijd om je te beschermen.

Liefde en zegeningen voor mijn lieve kleine ster

31 oktober 1937

*

Mijn lieve kleine ster, mon cher petit,

Als de behandeling je verlichting geeft, al is het maar tijdelijk, kun je er misschien beter niet helemaal mee stoppen...

Mijn liefde en zegeningen zijn altijd bij je.

6 november 1937

*

Mijn lieve kleine ster, mon cher petit,

Als je klaar bent met de medicijnen voor je arm, hoef je niets meer in te nemen. Wat betreft het innemen van medicijnen om langer te worden, raad ik je dat af, omdat het misschien niet veilig is.

Liefde en zegeningen aan "mon cher petit"

7 november 1937

*

Mijn lieve kleine ster, mon cher petit,

Het zou niet eerlijk zijn om te zeggen dat je kookkunsten slecht zijn. Hoogstens kan ik zeggen dat ze niet altijd even goed zijn, maar slecht is het niet, en sommige gerechten zijn best geslaagd. Het kan zijn dat je een periode van innerlijke moeilijkheden hebt doorgemaakt, maar je zult er ongetwijfeld sterker uitkomen dan voorheen. Wanneer de innerlijke moeilijkheden verdwenen zijn, zal het koken weer net zo goed zijn als voorheen.

Liefde en zegeningen aan "mon cher petit"

24 december 1937

*

“Mon cher petit”,

Het is niet juist om te zeggen dat ik je heb laten vallen – dat heb ik nooit gedaan – ik moest alleen wachten tot je fysieke bewustzijn klaar was om zich weer te openen.

Ik denk dat je me beter zult begrijpen als ik zo tegen je praat, dus Ik zie je dinsdag 25 januari om 13.45 uur.

Liefs en zegeningen voor mijn lieve kleine kind.

21 januari 1938

*

“Mijn lieve kleine”,

Het is heel goed dat je je bewust bent geworden van de fouten en gebreken van de natuur. Als je je er eenmaal van bewust bent, is het altijd mogelijk om er bovenuit te stijgen en de natuur te veranderen. Ik zal je daarbij altijd helpen.

Liefs en zegeningen voor mijn lieve kleine ster.

23 januari 1938

*

Mijn lieve kleine,

Over het borduurwerk: de tijd waarin het af is, maakt niet uit. Je mag alle tijd nemen die nodig is om het af te maken, maar ik wil niet dat je je ogen overbelast met te lang borduurwerk.

Ik kan je vraag niet beantwoorden zoals je hem stelt, omdat ik geen onderscheid maak tussen werk en yoga. Werk is yoga als het gedaan wordt met toewijding en overgave.

Liefde en zegeningen voor mijn lieve kleine ster

25 januari 1938

*

Mijn lieve kleine,

Het is niet dat je geen yoga kunt doen; je deed het ooit prima. De moeilijkheid zit hem alleen in het fysieke denkvermogen waar de weerstand waar je over spreekt een sterke greep heeft. Als je heel rustig kunt blijven, niet van streek raakt of ontmoedigd wordt en onze kracht van achter het denkvermogen laat werken, zal het na verloop van tijd het obstakel wegnemen.

Liefde en zegeningen voor mijn lieve kleine

3 februari 1938

*

Mijn lieve kleine,

Ik heb je al meerdere keren gezegd dat ik het niet goedkeur dat je weggaat. Denk je dat je me door aan te dringen van gedachten kunt laten veranderen? Ik zal het je steeds weer zeggen:

1) Ik keur je vertrek absoluut niet goed.

2) Ik keur je jaloezie ook niet goed, die ongegrond en zinloos is. Het beste wat je kunt doen, is die overwinnen door wat meer aan je werk te denken en wat minder aan jezelf (Ik heb je dat al eens eerder gezegd). Ik ben het niet met je eens over het werk dat je doet; ik vind het juist heel nuttig.

3) Ik hoop nog steeds dat je de moed zult vinden om de huidige moeilijkheden te overwinnen en terug te keren naar een normale toestand waarin je rustig en ongestoord je werk kunt doen.

Mijn liefde en hulp zijn altijd bij je – je hoeft ze alleen maar te herinneren en je zult ze gemakkelijk vinden.

Zegeningen

20 juni 1939

*

Mijn lieve schat,

Ik ben heel tevreden met je werk, zowel met de kwantiteit als de kwaliteit, en ik wil alleen maar dat je zo doorgaat. Als ik het over het werk heb, bedoel ik dat je je vredig en gelukkig moet voelen als je op een bevredigende manier werkt.

Mijn liefde en zegen

21 juni 1939

*

Mijn lieve kind,

Maak geen bergen van kleinigheden. Dit alles is helemaal niet belangrijk en zou jou of je werk niet moeten storen.

Ik hoop dat je morgen weer helemaal beter bent en dat je je werk zoals gewoonlijk kunt doen.

Mijn liefde en zegen

24 augustus 1939

*

Mijn lieve schat,

Het is heel aardig van je dat je je diensten op dit moment aanbiedt. Ik weet zeker dat ze nodig zullen zijn. Ik laat je weten wat er gedaan kan worden; mocht je in de tussentijd een goed idee hebben voor het werk, dan kun je het me laten weten.

Mijn liefde en zegen

13 september 1939

*

Mijn lieve kind,

Het zijn moeilijke tijden voor iedereen. Er is oorlog en iedereen lijdt.

Degenen die het immense voorrecht hebben om hier rustig en veilig te zijn, moeten op zijn minst hun dankbaarheid tonen door alle kleine ruzies en onzinnige grieven achterwege te laten.

Iedereen moet zijn of haar werk gewetensvol en serieus doen en alle duistere, egoïstische motieven overwinnen.

Mijn hulp, liefde en zegen zijn altijd bij je.

27 september 1939

*

Mijn lieve kleine ster,

Ik heb nog niet besloten welk werk ik je ga geven, maar ik waardeer je wens om het werk met de juiste instelling te doen en ik zal op zoek gaan naar een bezigheid die je helpt bij je voornemen.

Mijn liefde en zegen

15 februari 1940

*

Mijn lieve kleine ster,

Ik ben blij te horen dat het beter met je gaat en ik hoop dat je snel helemaal beter bent.

Het is niet vanwege het verleden – laat het verleden rusten en denk er niet meer aan! – dat ik je niet meer werk heb gegeven; het was omdat ik je niet moe wilde maken. Nu ik weet dat het beter met je gaat, zal ik je meer werk geven, en als ik iets te doen heb, zal ik het je ook geven.

De gordijnen die je hebt gemaakt zijn heel goed gelukt; ze hangen al sinds de 24e.

Met mijn liefde en zegen

29 april 1940

*

Mijn lieve kleine ster,

Welnu, als je er zeker van bent dat de bedienden stelen, bewijst dat dat ze niet goed in de gaten worden gehouden en zul je het beter moeten controleren.

Mijn liefde en zegen

19 juli 1940

*

Mijn lieve kleine ster,

Je hoeft niet verdrietig of neerslachtig te zijn. Ik ben zeer tevreden niet alleen over je werk, dat uitstekend is, maar ook over je spirituele vooruitgang.

Als iemand je iets anders heeft verteld, luister dan niet naar wat die persoon zegt, want het is niet waar.

Altijd met mijn liefde en zegen

26 oktober 1941

*

Mijn lieve kleine ster,

Ik vertrouw je volledig en weet dat je in staat bent om je verantwoordelijkheden goed na te komen. Wat betreft de moeilijkheden en tekortkomingen, iedereen heeft die en ik ben hier om ze te overwinnen. Dit is de betekenis van de sadhana van werken. Bovendien ken ik niemand aan wie ik deze verantwoordelijkheid zou kunnen toevertrouwen, dus moet ik je vragen moedig door te gaan met je taken, met volledig vertrouwen in het Goddelijke en alleen te vertrouwen op de hulp en genade van het Goddelijke.

Met mijn liefde en zegen

6 januari 1942

*

Mijn lieve Moeder,

Het zou beter zijn als iemand me zou helpen met borduren. Als u het hele werk liever aan iemand anders dan mij geeft, heb ik daar geen bezwaar tegen.

Kun je iemand voorstellen die je zou kunnen helpen? Ik zie niet hoe het volledig aan iemand anders zou kunnen worden gegeven. Zelfs als je niet al het borduurwerk zelf zou kunnen doen, zou je toezicht moeten houden en ervoor moeten zorgen dat het goed wordt gedaan.

Onder degenen die kunnen borduren, zijn er verschillende die momenteel niet veel werk hebben en je zouden kunnen helpen. Maar ik weet niet met wie je zou willen werken. Daarom vraag ik je om één of twee namen voor te stellen.

Liefde en zegeningen voor "mon cher petit"

Ongedateerd

*

O mijn lieve Mama,

Mama, ik bid en bid en bid tot u. Kom, kom, kom, O mijn lieve Goddelijke Moeder. Kom, verspreid uw licht in het hart en maak het helder, want het is vol duisternis.

Voorwaar, lieve kleine ster, je zult stralend worden, zoals het de aard van een ster is.

Mijn liefde en zegeningen voor mon cher petit

Ongedateerd

Serie vijf

Correspondentie met Ambu

De Gujarati discipel Ambu (Ambalal Desai), geboren op 14 juni 1909, kwam op 19 mei 1928 op achttienjarige leeftijd in de Ashram wonen. Moeder noemde hem liefkozend haar 'Baby'. Zijn voornaamste taak was het schoonmaken van Moeders keukengerei, maar hij werkte ook in de Graanschuur, verzorgde zieken en plukte bloemen. Later werd hij de hatha yoga-leraar van de Ashram. Ambu woonde vierenzestig jaar in de ashram, tot zijn overlijden op 18 april 1993 op drieëntachtigjarige leeftijd.

Ambu's correspondentie met Moeder beslaat de periode van 1933 tot 1941.

Ik wil geen slavenwerk; ik wil het werk van vrije mensen die werken omdat ze er baat bij hebben en voor wie werk een bron van vreugde en kracht is.

Wat je niet in die geest kunt doen, kun je beter niet doen.

11 januari 1933

*

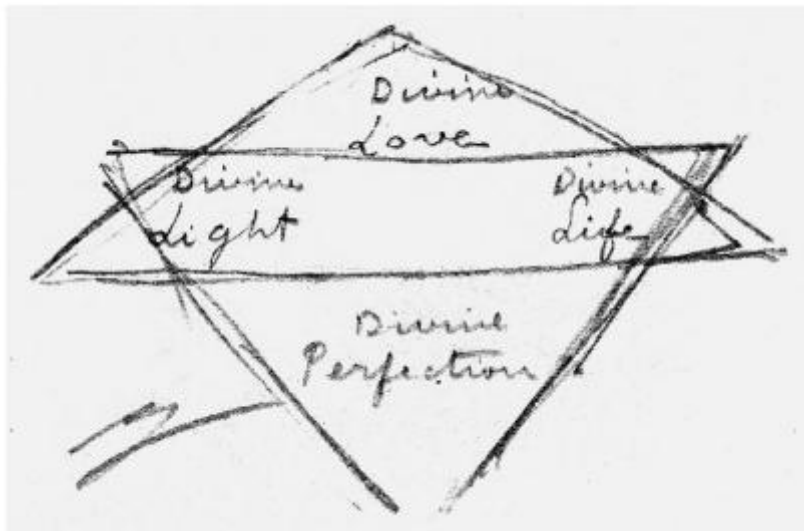
Mijn lieve Moeder,

ik heb innerlijke ogen, maar waar zijn ze? O mijn Moeder, laat me mijn innerlijke ogen zien en hoe ik ze kan openen.

Je innerlijke ogen zitten in je zoals de boom in het zaad zit, laat ze groeien.

18 december 1933

*

Het ontwerp is het symbool van de neerdaling van de Goddelijke krachten

en het antwoord uit de materiële wereld. De harmonieuze combinatie van beide brengt de vier dingen voort die ik op de tekening heb geschreven: Goddelijke Liefde, Licht en Leven, gemanifesteerd in een Goddelijke Volmaaktheid.

7 februari 1934

*

O mijn Ma, lieve Ma,

Al twee dagen denk ik: "Hoe de vijandige krachten spelen met mij en mij gebruiken als hun instrument." Maar O Ma, ik kan hun aanvallen niet stoppen. Alleen maar denken. En door dat denken proberen verdriet en depressie binnen te dringen.

Wat is die verleiding om nog dieper in de depressie te vervallen! Ik was zo blij dat je dat hebt overleefd. Hoe sterker de aanvallen zijn, hoe meer we standvastig moeten blijven in ons volledige vertrouwen in het Goddelijke.

Altijd bij je, liefdevol en beschermend

5 maart 1934

*

Schatje,

Ik ben er, weet je dat niet? Open snel het gordijn van het oppervlakkige bewustzijn en je zult me duidelijk zien.

Met liefde en zegeningen

10 maart 1934

*

Het is goed dat je de aanval hebt kunnen overwinnen. Een overwinning op dat gebied is altijd de belofte van grotere overwinningen.

Met liefde en zegeningen

15 april 1934

*

Schatje,

Verjaag het verdriet meteen; het is geen goede vriend, je moet maak hem geen metgezel.

Ik ben altijd dicht bij je met liefde en zegeningen.

17 april 1934

*

Aan mijn Kindje,

Laat alle wolken, depressies en nare gevoelens verdwijnen en nooit meer terugkomen. Laat deze dag een nieuwe geboorte zijn en een nieuwe opening naar het Goddelijke Licht en de Liefde.

Met speciale zegeningen

24 april 1934

*

Mijn Kindje,

Als je constant gelukkig blijft, zul je zeker ook herstellen van de zwakte.
Met liefde en zegeningen

4 mei 1934

*

Mijn lieve Kindje,

Laat de wolken voorgoed verdwijnen. De zon van geluk moet zo helder
schijnen dat ze meteen zullen oplossen.
Met liefde en zegeningen

12 mei 1934

*

(Geschreven naast de schets van een blauwe vogel)

Mijn lieve Kindje,

Ik ben zo blij dat je de depressie hebt overwonnen en wat een mooi
gebed heb je geschreven. Ja, de zuiverheid zal de jouwe zijn en het geluk ook,
en hier is de blauwe vogel die vol genegenheid naar je toe vliegt.
Mijn liefde en zegeningen zijn altijd bij je.

13 mei 1934

*

(Boven de schets van een zwaan geschreven)

Lieve Baby,

Hier zwemt je ziel (of liever haar beeld) vol geluk, kracht en zuiverheid
naar je toe.
Met mijn liefde en zegeningen

15 mei 1934

*

Ik ben blij te zien dat je hebt besloten de slechte suggesties weg te sturen.
Daarmee verdwijnt bijna al het kwaad.
Met liefde en zegeningen

16 mei 1934

*

Mijn lieve Baby,

Er is geen onmogelijk wonder als antwoord op een constante en oprechte wens.

Met liefde en zegeningen

17 mei 1934

*

Lieve Baby,

Als ik omhoogga, wil ik je altijd meenemen en proberen je omhoog te trekken; waarom volg je me niet? ...

Met liefde en zegen

18 mei 1934

*

Mijn lieve Baby,

Ik wilde je niet iets vragen wat je niet kunt doen. Als je je echt zonder weerstand in mijn armen laat vallen, zou ik je overal mee naartoe nemen, dat wil zeggen, naar de Vrede, de Kracht en het geluk waarnaar je verlangt.

Met liefde en zegen

19 mei 1934

*

Lieve Baby,

We zullen een groot vuur aansteken waarin alle moeilijkheden zullen verbranden en alleen het pure goud van geluk zal overblijven.

Met liefde en zegen

23 mei 1934

*

Lieve Baby,

Het is heel goed mogelijk, als je deze afbeelding⁵ erg mooi vindt en er vaak naar kijkt, dat je de stof kunt maken waarmee deze is gemaakt wordt plastischer en ontvankelijker. Dan zal het de kracht die erin verborgen zit beter manifesteren en daardoor het uiterlijk ervan verbeterd zal worden.

Met liefde en zegeningen

24 mei 1934

*

Mijn lieve Baby,

Hoe kan ik een gordijn weghalen dat ik er nooit heb opgehangen? Je moet je ogen openen (zoals babykatjes!) en dan zul je zien.

Altijd met liefde en zegeningen

---

⁵ Welke afbeelding is niet bekend.

26 mei 1934

*

Er is geen mooiere boodschap dan de verzekering dat de Goddelijke Genade nooit degenen in de steek laat die Erop vertrouwen.

Met liefde en zegeningen

27 mei 1934

*

Aan mijn lieve Baby,

Houd moed! De zwakte is gewoon een slechte gewoonte van het lichaam en de depressie een slechte gewoonte van het hart. Er zit geen waarheid achter.

Met liefde en zegeningen

4 juni 1934

*

Mijn lieve Baby,

Als een doos vol is, kun je er niets meer in doen, dus is hij nutteloos; het is veel beter om als een lege doos te zijn die gevuld kan worden met alle schatten van de goddelijke Liefde en het Licht.

Met mijn zegen

6 juni 1934

*

Zeker, mijn lieve Baby, ik wil je niet in duisternis en verdriet achterlaten en ik doe mijn best om je uit de "hel" te halen, maar laat me je hand vastpakken en glijd niet weg.

Met liefde en zegen

24 juni 1934

*

Mijn lieve Baby,

Wat fijn om te horen dat het geluk is teruggekeerd. Laat het niet meer los, houd het stevig vast.

Met liefde en zegen

27 juni 1934

*

Ja, mijn lieve Baby, het is heel belangrijk om een *standvastig* geloof te hebben, anders komt er geen einde aan de ellende. En de hulp is er altijd je hoeft er alleen maar goed gebruik van te maken.

Met liefde en zegen

13 juli 1934

*

Fijn om te horen dat mijn lieve Baby gelukkig is. Ik zal nog gelukkiger zijn als hij nog gelukkiger wordt...

Met liefde en zegen

14 juli 1934

*

Mijn lieve Baby, ik bewaar dat ene anna-stukje als souvenir van een dag waarop je schreef dat je gelukkig bent.

Ik ben zo blij als jij gelukkig bent.

Met liefde en zegeningen altijd

21 augustus 1934

*

Mijn lieve Baby,

ik hoop dat je geluk niet afhangt van enige uiterlijke redenen, maar van een innerlijke opening.

Met liefde en zegeningen

24 augustus 1934

*

Ik ben helemaal niet boos en wil alleen maar dat je altijd gelukkig en tevreden bent.

Met mijn liefde en zegen

15 september 1934

*

Lieve Schat,

Verzet je niet tegen de kracht die in je werkt om je gelukkig te maken. Sta ervoor open en je zult zien dat alle onrust verdwijnt.

Altijd met liefde en zegen

18 september 1934

*

Lieve Schat,

Ik vergeet je niet, ik gooi je brieven niet in de prullenbak... en mijn kracht, liefde en zegen zijn altijd bij je om je uit je moeilijkheden te leiden.

25 september 1934

*

Ja, lieve Schat, je zult zeker gezuiverd worden, niet alleen in je lichaam maar ook in je denkvermogen en vitale.

Met alle liefde en zegeningen

28 september 1934

*

O Mama,

...ik ga niet meer schrijven, maar, o Ma, laat X weten wie de innerlijke goddelijkheid is. Leg hem uit over U en mijn Vader.

O Ma, red hem, red hem!

Ja, mijn lieve Kindje, we doen ons best en hebben alle hoop dat het zal lukken. De juiste houding en de aspiraties van zijn ware vrienden kunnen hem in deze omstandigheden enorm helpen.

Mijn liefde en zegeningen zijn altijd bij je.

9 oktober 1934

*

Mijn lieve Kindje,

Als je altijd gelukkig blijft, zal je lichaam vanzelf weer beter worden met de tijd.

Met liefde en zegeningen altijd

23 oktober 1934

*

Mijn lieve Kindje,

Als je gelukkig blijft, zullen de verlangens je niet kunnen grijpen en zullen ze verdwijnen.

Mijn liefde en zegeningen zijn altijd bij je.

25 oktober 1934

*

Mijn lieve Baby,

Houd standvastig, je geluk en vrede zullen zeker komen, en de onrust zal verdwijnen.

Met liefde en zegeningen altijd

26 oktober 1934

*

Ik hoop dat de "blinde Baby" snel zijn psychische ogen zal openen en niet langer zijn verstand zal volgen.

Mijn liefde, hulp en zegeningen zijn altijd bij je om dat resultaat te bereiken.

28 oktober 1934

*

Mijn lieve Baby,

Wees niet bang, wees niet bezorgd, zeker zul je op een dag mijn aanwezigheid voelen en mij herkennen als je ware moeder, altijd bij je om je te helpen met haar liefde en zegeningen.

29 oktober 1934

*

Mijn lieve Baby,

Dat mijn woorden je nu gelukkig maken, is zeker een grote vooruitgang en ik ben er blij mee.

Mijn liefde, hulp en bescherming zijn altijd bij je.

30 oktober 1934

*

O mijn lieve Moeder,

Uw liefde, hulp en zegeningen zijn bij mij. Zij zijn Uw voedsters. Uw voedsters zijn bij mij, maar U bent niet bij mij! U houdt mij bij Uw voedsters voor zorg en U loopt weg.

Mijn lieve Baby,

Mijn "voedsters" ben *ikzelf*, ik zie niet hoe je dit onderscheid kunt maken.

Dus nu zal ik zeggen – in plaats van je mijn liefde en zegeningen te sturen – *ik ben bij je*.

30 oktober 1934

*

Mijn lieve Baby,

Ik was helemaal niet boos. Ik maakte gewoon een grapje. Kun je geen grap herkennen? Ik ben zo blij te horen dat het geluk nu vast in je is.

Je kunt je boek sturen. Ik zal kijken of ik erin kan schrijven zoals je me vraagt.

Met liefde en zegeningen

1 november 1934

*

Ja, mijn lieve Kindje,

Ik ben altijd in je hart en breng vrede en zekerheid. Ik ben altijd boven je hoofd en stort Licht en Ananda uit en ik zal al je cellen doordringen met een onwankelbaar geluk.

Met liefde en zegeningen

6 november 1934

*

(Begin november stuurde de discipel een gebonden notitieboekje naar de Moeder en vroeg haar om er elke dag iets voor hem in te schrijven. De volgende zes maanden schreef ze elke dag één pagina voor hem. Vaak koos ze een zin uit een van de heilige geschriften van de wereld of uit de werken van verschillende denkers en wijzen. Dit boek met spreuken werd later gepubliceerd onder de titel De Les van het Leven. In de volgende brieven worden deze spreuken soms vermeld.)

Mijn lieve Kindje,

Ik heb niet gewacht tot je hart zich opende. Ik heb me daar al gevestigd. Volg het advies van Saadi: wees standvastig in je hart en je zult me daar vinden.

Met liefde en zegeningen

8 november 1934

*

Mijn lieve Kindje,

Ik ben heel blij te zien dat je, ondanks wat je tegen hen zegt, in tegenspraak daarmee, enigszins wijs bent geworden en nu in staat bent om de verkeerde suggesties te verwerpen.

Je moet weten dat deze woorden die ik je stuur, je mijn liefde en zegeningen overbrengen die ik al eeuwenlang heb verzameld.

Altijd dicht bij je

13 november 1934

*

Mijn lieve Kindje,

Ik bedoelde dat door de eeuwen heen, door de mond en geschriften van alle wijze mensen, het altijd dezelfde eeuwige kennis, dezelfde eeuwige liefde, de zegeningen van hetzelfde eeuwige bewustzijn zijn die zich manifesteren en uitdrukken, en die nu weer naar jou gaan als ik schrijf:

Liefde en zegeningen voor mijn lieve Kindje

14 november 1934

*

Mijn lieve Kindje,

Wees niet bang, alle strijd komt tot een einde, alle hoofdpijn verdwijnt en het innerlijke vuur kan worden omgezet in een krachtig middel voor vooruitgang, waarmee de weerstand die de oorzaak is van de druk wordt overwonnen.

De kracht, de liefde en de bescherming zijn altijd bij je.

Zegeningen

15 november 1934

*

Mijn lieve Kindje,

Het is niet ik die je de 'blindheid en stomheid' heb gegeven zoals je ze noemt, het is de duisternis van de materiële wereld die ik ben gekomen om te bestrijden en te overwinnen...

Met liefde en zegeningen

16 november 1934

*

Heel goed, mijn lieve Schat, je kunt een schild van mijn liefde maken en een pantser met mijn bescherming.

Met zegeningen

16 november 1934

*

Mama,

Vandaag heb ik te veel geleden. Mijn lichaam is aan het bezwijken. In mijn borst voel ik me zo zwak.

Geloof niet dat je lichaam het begeeft; dat is niet waar, je lichaam is heel sterk en zal zo snel mogelijk weer helemaal gezond zijn. De innerlijke rust en het evenwicht van je vitale wezen zullen ervoor zorgen dat het kalm, evenwichtig en ontspannen blijft.

19 november 1934

*

Mijn lieve Schat,

Je vastberadenheid om een strijder te zijn tegen de krachten van depressie en verdriet is uitstekend en je zult me altijd aan je zijde vinden in deze goede strijd.

Mijn liefde en zegeningen

22 november 1934

*

Mijn lieve Kindje,

Er is een innerlijk deel van je wezen waar geen strijd is, zoek daar je toevlucht en je zult rust vinden...

Met mijn liefde en zegeningen

3 december 1934

*

Schud de onrust van je af – denk aan iets moois – blijf mijn trouwe Kindje.

Met mijn liefde en zegeningen

13 januari 1935

*

Ma!

*Wat is de "Dhammapada"? Wat betekent het?
Door wie is het geschreven?*

De Dhammapada is het boek dat de leringen van de Boeddha (Cakya Muni) bevat. "Dhammapada" is een Pali-woord dat de grondslag van de Wet betekent.

Liefde en zegeningen voor mijn lieve, trouwe baby

15 januari 1935

*

(De discipel vroeg de Moeder naar een zin die ze in zijn notitieboekje had geschreven: "Er staat in de Ecclesiasticus: 'Ik ben de Moeder van pure liefde en van wetenschap en van heilige hoop.'")

Mijn lieve, trouwe Baby,

De Ecclesiasticus is een van de Hebreeuwse heilige boeken (geen deel van de Bijbel) en in de geciteerde zin spreekt de Moeder over jou.

Met liefde en zegeningen

20 februari 1935

*

(In het notitieboekje van de discipel schreef de Moeder: "Thales heeft gezegd: 'Waar je beweging vindt, daar vind je leven en een ziel.'" De discipel vroeg:)

Wat betekent "beweging"—elke vorm van beweging? Het is beter om de hele zin uit te leggen.

Ja, elke vorm van beweging, zelfs in een plant. Het is een manier om te zeggen dat het goddelijke bewustzijn overal is.

Met liefde en zegeningen voor mijn allerliefste en trouwe Schat

19 maart 1935

*

Schatje!...

Voordat je concludeert dat ik dit of dat heb gedaan, zonder andere basis dan je eigen verbeelding, moet je twee keer nadenken en vergeet niet dat je beloofd hebt trouw te zijn.

28 maart 1935

*

*Mijn Liefste,
Wat betekent "dienstbaarheid"?*

Het werk dat niet voor jezelf wordt gedaan, maar als een onbaatzuchtige
offergave aan het Goddelijke.

Met liefde en zegeningen voor mijn allerliefste en trouwe schat

29 maart 1935

*

*Mama,
Wie was Hermes?*

Hermes Trismegistus is de naam die de Grieken gaven aan een grote
ingewijde die in Egypte de occulte wetenschap stichtte en duizenden jaren
geleden werd vergoddelijkt onder de naam Thoth.

Liefde en zegeningen voor mijn lieve, trouwe Baby

6 april 1935

*

Mijn lieve, trouwe Baby,

Waarom noem je jezelf een *pechvogel*? Is het zo ongelukkig om hier te
zijn gekomen? Moge dit achtste jaar je voortdurend geluk brengen.

Met liefde en zegeningen altijd

19 mei 1935

*

*Mijn lieve Moeder,
Mijn lichaam is erg moe en mijn denkvermogen ook. Ik voel
zwakte in al mijn ledematen.*

Mijn lieve, trouwe Baby,

Het spijt me heel erg te horen dat je zo moe bent. Of je moet rusten, of
je moet naar de dokter gaan en hem je iets laten geven om je op te vrolijken.

Met liefde en zegeningen altijd

22 mei 1935

*

*Mijn Liefste,
Een beetje haasten is mogelijk en tegelijkertijd ook niet mogelijk,
want ik ben aan het werk begonnen en nu moet ik het afmaken. Nog
maar een paar dagen te gaan.*

Mijn lieve, trouwe Baby,

Ja, ik denk dat je gelijk hebt. Nu je begonnen bent, is het moeilijk om te
stoppen voordat het werk af is. Maar laat het af zijn voor het einde van deze
maand en daarna moet je echt "rustiger aan doen en niet zo moe worden als
je nu bent.

Onze liefde en zegeningen zijn altijd bij je.

27 mei 1935

*

Mijn lieve, trouwe Kind,

De dokter zegt dat je een rustiger leven moet leiden, meer rust moet nemen en meer moet eten. Wil je dat niet proberen?

Met onze liefde en zegeningen altijd

7 juni 1935

*

(Voor de verjaardag van de discipel)

Mijn lieve, trouwe Baby,

Moge deze dag een heel gelukkige dag zijn en de eerste van 365 heel gelukkige dagen.

Met liefde en zegeningen.

14 juni 1935

*

O mijn Liefste,

Ik voel me onrustig. Ik voel me zwak. Mijn ledematen zijn moe.

Mijn lieve, trouwe Schat,

Hoe kan ik niet verdrietig zijn als ik hoor dat je je niet goed voelt? En wat kan ik doen om je zenuwen te versterken? Alleen rust, vanbinnen en vanbuiten, kan de zenuwen sterk maken.

Mijn liefde en zegeningen zijn altijd bij je.

22 juni 1935

*

O mijn Liefste,

Heel gelukkig. Heel gelukkig. Maar gedurende de dag gaan er momenten voorbij die ondraaglijk zijn. In mijn hart voel ik me onrustig.

Mijn lieve, trouwe Schat,

Als je je onrustig voelt, doe dan één ding: pak het notitieboekje waarin ik zoveel zinnen heb geschreven en open het op een willekeurige pagina. Ik weet zeker dat je daarin het antwoord zult vinden dat je nodig hebt.

Met liefde en altijd de beste wensen

1 juli 1935

*

Aan mijn lieve, trouwe Baby,

Niet ontevreden, maar verbaasd dat X's wil meer gewicht in de schaal legt dan de mijne... Liefde en zegeningen

3 juli 1935

*

Mijn lieve, trouwe Baby,

Je bent niet ondankbaar en ontrouw, maar als je zou gaan zou dat een daad van grote ontrouw en ondankbaarheid zijn, dus ik weet zeker dat je niet zult gaan.

Mijn liefde voor jou zal je ervan weerhouden en mijn zegeningen zullen je veilig door de duisternis dragen en je geluk en kracht teruggeven.

5 juli 1935

*

*Mijn lieve moeder,
Ik voel me neerslachtig.*

Het komt door de komst van al die buitenstaanders. Maak je geen zorgen en blijf zo stil mogelijk vanbinnen, dan zal de neerslachtigheid verdwijnen.

Liefde en zegeningen voor mijn lieve, trouwe Baby

8 augustus 1935

*

Mijn lieve, trouwe Baby,

Niet neerslachtig! Opnieuw open voor mijn liefde en zegeningen, nietwaar?

11 augustus 1935

*

Als je wilt dat ik je help, moet je me laten weten wat er aan de hand is.

Liefde en zegeningen voor mijn lieve, trouwe Baby

24 augustus 1935

*

Mijn lieve, trouwe Baby,

Houd moed en geloof vast, de problemen zullen snel voorbij zijn en dan zul je je normale toestand herstellen, gelukkig en sterk.

Met liefde en zegeningen

29 augustus 1935

*

Mijn lieve, trouwe Baby,

Ik zie geen reden waarom je niet gelukkig zou moeten zijn. Geluk zal zeker komen wanneer je je bewust wordt van jezelf en de baas bent over jezelf.

Mijn liefde en zegeningen zijn altijd bij je.

4 september 1935

*

Mijn lieve, trouwe Baby,

Het spijt me zo te horen dat je lichaam pijn doet. Maar ik hoop dat je snel zult herstellen.

Liefde en zegeningen

5 september 1935

*

Mijn lieve, trouwe Baby,

Ik ben helemaal niet ontevreden met je, maar het spijt me dat je je zo wanhopig voelt. Ik zou willen dat je je sterk inspant. Als je je vastberaden inzet, zul je er zeker uit komen.

Mijn liefde en zegeningen zijn altijd bij je.

8 september 1935

*

Mijn lieve, trouwe Baby,

Ik begrijp heel goed dat je rust nodig hebt en ik zou het er helemaal mee eens zijn als je een paar dagen rust nam. Maar ik vrees dat de rust die je nodig hebt niet fysiek is; het is je hart, om zo te zeggen, dat rust nodig heeft – en ben je er klaar voor om die rust te nemen?

Mijn liefde en zegeningen zijn altijd bij je.

9 september 1935

*

Mijn lieve, trouwe Baby,

met rust bedoelde ik echte rust – mezelf losmaken van alle contacten die jou kwelen en uitputten en innerlijk in mij rusten.

Het is onwetend om de dood als rust te beschouwen. Door te sterven treedt men niet in rust; het bewustzijn blijft bestaan en dezelfde gevoelens die men in het leven had. Als je zou sterven met deze gevoelens van onrust en moedeloosheid in je, zouden ze na de dood met nog grotere intensiteit voortduren. Daar zou niets mee gewonnen worden.

Om van deze dingen bevrijd te worden, moet je ze overwinnen in dit leven en dat kan alleen door ze weg te gooien van de oorzaak.

Mijn liefde en zegeningen zijn altijd bij je.

10 september 1935

*

Mijn lieve, trouwe Baby,

wat zou ik graag willen dat al dit ongeluk en deze onrust een einde zouden hebben! Maar wil je je wil niet met de mijne verenigen?

Liefde en zegeningen

12 september 1935

*

Mijn lieve, trouwe Baby,

    Zoek je toevlucht in je *trouw*, vertrouw op mijn liefde en zegeningen
en je zult je beter voelen.

15 september 1935

*

Mijn lieve, trouwe Baby,

    Je weet dat ik je help om deze moeilijkheden te overwinnen en dat mijn
liefde en zegeningen je kracht en moed zullen geven.

18 september 1935

*

Liefde en zegeningen voor mijn allerliefste en allertrouwste Baby.

    Rust nu uit, rust uit, rust uit en verzamel een berg kracht en energie.

19 september 1935

*

Het is het natuurlijke gevolg van de plotselinge afname van het werk.

    Wees rustig en alle neerslachtigheid zal verdwijnen.

    Liefde en zegeningen voor mijn lieve, trouwe Baby

20 september 1935

*

Mijn lieve, trouwe Baby,

    Ik weet zeker dat je vaak zult zeggen: "Ik ben gelukkig", en dat je dat
ook echt bent.

    Liefde en zegeningen, altijd

28 september 1935

*

Mijn lieve, trouwe Baby,

    Zou je geen levertraan willen nemen? Het zou je kunnen helpen je
zenuwen te kalmeren. Als je het ermee eens bent, vraag het dan aan de
dokter. We moeten toch zeker een manier vinden om je energie terug te
geven.

    Met liefde en zegeningen altijd

9 oktober 1935

*

O mijn lieve Moeder,

Wees niet boos of ontevreden omdat ik je eerlijk vertel wat ik voel.

Ik heb geen vertrouwen, ik heb geen tevredenheid. Altijd voel ik dat Moeder niet voor me zorgt. Echt, Moeder, ik heb geen hoop.

Een deel van mij weet dat wat ik schrijf absoluut verkeerd is. Maar tussen dat deel en mij gaapt een afstand van meer dan duizend mijl.

Mijn lieve trouwe Baby,

Ja, het is het gebruikelijke conflict tussen het ego en de ziel en het is dat conflict dat je moe maakt, net zoals het gebrek aan geloof onze hulp een groot deel van de effectiviteit ontnemt. Ik ben niet boos, mijn liefde en zegeningen zijn bij je.

22 oktober 1935

*

Mijn lieve trouwe Baby,

Je moet de hoop op herstel van je lichaam niet verliezen. Je bent nog zo jong, je zult zeker weer sterk worden. Houd geloof en vertrouwen vast, dat zal helpen om snel te herstellen.

Onze liefde en zegeningen zijn altijd bij je.

22 oktober 1935

*

Mijn lieve Baby is een trouwe Baby. Ik hou heel veel van hem en ik weet dat hij ook van mij houdt.

Het zou zeker heel verdrietig zijn als je lichaam haar gezondheid zou verliezen en inderdaad ook heel verdrietig als je je zou aansluiten bij degenen die ons misbruiken.

Maar zijn deze twee rampen echt onvermijdelijk? Toch geloof ik dat niet...

Mijn liefde wil je hoop geven en mijn zegeningen proberen je te helpen.

Ik wist heel goed dat je te laat was voor de pranam en het spijt me daarvoor.

24 oktober 1935

*

Mijn lieve trouwe Baby,

ik ben er absoluut van overtuigd dat weggaan hier de toestand van je lichaam niet in het geheel zal verbeteren.

Liefde en zegeningen voor jou

2 november 1935

*

Mijn lieve trouwe Baby,

ik hoop dat je moedig door de strijd heen zult gaan en de overwinning op de depressie zult behalen, en een blijvend geluk zult terugkrijgen. Mijn kracht zal je altijd bijstaan in de strijd wanneer je erom vraagt.

Liefde en zegeningen voor jou

9 november 1935

*

Als je je zo moe voelt, denk ik dat je moet stoppen met werken.

Ik hoop dat je niet te weinig eet.

Alle liefde en zegeningen voor mijn lieve, trouwe Baby

12 november 1935

*

Mijn lieve, trouwe Baby,

ik hoop dat je je hier steeds meer thuis zult voelen in mijn liefde en zegeningen.

17 november 1935

*

Oh mijn lieve Mama!

Al twee dagen kwelt het idee om hier weg te gaan. Ik heb een sterk verlangen om te gaan. Het idee komt sterk in me op: "Als ik eenmaal weg moet, moet ik gaan. Deze plek is niet voor mij." Gedachten over deze kinderen komen op. Ze maken mijn hoofd heet en rusteloos en kwellen me.

Ik vrees dat deze slechte ideeën het geschenk zijn dat X je heeft gegeven in ruil voor alle zorg en moeite die je voor hem hebt gedaan. Deze ideeën zijn leugens; je hoeft er niet naar te luisteren. Jouw plaats en thuis zijn hier, in mijn liefde en bescherming.

Liefde en zegeningen voor mijn lieve, trouwe Baby

29 november 1935

*

O mijn Liefste,

Wat zei U tegen mij tijdens de Pranam?

Ik zei je dat je niet verdrietig moest zijn vanwege voorbijgaande vriendschappen en onsterfelijke liefdes – dat je altijd je toevlucht kunt zoeken op mijn schoot en je thuis kunt voelen in mijn armen.

Liefde en zegeningen voor mijn lieve, trouwe Baby

4 december 1935

*

Mijn lieve, trouwe Baby,

Je zult zeker succesvol zijn in je strijd en de slechte ideeën zullen verdwijnen.

Mijn liefde en zegeningen zijn altijd bij je in de strijd voor de Overwinning.

9 december 1935

*

Mijn lieve, trouwe Baby,

Blijf standvastig aan de kant van je ziel. De strijd zal zeker voorbijgaan en de vrede en vreugde zullen steviger gevestigd zijn dan voorheen.

Mijn hulp, liefde en zegeningen zijn altijd bij je.

10 december 1935

*

Liefde en zegeningen voor mijn lieve, *trouwe* Baby, die *vol* moet zijn van *geloof*.

12 december 1935

*

Mijn lieve, trouwe Baby,

Ik begrijp je situatie heel goed en heb veel medeleven, maar... wat kan ik eraan doen? Het enige wat ik kan doen is je helpen je verlangens te overwinnen, als je de wil hebt om ze te overwinnen.

Altijd liefde en zegeningen

15 december 1935

*

Mijn lieve, trouwe Baby,

Ik zie niet in hoe verder lijden een oplossing kan zijn voor het probleem...

Hier kun je tenminste zeker zijn van mijn liefde en hulp.

Met mijn zegen

16 december 1935

*

Mijn lieve, trouwe Baby,

Er bestaat tussen ons een band van ware genegenheid die sterker is dan verlangens en ontevredenheid, zelfs de rusteloosheid. Ik denk niet dat het de angst voor het kind is waar je het over hebt die je hier houdt, maar omdat er diep in je hart liefde is voor Sri Aurobindo en mij.

En daar weet je ook dat wij van je houden.

17 december 1935

*

Mijn lieve, trouwe Baby,

Je hebt veel meer voor me gedaan dan je beseft. Ik weet dat je je best doet om me tevreden te stellen en over de depressie heen te komen, en ik weet zeker dat je daar snel in zult slagen.

Mijn liefde en zegen zijn altijd bij je.

29 december 1935

*

Mijn lieve, trouwe Baby,

Het spijt me zo te horen dat je niet goed bent. Volg je nog de behandeling?

Liefde en zegeningen

30 december 1935

*

Mijn lieve, trouwe Baby,

Je bent erg gul en de doos is erg mooi, maar ik ben er vrij zeker van dat je zo'n doos nodig hebt om allerlei kleine spulletjes in te bewaren en ik zou het erg fijn vinden als je hem zou houden. Dus stuur ik hem met mijn liefde en zegeningen naar je terug.

P.S. Denk je niet, omdat je je zo vaak niet lekker voelt, dat het verstandiger zou zijn om de behandeling te hervatten en er nog even geduldig mee door te gaan?

2 januari 1936

*

Mijn lieve, trouwe Baby,

Denk aan de Gita—laat je strijdwagen bestuurd worden door het Goddelijke en je bent verzekerd van de Overwinning.

Onze liefde, zegeningen en hulp zijn altijd bij je.

13 januari 1936

*

Mijn lieve, trouwe Baby,

Laat mij in je hart het vuur van de overwinnende wil aanwakkeren en de scherpte van de strijd zal verdwijnen.

Mijn liefde en zegeningen zijn altijd bij je.

14 januari 1936

*

Mijn lieve, trouwe Baby,

Ik hoop dat je denkvermogen spoedig het verdriet en de depressie zal kunnen verdrijven en dat het geluk compleet zal zijn.

Mijn liefde en zegeningen zijn altijd bij je.

16 januari 1936

*

Mijn lieve, trouwe Baby,

De ogen die mij kunnen zien en herkennen zijn de ogen van het hart, niet die van het hoofd.

Mijn liefde en zegeningen zijn altijd bij je.

19 januari 1936

*

Mijn lieve, trouwe Baby,

Ja, ik weet dat je van me houdt en ik houd ook heel veel van harte van jou. Maar het lijkt me dat het niet mij is die je niet gelukkig kunt maken – het is jezelf, door allerlei dingen te denken die niet waar zijn; want het is niet waar dat je niets voor me hebt kunnen doen. Integendeel, je bent altijd nuttig geweest en in sommige gevallen echt behulpzaam – en als je erin slaagt gelukkig te zijn, ben ik volledig tevreden.

Als je mijn liefde en zegeningen maar kon voelen die altijd bij je zijn...

22 januari 1936

*

Mijn lieve, trouwe Baby,

Geen enkele situatie duurt eeuwig, zelfs de slechte dingen komen ten einde. Als er een storm is, hoeven we alleen maar kalm te blijven en geduldig te zijn – de storm zal gaan liggen en de vrolijke zon zal weer tevoorschijn komen.

Mijn liefde en zegeningen zijn bij je om je te helpen en te versterken.

23 januari 1936

*

Je moet schrijven wat je te zeggen hebt – en wees ervan verzekerd dat ik je altijd zal begrijpen – zelfs als ik niet antwoord.

Liefde en zegeningen voor mijn lieve, trouwe Baby

27 januari 1936

*

Mijn lieve, trouwe Baby,

Nee, ik heb niet de indruk dat jij en X constant "asana's" beoefenen. Y vertelde me alleen dat jullie beiden experts waren in die kunst en dat hij jullie de moeilijkste houdingen had zien doen.

Liefde en zegeningen, altijd

29 januari 1936

*

Mijn lieve, trouwe Baby,

Ik ben helemaal niet boos, ik vind het alleen jammer dat ik je niet uit die situatie kan helpen.

Altijd mijn liefde en zegeningen.

1 februari 1936

*

Mijn lieve, trouwe Baby,

Het enige wat ik je vraag is om nog even geduld te hebben.

Met al mijn liefde probeer ik je te helpen.

7 februari 1936

*

Mijn lieve, trouwe Baby,

Als je zo moe bent, wil je dan even stoppen met het werk in de graanschuur en wat rust nemen?

Met mijn liefde en zegeningen

15 maart 1936

*

Mijn lieve, trouwe Baby,

Ik ben niet van plan wreed te zijn en ik wil je met heel mijn hart uit je moeilijkheden helpen. Maar om die uiterlijke aard te veranderen, is tijd en doorzettingsvermogen nodig. Dus je moet moedig zijn en geduld hebben.

Twijfel nooit aan mijn liefde en zorg.

3 april 1936

*

Het lijkt erop dat je vandaag weer erg moe bent. Ik zou graag willen dat je even stopt met werken.

Liefde en zegeningen voor mijn lieve trouwe Baby,

9 april 1936

*

Mijn lieve trouwe Baby,

ik begrijp niet wat je bedoelt als je zegt dat me "verraden en bedrogen" hebt en ik zie ook helemaal geen duidelijke redenen waarom je zou moeten gaan. Maar het spijt me heel erg dat je zo lastiggevallen wordt door deze gemene suggesties.

Mijn liefde en zegeningen zijn altijd bij je.

13 april 1936

*

\Mijn lieve trouwe Baby,

ik ben helemaal niet ontevreden, maar wel een beetje verdrietig vanwege je slechte gezondheid. Hoe dan ook, ik hoop dat het snel beter gaat. We laten de dokter weten dat je vandaag naar hem toe gaat.

Mijn liefde en zegeningen zijn altijd bij je.

17 april 1936

*

Mijn lieve, trouwe Baby,

Ik ben zo blij je te zien bij pranam en meditatie, en zo blij dat het beter met je gaat.

Met liefde en zegeningen, altijd

21 april 1936

*

Mijn lieve, trouwe Baby,

Ik weet zeker dat al je zwakheden je één voor één zullen verlaten, te zijner tijd.

Mijn liefde en zegeningen zijn altijd bij je.

22 april 1936

*

Mijn lieve, trouwe Baby,

Maak je geen zorgen en heb geduld – alle wolken en depressies zullen beetje bij beetje verdwijnen en nooit meer terugkomen.

Mijn liefde en zegeningen zijn altijd bij je.

23 april 1936

*

Mijn lieve, trouwe Baby,

Ook de standvastigheid zal te zijner tijd komen, en daarmee ook de vrede en het geluk. Het is slechts een kwestie van nog even geduld hebben.

Mijn liefde en zegeningen zijn altijd bij je.

24 april 1936

*

Het is niet het fysieke bewustzijn, noch het vitale, noch zelfs het mentale dat het kan herkennen. Het is alleen het psychische, wanneer het ontwaakt en naar voren treedt. Jouw psychische vermogen heeft mij al lang geleden herkend en dat is wat je hier houdt. Voor je gewone bewustzijn is het nog steeds achter de sluier, maar nu moet je de sluier openscheuren en dan zul je het zien.

Liefde en zegeningen voor mijn lieve, trouwe Baby

19 mei 1936

*

Mijn lieve, trouwe Baby,

X heeft me jouw briefje aan hem gegeven. Wees ervan verzekerd dat ik de vriendelijkheid van je intentie om hem te schrijven ten zeerste waardeer; maar om de waarheid te zeggen, de manier waarop hij of een andere sadhak mij pranam brengt, moet een zaak tussen hem en mij blijven en niemand kan zich ermee bemoeien. Ook zou elke tussenkomst in een zo'n zaak helemaal niet nuttig zijn.

Liefde en zegeningen

22 mei 1936

*

Het is niet je eigen gevoel, het is een suggestie die van buitenaf komt. Je hoeft er gewoon geen aandacht aan te besteden.

Liefde en zegeningen aan mijn lieve trouwe Baby

3 juni 1936

*

Mijn lieve trouwe Baby,

Ik help je zeker en zal je blijven helpen totdat je mij in je hart hebt gevonden.

Met mijn liefde en zegeningen

28 september 1936

*

Mijn lieve trouwe Baby,

Al dat afdalen op de weegschaal is niet erg bevredigend. Ik hoop dat het de volgende keer beter gaat.

Mijn liefde en zegeningen zijn met je.

5 oktober 1936

*

Mijn lieve, trouwe Baby,

Geen wonder dat je neerslachtig bent. Je hebt rust nodig en ik verwacht dat je de rust zult nemen die je nodig hebt.

Met liefde en zegeningen

7 oktober 1936

*

Mijn lieve, trouwe Baby,

Deze gevoeligheid voor de suggestie van angst is vast te wijten aan zenuwspanning en vermoeidheid. Met een beetje rust en misschien wat medicijnen van de dokter zal al die zinloze angst verdwijnen.

Onze liefde, zegeningen en hulp zijn altijd bij je.

9 oktober 1936

*

Mijn lieve Baby,

Als je bang voor me bent, hoe kan ik je dan helpen? Toch zijn mijn liefde en zegeningen met je.

27 oktober 1936

*

Mijn lieve, trouwe Baby,

Wees niet ontmoedigd. Laat je hart standvastig blijven en standvastig in zijn geloof. Zoek daar beschutting – *de storm zal voorbijtrekken*.

Mijn liefde, hulp en zegeningen zijn altijd bij je.

7 november 1936

*

Is het niet interessant om te slagen in moeilijke dingen?

Liefde en zegeningen voor mijn lieve, trouwe baby

7 november 1936

*

Mijn lieve, trouwe Baby,

ik weet dat je je best doet en ik waardeer je inspanningen enorm. Mijn liefde en hulp zijn bij je om je naar de Overwinning te leiden.

Zegeningen

9 november 1936

*

Mijn lieve, trouwe Baby,

houd vol in je wil om de aanval af te weren en je bent verzekerd van de Overwinning.

Mijn liefde, hulp en zegeningen zijn altijd bij je.

10 november 1936

*

Inderdaad, mijn lieve, trouwe baby is echt moedig, en moedigheid zal zeker de overwinning behalen. Ik ben er blij mee en stuur hem mijn liefde en zegeningen.

13 november 1936

*

Mijn lieve, trouwe Baby,

Maak je geen zorgen over de strijd, laat het je niet verdrietig maken. Deze strijd is onvermijdelijk, maar zal zeker een goed einde kennen. Je maakt nu al goede vooruitgang.

Liefde en zegeningen voor jou

21 december 1936

*

Mijn lieve, trouwe Baby,

Toen ik het over vooruitgang had, bedoelde ik niet een vermindering van de strijd, maar een toename van je ontvankelijkheid. Sinds een paar dagen voel ik dat je meer openstaat voor mijn kracht en dat ik gemakkelijker in je kan werken.

Liefde en zegeningen voor jou

22 december 1936

*

Mijn lieve Moeder,

U heeft me de taak gegeven om bloemen te plukken en bloemen te geven aan mensen wanneer ze die nodig hebben. Ik doe dit allemaal zo goed als ik kan. Nu is X, aan wie alleen de taak van tuinbeheer is toevertrouwd, begonnen zich ermee te bemoeien en zelf bloemen uit te delen. Vindt u niet dat hij mensen naar mij zou moeten doorverwijzen en zeggen: "Het is zijn werk", voor harmonie en nauwkeurige resultaten? Toen ik hem dit vertelde, zei hij: "Klaag bij Moeder en ik zal haar antwoorden."

Het is duidelijk dat al deze zaken moeten worden geregeld en ik zal ervoor zorgen. Maar in deze tijd, wanneer de Ashram vol is met bezoekers, is het zeker geen tijd voor ruzies, maar voor werk dat harmonisch wordt gedaan in een geest van samenwerking, zonder te blijven hameren op persoonlijke overwegingen.

Liefde en zegeningen voor mijn lieve, trouwe Baby

21 november 1937

*

Aan mijn lieve, trouwe Baby,

Moge dit twaalfde jaar dat voor jou begint, het jaar van verlichting zijn.

Liefde en zegeningen voor mijn lieve, trouwe baby

19 mei 1939

*

Aan mijn lieve, trouwe Baby,

Mijn speciale zegeningen voor zijn verjaardag.

Wat betreft het werk, ik vind het een beetje gênant, want er zijn veel plekken waar je nuttig werk kunt doen. Maar is er niets wat je liever zou doen?

Mijn liefde en zegeningen

14 juni 1939

*

Mijn lieve, *trouwe* Baby,

Ik ben helemaal niet ontevreden over je werk en ik vraag je om er gewoon mee door te gaan. Ik heb je zelf gezegd dat ik wilde dat je vrij was, zodat je, als je iemand moest helpen dat kon doen.

Wat betreft het plukken van de bloemen, ik moet je niet vragen om in de "realisatieboom" of in de champa te klimmen; we zullen moeten wachten tot de bloemen vallen om ze op te rapen.

Ik hoop dat de wolken nu helemaal verdwenen zijn, met mijn liefde en zegeningen.

7 mei 1940

*

Mama, mijn Leven,

Morgen is mijn verjaardag. Ik wil 31 worden. Mama? Ik wil u iets vragen. Een paar jaar geleden zei u tegen iemand, als ik me goed herinner, dat ik innerlijk dicht bij u sta, maar uiterlijk heel ver van u verwijderd ben.

Ik kan me niet herinneren dat ik zoiets gezegd heb, maar één ding weet je zeker: je staat nu veel dicht bij me dan een paar jaar geleden.

Ik weet dat u geen tijd hebt, maar het komt in me op, dus ik vraag het je: wanneer komt u mijn asana's bekijken?

Ik denk eraan je morgen te vragen voor de asana's. Het beste moment voor mij is 18.30 uur, als ik klaar ben bij de trap, voordat ik naar beneden ga voor meditatie. Omdat je morgen voor je verjaardag komt, kun je naar boven komen en in plaats van naar beneden te gaan, kom je met me mee naar binnen en laat je me je houdingen zien in mijn kamer.

Met mijn liefde en zegeningen

13 juni 1941

*

Mama,

Wat zal ik u vragen op mijn verjaardag? Ik weet het niet. Ik kan niet nadenken. Ik kan niet bidden. Geef me wat u wenst. Dat is mijn wens-gebed-verlangen.

Laat steeds meer liefde in mij groeien, laat mij van U zijn, Uw trouwe baby, Uw eeuwige baby, Uw eeuwige lachende baby.

Mijn lieve *trouwe* Baby,

Laat het jaar dat vandaag voor jou begint, je de vervulling brengen van je hoogste aspiraties.

Met mijn liefde en speciale zegeningen

14 juni 1941

*

Mijn lieve, trouwe kind,

Je neemt *niet* te veel vrijheid, je gedraagt je *niet* slecht, je misbruikt mijn genegenheid en goedheid *niet*. Dus blijf gelukkig en maak je geen zorgen.

Met mijn liefde en zegeningen

29 september 1941

ONGEDATEERDE BRIEVEN UIT DE PERIODE 1934-1936

De rode lotus is de Avatar.

De witte lotus is het Goddelijke Bewustzijn.

*

In een gebed vraag je iets aan het Goddelijke – in een meditatie overdenk en druk je een waarheid uit.

Liefde en zegeningen voor mijn lieve, trouwe Baby

*

Mama, wat is perfectie?

Precies zijn wat het Goddelijke van ons verlangt.

*

O Mama!

Ananda, Vrede, Zuiverheid in mij, zodat ik kan doen wat U wilt.

Wat moet ik doen om U te kunnen helpen?

Ontvang volledig wat ik je geef; zo kun je mij helpen in mijn werk voor jou.

*

Het grote geheim van ontvangen is jezelf geven. Geef jezelf onvoorwaardelijk aan het Goddelijke en je zult de Liefde en het Geluk van het Goddelijke volledig ontvangen.

*

Je zegt dat je je bewust wilt worden van mijn aanwezigheid in jou; is dat niet je doel?

*

Eerst moet je het willen, en dan moet je steeds opnieuw proberen je diep in je hart te concentreren.

*

Open je denkvermogen als een stille grot en ik zal daar ook binnenkomen.

*

Mijn lieve, trouwe Baby,
je moet toch voelen dat ik gekomen ben... maak een mooie, stille plek voor mij in je denkvermogen en ik zal daar altijd blijven.
Met liefde en zegeningen

*

Omdat je ontevredenheid toelaat kun je de aanwezigheid van 'Moeder' niet voelen, die altijd bij je is, helpt, beschermt en liefheeft.

*

*O mijn lieve moeder,
Vaak wordt mijn geloof overdag aan het wankelen gebracht.
Mijn dagen gaan voorbij in strijd. Ik vergeet uw liefde en aanwezigheid.*

Ja, je moet gestaag alles wegduwen wat tussen jou en mij in staat, zoals twijfels, rusteloosheid en depressie. En dan zul je mijn constante aanwezigheid voelen, wat een feit is.

*

*Moeder! Duw eerst verdriet en depressie weg. Vestig jouw Ananda,
Vrede en Geluk...*

Blijf standvastig en moedig - de aanval zal voorbijgaan en je zult je weer helemaal goed voelen.

Ik ben altijd bij je.

*

O Moeder, Uw Vrede! Geef me kracht om te vechten tegen vijandige krachten. O Moeder, kom! Baan de weg...

Laat je vertrouwen in de hulp groeien en de strijd zal spoedig voorbij zijn.

*

Ja, als je standvastig blijft en de aanvallen afweert, zijn ze verplicht je te verlaten en zullen ze uiteindelijk niet meer terugkomen. Kijk goed en luister aandachtig, en je zult me zeker vinden daar, in de stille rust van je hart.

*

Dit is een heel goed voornemen. Ja, we zullen standhouden en samen vechten en deze slechte vijanden overwinnen: verdriet en depressie. Ze mogen je niet meer benaderen.

*

Ik begrijp ook niet waarom je jezelf in die toestand laat belanden. Je moet proberen bewuster te worden en minder passief open te staan voor alles wat je in zijn greep wil krijgen.

Schud deze onaangename toestand van je af en hervind je ware geluk.

Mijn hulp en liefde zijn altijd bij je, maar je moet er wel gebruik van maken.

*

Mijn lieve Baby zal pas echt gelukkig zijn als hij naar de waarheid luistert in plaats van naar leugens en de valse dingen gelooft die mensen hem over mij vertellen.

Mijn liefde en zegeningen zijn altijd bij je.

*

Ik heb niet gespot, ik heb niet gelachen. Ik glimlachte zoals altijd met al mijn genegenheid. Is er iets dat je kwelt waardoor je je zo voelde?

*

Moeder, kom in mijn gedachten. Zuiver mijn denkvermogen, leef erin, maak het ruim, vul het met Uw gedachten.

Oh mijn lieve mama, kom! Ik kan niet langer wachten. Wanneer komt alles goed? Oh Mama, kom!

Waarom zo'n haast? Je maakt nu al goede vooruitgang. Wees nog even geduldig en dan komt alles goed.

*

...plotseling werd ik wakker en sprong uit bed. Op dat moment hoorde ik een hard geluid buiten. Mijn lichaam begon te trillen. Ik ging weer naar bed, maar mijn lichaam trilde nog steeds. In mijn slaap voelde ik me niet lekker.

Je hebt helemaal gelijk dat je je niet druk maakt, maar je moet ook *de angst* overwinnen. Je moet leren nergens bang voor te zijn; en als de angst je probeert te benaderen, moet je denken: "Mijn "Moeder is bij me, wat kan me overkomen?"

Met liefde en zegeningen

*

Mijn lieve, trouwe Baby,

Verlies de moed niet. Op een dag zal het Licht je lichaam omarmen en zullen al je zorgen verdwijnen.

*

Waarom denk je dat je lichaam zwak is? Als je zeker weet dat het sterk is, zal het gezond en sterk worden.

Liefde en zegeningen

*

Je zult niet bezwijken. Wees vol vertrouwen: je zult je doel bereiken.

*

Lieve Mama!

Geef me uw vinger en leid me...

Ik ben er helemaal klaar voor om je niet alleen met een vinger, maar met mijn hele hand te helpen.

*

Kom naar me toe in je slaap, mijn lieve, trouwe baby. Je bent altijd welkom.

Met liefde en zegeningen

*

Mijn lieve, trouwe Baby,

Ja, rust met je hoofd op mijn schoot en mijn liefde in je hart.

*

Weet je niet dat *ik* jouw geluk ben? ...

Serie Zes

Correspondentie met Parichand

De Bengaalse discipel Parichand Kothari, geboren op 30 oktober 1904, trad op 11 november 1934 toe tot de Ashram op dertigjarige leeftijd. Gedurende de eerste jaren werkte hij als poortwachter, bibliothecaris en leraar Engels. In 1938 begon hij te werken in de tuin van het hoofdgebouw van de Ashram. De volgende vijftig jaar was hij hoofd van die tuin en tevens hoofd van de tuindienst van de Ashram. Hij woonde zesenvijftig jaar in de Ashram, tot zijn overlijden op 27 augustus 1991 op zesentachtigjarige leeftijd.

Parichands correspondentie met de Moeder is geordend in twee delen, "Sadhana en Leven" en "Tuinwerk"; het beslaat de periode van 1936 tot 1961.

SADHANA EN LEVEN

Moeder,

Soms smaken de groenten in de Dining Room onaangenaam, maar ik eet ze toch op om oude patronen te doorbreken en gelijkheid van smaak te bereiken. Is dit wat U van mij verlangt?

Het is zeker noodzakelijk om de bekrompenheid en beperkingen van de smaak te doorbreken – de groenten die je vies vindt, vinden anderen heerlijk.

ca. 1936

*

Moeder,

In Uw gebed van 7 december 1912 staat de volgende zin: "Uw vrede is in mij, en in die vrede zie ik U alleen aanwezig in alles, met de kalmte van de eeuwigheid." Verwijst de uitdrukking "de kalmte van de eeuwigheid" naar "ik" of naar "U"?

Het is niet zo eenvoudig. Het is de atmosfeer waarin de ervaring plaatsvindt.

In uw gebed van 5 december 1912 staat de zin: "U, niets dan U, zonder enige analyse of enige objectivering". Wat is de precieze betekenis van het woord "objectivering"?

Niets beschouwen als buiten het Goddelijke en jezelf.

1936

*

Moeder,

We hebben moeite om de ware betekenis van de volgende zin in uw gebed van 17 mei 1914 te begrijpen: "De eerste, alsof de kracht van het gebed niet compleet zou zijn tenzij het op papier werd

vastgelegd." Men spreekt een gebed uit met behulp van woorden, maar is een geschreven gebed krachtiger dan een gesproken gebed? Kunt u de betekenis van deze zin verduidelijken?

Men moet dit boek nooit lezen alsof het algemene regels geeft. Elke ervaring die erin beschreven staat, is een bijzonder geval. Bovendien impliceert de zinsbouw zelf al dat het een bijzonder geval is, zelfs een uitzonderlijk geval. Dit zijn subtiliteiten in de vorm die niemand met een goede kennis van het Frans kan vergissen.

Vanuit *occult* oogpunt:

1. Iets dat in woorden is geformuleerd, is krachtiger dan iets dat slechts vaag is bedacht.

2. Iets dat hardop wordt uitgesproken, is krachtiger dan iets dat alleen in woorden is geformuleerd.

3. En tot slot is iets dat geschreven is krachtiger dan iets dat alleen hardop wordt uitgesproken. Maar dit betreft uitsluitend een occulte handeling.

ca. 1937

*

Moeder,

Een half uur, van 10.00 tot 10.30 uur, lijkt me niet genoeg tijd voor mijn werk aan de "Visioenen". Ik kan tot 11.00 uur werken als u het toestaat. Maar dan kan ik niet meedoen aan de meditatie omdat ik dan poortwacht heb.

Ik denk niet dat het goed zou zijn om de meditatie op te geven, die een gelegenheid is om zich weer onder te dompelen in het ware bewustzijn.

ca. 1938

*

Meditatie is een tijd van bezinning waarin men zijn offer, zijn toewijding, zijn overgave aan het Goddelijke moet vernieuwen. Het is belangrijk voor het evenwicht van de dag om het niet te missen.

ca. 1938

*

Moeder,

Vanavond voelde ik tijdens het mediteren tweemaal een gevoel van verstikking en duizeligheid en ik dacht dat ik flauw zou vallen. Deze gewaarwording onderbrak mijn meditatie tweemaal. Ik merkte dat mijn vertrouwen in u wankelde; anders zou niets mijn meditatie kunnen onderbreken. Ik heb een soortgelijke gewaarwording in het verleden gevoeld, vooral te midden van een grote menigte of in een ruimte te vol van mensen.

Misschien komt deze duizeligheid juist doordat de ruimte te vol is. Zou het niet beter voor u zijn om buiten in de lucht te zitten?

ca. 1938

*

Moeder,

Wanneer de buitenwereld te onrustig wordt en de spontane rust en concentratie ontbreken, verandert elke poging van mijn kant om me te concentreren in een soort tapasya. Er komen verschillende suggesties binnen om me van deze inspanning af te leiden, met de bewering dat deze houding van tapasya niet zo effectief is als een staat van moeiteloosheid. Maar het lijkt me dat deze inspanning, deze tapasya, noodzakelijk is zolang de uiterlijke natuur niet gezuiverd is. Kunt u me alstublieft wat richting geven?

Beide zijn noodzakelijk en elk komt op zijn eigen tijd.

ca. 1938

*

Moeder,

Iets in mij zegt dat U zich niet moet laten storen door mijn vragen over onbelangrijke dingen. Klopt deze suggestie?

Het kan niet gezegd worden dat het waar of onwaar is, want elk geval is anders. Een algemene mentale regel kan niet waar zijn. Alleen door innerlijk contact kan men met een zekere zekerheid geleid worden. In elk geval is het beter om te veel vragen te stellen dan te weinig.

ca. 1938

*

Moeder,

Er duiken talloze vragen op over mijn werk en mijn innerlijke houding, sommige duidelijk en andere vaag. Een deel van mij zegt: "Pak deze vragen zo goed mogelijk op, zelfs de kleinste rimpelingen, en leg ze voor aan de Moeder." Maar een ander deel suggereert: "Dat vond de Moeder niet prettig, omdat ze eigenlijk weinig tijd had om te redden. Wacht tot de dingen van binnenuit duidelijker worden." Maar door deze laatste suggestie op te volgen, heb ik soms blunders begaan die niet zouden zijn begaan als ik het met u had besproken.

Welke houding van mijn kant zal uw zuiveringswerk vergemakkelijken?

Een algemene houding van stille openheid voor het Licht en de Kracht is belangrijker dan in details treden. Onthoud altijd de wil tot overgave, de precisie in de details zal zeker daarna komen.

Mijn liefde en zegeningen

c. 1938

*

Moeder,

U vertelde me ooit dat de impulsen of suggesties die als eerste in je opkomen wanneer je iets gaat doen, de juiste en ware zijn. Maar net als dat, liggen vaak de perverse krachten van het denkvermogen en het vitale in de schaduw en veroorzaken grote verwarring. Omdat mijn onderscheidingsvermogen nog niet helder en zeker is, voel ik dat ik deze eerste intuïties fysiek, schriftelijk, aan u moet voorleggen om elke kans op vertekening van de beweging te voorkomen.

Maar dit houdt niet in dat ik in details treed, wat volgens u niet zo belangrijk is om te presenteren als een algemene houding van stille openheid? Hoe kan dit in details gaan vermeden worden?

Het is de innerlijke houding van overgave en toewijding die het allerbelangrijkste is en die, indien mogelijk, dag en nacht moet worden aangehouden.

Het fysiek contact met mij via schrift mag slechts af en toe plaatsvinden, als controle op wat in de innerlijke stilte is ontvangen. Dat wil zeggen, als je een vraag hebt gesteld en een innerlijk antwoord hebt ontvangen en je niet helemaal zeker bent van de juistheid van je waarneming, kun je mij schrijven om de waarheid erover te weten te komen.

Mijn liefde en zegeningen

1940

*

Moeder,

Tijdens mijn werk blijven er onaangename trillingen komen, mijn denkvermogen en hart zijn onrustig en perverse bewegingen verblinden mijn zicht. Soms heb ik het gevoel dat ik word voortgedreven niet door impulsen die van u komen, maar door ongoddelijke bronnen, en toch kan ik het goede niet duidelijk onderscheiden van het kwade. Moeder, vanwege de duistere krachten die nog steeds over mijn natuur heersen, zal het tijd kosten om het tot uw instrument te maken.

Het is in de *stilte* van het denkvermogen dat het onderscheid tussen de krachten kan ontstaan. Houd je denkvermogen stil en de meeste problemen zullen worden opgelost.

Mijn liefde en zegeningen

1940

*

Moeder,

Ik neig er steeds meer naar om minder te werken in plaats van meer werk --- minder werk te doen maar op een betere en zorgvuldigere manier. Moeder, is mijn houding juist of word ik door een verkeerd idee gedreven?

Ja, het is goed, beter goed doen dan veel doen.

Mijn liefde en zegen

1940

*

Moeder,

De constante drang om steeds maar weer activiteiten te ondernemen heeft nu plaatsgemaakt voor een neiging tot inactiviteit. Uitputting volgt na een beetje werk en het lichaam zakt krachtig in elkaar. Geen enthousiasme, geen wilskracht. Hoe kan ik het voorgoed van me afschudden?

Waarschijnlijk is het maar een periode en het zal je snel weer verlaten. Maar maak je er geen zorgen over en blijf rustig. Dat is de beste manier om het te laten verdwijnen.

Mijn liefde en zegen

1940

*

Moeder,

Eergisteren heb ik thee en andere voorbereidingen bij X gedaan en direct na de thee heb ik een glas water gedronken. Die nacht kon ik tot 1 uur 's nachts niet slapen. De volgende dag en vandaag had ik last van een droge verkoudheid, een ongemakkelijk gevoel, een zwaar gevoel, koorts en lichte hoofdpijn. Komt dit niet doordat ik thee heb gedronken zonder Uw toestemming?

Nee, niet daardoor – het komt waarschijnlijk door het koude water in de hete thee.

Mijn liefde en zegeningen

1940

*

Goddelijke Moeder,

Hoewel mijn verstand zegt dat ik, zelfs als de Moeder geen antwoord geeft op mijn brieven, niet in het minst moet wanhopen, krimpt mijn levenskracht toch een beetje. Het snakt naar een stimulans en probeert mijn denkvermogen te vertroebelen. Vandaag heb ik een soort droogte en slapheid gevoeld. Ik bid, O Moeder, laat me innerlijk of uiterlijk weten waar ik sta en laat me Uw bedoeling vervullen. Ik wil van U zijn, mijn Moeder, neem me op.

Je hoeft je geen zorgen te maken – depressie en angst zijn het gevolg van een vijandige invloed; ze moeten onmiddellijk worden afgewezen. Het is niet door mentaal te piekeren over een eigen fout of [zin onvolledig]

ca. 1940

*

Moeder,

Sommige delen van mijn natuur zijn in beroering. Komt dat door een verkeerde houding of door opwellingen in mijn onderbewuste? Door Uw genade is mijn innerlijke evenwicht intact, maar mijn uiterlijke natuur is nog steeds onderhevig aan zwaarte, zwakte en rust. Ik verlang ernaar te weten hoe ik daaroverheen kan komen.

Negeer ze en richt je aandacht ergens anders op.

24 december 1945

*

Goddelijke Moeder,

Ondanks voldoende lichaamsbeweging blijft mijn constipatie aanhouden en is er een constante lethargie in mijn lichaam. Omdat mijn innerlijk bewustzijn nog steeds onderworpen is aan het lichaam, is er vaak een depressie in de vitale en mentale delen. Als een laxeermiddel zoals Magnesiummelk wordt ingenomen, kan deze verstoring worden voorkomen. Maar dat betekent wel afhankelijkheid van een extern hulpmiddel. Bovendien betwijfel ik of U het goedkeurt om laxeermiddelen te gebruiken.

Moeder, ik bid nederig en vurig om Uw leiding en verheffende genade, zodat ik in staat mag zijn deze kwalen van me af te schudden en een sterke, blijde en verlichte dienaar van U te worden.

Neem onmiddellijk de Magnesiummelk in en neem ook het besluit om "een sterke, blijde en verlichte dienaar" te zijn (en niet te worden); daar hoef je niet langer op te wachten.

Mijn liefde en zegeningen

9 september 1946

*

Moeder,

De vroegere tekortkomingen en zwakheden van mijn natuur, haar onoprechtheid en ontrouw, snijden me soms diep. Moet ik daar aandacht aan besteden?

Het is beter om hier niet over te piekeren. Een eenvoudige onthechting is de eerste stap naar bevrijding.

Mijn liefde en zegeningen

ca. 1946

*

Goddelijke Moeder,

Maand na maand, jaar na jaar verstrijken, maar er komt geen beslissende opening in mijn wezen, geen duidelijke verandering in mijn bewustzijn. Soms huivert mijn hart bij de gedachte dat er iets mis is

met mijn houding, dat er bepaalde perverse gewoonten in mijn natuur zijn die een zoete, devotionele, kinderlijke psychische relatie met U in de weg staan. Vandaag voel ik een sterke drang om U te naderen, O Moeder, om mij te verlichten over de ware aard van de tegenstelling en mij een snelle uitweg uit deze knoop te tonen.

De kleinste verandering in de natuur, vooral in het fysieke, heeft een zeer lange tijd nodig om zich te realiseren – dus de eerste voorwaarde is zeer geduldig te zijn.

Mijn liefde en zegeningen

9 april 1947

*

Lieve moeder,

Moet ik mijn haar ook laten knippen voor de mars op het speelplein? Zo ja, moet ik het dan gewoon laten bobben of korter laten knippen?

Bob is prima.

31 januari 1949

*

Moeder,

Dokter X stelt voor dat Z en ik op de dag van Y's operatie (vrijdag) en een of twee dagen erna afspreken om om de beurt in het ziekenhuis te blijven, zowel overdag als 's nachts. Hij zegt dat u dat hebt goedgekeurd. Moeten we dat doen?

Y is erg bang voor de operatie. Daarom heb ik hem afgeraden om geopereerd te worden.

ca. 1949

*

Moeder,

De laatste tijd heb ik een probleem. Speciale maaltijden zijn overal verkrijgbaar en soms word ik gevraagd om eraan mee te eten. Soms weiger ik, soms vind ik het moeilijk om dat te doen. Maar telkens als ik accepteer, voel ik een steek van geweten. Wat zou mijn houding moeten zijn?

Het hangt vooral af van de mensen die je uitnodigen. Ik kan geen algemeen antwoord geven.

Mijn zegen

18 maart 1950

*

Moeder,

X en ik waren verrast te horen dat Y u had geschreven voor werk vanwege onze druk. Ik heb zijn naam aan u voorgesteld omdat ik onder de indruk was van zijn woorden; ik dacht dat hij geen bezwaar had tegen het aannemen van de baan. Nu hoor ik dat u ontevreden bent over onze acties. Ik ben me niet helemaal bewust van mijn fouten, maar het lijkt erop dat ik een verkeerde inschatting heb gemaakt. Ik vraag u om vergeving voor elke fout die ik onbewust heb gemaakt.

Ik heb nooit de minste onvrede getoond of geuit over je acties. Wees voorzichtig met wat mensen over mij zeggen of zeggen, want mijn naam wordt meestal *verdraaid*.

Maak je in ieder geval geen zorgen. Alles komt goed.
Met mijn liefde en zegen

25 mei 1961

TUINWERK

Bij het voorbereiden van het bed van het derde perceel kan het nodig blijken om enkele boomwortels weg te snijden.

Dit is *niet* mogelijk. Er hoeven geen boomwortels te worden doorgesneden. Afgezien daarvan – als de bomen gerespecteerd worden, kun je deze percelen voorbereid worden.

Zegeningen

1938

*

Ik heb het vandaag allemaal aan Z uitgelegd. Natuurlijk heeft deze arme Service tree al veel geleden onder de laatste storm en ik wil hem niet nog meer moeilijkheden bezorgen – maar in dit geval is dat niet het belangrijkste. Het bezwaar tegen het plaatsen van de eucalyptus daar is dat, aangezien de lijsterboom daar al wortels heeft geschoten, vooral als er verse, goede grond bij komt, het nieuwe wortels zal ontwikkelen die veel sterker zijn dan die van de eucalyptus, alle voedingsstoffen uit de grond zal zuigen en de eucalyptus zal laten verhongeren, zo niet helemaal verpletteren.

Haarwortels kunnen indien nodig worden afgesneden, maar in kleine hoeveelheden en niet vaak.

Groeten

1938

*

Een 'Engine'-rozenplant, ontvangen uit Calcutta afgelopen november en begin januari verplant, groeide mooi, maar nu zijn de bladeren

gekruld en zwart geworden. Binnen negen dagen is er tweemaal vloeibare mest aangebracht.

Ik vermoed dat de vloeibare mest in bijna alle gevallen de boosdoener is. In Frankrijk is het eerste wat mensen die rozen verzorgen leren dat vloeibare mest en in het algemeen alle niet-gefermenteerde mest nooit gebruikt mag worden.

9 april 1938

*

In de zomer worden veel knoppen zwak, misvormd en verkleurd. Is het niet goed om ze te verwijderen?

U kunt het op één proberen en het resultaat zien.

Bent u het ermee eens dat het aantal knoppen, scheuten en vruchten wordt beperkt, zodat de overgeblevenen krachtiger kunnen groeien?

De moeilijkheid zit hem in de keuze van welke planten te behouden en welke te verwijderen.

14 mei 1938

*

In de zomer zijn we gewend om de uiteinden van takken te zien verdrogen, het bladgroen te verliezen, scheuten zwak te zien worden, bladeren te zien kreuken en planten er zwak en ziek uit te zien. Het verstand zegt dat dit min of meer onvermijdelijk is op plekken zoals deze, waar het bijna zes maanden lang heet is. Maar iets in mij spreekt dit tegen en zegt: "Planten kunnen het hele jaar door fris en vol leven blijven als je weet hoe je ze moet verzorgen. Als de juiste voorzorgsmaatregelen worden genomen, kunnen klimaat-schommelingen geen invloed hebben op de planten en is het niet noodzakelijk dat ze dergelijk lijden ondergaan. Bepaalde planten kunnen in de zomer rusten, de groei kan plaatsvinden en gedurende die periode worden geremd, maar er zal geen spoor van lijden zichtbaar zijn."

Zeker, als de planten de nodige zorg krijgen, hoeven ze niet te lijden.

Zegeningen

28 mei 1938

*

...Dit incident heeft me op het volgende idee gebracht: "Zet de parasols om 11 of 11.30 uur over de planten en haal ze om 14 of 14.30 uur weer weg. Dit biedt voldoende bescherming tegen de zon. Laat ook het water geven goed geregeld worden." Ik bid om Uw leiding.

Vanuit het oogpunt van de rozenplanten zou het duidelijk beter zijn, maar hoe zit het met jou?

4 juni 1938

*

In de composthoop wordt ongebruikte crotoncompost bewaard. Langs de muur en achter de keuken ligt palmcompost.

Ik hoop dat dit alles niet stinkt en het huis niet onaangenaam maakt.

13 juli 1938

*

Deze rozenplanten staan in de schaduw van de mangoboom. Er zijn planten rondom het blad geplaatst om schaduw te bieden en toch diffuus licht door te laten. Ik houd de grond van deze planten altijd vochtig en op erg warme dagen denk ik eraan om de planten 's middags water te geven en 's ochtends te besproeien.

Pas op dat je niet te veel water geeft, anders kunnen de planten gaan rotten.

29 juli 1938

*

De regen is vaak zo hevig dat het misschien beter is als ze [de rozenplanten] er niet direct door worden overgoten.

29 juli 1938

*

Moeder,

In het huis van X staat een slijmappelboom. Het is een doornige boom, met een paar takken onderaan die in de weg zitten. X stelt voor om de onderste takken te snoeien en de boom bovenaan te laten uitgroeien; hij is nu ongeveer drie meter hoog.

Het is altijd jammer om takken te snoeien – het zal de boom toch niet bederven? – terwijl het gemak niet erg groot is.

Zegeningen

1 september 1938

*

Moeder,

De dertig rozenplanten in het Rode Huis zien er erg ziek uit. Zelfs die welke daarheen zijn verplaatst vanuit Vigie House Ze zijn erger dan voorheen. Een reden voor die ziekte van deze planten kan zijn dat ze te dicht bij de zee staan. De vochtige en zoute lucht die constant van zee komt, kan een schadelijk effect op ze hebben. Maar

is dit de werkelijke oorzaak? Zo ja, moet ik ze dan meteen verwijderen zonder te wachten tot ze geleidelijk worden verplant?

Het is vast en zeker de nabijheid van de zee die schadelijk is. Het is beter om ze zo snel mogelijk te verwijderen.

12 september 1938

*

Moeder,

Tijdens het bemesten van de rozenplanten komen we vaak wortels tegen die slechts een paar centimeter onder de oppervlakte zitten; de wortels komen praktisch aan de oppervlakte. In sommige gevallen kunnen we de planten niet voldoende mest en aarde geven, tenzij we de wortels beschadigen.

Ik vind dat ik de wortels niet moet laten afsnijden, maar dan komt de kwestie van voeding ter sprake. Ik geef natuurlijk beendermeel aan bijna alle planten. Wat kan ik nog meer doen?

De wortels moeten naar de oppervlakte komen, want als ze naar beneden groeien, stuiten ze op de pot. Is het goed om de pot zo in de grond te begraven? Ik heb altijd gehoord dat het niet goed is, omdat het de groei van wormen bevordert.

In dit verband zou ik graag willen weten of U het gebruik van chemicaliën zoals ammoniumsulfaat, kaliumsulfaat, superfosfaat, enz. goedkeurt voor rozen. Ik herinner me dat ik ergens las dat dergelijke chemische meststoffen zeer voorzichtig gebruikt moeten worden, anders kunnen ze een ramp betekenen. Daarom heb ik ze tot nu toe niet gebruikt. Maar als U mij toestaat ze te gebruiken, zal ik U informeren over de chemicaliën die door de rozenkwekers worden voorgeschreven en ook over de dosering.

Het zou beter zijn om eerst te weten of deze chemicaliën überhaupt door experts worden aanbevolen voor rozen.

Zegeningen

15 september 1938

*

Moeder,

In het voorstel van Y, dat gisteren aan U is voorgelegd en dat U hebt goedgekeurd, zien we dat we het werk zullen beginnen met onze eigen voorraad mest en die van een paar particuliere huizen.

U gaf ons twee alternatieven. Het ene was om de mest apart te regelen; het andere was dat de Tuindienst de volledige verantwoordelijkheid voor de mest op zich zou nemen.

We zouden graag willen weten welke van de twee U verkiest.

Ik heb geen voorkeur voor een van beide oplossingen. Het gaat erom hoe het wordt uitgevoerd. Alles wat goed georganiseerd en in harmonie kan worden

gedaan, waarbij zorgvuldig alle verspilling en ruzies worden vermeden, kan op mijn volledige steun rekenen.

Zegeningen

17 september 1938

*

Moeder,

Bepaalde rozenplanten hebben last van te veel vocht, hetzij door slechte drainage, hetzij door de structuur van de grond die gebruikt wordt bij het verplanten. Het is noodzakelijk dat zulke planten beschermd worden tegen de regen. Dit betekent dat ze naar beschutte plekken verplaatst moeten worden telkens als het regent of er kans op regen is, en ze weer teruggezet moeten worden om te zonnen als de lucht helder is. Vindt u dit leuk?

Ik dacht dat planten er niet van hielden om te vaak verplaatst te worden...

17 september 1938

*

Moeder,

Zo nu en dan knagen de eekhoorns genadeloos aan de tere scheuten van de rozenplanten op de terrassen van Prosperity en Rosary. Vandaag vond ik een aantal scheuten op de potten en op het dak. Hoe kan ik voorkomen dat de eekhoorns deze verwoesting aanrichten?

Het lijkt onmogelijk. Z heeft van alles geprobeerd en is nooit geslaagd. We voeren deze beesten om hun verwoesting te verminderen, maar zonder resultaat.

26 september 1938

*

Moeder,

Er is een algemene klacht over een van ons tuinmannen, A. Hoewel hij jong en gezond is, is hij traag van begrip, lui van gewoonte, geneigd zijn tijd te verdoen en apathisch in het werk dat hem is toevertrouwd. Bovendien heeft hij zijn ontevredenheid geuit over het loon dat hij ontvangt en is hij soms oneerbiedig in zijn houding jegens ons. Hoe kunnen we zijn gewoontes verbeteren of een verandering teweegbrengen in zijn karakter?

Dit is volkomen onmogelijk. Voor een sadhak is het al een hele opgave om zijn uiterlijke karakter te veranderen; Hoe kun je dat verwachten van een gewone, ongeschoolde man?

4 oktober 1938

*

Moeder,

Terwijl X uitrustte na zijn middageten, zag hij twee betaalde tuinmannen, N en M, op weg naar de afgebroken tak van de sandelhoutboom. M probeerde eerst een stuk af te breken, maar dat lukte niet. Toen begon N de tak met zijn mes af te snijden, maar X betrapte hem op heterdaad. Na het ondervragen van de tuinmannen en ook R, kwam X erachter dat R en N ook 's ochtends al hadden geprobeerd stukken af te snijden. Wat raadt u ons aan?

Een flinke uitbrander van Amrita en een waarschuwing dat ze ontslagen zullen worden als ze nogmaals zulke dingen doen.

19 oktober 1938

*

Moeder,

Er is een probleem ontstaan met de hoop mest die gisteren is gekocht. We hebben de mestprijs vastgesteld op Rs. 7 voornamelijk op basis van de verzekering van de eigenaar dat het minstens zeven karren mest zouden zijn. Dus we dachten dat de hoop zeven karren zou zijn, zo niet meer; maar nu blijkt dat de hoop slechts vier karren is.

De eigenaar stuurde een bode om 7 roepies bij ons op te halen, maar we hebben slechts 4 roepies betaald en hebben de eigenaar geschreven: "We hebben de prijs vastgesteld op 7 roepies op uw toezegging dat we zeven karren zouden krijgen, maar aangezien we slechts vier karren hebben gekregen, hopen we dat u geen bezwaar heeft tegen 4 roepies."

We hebben een getekend ontvangstbewijs van 4 roepies van de bode gekregen. Als de eigenaar komt of iemand stuurt voor de afrekening, moeten we dan proberen de prijs te verlagen of hem 7 roepies geven zoals afgesproken?

Als hij erop staat de 7 roepies te krijgen, zie ik niet hoe je dat kunt weigeren. Toen je de deal sloot, had je in plaats van een vast bedrag voor de hele stapel 1 roepie per kar moeten zeggen.

Zegeningen

25 oktober 1938

*

Moeder,

Vandaag rond het middaguur kwamen twee geiten Santals huis binnen en hebben genadeloos de jonge blaadjes en scheuten van vier rozenstruiken opgegeten. Het is een triest gezicht. Een maand werk gaat in een paar minuten verloren. We zullen voortaan proberen de deuren altijd gesloten te houden en de bewoners vragen dat ook te doen. Een van de deuren heeft geen slot om hem van buitenaf te vergrendelen. Kunnen we Amrita vragen om dat te regelen?

Welnu, ik heb herhaaldelijk gezegd dat de poorten gesloten *moeten* blijven. Je kunt Amrita vragen naar de vergrendeling.

28 oktober 1938

*

*(Over meningsverschillen tussen leden van het Tuinonderhouds-
commissie)*

Mijn besluit is dat jullie allemaal je egoïstische reacties moeten laten varen en de problemen moeten aanpakken in de geest van ware sadhaks, vanuit een yogisch perspectief.

Vooraf Y lijkt er een punt van te maken om alles wat de anderen hebben besloten tegen te spreken en te bediscussiëren. Ik keur deze houding niet goed.

En ik herhaal wat ik in de Woorden heb gezegd: Wanneer mensen ruzie maken, hebben ze allemaal ongelijk.

Zegeningen voor iedereen

Juni 1939

*

Moeder,

U heeft ons gevraagd te stoppen met discussiëren en ruzie maken. Daarom hebben we de dagelijkse avondvergadering van de Tuindienst vanaf vandaag ontbonden. Is dat goed?

Ja, in ieder geval voorlopig – en totdat de gemoederen rustiger zijn geworden en de vitale reacties beter onder controle zijn.

Zegeningen

29 juni 1939

*

Moeder,

We willen u laten weten dat hoewel X als algemeen opzichter voor de mest van onze Tuindienst zorgde, het erop lijkt dat hij geen speciale ervaring op dit gebied heeft. We dachten er daarom aan de leiding van dit gedeelte aan X en Y samen toe te vertrouwen. Maar Y vreest dat er in deze combinatie nog steeds een kans op onenigheid zou kunnen bestaan, dus stellen we voor de leiding in plaats daarvan aan Y en Z toe te vertrouwen.

Ik keur dit soort angst af. Ieders plicht is om niet alleen alle ruzies uit te bannen, maar ook het idee dat ze kunnen ontstaan.

1939

*

Moeder,

Nu ik u dit schokkende bericht over de planten voorleg, voel ik de behoefte om iets te schrijven. Mijn hart heeft zonder veel schok de dood van een afschuwelijk aantal planten verdragen. Dit is, heb ik vaak met pijn gevoeld, niet te wijten aan een gevestigde rust en gelijkheid, maar aan een diepgewortelde tamasische onverschilligheid, ongevoeligheid, gevoelloosheid en apathie. Als op een dag, door Uw genade, O Moeder, een druppel van Uw pure liefde een magische aanraking aan mijn hart geeft, zullen ook de planten het levenselixir terugkrijgen.

Er is niet gespaard gebleven van tijd en moeite, maar ik vrees dat ze niet nuttig en systematisch zijn ingezet. Dagelijks heb ik twee of drie keer stilgestaan naast deze lijdende planten en toch voelde ik me machteloos om hun lijden te verlichten. Wat een erbarmelijke toestand!

Tot mijn innerlijke tekortkomingen behoren een verwarde geestestoestand en een gebrek aan helder inzicht, wilskracht, moed om stappen te zetten, een meelevende aanraking en openheid voor innerlijke leiding. Hoe kan ik deze tekortkomingen overwinnen en een volmaakter instrument van Uw manifestatie worden?

Het lijkt mij dat wat er is gebeurd vooral het gevolg is van gebrek aan ervaring – als je volhardt in je inspanningen zul je slagen.

Mijn liefde en zegeningen

Juli 1939

*

Moeder,

De toestand van de rozenplanten in mijn partij doet mijn hart pijn telkens als ik er in de buurt kom. Ik ben bereid alles op alles te zetten voor hun verbetering, als Uw wil zich maar steeds duidelijker openbaart en mij de juiste manier toont om ze te verzorgen.

Zoveel planten zijn gestorven zonder mij voldoende ervaring te geven! Zeg me, Moeder, wat ik moet doen om Uw wil volmaakter te vervullen.

Vanuit spiritueel oogpunt zijn er in je werk twee gebreken die moeten worden weggenomen. Het ene is een soort rusteloosheid die je ertoe aanzet altijd nieuwe dingen te proberen en te veel experimenten te doen – en het andere heeft een zekere starheid in het denkvermogen die verhindert dat de ware inspiratie goed wordt ontvangen. Zodra deze obstakels zijn weggenomen, zal je gemakkelijker mijn kracht en mijn bewustzijn door je heen voelen werken.

Met mijn liefde en zegen

1939

*

Moeder,

Mijn innerlijke zelf slaagt er niet in een besluit te nemen over hoe ik mijn rozen kan helpen, maar er is een onmiddellijk besluit nodig.

Een suggestie komt op: "Wanneer een plant lijdt, mediteer er dan op. Het denkvermogen zal veel ideeën brengen, maar wacht rustig af. Zo niet onmiddellijk dan zal op een gegeven moment de werkelijke oorzaak duidelijk worden als je de plant nadert en er zo nu en dan over mediteert." Is dit een juiste suggestie?

Je kunt meditatie proberen, maar tenzij je je denkvermogen volledig tot rust brengt, zal het niet veel helpen.

Wat betreft de larven die de wortels van de planten opeten, kan ik twee dingen doen: ofwel het denkvermogen bevrijden van angst en een innerlijke rust en vertrouwen in Uw genade ontwikkelen, ofwel voorzorgsmaatregelen nemen zoals roetwater, kaliumpermanganaat etc. In die laatste oplossing heb ik weinig vertrouwen, maar ik kan het doen als u dat ook wilt.

Waarom dit of dat? Kun je niet altijd op de genade vertrouwen, wat ook de uiterlijke stap is die wordt genomen?

Mijn liefde en zegeningen

1940

*

Moeder,

Ongeveer twee maanden geleden heb ik wat compost voor rozen gemaakt met één deel actieve compost en één deel tuingrond. Maar ook in die compost ben ik larven tegengekomen. Hoewel ik dus plant na plant heb gewassen om ze larvenvrij te maken, kunnen de larven via de compost zijn binnengekomen.

Moeder, komt het doordat ik bang ben voor de larven dat ze zo vaak verschijnen? Wat moet ik doen om de planten en compost vrij van larven te houden? Moet ik die angsten niet verdrijven en er wat minder om geven om te zoeken?

Het kan inderdaad zo zijn dat je door je angst en bezorgdheid juist de problemen aantrekt. Een houding van rustig vertrouwen is veel nuttiger.

Mijn liefde en zegen

1940

*

Moeder,

Het water geven en in de zon zetten van gewassen planten en nieuwe planten van buiten blijft me verbazen.

Op 3 oktober hebben we een plant gewassen, uitgedund en water gegeven en in de schaduw van de mangoboom gezet. Zes dagen later werd hij opnieuw water gegeven omdat de grond niet voldoende droog was geworden. Hij werd een beetje vanaf de stam gehaald en kreeg driekwart van een uur zon, maar nog steeds

onder de boom. Geen oog ging open, veel bladeren werden geel en vielen af.

Vanaf de 12e begon het te regenen. De plant werd iets verder naar buiten gezet om drie uur zon te krijgen, maar van de 12e tot de 23e was er praktisch geen zon, maar integendeel, zware buien. Als gevolg van deze regen gingen ongeveer drieënhalf dozijn ogen bijna tegelijkertijd open, en veel ervan stuurden zeer kleine scheuten uit. Omdat ik dacht dat de plant niet in staat zou zijn om zoveel scheuten te voeden, knipte ik een dozijn zwakke scheuten af.

Op de 24e was de zon weer fel en heet. Rond 10.30 of 11.00 uur merkte ik dat sommige tere scheuten waren gaan hangen. Dit schreef ik toe aan de plotselinge weersverandering. Ik verplaatste de plant naar een nog zonnigere plek, zodat de plant de volgende dag ongeveer vierenhalf uur zon kreeg – van 7.30 tot 12.00 uur. Ik merkte dat sommige scheuten weer waren gaan hangen, maar ik gaf de plant geen schaduw om twee redenen:⁶ (1) De grond was nog erg nat en ik was bang voor wortelrot als het weer zou regenen, en (2) ik wilde de bladeren laten wennen aan meer zon en dacht dat ze wel zouden blijven staan. Maar om 1.30 uur zag ik dat een stuk of vier scheuten zo erg verwelkt waren dat er geen hoop meer was op herstel.

Moeder, ik heb uitvoerig de nazorg beschreven van één plant als voorbeeld, maar ik bid om Uw leiding die van toepassing is op al zulke planten, want het is van de nazorg dat hun leven en groei afhangen.

De bovenstaande uitspraken beschrijven heel duidelijk de puinhoop die het denkvermogen kan aanrichten wanneer het zich bemoeit met het plantenleven. Wat zou ik graag willen dat je ophield met denken! Dan, Ik neem aan dat de planten zullen groeien en gelukkig zullen zijn.

Mijn liefde en zegeningen

1940

*

Moeder,

Uw antwoord op mijn brief over de nazorg van gewassen planten is een openbaring voor mij geweest. Het zijn mijn mentale vormingen en suggesties die mij ervan weerhouden de kleine innerlijke stem te horen en die de ware inspiraties en impulsen die van U komen, vervormen en misvormen.

Moeder, wanneer het Uw wil is dat ik stop met denken, moet ik dat doen. Ik bid tot Uw genade om de obstakels die in de weg staan te verwijderen. Zou ik voor mijn werk niet stil en voortdurend naar U op moeten kijken voor inspiraties en die stoutmoedig moeten volgen, doof oordelend voor alle tegensuggesties? Ik heb het gevoel dat deze twee dingen mij ontbreken: stoutmoedigheid en innerlijke zekerheid. Het is door Uw genade dat ze zullen groeien.

---

⁶ Hier heeft Moeder vier uitroepetekens geplaatst.

Het is in *stilte* van het denkvermogen dat je de zekerheid kunt verkrijgen en de consistente moed om te handelen.

Maar bovenal moet je deze *mentale rust* bereiken; het is het allerbelangrijkste voor zowel sadhana als werk, innerlijke groei en uiterlijke expressie.

Streef naar stilte en kalmte.

De plant waar ik het over had, heeft denk ik een zonnesteek opgelopen. Daardoor zijn er nog een paar tere scheuten afgevallen en sterven er een paar dunne takken af, ondanks dat ik de plant na slechts tweeënhalve of drie uur vroege ochtendzon in de schaduw heb gezet. Hoe kan ik de angst die dit bij me veroorzaakt tegengaan?

Maak je geen zorgen – planten hebben ook rust nodig om gelukkig te leven.

Mijn liefse en zegeningen

1940

*

Moeder,

Nu bezorgen de rozen me angst wanneer ik er dichtbij kom. Moet ik die angst niet weggooien? Zou de minste verlaging van het bewustzijn toegestaan moeten worden in de aanwezigheid van anderen vanwege deze ernstige mislukking?

Het is altijd beter om angst of depressie je niet te laten overwinnen. Een rustige, standvastige, zelfverzekerde wil is wat nodig is.

1940

*

Moeder,

Verwijder alle belemmeringen, wen mijn wezen eraan om dieper met de planten in contact te komen en uw stem door hen te horen – anders zie ik geen enkele manier om ze te verbeteren.

Met veel aarzeling schrijf ik U over rozen. Suggesties van onvermogen en egoïstische volharding van mijn kant komen zo nu en dan op. Als het, vanwege mijn huidige onontvankelijkheid voor U, beter is dat ik de zorg voor de rozen overdraag aan X of iemand anders, dan zal ik dat graag doen, ook al kreunt de buitenkant een beetje. Laat de rozen groeien en gelukkig zijn.

Ik wil niet dat je het werk opgeeft, maar als de rozen gelukkig groeien, hoef je je er niet zo veel zorgen over te maken.

Mijn liefde en zegeningen

1940

*

Moeder,

Sommige suggesties ontmoedigen me om de rozen drie keer per dag lichtjes water te geven, zoals U adviseert. Dit is mij om twee redenen niet nuttig gebleken: (1) Het is niet systematisch gedaan en niet met regelmatige tussenpozen; (2) Ik ben doorgedaan met water geven zelfs toen het niet nodig was en toen een dag het niet geven goed zou zijn geweest.

Ik heb overwogen om alle nieuwe planten water te geven volgens Uw methode, waarbij ik elk tegenvoorstel als onjuist heb afgewezen. Is dat goed?

Als de methode niet succesvol is gebleken, waarom zou ik er dan mee doorgaan? Het was niet mijn methode, want ik heb het zelf nooit geprobeerd. Het was slechts een suggestie.

Zegen

1940

*

Moeder,

In Arogya House staat een rozenstruik die goed groeit. Y heeft Z gevraagd om hem naar Santal House te brengen, de bloemen te plukken en ze naar u te sturen. Z wil de plant onder zijn hoede houden. Is dat goed?

Ik begrijp niet helemaal waarom de plant verwijderd moet worden als hij goed groeit? Het is niet goed om planten zomaar te verplaatsen.

Mijn liefde en zegeningen

1940

*

Moeder,

We verplaatsen allerlei planten – caladiums, venushaarvarens, enz. – uit Uw tuin zonder Uw toestemming te vragen, in de veronderstelling dat U geen bezwaar zult hebben tegen deze regelmatige rotatie. Is dit idee in overeenstemming met Uw wil?

Als de tuin *mooi versierd* blijft met varens en andere groene planten, heb ik geen bezwaar.

1940

*

Moeder,

Van de vijftien mango's die ik in Cocotiers liet rijpen, waren er twee licht aangevreten door kakkerlakken, waardoor ze onwaardig waren om aan U te worden aangeboden. Een andere mango barstte toen hij van de boom viel en werd later rijp. Deze drie mango's hebben X en ik geproefd, in navolging van een impuls die wellicht essentieel

was, want ik voelde een innerlijke onrust toen Y weigerde ze met ons te delen. Wat moeten we in de toekomst doen met zulke beschadigde of gevlekte vruchten?

Je kunt ze prima eten, er is niets mis mee.
Met mijn liefde en zegen

1940

*

Moeder,

Vanavond was ik geschokt toen ik van Z hoorde dat u uw ongenoegen had geuit over het feit dat niemand van ons aanwezig was om toezicht te houden op het werk van de tuinman die de droge takken van de lijsterbes afbrak en ze achteloos op de varens gooide. Maar ik had hem alleen gevraagd om insectennesten te verwijderen en "Agrisol" in hun schuilplaatsen te injecteren. Eergisteren, toen ik hem een takje zag gooien dat bijna een varen raakte, heb ik hem berispt en hem opgedragen zulke takjes op de betonnen vloer te gooien. X heeft hem ook een keer gecontroleerd. Dat hij tegen onze instructies in handelde, bewijst dat hij een schurk is; hij gaf weinig om de planten en dacht erover om stiekem brandstof voor zichzelf te verzamelen.

Moeder, moet ik iets tegen de tuinman ondernemen?

Geef die tuinman dit werk niet meer en als hij later om een gunst vraagt (lening of verlof), kun je weigeren zeggende dat deze zijn voorbehouden aan de arbeiders die eerlijk, oplettend en zorgvuldig zijn.

Zegeningen

26 januari 1945

*

Moeder,

Y wil dat ik ervoor zorg dat Z de bloemen en bladeren krijgt die hij dagelijks nodig heeft voor de distributie. Y wil hierover liever niet rechtstreeks met hem communiceren vanwege een meningsverschil. Ik was er zelf ook niet helemaal toe bereid vanwege de huidige werkdruk. Maar ik bid dat ik Uw wil in deze zaak mag kennen.

Mijn wil is dat mensen geen ruzie maken.

Zegeningen

5 januari 1946

*

Moeder,

Er zitten veel droge takken aan de Service tree in de Ashram. Zou ik ze mogen laten verwijderen?

Op dit moment is dat niet mogelijk, omdat je geen onderscheid kunt maken tussen de takken die echt droog zijn en de takken die hun bladeren hebben verloren.

Keurt U het goed dat we, omwille van de schoonheid, een paar dozijn stokken die we gebruiken om planten te ondersteunen, met groene solignum schilderen? We zouden het zelf kunnen doen, met onze eigen klusjesmannen.

Wie zegt dat het er mooier uit zal zien? Ik in ieder geval niet.
Mijn liefde en zegeningen

29 januari 1946

*

Moeder,

Om nachtbloemen zoals 'Trouw' en 'Vrede in het Leven' uit verschillende huizen te plukken, zou ik graag een betaalde tuinman sturen. Vindt u dat goed?

Nee.

Als je bedienden stuurt om bloemen te plukken, zul je binnenkort helemaal geen bloemen meer hebben.

Mijn liefde en zegeningen

27 maart 1946

*

Moeder,

De tuin van het Renuka-huis lijkt overvol en wordt niet aangeraakt. Eén papjaboom is genoeg voor de kleine ruimte, maar X plant er nog een. Daarnaast heeft ze een tak van de boom 'Psychologische Perfectie' geplant, en die zal snel groot worden. Tot slot kweekt ze, neem ik aan, meer klimplanten dan de ruimte toelaat.

Ja; en je waarschuwde haar om haar tuin niet verder uit te breiden omdat alle planten eronder zullen lijden.

Mijn liefde en zegen

6 april 1946

*

Moeder,

We hebben een kleine gazonroller. Y wilde hem gebruiken om de nieuwe speeltuin te egaliseren, maar ik weigerde, zeggend dat hij voor gazons bedoeld was. Hij zegt dat hij daar een gazon gaat aanleggen. Moet ik hem de roller geven? Ik ben bang dat hij beschadigd raakt door verschuivingen, als hij er onzorgvuldig mee omgaat.

Ik raad je af om tuingereedschap aan iemand uit te lenen.
Mijn liefde en zegen

2 mei 1946

*

Moeder,

Ik heb je eens verteld over de regelmatig onregelmatige aanwezigheid van een tuinman genaamd A, en de onbevredigende aard van zijn werk bij ons. Deze tuinman werkt nu ongeveer een jaar bij ons. Moeten we stappen ondernemen om zijn gedrag te verbeteren?

Het is niet makkelijk om iemands gewoontes te corrigeren, maar hij kan met ontslag worden bedreigd als hij ermee doorgaat.

13 juni 1946

*

Moeder,

Z sprak met me over de gazonroller. Hij zei: "Ik vertelde Moeder dat ik de roller maar één dag nodig had. Moeder vroeg toen of er schriftelijke toestemming van Haar nodig was. Ik antwoordde dat ik het u mondeling zou vertellen."

Moet ik hem de roller geven, of moet ik weigeren en zeggen dat deze gereserveerd is voor de gazons van de Ashram?

In dit verband bedenk ik me nu dat ik er beter aan had gedaan om zelf ronduit te weigeren en niet in te stemmen met Z's suggestie om de zaak aan u voor te leggen. Maar omdat ik niet helemaal zeker was van uw wil, kon ik het niet met kracht doen. Ik vraag nederig om u te laten weten hoe ik in de toekomst had moeten handelen.

Het was duidelijk makkelijker geweest als je meteen had geweigerd —maar het is moeilijk om van Z af te komen. Ik vrees dat we nu een compromis zullen moeten sluiten. Je kunt zeggen dat het niet uitgeleend kan worden, maar één van jullie zal het werk zelf gaan doen.

29 juli 1946

*

Moeder,

Voordat ik u schreef, heb ik met Y gesproken over de rolaffaire. Vanmorgen heb ik hem verteld wat u mij had geschreven; soms praat ik vrijuit met hem. Maar later besepte ik dat ik voor mezelf had moeten houden wat je over Z had geschreven. Ik hoop te weten of ik op een verkeerde suggestie heb gehandeld.

Het is altijd beter om niet aan anderen te herhalen wat ik je vertel of schrijf.
Mijn liefde en zegen

30 juli 1946

*

Moeder,

Over de tuin op de binnenplaats van de Ashram. Mogen we tijdelijk potplanten rond de stam van de dienstboom plaatsen ter decoratie tot de laatste week van september?

Nee, het zal er niet mooi uitzien, het is beter zo.

Dr. X stelde ooit voor om, omwille van de schoonheid, het gedeelte van de grond dat niet door potten wordt ingenomen, te bedekken met rode aarde. In plaats van rode aarde denk ik dat rood zand beter zou zijn. Bent u het daarmee eens?

Nee, het ziet er te kunstmatig uit.

Mijn liefde en zegen

8 augustus 1946

*

Moeder,

Mogen we onder de Araucariaboom voor X's kamer een rij 'Generosity'-planten en een rij 'Caladium'-bladeren planten?

Is het niet slecht voor de boom om deze bloemen eronder te planten?

Mijn liefde en zegen

17 september 1946

*

Moeder,

In de omgang met onze nieuwe jonge tuinmannen, die nogal arrogant en opstandig zijn, ervaar ik een zwakke, timide en verwarde reactie in sommige delen van mijn natuur. Ik heb deze delen opengesteld voor Uw kracht en gebeden om licht, moed en sterkte.

In volkomen rust kun je onfeilbare kracht ontvangen.

Met mijn liefde en zegen

6 november 1946

*

Moeder,

Gisteren was er ruzie tussen X en Y. Y wil graag harmonie en vraagt mij om een aantal suggesties aan X over te brengen. Hij wil mijn bemiddeling omdat een directe aanpak van zijn kant op afwijzing kan stuiten. Ik heb dit vermeden omdat ik de taak niet alleen onaangenaam en ineffectief vind, maar ook schadelijk. Maar ik zal Y's suggesties aan U voorleggen als het Uw wil is dat ik eraan deelneem.

Het is immers niet goed om me te bemoeien met deze zinloze ruzies.

Mijn liefde en zegeningen

4 januari 1947

*

Moeder,

Gisteren, toen u in de tuin van Cocotiers kwam, was mijn gemoed kalm en blij, maar later werd het om een bepaalde reden overschaduwd. Omdat de bewolking nog steeds aanhoudt, ben ik tot U voor succes en leiding.

Ik hoorde van Z dat al zijn werklieden aanwezig waren toen u naar zijn boerderij ging. Zo ook in Cazanove en Nanteuil. En zo ook toen u naar Cocoti kwam. Onze werknemers bleven na afloop van het werk nog even in de tuin, in plaats van naar huis te gaan. Ik had er geen bezwaar tegen dat ze in de tuin bleven.

Na het werk gingen sommigen van hen zonder onze toestemming naar buiten om te roken en kwamen terug, waardoor de sfeer in de tuin verpest werd. Dit incident maakte me boos en ik vond dat ik, nu het werk erop zat, ze beter naar huis kon sturen. Maar ze bleven, kennelijk in de hoop op een fooi.

Ik wil graag weten wat de juiste procedure is voor de toekomst. Is het verstandig om ze nu aan te spreken over het roken?

Er valt niets te zeggen over het roken, zolang ze maar buiten de werktijd en buiten het terrein roken. Degenen die willen blijven, mogen blijven, maar ze moeten niet denken dat ik ze een fooi geef, want ik weiger om hier een gewoonte van te maken.

Mijn liefde en zegeningen

8 februari 1947

*

O Genadige Moeder,

Het aantal arbeiders, vast of tijdelijk, is nu zestien. We kunnen van de meesten van hen alleen bevredigend werk krijgen onder strikt toezicht; anders zijn ze geneigd hun tijd te verdoen, en hoe meer mannen er zijn, hoe lager de productie. We hebben nog twee supervisors nodig voor een beter beheer.

Voorlopig heb ik niemand die ik je kan geven.

Het toezicht op de arbeiders en de voorraden vereist veel van mijn tijd en aandacht. Daardoor krijgt de culturele en decoratieve kant van de tuin in de Ashram en de kokosplantages niet de juiste zorg en aandacht. Daarom komt het voorstel om een sadhak te zoeken die me fulltime kan helpen, bij voorkeur een Tamil sadhak of iemand die Tamil spreekt, en hem geleidelijk verantwoordelijkheid toe te vertrouwen.

Ja, als zo iemand gevonden kan worden, is dat goed; maar voorlopig zie ik niemand.

Maar er is nog iets. De omgang met de werklieden Deze dagen hebben me steeds meer geholpen om mijn zwakke punten te overwinnen, mijn zenuwen te versterken en geloof en moed in mijn wankelende hart te brengen. Dit lijkt winst te zijn. Dus komt er een tegenvoorstel: "Ga door tot je merkt dat geen enkel deel terugdeinst of huivert, zelfs niet in het gezicht van tegenstand."

Ik bid vurig, Moeder, welke suggestie ik moet accepteren om Uw wil in het leven zo goed mogelijk te vervullen.

Plan niet vooruit, neem geen beslissingen van tevoren, zwijg en doe op elk moment wat je kunt doen terwijl je innerlijk op mij bent geconcentreerd.

8 mei 1947

*

Moeder,

Mag ik onder de Araucaria-boom voor X's kamerplanten die "Sri Aurobindo's compassie" symboliseren? Ze zijn kortlevend en hebben oppervlakkige wortels, dus zullen ze de boom niet schaden, geloof ik.

Ik geef niet veel om planten en bloemen onder bomen.

10 mei 1947

*

Goddelijke Moeder,

Er is iets wat ik je moet vertellen om vrij te zijn van alle trillingen. Veel van onze 16 werklieden nemen na het ochtendwerk een bad en eten in de Cocotiers-tuin en gaan daar liggen tot ze geroepen worden om te werken. Ze maken misbruik van mijn afwezigheid en laten misschien buitenstaanders binnen, wat lawaai en andere overlast veroorzaakt.

Je kunt de werklieden zeker niet alleen in de tuin laten.

12 mei 1947

*

Moeder,

Vanmorgen, toen Y de tuinmannen ging roepen om 6.30 uur, trof hij ze allemaal afwezig aan, hoewel we een paar van hen buiten hadden zien zitten kletsen vóór de appel. Ze verschenen vijf minuten later, om 6.35 uur. Toen Y hen vertelde dat ze vijf minuten te laat waren, klaagde een van de tuinmannen: "Vijf minuten 's ochtends - hoe kan dat nou te laat zijn?" Een andere tuinman sloot zich bij hem aan en ze mopperden wat.

Ze waren vandaag weer te laat; ik vermoed dat het opzettelijk was en dat ze het misschien zullen herhalen.

Z vertelde me dat bij de Huishoudelijke Dienst vijf of tien minuten te laat komen niet zo streng wordt geregistreerd, maar als iemand herhaaldelijk te laat komt, wordt dat wel genoteerd. Het kwam bij me op dat als het te laat komen af en toe voorkomt, we het ook zouden kunnen negeren. Als we de tuinmannen ontevreden stellen met een paar minuten vertraging, krijgen we misschien geen goed werk van ze gedurende de dag. Y lijkt echter strenger te zijn wat betreft punctualiteit.

Ik bid om Uw leiding, Moeder. Ik beken dat ik me in dit verband zwak en ongemakkelijk voelde.

Het is altijd beter om je niet druk te maken over kleine dingen.

Mijn liefde en zegeningen

11 juni 1947

*

Moeder,

Over twee tuinmannen die nog op proef zijn: S is tien dagen zonder toestemming afwezig geweest en M dertien dagen. Beiden leveren onvoldoende werk. (Ze werken mogelijk elders.) We stellen voor om hun namen van de loonlijst te schrappen. Bent u het daarmee eens?

Je moet hen eerst drie waarschuwingen en kennisgevingen geven en uiteindelijk één maand salaris uitbetalen.

Aangezien een van deze twee tuinmannen relatief beter is, mag ik een plekje voor hem vrijhouden in onze dienst wanneer hij zich meldt? We hebben geen opdracht van u om de vacature te vullen. Als hij over een paar dagen verschijnt, kunnen we zijn aanvraag in overweging nemen.

Ik adviseer altijd om mensen te behouden, tenzij het echt onmogelijk is, want als je iemand wegstuurt, weet je nooit zeker of je diegene krijgt die je wilt behouden. Wat ik ervoor terugkrijg, zal echt beter zijn.

Mijn liefde en zegeningen

20 juni 1947

*

Moeder,

Over de tuinman, P. Hij is erg onregelmatig. Hij werd afgelopen mei ontslagen, maar onze arbeiders gingen staken, dus werd hij teruggenomen nadat hij zijn excuses had aangeboden en zei dat hij niet langer zonder mijn toestemming afwezig zou zijn.

Deze maand was hij twee dagen ongeoorloofd afwezig. Als ik hem naar Amrita breng, zullen er drastische maatregelen tegen hem worden genomen, denk ik. Omdat deze arbeider erg lusteloos is,

vinden we het niet erg om hem te verliezen. Maar ik weet niet zeker of u het ermee eens zou zijn.

Het heeft geen zin om bedienden te ontslaan en ze vervolgens weer terug te moeten nemen.

27 juni 1947

*

Moeder,

Vijf tuinmannen uit dezelfde buurt zijn de afgelopen drie of vier dagen afwezig geweest zonder ons daarvan op de hoogte te stellen. Slechts één van hen, na twee dagen afwezigheid, kwam gisteren langs om drie dagen extra verlof aan te vragen.

Over deze groep hebben we een voorstel. Omdat ze soms in een groep afwezig blijven, wat ons werk veel hinder bezorgt, willen we twee van hen overplaatsen naar een andere afdeling – de twee die het meest onregelmatig zijn en zich niet altijd even goed gedragen. Deze tuinmannen zullen zich hier zeker tegen verzetten en misschien zelfs proberen te staken, maar dat zijn we bereid te accepteren, want ons werk lijdt eronder als ze samen afwezig blijven.

Ik bid dat ik Uw wil mag kennen.

Ik ben er zeker van dat niet één op de tien van deze arbeiders eerlijk en betrouwbaar genoemd kan worden, maar het lijkt me verstandiger om het beste te maken van het kwaad dat men kent, dan het risico te lopen op een nog slechtere combinatie.

Met mijn liefde en zegen

14 juli 1947

*

Moeder,

Zoals u weet zijn twee van onze tuinmannen sinds de 26e van vorige maand afwezig van hun werk zonder ons te informeren. X heeft uw toestemming gekregen om hen weg te sturen. Een van hen is vanochtend, na 18 dagen afwezigheid, weer op het werk verschenen. Amrita heeft mij al zijn officiële ontslagbrief gegeven (waarin ze verwijst naar een artikel in het Convention Collective), waarvan kopieën naar het Arbeidsbureau en de President zijn gestuurd. Deze brief zal ik morgen aan de man overhandigen. Deze tuinman, hoewel hij uit een communistische wijk kwam en deel uitmaakte van een groep van vier andere zeer ongewenste tuinmannen, vonden wij niet ongeschikt wat betreft zijn gedrag, werk en aanwezigheid. Dus het voorstel luidt: "Ontsla hem en neem hem na een paar dagen op proef terug met een verlaagd loon." Maar een ander voorstel luidt: "Neem hem niet terug en geef hem geen hoop op verdere werkgelegenheid."

Ik bid om uw beslissing.

Als de man een goede werker is, waarom houdt u hem dan niet gewoon in dienst?

Mijn liefde en zegeningen

13 september 1947

*

Moeder,

Er is weer een vraag bij mij opgekomen. Ik bid om uw leiding. De tuinman die u ons gevraagd heeft in dienst te houden, heeft al zijn officiële ontslagbrief ontvangen. X had Uw toestemming en Amrita had het Arbeidsbureau en de President al op de hoogte gebracht.

De ontslagen man zoekt nu weer werk. Mogen we hem zonder aarzeling weer in dienst nemen met zijn oude personeelsnummer en tegen het huidige loon, en hem zeggen: "Omdat we allemaal tevreden zijn over je werk en gedrag, hebben we je zaak voorgelegd aan Moeder en Haar goedkeuring gekregen voor je heraanstelling?"

Ja, maar je moet eraan toevoegen dat hij voortaan moet bewijzen dat hij deze behandeling waardig is door *altijd* zeer *regelmatig* aanwezig te zijn in zijn werk.

16 september 1947

*

Moeder,

Door Uw genade zijn we van twee ongewenste werknemers afgekomen. Maar er is er nog één over, de ergste. Hij is een jonge, maar slimme en ondeugende jongen. Andere werknemers zouden wel eens snel onder zijn invloed kunnen vallen. Ik hoorde van Y dat die man zelfs iemand heeft gedood tijdens een ruzie binnen een politieke partij. Door dit alles voel ik soms een zenuwzinking wanneer ik zijn verkeerde acties wil beteugelen, zijn misdaden openlijk aan de kaak wil stellen, hem privileges wil ontfagen of tegen hem wil optreden. Dan komt de gedachte op: "Wees voorzichtig. Hij kan jou kwaad doen, hij kan zelfs geweld gebruiken."

Daarom open ik deze zwakke plekken in mij voor U en bid ik om moed, kracht en verlichting.

Rust, kalmte, onbevreesdheid.

Mijn liefde en zegeningen

2 oktober 1947

*

Moeder,

De arbeider N werkte ongeveer 7,5 maanden als tuinman en stopte toen met werken vanwege ziekte. Zijn werk was naar tevredenheid, zijn gedrag was redelijk goed, maar hij was erg onregelmatig aanwezig. Hij is hersteld van zijn ziekte en zoekt nu weer werk. We willen hem niet in dienst nemen omdat hij erg onregelmatig was en niet erg hard werkt.

Hij zegt dat hij werk kan krijgen bij een overheidsinstantie als we hem een certificaat geven, en hem is gevraagd er een mee te nemen van de Ashram. Moeten we hem iets schriftelijk geven?

Ja.

Zo ja, dan kan ik het volgende in het Engels schrijven: "De drager, N, werkte ongeveer 7,5 maanden als tuinman vorig jaar en verliet vervolgens het werk vanwege ziekte. Zijn werk werd door ons als bevredigend bevonden"?

Wanneer een bediende om een certificaat vraagt, moet dat worden gegeven, tenzij de man zeer ongeschikt is gebleken.

Mijn liefde en zegen

11 oktober 1947

*

Moeder,

Ik wend me tot u voor een oplossing voor een probleem dat voor me ligt. Twee tuinmannen zijn drie of meer vier maanden geleden ontslagen. Ondanks onze herhaalde weigeringen blijven ze ons smeken om heraanstelling. Op 1 december verschenen ze beiden en toen ze werden afgewezen de baan, vroegen ze om certificaten en zeiden: "Zonder certificaten krijgen we van niemand werk."

We hebben hen geen certificaten uitgereikt toen ze vertrokken, omdat we hen allemaal onbevredigend vonden – soms zeer onbevredigend – wat betreft gedrag, werk en aanwezigheid. Moet ik hen vertellen dat het niet mogelijk is om hen certificaten te geven omdat niemand van ons hen bevredigend vond?

Juridisch gezien moeten we een certificaat afgeven waarin het soort werk staat vermeld dat ze deden (bijvoorbeeld tuinman), de datum van indiensttreding en de datum van uitdiensttreding. Als je niets gunstigs te zeggen hebt, schrijf je niets, want je mag niets schrijven dat hen ervan zou weerhouden een baan te vinden in een ander huis. Als je mij de benodigde gegevens geeft, zal ik een voorbeeld van dergelijke certificaten opstellen.

Mijn liefde en zegen

5 december 1947

*

Moeder,

ik heb enkele artikelen gelezen uit de "Rose Annual" van 1925. Maar vanmorgen kwam ik op het idee dat U het niet prettig zou vinden als ik de artikelen in de andere nummers zou lezen en mijn hoofd vol zou stoppen met informatie. Als dat idee klopt, zal ik alleen de foto's bekijken en de boeken naar u terugsturen.

Als je nuttige informatie in het boek vindt, zie ik geen reden waarom je het niet zou lezen.

1947

*

Moeder,

Vorig jaar, tijdens Ayudha Puja, vroegen onze werklieden ons niet om foto's van Sri Aurobindo en U tijdens de Puja. Zouden we ze dit jaar Uw foto's kunnen geven voor verering, ook al vragen ze er zelf niet om?

Nee.

Liefde en zegeningen

9 oktober 1948

*

Moeder,

De palmbomen langs uw ramen zijn erg vuil. Ze van onderaf afsprengen maakt ze niet goed schoon. Zou U mij toestaan ze af te sprengen van de daken? De tuinmannen zullen me water geven via een ladder en ik zal de jerrycans naar boven dragen. De ochtend is geschikt. Ik vraag om uw goedkeuring.

Ik vind het niet verstandig gezien het huidige watertekort.

Bovendien bestaat het risico dat er water via de ramen de kamers binnenkomt. Laat het zo blijven tot de regen komt.

Liefs en zegeningen

19 mei 1950

*

Moeder,

De tuinman P is al ongeveer negen jaar bij ons in dienst. Dit jaar is hij weer begonnen met af en toe afwezig te zijn, steeds met een of ander excuus. Hij vraagt zelden mijn toestemming. Elke keer dat hij zo afwezig is, vraag ik hem om zijn reden schriftelijk op te geven, mijn ongenoegen te uiten en een bedrag van zijn loon in te houden. Maar hij lijkt zich niets aan te trekken van al deze waarschuwingen. Soms overweeg ik zijn zaak voor te leggen aan het Labour Office, maar dan... Het tegenargument luidt: "Er heerst algemene onrust. Het is dus beter om op een geschikt moment te wachten."

Ik bid om uw leiding.

Alles hangt af van de kwaliteit van zijn werk. Als hij goed werkt, wees dan geduldig. Als het werk dat hij doet onbevredigend is, neem dan contact op met het Labour Office.

Zegeningen

6 april 1955

*

Moeder,

Ik moet driehonderd potten laten maken door Z voor het winterseizoen. Hij is druk bezig met het maken van sierpotten en andere dingen op kleine schaal. Daarom heb ik hem voorgesteld een extra pottenbakker in te huren voor een paar dagen en wanneer de potten klaar zijn, ze allemaal tegelijk te bakken. Z is bereid dit te doen, mits hij geld krijgt voor de pottenbakker, brandstof en klei - ongeveer 25 roepies. Ik bid om uw goedkeuring.

Wat is dit voor commerciële instelling!

De volledige installatie en het werk van Z worden door mij betaald - en zijn werk moet nuttig zijn voor de Ashram. Hoe kan hij vragen om extra geld voor een werk verricht voor de Ashram? Dit is een ondraaglijke houding.

11 juli 1955

BIJLAGE

(Het tuinonderhoudsnotitieboekje van Parihand uit 1938 bevat de antwoorden van Moeder op de vragen van drie andere leden van de Garden Service. De afsluitende tekst is een algemene notitie die ze aan de Garden Service schreef.)

Het zou beter zijn om me op de hoogte te houden als je belangrijke veranderingen aanbrengt, vooral in de voortuin en de mangoboombuin onder onze ramen. Maar als je over de bloemen spreekt met hun betekenis in plaats van met hun botanische naam, zal het gemakkelijker voor me zijn.

11 juli 1938

*

Moeder,

Heeft u bezwaar tegen het gebruik van ammoniumsulfaat en andere dergelijke chemicaliën in vloeibare vorm in de hoofdtuin van de Ashram om de groei van de planten te versnellen? Ze hebben geen geur en geen kleur.

Ik heb geen bezwaar mits je het met mate en met grote zorgvuldigheid gebruikt, aangezien het zowel schade kan toebrengen als de groei kan versnellen.

11 juli 1938

*

Mag ik de takken van struiken verwijderen die overhangen en overlast veroorzaken voor de bewoners?

Ik kan geen ja of nee zeggen, want het hangt er helemaal vanaf hoe het gedaan wordt. Niet alleen het welzijn van de bewoners moet in overweging worden genomen, maar ook het welzijn van de struiken.

18 juli 1938

*

(Gevraagd te kiezen tussen drie behandelingsmethoden voor crotons, antwoordde de Moeder:)

Kennis verwerft men door te experimenteren.

29 augustus 1938

*

Moeder,

26 potten caladium die hier door X zijn gestuurd, zijn in zeer ongezonde staat, doordat ze te dicht op elkaar stonden en te lang in de diepe schaduw hebben gestaan. Dit heeft ervoor gezorgd dat hun bladstelen te lang zijn geworden; doordat ze het gewicht van hun eigen bladeren niet meer konden dragen, zijn ze gevallen en begonnen ze te rotten. Om de bol te redden en nieuwe groei te bevorderen, heb ik alle beschadigde en gevallen bladeren afgeknipt en ze in de zonnige schaduw gezet, waar ze van houden. Alle caladiums moeten daar een tijdje weggehaald worden en op een minder dichte plek en in de halfschaduw worden gezet; anders zullen ze allemaal verdwijnen.

Je zult inmiddels mijn brief aan de Garden Service wel ontvangen hebben en gezien hebben wat voor indruk al deze arme, afgesneden bladeren op mij hebben gemaakt. Sommige waren duidelijk bedorven en verwelkt, maar veel waren in perfecte staat, fris en sterk, en hoefden zeker niet afgesneden te worden.

Deze caladiums waren speciaal gekocht voor de decoratie van de N.S.-tuin. Ik vind ze erg mooi, omdat ze buitengewoon decoratief zijn. Het lijkt me dat ze minstens een maand per darshan in de N.S.-binnenplaats geplaatst kunnen worden, en ook tijdens de kerstvakantie, en tussendoor kunnen ze op een zonnigere plek worden gezet.

Zegeningen

30 augustus 1938

*

Moeder,

het spijt me enorm dat ik deze snoeifout heb gemaakt. Het zou niet gebeurd zijn als ik u van tevoren had ingelicht en het zelf had gedaan, in plaats van de betaalde tuinman M te vragen dit werk te doen.

Het was inderdaad een grote fout om het knippen van deze bladeren aan een tuinman uit te besteden. In de toekomst, wanneer dergelijk werk gedaan moet worden, kan ik het altijd beter zelf doen.

31 augustus 1938

*

Moeder,

Hier is een passage van G over de teelt van Hamelia patens (Supramental Guidance in Matter): "Hij verdraagt het goed om in elke gewenste vorm te worden geknipt en getrimd; gesnoeide struiken langs trottoirs of wegen zijn van een opvallende schoonheid. Hamelia is een zeer goede sierhaag en wordt vermeerderd door stekken." Zal ik het advies opvolgen?

Ik houd niet van geknipte en getrimde planten, het ziet er te kunstmatig uit.

3 september 1938

*

Vruchten smaken beter als ze rijp geplukt worden. Maar dit soort fruit barst heel gemakkelijk open, dus het is misschien beter om ze iets eerder te plukken.

8 september 1938

*

In Deconzanet House is het erg zonnig, maar de atmosfeer is benauwd en de cementvloer wordt heet.

Het heeft geen zin om er iets op te zetten, want de planten lijden eronder.

13 september 1938

*

Moeder,

Zes palmen en één "Zuiverheid van het denken" zijn gebracht om te verpotten. Ze zitten te vast in de pot en hun wortels hebben het drainagemateriaal omhuld. Om de potscherven, houtskool enz. te verwijderen en de plant in een grotere pot te zetten, moet het onderste deel van de wortels worden afgesneden. Mag ik dat doen?

Is het niet mogelijk om ze te verpotten zonder de wortels door te snijden? Met een beetje zorg en tijd lijkt het me heel goed mogelijk.

Moeder,

Ik kon nog niet beginnen met het verplanten van de varens maar ik moet niet langer wachten dan het seizoen voorbijgaat. Er zijn twee methoden om ze te verplanten. Bij beide methoden wordt aangeraden

om de varenkluiten te splitsen en ze dun uit te planten, zodat ze voldoende ruimte hebben om zich te verspreiden.

Ik heb gemerkt dat er twee soorten groei zijn, een zoals een bamboekluit en de andere zoals een aardbeiplant, waarbij uitlopers ver van de moederplant af groeien. De varens die als een bamboekluit groeien, kunnen worden verpot zonder de oude grond volledig te verwijderen, maar bij de aardbeiplant is dat mij onmogelijk gebleken. De vorige keer heb ik er een paar verpot door de planten apart uit de pot te halen en alle dode stengels, wortels en beschadigde bladeren weg te knippen. Misschien hebben ze hierdoor iets langer geleden, maar na een paar maanden herstelden ze. De lange herstelperiode kan te wijten zijn aan het te laat verpotten en een beetje ruw behandeld worden.

Mag ik bovenstaande methode volgen? Of raadt u een andere methode aan?

Het enige waar ik op sta is zorg, zachtheid en aandacht zoals je zou hebben voor een levend wezen – want planten leven en ze voelen en lijden.

Zegeningen

26 september 1938

*

Moeder,

Doorweekte en slappe crotons, caladiums en andere planten komen hier om verpot te worden vanuit het hoofdgebouw. Ik heb geprobeerd er een paar te verpotten maar ze zijn dood gegaan. Dus ik laat ze zoals ze zijn, en geef ze net genoeg water om te voorkomen dat ze helemaal uitdrogen. Als ik na een paar dagen nieuwe groei zie, ben ik van plan ze bij te strooien. Bent u het eens met bovenstaande procedure?

Ja, als een plant moe of ziek is, geef hem dan een paar dagen rust op een geschikte plek. Het zal herstellen. Verpotten is altijd een klap en een zieke plant een klap geven is gewoon de manier om hem te vernietigen.

14 oktober 1938

*

Moeder,

Ik vind het lastig om te verpotten zonder de klei een beetje weg te snijden. De openingen van bijna alle potten zijn smaller dan het midden, dus moet ik de zijkanten van de klei afsnijden om de planten er makkelijk uit te krijgen. Hierbij zullen onvermijdelijk ook wortels worden doorgesneden; om dit te voorkomen moet ik bijna alle potten en ook de kuipen openbreken, omdat de klei in de kuip stevig aan de zijkanten vastzit en er niet makkelijk uitkomt tenzij ik deze klei (met wortels) een klein beetje van de zijkanten afsnijdt. Mag ik alleen dat beetje afsnijden om de klei eruit te krijgen?

Als er geen andere manier is, zal je het wel moeten doen, maar ik zou willen dat je alleen die planten verpot waarvoor het absoluut onmisbaar is.

Zegeningen

14 oktober 1938

Moeder,

Y wilde groene mango's uit de Santal tuin en nadat hij uw toestemming had gekregen, heeft hij er twee of drie keer een paar geplukt. Maar laatst, toen hij er nog maar weinig aan de boom zag hangen, vroeg hij me of ik ze rechtstreeks naar u wilde sturen – rijp of onrijp. Ik antwoordde: "Wat de Moeder ook wenst." Maar ik weet niet welke u lekkerder vindt, rijpe of onrijpe mango's. Z vertelt ons dat de Moeder nooit rijpe mango's neemt. Ik vraag u om raad.

Sri Aurobindo eet de rijpe mango's. Dus het is beter om de mango's aan de boom te laten hangen en ze naar mij te sturen als ze rijp zijn.

Zegeningen

24 oktober 1938

*

Moeder,

Elk jaar rond deze tijd maakten we stekken en afleggers van struiken, crotons en andere planten die vermeerderd kunnen worden. Omdat we bang zijn dat de moederplanten het niet lang zullen volhouden, voelen we de behoefte om dit te doen. Zullen we het dit jaar ook doen?

Ja, mits je er de tijd voor hebt om het zorgvuldig te doen. Het is beter om een paar met veel zorg te doen, dan veel in grote haast.

29 oktober 1938

*

Aan de Garden Service

Ik heb de brieven van X en Y van vandaag gelezen en maak van deze gelegenheid gebruik om twee opmerkingen te formuleren die ik al een tijdje geleden heb gemaakt.

Toen ik de Garden Service oprichtte, was het om een einde te maken aan het oude dictatoriale regime van één man aan het hoofd van de dienst met alle gevolgen van willekeurige beslissingen en fantasierijke regels. Maar mijn poging lijkt mislukt te zijn, want in plaats van één grote staat zijn er verschillende kleine staten ontstaan, elk onder een heerser, en al die heersers ruziën onderling. Sinds het begin van de Garden Service is er nauwelijks een dag voorbijgegaan zonder dat er een ruzie onder mijn aandacht is gebracht; ik hoorde voortdurend over verhitte discussies en ruzies over de meest onbeduidende zaken, de kleinste dingen, de meest futiele meningsverschillen – en altijd hadden deze twistpunten zelf opgelost kunnen

worden, zonder een woord van discussie, als ieder zijn werk rustig had gedaan, vrij van ijdelheid, zelfingenomenheid en een overheersende geest.

Als gevolg hiervan, en ondanks veel inspanning, werk en moeite, lijkt de algemene kwaliteit van de tuinen flink achteruit te zijn gegaan. In ieder geval is de enige tuin die ik fysiek zie – die van het hoofdgebouw – verre van wat hij was toen hij op zijn best was. De afgelopen dagen, wanneer ik op het dak loop, zie ik met spijt de achtertuin van het Bibliotheekgebouw verwaarloosd, bijna niet besproeid – alsof niemand toezicht houdt op het werk van de tuinmannen. Dit is slechts een voorbeeld en ik wil hiermee niemand in het bijzonder bekritisieren. Het is de algemene mentaliteit van de Garden Service die verkeerd lijkt te zijn en ik vrees dat onze poging tot democratie is mislukt. De oplossing is nog niet duidelijk. Maar als overgang zou het misschien beter zijn om te stoppen met discussiëren, zodat ieder zich kan bezighouden met het deel van het werk dat hem is toegewezen en dit zo goed mogelijk kan uitvoeren zonder zijn wil aan anderen op te leggen. Als er zich tijdens de uitvoering van dit programma daadwerkelijke problemen voordoen, kunnen deze aan mij worden gemeld en zal ik proberen ze op te lossen.

Zegeningen

28 juni 1939

Serie Zeven

Correspondentie met Jayatilal

Geboren op 21 juni 1913, trad de Gujarati-discipel Jayantilal Parekh op 28 december 1938, op vijftwintigjarige leeftijd, toe tot de ashram. Als getalenteerd kunstenaar maakte hij honderden schilderijen en tekeningen onder de begeleiding van Moeder gedurende zijn eerste tien jaar in de Ashram. Vervolgens werkte hij gedurende het grootste deel van de volgende vijftig jaar bij de Ashram Press. Begin jaren zeventig organiseerde hij de publicatie van de dertigdelige Sri Aurobindo Birth Centenary Library, en in 1973 richtte hij het Ashram Archief en de Onderzoeksbibliotheek op. Hij woonde zestig jaar in de ashram, tot zijn overlijden op 26 januari 1999 op vijftachtigjarige leeftijd.

De correspondentie van Jayantilal met Moeder beslaat de periode van 1936 tot 1970.

Moeder,

ik stuur u enkele kunstboeken ter beoordeling. Ik wil graag uw mening weten over Cézanne en Van Gogh, omdat ze zo geprezen worden door moderne critici, vooral Cézanne. Een zeer goede Engelse criticus, Roger Fry, noemt hem een goddelijke kunstenaar, wat betekent dat sommige van zijn werken perfect zijn.

De schilderijen van Cézanne en Van Gogh in de boeken die je hebt opgestuurd zijn erg mooi (vooral die van Cézanne). Ik zal de boeken over een of twee dagen terugsturen – ik wil ze aandachtig bekijken.

12 maart 1936

*

Zulke mensen zijn in staat zich tot het spirituele leven te wenden; maar hun pad is nooit zonder gevaar.

Wat je zoekt, is er altijd, klaar voor je. Laat die psychische wending volledig worden en ze zal je vanzelf leiden naar datgene waarnaar je streeft.

Mijn liefde en zegen

15 februari 1939

*

Moeder,

Wat is de rationale van de Goddelijke Genade? Is de Opperste Moeder niet altijd klaar met Haar Genade voor hen die haar kunnen oproepen?

Ja.

Is het niet zo dat de meeste zoekers naar God de Goddelijke Genade niet kunnen oproepen, maar haar wel kunnen ontvangen als iemand, een goeroe of avatar, haar ooit in zich heeft opgeroepen?

Ja.

Kunnen we concluderen dat de Goddelijke Genade het beste werkt wanneer ze gevestigd is in het aardse bewustzijn? Is dat het doel van uw streven om haar permanent te vestigen?

Ja.

Leg mij alstublieft het hele principe uit.

De Goddelijke Genade kan niet worden uitgelegd met woorden en mentale formules.

Zegeningen

7 april 1939

*

Als je geen echte drang voelt om te schilderen, zie ik geen noodzaak voor je om te schilderen.

Zegeningen

ca. april 1939

*

Moeder,

Ik heb al een tijdje het gevoel dat ik me op werk moet concentreren. Ik heb zin om te tekenen en te schilderen, dus ik heb besloten om dagelijks wat tijd aan dit werk te besteden. De rest van de tijd wil ik besteden aan studeren. Ik sta altijd klaar om al het werk te doen dat je me geeft.

De tekening die je stuurde is erg mooi. Fijn dat je weer bent begonnen met tekenen en schilderen. Als ik je ooit nodig heb, laat ik het je weten.

Zegeningen

12 mei 1939

*

Je mag naar het meer gaan. Ik vind je schetsen erg mooi, sommige zijn echt prachtig.

Mocht ik het vergeten, herinner me er dan vanmiddag aan om je zakgeld mee te nemen.

Zegeningen

1 juni 1939

*

Jayanti,

Jouw manier om kunst te benaderen is de juiste en als je doorgaat, met een absolute oprechtheid in je houding en je inspanningen, zul je zeker slagen.

Er zit iets goeds in je waardering voor oosterse kunst, maar die is onvolledig. We laten dit onderwerp echter voorlopig even rusten, want ik heb nu geen tijd om dat allemaal uit te leggen. Wat betreft Leonardo da Vinci, Michelangelo en Raphaël, ik kan ze niet op hetzelfde niveau plaatsen. De eerste twee zijn veel groter dan dat. Ze behoren beiden tot de wereld van creatieve krachten, Leonardo met meer subtiliteit en rust, diepe visie en puurheid, Michelangelo met meer kracht en macht, vooral in zijn sculpturen, die onvergelijkbaar magnifiek zijn. Raphaël is meer intellectueel en oppervlakkig.

Zegeningen

30 juni 1939

*

Gisteravond, toen ik op het punt stond te gaan slapen, werd mijn lichaam vanuit mijn hart gevuld met energie. Ik deed niets, maar observeerde het alleen maar. Het duurde maar een paar seconden. Het is me al twee of drie keer overkomen en de vorige keren duurde het een paar minuten. Ik wil graag weten wat dit is. Is het ervaring met de Kundalini Shakti? Wat is het beste? Welke houding moet je aannemen onder zulke druk?

De beste houding is om stil en kalm te blijven en de ervaring zijn beloop te laten volgen, door haar te observeren *zonder erover na te denken*.

Zegeningen

4 juli 1939

*

S vertelde me dat u toestemming hebt gegeven voor de decoratie van de meditatiezaal. Ik was van plan alleen de kamer te decoreren waar u vroeger zat voor Pranam, maar ik hoorde dat u de hele zaal en het gedeelte boven aan de trap wilt laten doen. Dit is een heel groot project. Maar K is ook van plan het werk te doen en als S gevraagd wordt, kan ze meedoen.

Wat ik u wil vertellen is dit: om het werk harmonisch en rustig te laten verlopen, moet slechts één persoon het geheel ontwerpen, en alle anderen moeten er op dezelfde manier aan meewerken. Ik wil graag weten of u een onderwerp in gedachten hebt en hoe het gedaan moet worden.

Ik ben het ermee eens dat één persoon het hele ontwerp moet maken, De anderen kunnen alleen meedoen met de uitvoering.

Ik heb geen onderwerp of plan. Ik wil alleen dat de decoratie *rustig* is, zowel qua kleur als qua compositie.

Maak wat schetsen en ontwerpen en stuur ze me.

Zegeningen

31 juli 1939

*

Moeder,

Zou het goed voor me zijn als ik meer tijd aan meditatie zou besteden dan ik nu doe? Ik besteed er ongeveer twee uur aan, 's ochtends en 's avonds. Ik ben nog niet helemaal succesvol in meditatie. Mijn fysieke denkvermogen plaagt me erg. Het is zo pijnlijk om te merken dat mijn denkvermogen als een bezeten machine werkt en mijn hart slaapt als een steen. Moeder, laat me uw aanwezigheid altijd in mijn hart voelen.

Meer tijd besteden aan meditatie is niet erg nuttig, tenzij de drang om te mediteren spontaan van binnenuit komt en niet voortkomt uit een willekeurige beslissing van het *denkvermogen*.

Mijn hulp, liefde en zegen zijn altijd bij je.

17 oktober 1939

*

Moeder

Het huis dat ik heb gehoord, behoorde toe aan mijn familie aan een tbc-patiënt. Ik kwam hier pas achter nadat ik het huis al had betaald. Maar toen hebben we het hele huis schoongemaakt en in sommige kamers zwavel verbrand. In ieder geval stoort de gedachte dat hier een tbc-patiënt heeft gewoond me niet, want hij is bijna zes maanden geleden vertrokken. Maar aangezien sommige mensen erachter zijn gekomen en het vermoeden van een ziekte is verworpen, vraag ik u om bescherming voor degenen die daar zullen verblijven?

Omdat het huis grondig is schoongemaakt en gedesinfecteerd, is er helemaal geen gevaar. Mensen hoeven niet bang te zijn.

Zegeningen

19 februari 1940

*

Moeder,

ik wil mijn tijd besteden aan decoratiewerk, maar daarvoor wil ik eerst een duidelijk beeld van het onderwerp hebben. Kunt u mij vertellen hoe ik hierover kan mediteren? Wie zijn de engelen? Wat is hun functie in de kosmos? Hoe kan men met hen in contact komen? Zijn er boeken die een beginpunt kunnen bieden?

Je vragen zijn onmogelijk kort te beantwoorden.

Ik ken geen boeken die iets waardevols over dit onderwerp zeggen.

Mijn liefde en zegeningen

2 juni 1940

*

Jayanti,

Ik denk dat het beter is als je je alleen op schilderen concentreert, aangezien je daar al goede vooruitgang hebt geboekt.

Als je de sfeer die ontstaat door samen te eten niet prettig vindt, zie ik niet in waarom je het zou moeten doen.

Met mijn liefde en zegeningen

13 september 1940

*

Moeder,

Mijn ouders vragen me vaak om een paar roepies als zakgeld te bewaren, maar ik heb dat geweigerd omdat ik niet wilde dat ze het gevoel kregen dat ik hier leed door gebrek aan iets. Vindt u het wenselijk dat ik een paar roepies bewaar voor kleine uitgaven?

Je kunt een paar roepies als zakgeld bewaren.

Mijn liefde en zegeningen

25 september 1940

*

Moeder,

Het schijnt dat Dr. A zijn wens heeft geuit om de schilders van de Ashram mee te nemen naar Gingee. Ik wil u laten weten dat ik er niet op gebrand ben om te gaan; het is niet mijn wens. Ik wil altijd doen wat u behaagt en daarom vraag ik u vriendelijk om uw advies. Ik zou graag willen dat u uw mening zonder voorbehoud of aarzeling geeft. Het geeft me meer voldoening om uw wens te vervullen en uw woorden te volgen dan een verlangen te bevredigen.

Het is beter om niet te gaan; dit soort reizen is niet erg heilzaam voor het spirituele leven.

Met mijn liefde en zegeningen

24 december 1940

*

Moeder,

Soms denk ik serieus na over wat mijn wezen wil. Waarom voel ik niet het gevoel van een echt wezen dat de vreugde van zijn en worden kent? Waarom voel ik geen echte interesse in creatieve activiteiten? Soms voel ik een drang in mijn hart om iets te grijpen wat mij werkelijk kan bevredigen, maar die drang duurt niet lang. Wat denkt u dat mijn ware wezen wil?

HET GODDELIJKE.

Ik heb ook het gevoel dat u niet helemaal tevreden met mij bent.

Helemaal niet. Iedereen heeft zijn eigen moeilijkheden en ik ben hier om hem daaruit te helpen.

Mijn liefde en zegeningen

25 februari 1942

*

Moeder,

Misschien heeft u geen tijd gevonden om mijn brieven te beantwoorden. Er was iets in je blik wat ik vandaag niet kon doorgronden; het leek een berisping. Als het zo is, weet ik niet wat de reden kan zijn.

Geen berisping. Ik had via N het antwoord gestuurd dat ik als het belangrijkste beschouwde en ik verwachtte dat je het zou erkennen – vandaar mijn blik.

Ik kan eraan toevoegen dat er in alle menselijke relaties altijd zo'n laag van vitale aantrekkingskracht en impulsen ligt over wat er verborgen kan liggen aan psychische beweging, dat je nooit te waakzaam kunt zijn.

Zegeningen

11 januari 1944

*

Moeder,

De afgelopen drie dagen heb ik de uitdrukking in uw ogen niet kunnen lezen als ik voor Pranam kom. Ik heb het gevoel dat u niet blij met me bent. Ik kan me vergissen, maar als er iets is zou ik graag zou willen dat u het me vertelt.

Ik merk geen verandering in mijn houding jegens jou en er is ook geen reden voor een verandering. Het enige wat ik zie is dat ik aan S dacht toen je kwam en ik vroeg me af hoe ver je op de hoogte bent van de stand van zaken. Wat betreft ongenoegen over jou, daar is nergens een teken van en ik kan gerust zeggen dat ik *niet ontevreden ben*.

Met mijn liefde en zegeningen

5 september 1945

*

Moeder,

Mijn vader wil graag dat ik hem een paar dagen bezoek. Hij is invalide en kan zijn bed niet verlaten. Zijn benen zijn stijf geworden en geleidelijk aan worden zijn handen ook stijf. Ik heb het gevoel dat hij nog maar een paar maanden te leven heeft. Ook bij mijn moeder heb ik een sterk voorgevoel dat ze binnenkort zal sterven. Ik ben mijn vader

erg dankbaar. Hij is een ideale vader voor me gebleken. Hij heeft me alles gegeven en heeft er niets voor teruggevraagd.

Toen ik naar u toe kwam, had ik het idee dat ik mijn ouders nog een keer zou zien voordat ze overlijden, en dat ook nog eens om hen tevreden te stellen. Ik heb er geen behoefte aan en ben er ook niet bezorgd over.

Ik denk niet dat iemand het me zou vragen als ik niet ga, maar dit idee drijft me. Ik zal uw wens met alle plezier vervullen.

Je mag je vader bezoeken, maar ik wil graag dat je alleen gaat na sluitingstijd van de school, dus na 2 december, en terugkomt vóór 1 januari, wanneer de school weer opengaat, want de lessen mogen niet worden verwaarloosd.

ca. 1946

*

Mijn Lieve Moeder,

Ik heb het gevoel dat ik u heb teleurgesteld. Het spijt me heel erg wat de reden ook mag zijn. Ik voel me erg schuldig. Ik hoef u nauwelijks te vertellen over mijn groeiende genegenheid voor u.

Mijn lieve kind,

Voel je niet verdrietig en maak je geen zorgen --- *ik ben helemaal niet teleurgesteld.* Anderen zijn misschien een beetje van streek geraakt door wat een lichtzinnig gesprek lijkt, maar ik houd jou daar niet verantwoordelijk voor. Het is in de Ashram een gewoonte geworden om lichtzinnig en onnadenkend te praten over veel dingen die het gebruikelijke begrip van mensen te boven gaan. Het zou een grote kracht en uithoudingsvermogen vergen om deze invloed met succes te weerstaan. Ik heb echter hoop dat deze kracht en dit uithoudingsvermogen zullen groeien in allen die van goede wil zijn. Ondertussen zijn mijn liefde en zegeningen bij jullie.

Wees ervan verzekerd dat ik me volledig bewust ben van de groeiende liefde en toewijding in jullie, en dat ze de volledige respons zullen krijgen die ze terecht mogen verwachten.

Met mijn liefde en zegeningen

22 september 1947

*

Moeder,

ik ben op een punt gekomen waarop ik niets meer lijk te begrijpen. Ik heb geen gebrek aan begrip in de zin van woorden. Wat ik mis, is een gevoel voor realiteit, een zijnskracht en een richting. Het is helemaal geen prettige situatie.

Je vertelde me dat allemaal gisteravond tussen 10 en 11 uur, en omdat je wat onrustig was, zei ik tegen je: "Allereerst *moet je stil zijn.*" Het geheel was *zeer levendig* en ik waardeerde die kracht van je gedachten—maar ik sta erop dat het noodzakelijk is om *kalm* en *stil* te zijn. *Het is onmisbaar.*

Met liefde en zegeningen

21 juni 1962

*

Moeder,

R zegt dat hij niemand kent die het tentoonstellingswerk kan doen. Hij wil een bericht versturen om de exposanten te informeren dat de tentoonstelling niet doorgaat.

Het spijt me zeer.

Het is een *nederlaag* van de *wil*, veel meer dan van de omstandigheden, en het werpt een schaduw over de Ashram.

Zegeningen

14 februari 1963

*

Moeder,

Moge de Goddelijke Moeder mij de nodige kracht geven zodat mijn volgende gebed effectief mag zijn.

Als zoon van Sri Aurobindo en de Moeder is mijn grootste belangstelling de waarheid. Laat de berg van trots, verborgen in mijn natuur, op geen enkele manier de bewegingen van deze Waarheid – de Glorieuze Zon – vertroebelen. Verhef mij boven kleinheid.

Laat het zicht op het deel de waarneming van het geheel niet verbergen, en laat de details van één stap de concentratie op het Doel niet belemmeren.

14 mei 1963

*

Moeder,

De wereld is nu eenmaal zoals ze is, dus moeten we ermee werken onder de bestaande omstandigheden. Waarom niet de beschikbare omstandigheden gebruiken om kracht te verzamelen en er vervolgens naar te streven de Goddelijke Wil in zijn zuiverheid te manifesteren?

Maar het feit dat we op aarde leven, betekent al dat we "de beschikbare omstandigheden gebruiken", anders zou het onmogelijk zijn om te leven.

Zegeningen

18 maart 1965

*

Moeder,

Hier zijn enkele proefdrukken van de schilderijen die ik uit Calcutta heb ontvangen. Ze zijn niet erg goed. Ik vraag of er enkele correcties in aangebracht kunnen worden. Er moeten nog een paar schilderijen naar Calcutta worden gestuurd. Kan ik P vragen om ze mee te nemen?

Deze proefdrukken zijn *niet goed*. Waarom wil je dat ze er nog iets aan doen? Ze verpesten het werk alleen maar en het is een groot verlies van tijd en geld. Bijna al deze schilderijen zijn ook onbruikbaar en moeten opnieuw gemaakt worden.

Ik kan er niet mee instemmen dat je ze nog meer werk geeft.

Zegeningen

12 januari 1966

*

Ik heb al een tijdje het gevoel dat ik mijn uitgaande activiteiten moet beperken en me moet richten op rustig werk waar ik niet zoveel hoeft rond te rennen.

Ik zit in een soort innerlijke crisis. Mijn leven wordt doelloos. Een terugkerende droom waarschuwt me voor mijn innerlijke instabiliteit. Het is dringend noodzakelijk dat ik een innerlijke balans en stabiliteit bereik. De duisternis en zware traagheid moeten afnemen.

Als Moeder het mij toestaat, zou ik graag vrij zijn van het perswerk. Ik zal echter doen wat Moeder mij opdraagt. Kunt u mij alstublieft begeleiden?

Als je de pers verlaat, zal het werk verloren gaan! Zodra ik een moment vrij heb, zal ik je morgenochtend roepen en dan zullen we het bespreken.

Hoe langer ik bezig ben, hoe meer ik weet dat het in werk is dat de integrale yoga van Sri Aurobindo *het beste* gedaan wordt.

Liefde en zegeningen

9 oktober 1966

*

Moeder,

Mijn denkvermogen is erg in de war; ik weet niet waar ik sta. Het werk dat we op ons hebben genomen is enorm, de verplichtingen zijn talrijk. Wat ik moet doen is niet duidelijk, noch van buitenaf, noch van binnenuit. Elke dag worden de beslissingen gewijzigd, nieuwe vragen gesteld, het ego geconfronteerd met onaanvaardbare situaties.

Ik bid tot de Moeder dat ik mag worden vrijgesteld van het werk voor de pers totdat ik enige duidelijkheid heb, leiding of duidelijke aanwijzingen van de Moeder over het werk dat ik moet doen.

Dit is een persoonlijke crisis. Ik heb geen ruzies of klachten over mensen. Ik wil mijn mond gesloten houden en wachten en leren de boodschap van licht te lezen die voor mij zal verschijnen. Ik bid om het licht van de Moeder.

Het zou zo fijn zijn als je je er niet door liet beïnvloeden en door zou gaan met het werk nu er zoveel te doen is en de hulp van iedereen zo hard nodig is.

Als je mij wilt zien, zie ik je graag, maar je weet dat ik nooit alleen ben en dat het moeilijk is om te spreken.

Wees er in ieder geval van verzekerd dat mijn liefde en zegeningen altijd bij je zijn.

7 augustus 1969

*

Moeder,

ik sta voor een persoonlijk probleem en ik bid om de leiding van de Moeder. Tot nu toe heb ik geen enkel gevoel van innerlijke leiding. Mijn dagen zijn niet goed besteed. Ik ga door met het eeuwfeestwerk, hoewel ik vaak het gevoel heb dat ik niet gewenst of vertrouwd word, maar ik wil me niet laten leiden door gewone gedachten of gevoelens. Ik verlang soms naar afzondering. Ik bid dat ik een zekerder gevoel mag hebben dat ik doe wat mijn Meester van mij verlangt. Laat mijn persoonlijke voorkeuren, afkeuren en egoïsme de zuiverheid van mijn daden of woorden niet bezoedelen. "Moeder" is mijn mantra en ik neem mijn toevlucht tot Haar.

Je bent niet alleen gewenst, maar ook *onmisbaar* voor het eeuwwerk, dat zonder jou niet goed zou worden volbracht. Daarom vraag ik je geduldig te zijn en geen belang te hechten aan de moeilijkheden die onderweg komen.

Liefde en zegeningen

3 mei 1970

*

Het spijt me zeer dat ik de indruk heb gewekt dat ik geld weghaal en het afleid van waar het hoort te zijn: de Moeder. Mijn standpunt is dat alle rijkdom aan de Moeder toebehoort en dat we die moeten gebruiken zoals Zij ons opdraagt. Overal waar ik iets te zeggen heb, doe ik dat, en ik vind het jammer dat ik de tegenovergestelde indruk heb gewekt. Ik schrijf dit om een bepaalde last van mijn schouders te nemen.

Ik weet niet wie dit gerucht heeft verspreid, maar ik kan je verzekeren dat ik weet dat het niet waar is. Maak je dus geen zorgen en laat de vrede in je hart terugkeren.

Met mijn zegeningen

Ongedateerd

Serie Acht

Correspondentie met Prithwi Singh

Prithwi Singh Nahar, geboren in Bengalen op 3 juni 1898, was vele jaren een huisvader en discipel. Hij trad op 27 mei 1938 op negenendertigjarige leeftijd toe tot de Ashram. In de daaropvolgende jaren kwamen al zijn zeven kinderen in de Ashram wonen. Prithwi Singh werkte aanvankelijk in de bibliotheek van de Ashram. Vervolgens, in de jaren veertig, toen hij de noodzaak inzag om de verkoop van de werken van Sri Aurobindo en de Moeder te coördineren, richtte hij de Ashram Publicatieafdeling op en bleef daar bijna veertig jaar hoofd van. Gedurende deze tijd hield hij zich ook bezig met transcriptie, proeflezen, indexering en vertaling. Hij woonde zevenendertig jaar in de Ashram en overleed op 13 april 1976 op zevenenzeventigjarige leeftijd.

De correspondentie van Prithwi Singh met de Moeder beslaat de periode van 1938 tot 1967.

(Voordat hij in mei 1938 toetrad tot de Ashram, moest de discipel zijn zaken in Bengalen afwikkelen. Om schulden af te betalen, besloot hij een diamanten halsketting van zijn overleden vrouw te verkopen. Vervolgens bedacht hij dat hij deze halsketting aan de Moeder wilde schenken. Omdat hij niet wist wat hij moest doen, schreef hij de Moeder om advies.)

Prithwi Singh,

Ik heb zojuist je brief over de halsketting ontvangen. A schreef aan zijn grootvader om hem te informeren over de verkoop van de halsketting en hem te vragen deze voor L te kopen. De oude grootvader antwoordde dat L de Ashram nooit zou verlaten en wat ze dan met de halsketting zou kunnen doen, tenzij het alleen was om het te bewonderen. Zoals je ziet, is mijn naam nooit ter sprake gekomen in deze kwestie. Ik zou ze nooit hebben toegestaan het voor mij te vragen.

Als je geen schulden had of als ik in staat was geweest om de schulden zelf voor je af te lossen, had ik de ketting graag aangenomen, maar zoals het nu is, lijkt het me verstandiger om bij je oorspronkelijke plan te blijven en hem te verkopen.

Ik hoop dat alles goed gaat met je en de kinderen.

Onze liefde en zegeningen zijn met je.

P.S. Je meubels zijn veilig aangekomen en staan in je kamer.

24 januari 1938

*

Prithwi Singh,

Ik had je geadviseerd de ketting te verkopen omdat dat onder de omstandigheden het meest redelijke leek. Maar aangezien je zich door je innerlijke gevoel bewogen voelt om de ketting aan mij aan te bieden, kan ik die niet weigeren. Er spelen zeker geen egoïstische motieven mee in wat je in

je brief uitdrukt, maar een heel fijne, delicate en psychische beweging. Dus ik beloof je dat ik je niet zal berispen of straffen wanneer je het geschenk brengt, maar dat ik het zal accepteren, evenals de fijne geest in je die het offer brengt.

Met liefde en zegeningen voor jou en de kinderen.

2 februari 1938

*

Prithwi Singh,

Welnu, ik weet zeker heel weinig van de gewoonten van een menselijke moeder, want ik heb er nooit van gedroomd om van een van mijn kinderen af te komen door hem of haar iets te geven!

Hoe dan ook, ik had niets van dien aard in gedachten en ik heb een ventilator in je kamer gezet, omdat ik wist dat je het warm had. Je denkt immers dat ik me heb teruggetrokken, maar dat is een volkomen verkeerde veronderstelling. Ik ben bij je zoals ik altijd ben geweest en ken je innerlijke en uiterlijke gesteldheid heel goed. Als je niet gehypnotiseerd was door uiterlijkheden, zou je mijn aanwezigheid ongetwijfeld altijd in en om je heen voelen.

Met mijn liefde en zegeningen

P.S. De ventilator is bedoeld om je kamer wat koeler te maken – ik hoop dat je hem daarvoor zult gebruiken.

27 april 1939

*

Mijn lieve kind,

Al een paar dagen voelde ik de behoefte om je te schrijven dat het misschien beter zou zijn om met N over je gezondheid te praten. Ik aarzelde omdat ik de indruk heb dat je niet zo dol bent op dokters en medicijnen, maar het is onmogelijk om je lichaam in deze slechte gewoonte te laten vervallen om zwak te worden. Je hebt er goed aan gedaan om te schrijven, want dat heeft een einde gemaakt aan mijn aarzeling, en nu zou ik het erg op prijs stellen als je even met N over je lichamelijke toestand zou praten. Soms wekt een klein duwtje de ontvankelijkheid weer op.

Mijn liefde, hulp en zegen zijn altijd bij je.

27 juni 1939

*

Mijn lieve kind,

Ik ben het *helemaal eens* met jouw manier om naar het probleem te kijken en ik wil graag je verzoek inwilligen om nog een jaar te proberen uit de moeilijkheden te komen zonder een beroep te doen op de medische wereld die – ik moet bekennen – vaker een belemmering dan een hulp is voor het werken van de Kracht. Maar je moet me wel vaker op de hoogte houden van de resultaten van onze poging en concentratie. Twee keer per week lijkt me niet te veel – ik zal alleen antwoorden als het nodig is.

P.S. Is er iets te eten dat je zou kunnen helpen? Meer melk? Of wat fruit? Ik vraag je om heel eerlijk te antwoorden.

29 juni 1939

*

Mon cher enfant [Mijn lieve kind],

Je beschrijving van de aard van je problemen met betrekking tot je gezondheid klopt helemaal. Het is de manier waarop het onderbewuste zich verzet tegen de neerdaling van de Kracht. Maar door een zeer geduldige en volhardende inspanning wordt het uiteindelijk overwonnen.

Met mijn liefde en zegeningen

24 juli 1939

*

Mijn lieve kind,

Dit is een heel goed teken dat je de werking van de Kracht in je onderbewuste begint te voelen; het duidt op echte vooruitgang.

Mijn liefde en mijn zegeningen waken over je.

21 augustus 1939

*

Mijn lieve kind,

Het vierde sneetje brood is helemaal goed, maar het lijkt me dat je het moet nemen zonder te stoppen met de extra melk, want ik ben ervan overtuigd dat de melk je lichaam sterker maakt.

Je kunt B vragen om de ventilator weg te halen tot het volgende warme seizoen.

De beschrijving van je ervaring is niet helemaal precies (de aard van de aanraking, waar de kundalini vandaan kwam en waarheen het ging) — maar de lichtschiif lijkt erop te wijzen dat je je bewust werd van de Aanwezigheid in je centra.

Mijn liefde en zegeningen

7 september 1939

*

Mijn lieve kind,

De verzameling [munten] is inderdaad heel goed geordend en heel interessant. Ik denk eraan om er een speciaal schap voor te reserveren en dan zal ik je vragen om de doosjes op het schap te komen ordenen.

Met mijn liefde en zegeningen

6 januari 1941

*

Mijn lieve kind,

In het fysieke is de vreugde van het zijn de beste uitdrukking van dankbaarheid jegens het Goddelijke.

Mijn liefde en zegeningen

16 juni 1941

*

Mijn lieve kind,

De uiteindelijke overwinning van het Goddelijke is zeker, zonder enige twijfel.

Met mijn liefde en zegeningen

6 april 1942

*

Mijn lieve kind,

Je houding ten opzichte van je werk is de juiste en ik zie geen veranderingen die ik zou willen voorstellen.

Het werk dat uit liefde en door liefde wordt gedaan, is zeker het krachtigste.

Met mijn liefde en zegeningen

8 juni 1942

*

Mijn lieve kind,

Ik begrijp dat het bijna onmogelijk is om je geduld te bewaren als je al die onzin hoort die bepaalde mensen hier zeggen, en ik kan je je felle reactie niet kwalijk nemen, die me, moet ik zeggen, helemaal niet heeft gestoord.

Met mijn liefde en zegeningen

20 juli 1942

*

Ik stuur je twee Franse zinnen, geschreven met jouw pen: "*Seigneur, donne-nous le bonheur véritable, celui qui ne dépend que de toi.*"

[Heer, geef ons het ware geluk, het geluk dat alleen van U afhangt.]

"Nous avançons sans hâte parce que nous sommes sûrs de l'avenir."

[We gaan zonder haast vooruit, omdat we zeker zijn van de toekomst.]

Ongedateerd (1942?)

*

(De discipel vroeg of hij een bril moest dragen. Zijn brief eindigt :)

Laat me alsjeblieft weten wat u ervan vindt, Moeder. Ik stop met Agarwals medicijn. Ik geef er de voorkeur aan om uw hulp in te roepen, zoals ik al heb gedaan; als ik me kan openstellen voor uw Kracht, kan er een wonder gebeuren, ook als die Kracht onvoorwaardelijk wil

handelen. Anders zal gebeuren wat moet gebeuren en is er geen reden voor spijt nadat men uw zegeningen heeft ontvangen. Ik heb openhartig geschreven, zodat u zonder aarzeling uw beslissing kunt nemen.

Met diepe devotie en eerbied aan Uw Voeten

Ik denk dat een bril je zowel buitenshuis als voor je werk zal helpen, dus ik raad je aan twee brillen te nemen, één getint en één niet getint; waarschijnlijk zullen ze uit Engeland beter bevallen.

Met mijn liefde en zegeningen

Ongedateerd

Lieve kind,

Ik waardeer de gevoelens en de aandacht die je in je brief hebt getoond enorm, en ik ga akkoord met je voorstel om slechts eens in de twee weken te schrijven – maar je moet wel elke dinsdag blijven komen voor "pranam", zoals je vorig jaar deed.

Altijd met mijn liefde en zegeningen

4 januari 1943

*

Mijn lieve kind,

Het spijt me dat je nog steeds last hebt van deze depressieve momenten. Ik hoopte dat ze voorgoed voorbij waren. Je weet dat ik, zelfs als je me niet voelt, altijd bij je ben. Houd dit vertrouwen vast, en mijn aanwezigheid zal een levende realiteit worden.

Met mijn liefde en zegeningen

1 mei 1944

*

Mijn lieve kind,

Ik ben blij je brief te hebben gelezen. X⁷ heeft me al enthousiast verteld over de nieuwe regeling en het geld dat ze je zullen teruggeven. Al je kinderen zijn een fijne groep en ik ben erg blij dat ze hier zijn. Om eerlijk te zijn, moet ik eraan toevoegen dat ik heel veel van hen houd, en ook van hun vader.

Natuurlijk kunnen de boeken die je noemt besteld worden in Engeland. Het is de bedoeling dat wanneer je, om welke reden dan ook, kan je me dinsdag niet kunt bezoeken, je de volgende avond moet komen.

Met mijn liefde en zegeningen

3 augustus 1944

*

---

⁷ Een van de kinderen van de discipel.

Mijn lieve kind,

ik hoop dat je geen enkel belang hecht aan deze onnozele praatjes over 'geestelijke nabijheid' en dergelijke. Er zit *geen waarheid* achter. Geen tijd om in detail te antwoorden, maar ik moet je vragen om nooit te oordelen op uiterlijkheden en nog minder op wat mensen zeggen...

Met mijn liefde en zegen

6 november 1944

*

Mijn lieve kind,

ik had niet eens door dat je me ophield. Ik sta altijd een minuut of twee op die plek en concentreer me op jou en anderen die daar misschien zijn. Dus ik heb niets te vergeven en stuur je mijn liefde en zegeningen.

19 april 1945

*

Mijn lieve kind,

Het lijkt me heel natuurlijk dat de kinderen een beetje privacy wensen, en zodra het materieel mogelijk is, zal ik aan hun wens voldoen. Ik wil alleen één ding zeggen: als de rest van de gevangenen net zo waren als jouw kinderen, zou mijn werk oneindig veel gemakkelijker zijn; zij behoren tot degenen die me het minste last bezorgen.

Met mijn liefde en zegeningen

23 juli 1945

*

Ma douce Mère [Mijn lieve Moeder],

S heeft me de maandelijkse voortgangsrapporten van Y en Z⁸ gegeven ter ondertekening. Het was de bedoeling dat ik deze zaak zou afhandelen. Het voogdijschap eindigde toen ik hier kwam, maar ik heb begrepen dat u er specifiek op zit te wachten en dat het hele proces door u is geïnitieerd. Als dat zo is, zal ik het rapport zeker ondertekenen. Maar het lijkt me dat de school de neiging heeft om nogal officieel te worden, terwijl de manier van lesgeven nog steeds erg flexibel is. De beoordeling van leerlingen laat veel te wensen over, maar misschien begeef ik me op glad ijs. In ieder geval zou dit maandelijkse systeem te veel nutteloos werk voor u betekenen, en het rapport zou gemakkelijk per kwartaal kunnen worden opgesteld.

Ik moest deze stap zetten vanwege de onzorgvuldigheid, luiheid en ongedisciplineerdheid van de kinderen die weigerden hun taken uit te voeren en hun leraren te gehoorzamen. Het is jammer, want ik had al deze gebruikelijke maatregelen graag willen vermijden.

---

⁸ Twee kinderen van de discipel.

P.S. Ik moet u bekennen dat ik verdrietig was over het gebruik van de atoombom.⁹ Het was te harteloos. Ik zou eerlijk gezegd graag van u willen weten, Moeder, of dit gevoel juist of onjuist was – want het was een gevoel van spijt over de actie van de geallieerden, over hen die zo dapper stand hadden gehouden tegen de barbaarse aanval van de Duitsers, zij die aan de kant van het Goddelijke hadden gestaan – zelfs hoewel misschien niet bewust. En het was ook vermengd met een gevoel van sympathie voor de Japanners, ondanks al hun wreedheid en duistere verraad waarvoor deze snelle vergelding hen heeft getroffen.

De atoombom is op zichzelf de meest wonderbaarlijke prestatie en het teken van een groeiende macht van de mens over de materiële Natuur. Maar wat betreurenswaardig is, is dat deze materiële vooruitgang en beheersing niet het resultaat is van, en niet wordt voortgezet met, een spirituele vooruitgang en beheersing die als enige de kracht heeft om het verschrikkelijke gevaar dat uit deze ontdekkingen voortkomt, tegen te gaan en te neutraliseren. We kunnen en mogen de vooruitgang niet stoppen, maar we moeten het juist bevorderen in een evenwicht tussen het innerlijke en het uiterlijke.

Mijn liefde en zegeningen

28 augustus 1945

*

Mijn lieve kind,

ik zie niet in dat het Supramentale zal handelen zoals jij verwacht. Zijn handelen zal zijn om de Goddelijke Wil op aarde te volbrengen, wat die ook moge zijn. Op de mensen zal Zijn handelen zijn om hun wil, bewust of onbewust, te richten naar de weg die de Goddelijke Wil wil dat ze gaan.

Maar ik kan je niet beloven dat het de Goddelijke wil is om de huidige menselijke beschaving te behouden.

Mijn liefde en zegeningen

30 augustus 1945

*

Mijn lieve kind,

in alle meningen schuilt iets waars en iets onwaars. Het is inderdaad een geweldige en nuttige zaak om naar de meningen van anderen te kunnen luisteren zonder je geduld te verliezen, en ik ben blij dat je dat hebt gekund.

Met mijn liefde en zegeningen

5 oktober 1945

*

---

⁹ Op 6 augustus 1945 werd een atoombom op Hiroshima geworpen; drie dagen later werd er nog een op Nagasaki geworpen.

Mijn lieve kind,

Het spijt me zeer van de terugkerende ziekte; het wijst duidelijk op een gebrek aan ontvankelijkheid in het lichaam, maar er kan geen duidelijke oorzaak aan worden toegeschreven, behalve een duidelijke neiging tot pessimisme en moedeloosheid...

Ik hoop echter dat je je snel beter zult voelen en stuur je mijn liefde en zegeningen.

10 maart 1946

*

Mijn lieve kind,

Je hebt er goed aan gedaan je moeilijkheden te beschrijven en dat heeft me absoluut niet mishaagd. Maar je zult me toestaan te zeggen dat, net als de meeste mensen, er iets in je is dat een afkeer heeft van plotselinge veranderingen, tenzij je eigen denkvermogen deze veranderingen zelf heeft besloten. In dit geval is het dus het beste om even af te wachten en te zien of je, nadat je gewend bent geraakt aan de nieuwe regeling, niet ontdekt dat deze ook voordelen heeft...

Met mijn liefde en zegeningen

18 maart 1946

*

Mijn lieve moeder,

Wat betreft filariasis, ik merk dat er in een obscuur hoekje van mijn denkvermogen een grote angst blijft bestaan dat de aanval weer kan komen zodra het lichaam voldoende hersteld is van de gevolgen van de laatste aanval. Dit is zeker slecht en helemaal niet behulpzaam bij het verwijderen van dit gif uit het lichaam. Pas vandaag heb ik dit ontdekt. Ik bid dat dit door Uw genade, Moeder, mag verdwijnen; anders zal het lichaam, als de aanvallen met regelmatige tussenpozen doorgaan, vergaan. Moge ik met vreugde en geluk aanvaarden wat Uw wil voor mij ook moge zijn.

Met diepe toewijding werp ik mij neer voor Uw Geliefde Voeten en offer mijn dankbare pranams.

Ja, de eerste stap voor alle vooruitgang is zowel fysiek als spiritueel om alle angst te verdrijven.

Met mijn liefde en zegeningen

15 januari 1947

*

Mijn liefde en zegeningen.

Grijp een diepe innerlijke vrede vast en duw deze zachtjes in de cellen van je lichaam. Met de vrede zal de gezondheid terugkeren.

20 april 1947

*

Mijn lieve moeder,

Gij die ons altijd beschermt met Uw goddelijke zorg, Gij die onze Moeder en Vriendin en Gids zijt, Gij tot wie wij ons altijd wenden in onze moeilijkheden, tot U, O lieve Moeder, werp ik mij steeds weer neer met groeten van overgave. Nederig kniel ik neer aan Uw voeten en bid ik met gevouwen handen tot U om de vervulling van Uw wil in mij – wat die ook moge zijn.

Met een hart vol dankbaarheid en devotie breng ik U en mijn Heer mijn eerbetuigingen op de vooravond van mijn verjaardag.

Uw kind

Mijn lieve kind,

Sri Aurobindo zendt je zijn zegeningen en ik sluit me daarbij aan met al mijn liefde ter gelegenheid van je verjaardag. Ik zie je om 18.15 uur bij Pavitra.

2 juni 1947

*

Mijn lieve moeder,

Met groot spijt moet ik de terras darshan stopzetten. Omdat het ondanks de aankondiging vreselijk laat voor u wordt en de bibliotheek nu pas om 12 uur opent, moet ik eerder naar de eetkamer of kan ik op dat tijdstip niet werken. Daarom moet de arme Prithwi Singh zijn einde vinden, behalve voor een zeldzame glimp van u zo nu en dan door de grillen van een gelukkig toeval. Op deze manier zal het Supramentale, door de invloed van zijn neerdalende Kracht, mij wellicht binnenkort volledig naar Nirvana of een onpersoonlijke Leegte werpen of mij in een slaperige slaap van zelfvergetelheid wiegen. Maar tot dat lot mij treft, werp ik mij neer aan de lieve Voeten van mijn geliefde Moeder en breng ik mijn pranams, hoe platonisch het ook mag zijn.

Mijn lieve kind,

Het lijkt mij dat je een zeer pessimistische kijk hebt op de dingen en vooral op de werking van het Supramentale. Het is echter niet helemaal mijn ervaring ermee... maar feiten spreken meer dan woorden. Ondertussen stel ik voor dat je de ochtend-"darshan" vervangt door een avond-"darshan" en elke dag na de meditatie naar boven komt.

Met mijn liefde en zegen

Ongedateerd (1947?)

*

Mijn lieve moeder,

Omdat K ondanks uw stilzwijgen op zijn standpunt blijft aandringen, is het misschien beter om hem een antwoord te geven – afdelingsgericht. Ik heb een antwoord opgesteld dat u zo vriendelijk wilt aanpassen, Moeder, waar u dat nodig acht. Hij denkt dat hij zijn punt zal bereiken door u zo lastig te vallen: daarom dacht ik dat het beter

zou zijn om hem een rechtstreeks antwoord te geven. Zijn constante verwijzing naar zijn offergaven "al dit geld behoort u toe" klinkt typisch Marwari-mentaliteit. Bovendien probeert hij te veel van het geld dat hij heeft aangeboden voor de publicatie te exploiteren. Maar u zult doen, Moeder, zoals u het beste vindt.

Met diepe devotie breng ik mijn eerbied aan uw voeten.

Je kunt de brief zeker versturen, hoewel K het misschien niet leuk vindt. Het kan hem helpen het probleem vanuit een nieuwe invalshoek te bekijken.

Met mijn liefde en zegeningen

3 februari 1948

*

Mijn lieve Moeder,

Gezien de sterke impuls die tegenwoordig aan spelletjes en sport en andere hulpmiddelen voor de ontwikkeling van het lichaam wordt gegeven, heerst er een algemeen gevoel dat het een onmisbaar onderdeel van sadhana is en dat degenen die er op de een of andere manier niet aan deelnemen, zich hebben afgescheiden van de volledige werking van de Kracht....

Ik heb me persoonlijk afzijdig gehouden van deze activiteiten, voornamelijk vanwege mijn slechte gezichtsvermogen, hoewel ik in mijn jongere jaren, in ieder geval een paar jaar, veel oefeningen had gedaan, met gewichten etc., en enkele asana's. Er is ook een zekere temperamentvolle afkeer.

Maak je geen zorgen – het is niet nodig om fysieke oefeningen te doen om het supramentale te realiseren!

Om in detail uit te leggen wat er nu gebeurt, zou te veel tijd in beslag nemen – maar één ding is zeker: ieder moet zijn eigen pad volgen, ongeacht wat de anderen doen, en het doel is bereikbaar voor alle oprechte en standvastige inspanningen.

11 juni 1948

*

Ma douce mère,

Gisteren werd een grote glazen ruit van een van de deuren aan het uiteinde van de kamer waar ik werk in de bibliotheek gebroken door de jongens tijdens het spelen. De persoon K die het daadwerkelijk had gebroken door een tol van een andere jongen opzij te duwen, gaf het toe en maakte de kamer schoon, die vol lag met rondvliegende stukjes glas. Gelukkig zat er niemand op dat moment. De kinderen spelen en schreeuwen zo luidruchtig voor S's kamer dat het na tien of half elf moeilijk wordt om te werken. Als je ze dat zegt, gaan ze een stukje verder weg, maar na een paar minuten komen ze weer terug en beginnen ze weer met hun lawaaierige spel. Het zijn niet zozeer de kinderen, maar vooral de ouders die de schuld dragen. Hun inhoud is

dat Moeder voor de kinderen zorgt en dat ze geen verantwoordelijkheden hebben....

Maar ik hoop, Moeder, dat het mogelijk is om iets te doen om te voorkomen dat het Ashramgebouw in een nieuwe speeltuin wordt veranderd.

Alles wat je hierboven zegt, is volkomen waar – wat betreft de spelende kinderen, we zullen proberen ze tegen te houden.

Met mijn liefde en zegen

31 december 1949

*

Mijn lieve Moeder,

Ik wilde u zien, Moeder, omdat er bepaalde dingen in uw naam zijn gezegd die me nogal pijn hebben gedaan, geef ik eerlijk toe. Natuurlijk wil ik niet schrijven om dingen te zoeken. Maar ik weet dat u geen tijd heeft en nu is het niet meer nodig. Met grote inspanning denk ik dat ik me van die pijnlijke vibratie heb bevrijd.

Mijn lieve kind,

Ik ben me er niet van bewust dat ik iets heb gezegd dat je de minste pijn zou kunnen doen – dus ik raad je aan niet te luisteren naar wat mensen zeggen – de meesten scheppen er veel plezier in om anderen te kwellen en als ze niets onaardigs te vertellen hebben, verzinnen ze wel iets.

Met mijn liefde en zegeningen

8 februari 1951

*

Mijn lieve Moeder,

Ik heb twee plukjes haar van onze Heer ontvangen. Ze zijn zo kostbaar en heilig dat ik ze niet zou mogen bewaren zonder jouw medeweten en toestemming.

Ik stuur u deze heilige schat, Moeder, via Dyuman en als je hem genadig terugstuurt, zal ik hem graag bewaren. Maar je mag doen, Moeder, wat u het beste vindt en wat u ook besluit, ik zal het altijd graag accepteren, wetende dat het voor het beste is. Ze zitten in de envelop.

Je mag ze houden, met mijn zegen en liefde.

8 april 1951

*

Mijn lieve Moeder,

Afgelopen januari – ik herinner me de 3e – toen ik ziek was met een acute aanval van filariasis koorts, gepaard met hevige pijn en rillingen...

Diezelfde nacht had ik een droom, bijna een visioen in wakende toestand. Ik zag twee wezens van wie ik de gezichten niet kon zien, twee lange en stevig gebouwde personen die wat leek op zware bontjassen droegen (later dacht ik dat ze misschien een zware lading kruiden op hun rug droegen, want er scheen af en toe wat licht doorheen). Ze kwamen naar me toe en keken me aan. Ik was helemaal niet bang, maar zei simpelweg: "Als jullie van de Moeder komen, kunnen jullie doen wat jullie willen, zo niet, dan heb ik niets met jullie te maken, wie jullie ook mogen zijn. Ik trek me resoluut terug van jullie invloed en jullie mogen geen haar van mij aanraken." Daarmee nam ik stilletjes je naam op en trok me in mezelf terug. Ze praatten een tijdje met elkaar anderen, vermoedde ik, en glimlachten om mijn opmerkingen. Ze haalden ook iets achter hun rug vandaan toen het licht verblindde. Maar andere details kon ik niet volgen. Toen vertrokken ze langzaam en was ik volledig wakker.

Het enige resultaat dat ik merk, is dat de koorts en de zwelling deze keer snel afnamen. Maar de filaria-problematiek is er nog steeds. Het lichaam is nog steeds niet geopend voor de Kracht.

Ik ben benieuwd wie ze waren, ze leken bijna op tweelingen te paard. En wat is in zoekgevallen de juiste houding? Uiteraard moet er geen angst zijn, maar is er een bepaalde manier waarmee een soort occulte tact kan worden ontwikkeld om de ware aard van de belichaamde Kracht of het Wezen te onderscheiden?

Als er iets mis was met de houding die ik had aangenomen, laat het me dan alstublieft weten, Moeder.

Je houding was volkomen correct en de beste om in deze situatie aan te nemen.

Het zouden de Aswins kunnen zijn geweest, de tweelingruiters, de genezers.

Met mijn liefde en zegeningen

18 februari 1952

*

Mijn lieve Moeder,

Gisteravond, tijdens de ervaring van de opstijging van de Kundalini, zag ik vlakbij mijn hartcentrum een grote, serene, lichtgevende halve maan gedurende een lange tijd. De ervaring vulde mijn wezen met kracht en vreugde en een gevoel van diepe, rustgevende kalmte.

Ik schrijf je nu over deze dingen, zodat je, als er iets gezegd, gecorrigeerd of rechtgezet moet worden, het alsjeblieft kunt aangeven.

Dit is een zeer goede ervaring, de lichtgevende halve maan betekent spirituele vooruitgang.

Met mijn liefde en zegen

10 november 1952

*

Mijn lieve Moeder,

Gisteren heb ik voor het eerst de ervaring gehad van de opstijging van Kundalini in wakende toestand, terwijl ik rond half twaalf 's avonds op de stoel zat te mediteren. Ik had er lang naar verlangd, maar hoe hard ik ook mijn best deed, het was me nog nooit gelukt. De Kracht steeg op vanuit het hartcentrum naar het hoofd en het herhaalde zich drie keer, elke keer terwijl ik me concentreerde op mijn hart. Ik kon iets zien in het lichaam, hoewel het erg vaag en ondoorzichtig was. Tussendoor zag ik de open pen en het papier ook op tafel liggen. Ik schreef dit alleen maar om u erover te vertellen, Moeder.

Dit is heel goed en zal zeker uitstekende resultaten opleveren, zelfs voor de conditie van je lichaam

Met mijn zegeningen

Ongedateerd (1953?)

*

(De Moeder ontmoette de discipel op zijn verjaardag, 3 juni 1953, en sprak met hem over het overlijden van Sri Aurobindo in 1950. Een week later stuurde hij haar een verslag van hun gesprek. De Moeder corrigeerde één zin in zijn verslag en stuurde het hem terug. Hieronder staat de gecorrigeerde versie van het verslag en het commentaar van de Moeder aan het einde.)

Tijdens mijn gesprek met de Moeder, dat ze me op de 3e zo vriendelijk had gegeven, vertelde ik haar over een ervaring die ik een paar dagen voor het overlijden van Sri Aurobindo had gehad. In een droomvisioen ontving ik een boodschap van hem die me diep ontroerde toen ik hem las en waarvan de laatste zin nog steeds helder in mijn hart nagalmt: "Ik daal af, maar ik kom spoedig weer op in een stralende vorm."

De Moeder luisterde aandachtig en toen ik haar vroeg of ik ervan uit kon gaan dat de terugkeer van de Meester zeker was, onthulde ze me de volgende wonderbaarlijke gebeurtenis. Ik noteer die in haar eigen woorden, voor zover ik me kan herinneren. Ze zei:

"Om 1:26 uur 's ochtends¹⁰ toen ik in zijn kamer was, kwam hij gestaag uit zijn lichaam in het mijne; het was zo intens dat ik een fysieke wrijving voelde in de cellen van mijn lichaam; daarmee kwam een grote kracht in mij en ik voelde me in staat hem te reanimeren. Maar toen ik het hem vertelde, zei hij: 'Nee. Het is nuttig dat ik mijn lichaam heb verlaten, ik zal er niet in terugkeren, ik zal terugkeren in een nieuw lichaam, het eerste lichaam gebouwd op de supramentale manier.'"¹¹

---

¹⁰ Op 5 december 1950.

¹¹ De Moeder corrigeerde deze zin zodat deze luidt zoals hier afgedrukt.

En ze haastte zich eraan toe te voegen: "Maar hij vertelde me niet hoe laat hij zou terugkeren."

Toen zei ik tegen haar: "U weet de tijd natuurlijk wel, Moeder, maar als ik het zou vragen, zou u het niet zeggen en ik weet dat het goed is om niet te vragen."

Ze glimlachte lieflijk.

Ik stuur je de gecorrigeerde versie – maar die is alleen voor jezelf en mag je niet aan anderen laten zien.

Met mijn liefde en zegeningen

12 juni 1953

*

Mijn lieve Moeder,

Ongeveer 4 of 5 dagen geleden, tijdens een ervaring van de opstijgende en dalende kracht van Kundalini, voelde ik, of liever gezegd zag ik, een sterke lichtdruk die door de oogzenuwen drong om ze te reinigen.

Het effect op het uiterlijke fysieke lichaam is echter niet zichtbaar; misschien is het gevoel slechts verbeelding, een soort wensdenken. Het kan ook zijn dat dit soort subtiele werking van uw Kracht tijd nodig heeft om effectief te zijn op het materiële fysieke vlak.¹² Of het kan een volkomen verkeerde interpretatie zijn van de werking van de Kracht, die een ander doel diende. Maar ik schrijf u gewoon, Moeder, omdat het zo levendig was.

Blijf zo kalm mogelijk en laat de Kracht zijn werk doen. Het zal ongetwijfeld effect hebben, hoewel het enige tijd kan duren voordat het effect duidelijk voelbaar is.

Met mijn liefde en zegeningen

18 mei 1954

*

Mijn lieve Moeder,

Iemand heeft me verteld over een zin die door u is geschreven of gesproken. Ik schrijf hem hier op ter verificatie. De woorden zijn zodanig dat het lijkt alsof het van u moet zijn. Het is ook in lijn met wat er is gebeurd wat al lang voorspeld was in verband met de getallen 1 2 3 4 enz. - 23 april 1956 in dit geval.

Ik zou het fijn vinden om te weten of het door u is gezegd, Moeder. Hier is het:

"1956 zal de gouden oogst zijn van het moeilijke zaaien dat nu in de rotsachtige grond plaatsvindt."

---

¹² De Moeder omcirkelde deze zin en schreef in de kantlijn: "Dit is correct."

Het leest meer als A's stijl dan als de mijne. Ik kan alleen maar hopen dat het waar is!

Met mijn zegen

15 december 1955

*

Mijn lieve kind,

Tot de avond wist ik niet dat je niet naar de speeltuin zou komen voor de zegen. Anders had ik je een brief met mijn zegen gestuurd.

Dus nu, een beetje laat, maar nooit te laat, zeg ik je:

Bonne fête! et Bonne année!

[Gefeliciteerd met je verjaardag! en een Gelukkig Nieuwjaar!]

met al mijn liefde en zegeningen.

Moge dit jaar een jaar van radicale vooruitgang op alle vlakken zijn.

3 juni 1956

*

Mijn lieve Moeder,

Ik wilde je twee dingen vragen:

De laatste keer dat ik op mijn verjaardag bij je boven was, had ik het gevoel dat de tijd stilstond. Niet de een ervaring van tijdloosheid in spirituele zin, maar gewoon een gevoel dat alleen u en ik er waren, en dat niets en niemand anders bestond.¹³

Het is precies de ervaring die ik je wilde geven. Ik ben blij met je openheid.

Slechts een paar seconden, maar een compleet nieuwe ervaring. Ik denk dat het misschien komt door mijn exclusieve concentratie op mij op dat moment. Maar ik weet het niet. En 's avonds op de Playground was het anders.

Nog iets is een ervaring die ik drie keer had tijdens meditatie op de Playground. Na een halfslaperige, onbewuste toestand, plotseling, toen het bewustzijn volledig ontwaakte en alert werd, was er een buitengewoon fijne, of eigenlijk een scherpe, waarneming dat elke cel van het lichaam klopte met een Kracht van Licht in een vibrerende stilte van het hele wezen. Het was anders dan de ervaring van totale stilte die ik ooit had. Het was, hoewel het hoogstens een minuut of twee duurde, een bewustwording, voor het eerst, van de ontelbare cellen van het lichaam en de werking van uw Kracht daarin, die een zo

---

¹³ De Moeder onderstreepte de laatste helft van deze zin, van "een gevoel" tot het einde.

stralende en opwindende stilte in hen stortte dat woorden het niet kunnen beschrijven.¹⁴ Wat was het, Moeder?

Het is de ervaring die ik tijdens de meditatie geef. Dus dit is ook helemaal correct en ik ben blij dat je daarvan op de hoogte was.

Met mijn liefde en zegeningen

9 juni 1957

*

(In de onderstaande brief beschrijft de discipel de ervaring die hij op zijn verjaardag had.)

Ik kwam voor U met D — en ik maakte mijn pranam. Ik had het gevoel dat ik knielde voor een goddelijke Aanwezigheid die majestueus, almachtig en toch genadig was. Alleen het Goddelijke kan zo begripvol, zo mededogend op de mens leunen.

Toen had ik een heel vreemd gevoel—ik kon Uw Gezicht niet zien,¹⁵ maar ik kon tenminste iets zien van de vorm en de prachtige houding waarin U zat. Het was ontzagwekkend, maar vol mededogen en liefde. Toen voelde ik sterk de Aanwezigheid van Sri Aurobindo. Dus toen U met Uw vingers voor mijn hoofd zorgde vlak voordat ik wegging, had ik hetzelfde gevoel dat het de handen van Sri Aurobindo waren, met de toegevoegde zoetheid van de aanraking van de Moeder. Zelfs nu, als ik terugdenk aan die ervaring, word ik overweldigd door gevoelens van dankbaarheid.

Prithwi Singh, mijn lieve kind,

Jouw ervaring op je verjaardag was concreet waar.

Sri Aurobindo was daar om je te zegenen en ik ben blij dat je je daarvan bewust bent geweest.

Met liefde en zegeningen

17 juni 1960

*

(Over de poging van de discipel om Savitri te vertalen in het Bengaals)

Prithwi Singh, mijn lieve kind,

Als je wilt dat ik mijn mening over deze kwestie *openhartig* uitspreek, moet ik zeggen dat ik *Savitri* als *onvertaalbaar* beschouw en nooit een vertaling ervan zal aanmoedigen, behalve als een persoonlijke oefening om me te concentreren op dit unieke wonder; maar zeker niet voor publicatie. Daarom kan ik geen enkel belang hechten aan deze bewering.

---

¹⁴ De Moeder onderstreepte de laatste helft van deze zin, van “uw Kracht” tot het einde.

¹⁵ Het gezichtsvermogen van de discipel was extreem slecht.

Met mijn liefde en zegen

14 december 1961

*

Prithwi Singh

Je kunt de vertaling van *Savitri* zeker voortzetten voor je eigen voordeel en ik weet zeker dat de hulp van Sri Aurobindo altijd bij je zal zijn.

Met liefde en zegen

15 december 1961

*

Mijn lieve moeder,

De meditatie van 15 augustus¹⁶ was erg intens en diep. In het begin voelde ik een diepe stilte, alsof iemand gedachten uitperste. Er was ook een gevoel alsof door iets groots aanwezig de hele Ashram stil werd. Ik weet niet wat het was, maar het duurde maar even. Na een tijdje begonnen de gedachten weer mijn denkvermogen te verstoren.

Ik wil de Moeder alleen maar vertellen wat ik op die geweldige dag heb gevoeld.

Sri Aurobindo, immens en zeer concreet (in het subtiele fysieke), zat tijdens de hele meditatie boven het hele complex.

28 augustus 1962

*

Mijn lieve Moeder,

Ik wil graag iets weten.

Er wordt gezegd dat een mens vijf omhulsels of voertuigen heeft.

Het fysieke omhulsel valt weg bij de dood. Het vitale en het mentale lossen op wanneer de ziel uiteindelijk het psychische rustvlak bereikt, waar ze in een tranceslaap haar ervaringen uit vorige levens verwerkt voor een toekomstige geboorte. Wat gebeurt er nu met het causale lichaam—de supramentale en gelukzaligheidsvoertuigen? Misschien lossen ze niet op, maar ze maken zich wel los van de ziel om zich ermee te verenigen in zijn volgende geboorte, of is het als oorzaak altijd aanwezig, zelfs in de psychische wereld, zolang het individu zijn individualiteit behoudt en zichzelf niet verliest in de transcendentie of in het Nirvana?

Ik zou dit graag willen weten, Moeder.

Helaas! Vooralsnog is er geen supramentaal lichaam gevormd! Dit moet nog gerealiseerd worden.

23 september 1964

---

¹⁶ De verjaardag van Sri Aurobindo. De meditatie vond plaats rond de Samadhi van Sri Aurobindo op de centrale binnenplaats van de Ashram.

*

(Betreffende de rellen van 1965 tegen de Ashram)

Wat er nu is gebeurd, lijkt niet te wijten aan de anti-Hindi-agitatie. Er misbruik van makend hebben sommige asociale elementen het simpelweg omgezet in anti-Ashram-activiteiten, maar tegen het Goddelijke kunnen ze niet staan. Deze tegenstand laat echter zien dat de tijd nabij is dat zelfs oppervlakkige dingen zullen veranderen. Dit alles gebeurt om het onvermijdelijke lot van de aarde uit te stellen. Moge de Kracht van de Moeder zegevieren over alle obstakels.

Niets kan de onvermijdelijke realisatie uitstellen.

16 februari 1965

*

(Geschreven ten tijde van de Zesdaagse Oorlog tussen Israël en Egypte)

Mijn lieve Moeder,

De oorlog in het Midden-Oosten is misschien een direct gevolg van het verzet tegen het functioneren van het Supramentale.

Het lijkt erop, in de woorden van Sri Aurobindo, dat "Rudra de wereld nog steeds in zijn handpalm houdt."

In dit verband zou ik graag willen weten welke houding men moet aannemen ten aanzien van dit zich ontwikkelende Arabische Israël. Of onze gedachten aan de kant van Israël moeten staan of niet. Of dat we onverschillig moeten staan tegenover de overwinning van beide partijen als geen van beide het Goddelijke belichaamt in zijn strijd. In ieder geval ben ik ervan overtuigd dat het de realisatie niet zal beïnvloeden, zoals de Moeder ooit tegen mij schreef: "Niets kan de onvermijdelijke realisatie vertragen."

Prithwi Singh

Zij die de Waarheid dienen, kunnen geen partij kiezen.

De Waarheid staat boven conflict en tegenstelling.

In werkelijkheid verenigen alle landen zich in een gezamenlijke inspanning voor vooruitgang en verwezenlijking.

7 juni 1967

*

Mijn lieve Moeder,

Ik was diep onder de indruk van de kracht en intensiteit van de Liefde toen ik u op mijn verjaardag zag. Hetzelfde gevoel had ik toen ik je vriendelijke bericht over de Israëlsche was ontving. Dit alles heeft me ervan overtuigd, niet alleen mentaal maar vanuit de diepte van mijn wezen, dat de kracht van de Goddelijke Liefde groter is dan de kracht van de Goddelijke toorn.

Nu zal ik bidden om verlichting op één punt. Op dit moment wordt er gewerkt met directe Supramentale Kracht. De onmiddellijke werking ervan op de wereld van zelfzucht, strijd en disharmonie wordt niet aangemoedigd. We zien overal botsingen; de wereld gaat op de oude manier verder, misschien zelfs erger. Men herinnert zich de oude legende dat het eerste dat oprees uit het karnen van de Oceaan des Levens gif was. Nectar kwam als laatste. De huidige gang van zaken lijkt vergelijkbaar. India gaat op dezelfde oude manier door, Pakistan en de moslims en Russen te sussen.

Eén zin in het antwoord van de Moeder in verband met de Israëliisch-Arabische oorlog lijkt mij zeer onheilspellend: "Dit is niet het conflict dat de toekomst van onze beschaving zal bepalen."¹⁷ Betekent dit dat er een ander, groter conflict zal komen waarin de huidige beschaving zal worden vernietigd, hoewel de wereld gered zal worden? Of betekent het dat er misschien helemaal geen oorlog zal komen en dat het lot van onze beschaving zal worden bepaald door de natuurlijke evolutie van het bewustzijn? Maar dat laatste lijkt zeer onwaarschijnlijk, tenzij de volledige transformatie van de fysieke wil van de Moeder zo'n enorm effect zal hebben dat disharmonie onmogelijk zal worden.

Ik bid in het bijzonder om een antwoord op deze vraag, aangezien velen, zoals ikzelf, denken dat er een mogelijkheid bestaat van een nieuwe oorlog die de toekomst van onze beschaving zal bepalen.

Het lijkt evident dat als de transformatie zou kunnen worden ondernomen en volledig zou worden bereikt, de noodzaak van een nieuwe wereldoorlog niet langer zou bestaan.

Maar opzettelijk, ter wille van het werk, wordt de toekomst niet onthuld. Dus je vraag kan niet worden beantwoord. Daarom is het voor iedereen het verstandigst zich zoveel mogelijk open te stellen voor de kracht die zich wil manifesteren, oprecht te blijven vasthouden aan vurige aspiratie en een onwankelbaar geloof... en geduldig te wachten op het resultaat.

Met zegeningen

19 juli 1967

*

Wat mogen we van muziek verwachten? Hoe kunnen we de kwaliteit van een muziekstuk beoordelen? Hoe ontwikkel je een goede knop (voor muziek)? Wat vind je van lichte muziek (filmmuziek, jazz, enz.) waar onze kinderen zo dol op zijn?

De rol van muziek is om het bewustzijn te helpen zich te verheffen naar spirituele hoogten.

Alles wat het bewustzijn verlaagt, verlangens aanwakkert en hartstochten opwekt, druist in tegen het ware doel van muziek en moet worden vermeden.

---

¹⁷ *Woorden van de Moeder I*, CWM deel 13, p. 382.

Het gaat niet om de benaming, maar om inspiratie – en alleen het spirituele bewustzijn kan daarover oordelen.

22 juli 1967

*

Mijn lieve Moeder,

Ik zou het zeer op prijs stellen als de Moeder alstublieft S wil vragen om een getypte kopie van de opgenomen verklaring van de Moeder over de Darshan in augustus. Ik wil het graag gemakkelijk laten vertalen vanuit het Frans.

Wat ik tegen S heb gezegd, mag niet worden gepubliceerd. S houdt een verslag bij van alles wat ik zeg over de lichaam-sadhana die ik nu doe. Maar dat verslag mag niet gepubliceerd worden, althans niet zomaar, noch verspreid.

De delen van dit verslag die nuttig worden geacht voor anderen, worden gepubliceerd in het *Bulletin* onder de titel "*Notes sur le chemin*" ["Notes on the Way"].

Zegeningen

12 september 1967

Serie Negen

Correspondentie met Indra Sen

Indra Sen, geboren op 13 mei 1903 in het district Jhelum in Punjab, nu in Pakistan, trad in 1945 toe tot de Ashram op tweeënveertigjarige leeftijd. Jarenlang was hij universiteitsprofessor in New Delhi. Als zijn eerste taak vroeg de Moeder hem om bloempotten op de binnenplaats van de Ashram water te geven. Daarna plaatste ze hem in de nieuw opgerichte Ashram Press, waar hij tien jaar werkte. Later regelde ze dat hij een cursus Integrale Psychologie zou geven aan de Ashram-school. Hij richtte ook een Ashram-centrum op in Noord-India en hielp bij het opzetten van twee Ashram-boomgaarden aldaar. Zijn laatste jaren bracht hij door in de ashram. Hij overleed op 16 maart 1994 op negentigjarige leeftijd.

De correspondentie van Indra Sen met de Moeder gaat voornamelijk over de gang van zaken bij de Ashram-drukkerij in de jaren 1945 tot 1947. Aan het einde staan er verschillende vragen over onderwijs die hij in 1965 stelde.

De zetafdeling heeft veel werk. Omdat ik de noodzaak voelde om het werk van de nieuwe sadhaks die leren te reguleren, vertelde ik hen dat we de proefdrukken pas aan het einde van de dag, tussen 16.30 en 17.30 uur, zouden controleren. Keurt u dat goed, Moeder?

Is het niet mogelijk om hen wat teamwerk bij te brengen? Dat wil zeggen, kunnen ze niet één ding kiezen om te laten drukken – zoals de [nieuwjaar]gebeden van 1933 tot nu – en kan ieder een bijdrage leveren aan het algemene werk, zodat het resultaat een geheel vormt dat samenhangt? Het is onmisbaar om hen van meet af aan te leren samen te werken, waarbij ieder zijn of haar rol speelt; anders blijft het geheel slechts een interessant toneelstuk voor een paar kinderen.

13 september 1945

*

Ik heb één of twee Nieuwjaars gebeden aan elke leerling toegewezen en ze hebben het werk afgemaakt. De proeven zijn bijgevoegd. Er is een voorstel om de gebeden uit te geven in een boekje van 8 pagina's getiteld "Nieuwjaarsgebeden (1933-1945)". Het model van het voorstel is bijgevoegd.

Deze gebeden vormen een soort historische weergave van de psychologische ontwikkeling van de wereldgebeurtenissen gedurende de afgelopen twaalf jaar; ze moeten in chronologische volgorde worden gelezen.

15 september 1945

*

[Aan het einde van zijn verslag schreef de sadhak:] Excuseer me, Moeder, ik heb dit verslag aan V gedictieerd, omdat ik nogal moe ben en mijn ogen vermoeid zijn.

Ik wil niet dat je moe wordt – neem niet te veel werk op je en vergeet niet te rusten wanneer je daar behoefte aan hebt. Het is essentieel dat je jezelf niet overbelast.

2 oktober 1945

*

We zijn van plan de arbeiders te fouilleren wanneer ze het drukkerijgebouw verlaten. Ik heb de indruk dat u dit wenselijk achten.

Ik ben het volledig eens met de noodzaak van deze maatregel. Maar twee punten moeten worden opgelost:

(1) Ik zou liever zien dat de maatregel algemeen is en niet alleen voor degenen die minder dan 30 roepies per maand verdienen. Een algemene maatregel is minder aanstootgevend voor iedereen en de enige veilige, om voor de hand liggende redenen.

(2) Wie zal het zoekwerk doen? De huidige poortwachters hebben het te druk met het verzamelen van materiaal, enz. om zich daarmee bezig te houden.

Je zou hierover met C kunnen praten. Ik heb hem in detail uitgelegd wat ik bedoel.

10 oktober 1945

*

De medewerkers van de Pers hadden een interessante viering om 16.00 uur. Ze vereerden uw foto en die van Sri Aurobindo, en boden bloemen, fruit en wat andere etenswaren aan. Het gebeurde allemaal op een waardige manier. Ik was verrast. Maar wat bewoog hen hiertoe? Om ons te behagen?

De gevoelens van deze mensen zijn altijd gemengd, omdat hun bewustzijn niet erg helder is. In dit geval is er zeker veel bijgeloof en berekening, maar ook oprechte goede wil.

15 oktober 1945

*

Ik heb P geschreven dat u hem en zijn vrouw toestemming hebt gegeven om hier permanent als sadhaks te komen en dat u van hen verwacht dat ze bereid zijn hard te werken.

Het was misschien beter geweest om hen in detail te laten weten wat er van hen verwacht wordt voordat je hen vertelt dat ze zijn geaccepteerd – over het algemeen worden sadhaks pas na een paar maanden proefperiode permanent geaccepteerd.

18 oktober 1945

*

Verwarringen horen bij ons leven, maar ik was niet voorbereid op die met D. Eergisteren liet hij me zijn verzoek aan Sri Aurobindo zien met betrekking tot de publicatie van de Hindi-vertaling van uw Nieuwjaars gebeden. Ik zei hem dat hij dat had moeten vermelden dat de vertaling nog niet klaar was.

Ja, dat was beter geweest.

Het lijkt erop dat hij het vervelend vond dat ik dat zei. Misschien heb ik het te stellig gezegd. In ieder geval vind ik het erg jammer van die verwarring en hoop ik dat het snel opgelost zal zijn.

Hij heeft er niets tegen me gezegd. De verwarring zal vast wel verdwijnen, want jullie zijn allebei mensen van goede wil en kunnen geen wrok koesteren tegen elkaar. In ieder geval wens ik jullie beiden veel liefde, zegen en begrip toe om de beste relatie te herstellen.

27 oktober 1945

*

Er is nog iets anders dat me verdrietig maakt. Meneer P verwacht dat alles automatisch perfect verloopt, maar onder de huidige omstandigheden is dat niet mogelijk. Daarom ben ik ontevreden dat meneer P de zettters misbruikt en onder druk zet. Het zorgt voor een zeer gespannen sfeer. Het spijt me dat ik dit moet schrijven, maar ik vond het nodig om het jullie te vertellen nu het nog in de kinderschoenen staat en gemakkelijk rechtgezet kan worden.

Je hebt er goed aan gedaan me hierover te informeren, en ik hoop dat je me altijd laat weten wanneer er iets misgaat.

5 november 1945

*

Het kostte ons ongeveer een halve dag om een werkbare regeling te treffen in onze nieuwe kamers. Vanaf morgen hoop ik dat we in staat zullen zijn om energiek aan de verschillende taken te beginnen die voor Darshan moeten worden afgerond. Het lijkt erop dat we op zondag moeten werken. Zou u dat toestaan?

Als niet alles wat je voor "Darshan" wilde doen klaar kan zijn, is het beter om het rustig aan te doen en het later af te maken. Ik denk dat iedereen zondag rust nodig heeft.

16 november 1945

*

Twee senior medewerkers hebben toestemming gevraagd om de Darshan van de 24e bij te wonen. Wat moet ik antwoorden?

De arbeiders, bedienden en lokale mensen worden gewoonlijk op 15 augustus toegelaten voor "Darshan".

22 november 1945

*

Wat betreft de fooien die we aan de arbeiders zullen geven voor hun bezoek aan de tempel, heb ik met de heer P. gesproken. Hij stemde in met het voorstel om 16 anna (één roepie) te geven aan degenen die 30 roepies of meer per maand verdienen, 8 anna aan degenen die tussen de 10 en 30 roepies verdienen, en 6 anna aan degenen die minder dan 10 roepies verdienen.

Ik heb altijd voor een uniforme fooi geweest voor iedereen.

27 november 1945

*

Als een Darshan fooi, zullen we een uniforme fooi van 8 anna per persoon geven, of 10 of 12? Als we 12 anna per persoon geven, zullen we ongeveer 25 roepies uitgeven.

Je kunt ze 12 anna per persoon geven.

28 november 1945

*

Ik heb X's brief aan u gelezen, die u mij stuurde. Ik moet zeggen dat ik het jammer vond wat de dominante toon van de brief was.

Ja, ik had het opgemerkt en daarom aarzelde ik om je de brief te laten lezen, maar ik wist dat je het niet erg zou vinden. Iedereen heeft zijn eigen moeilijkheden en tekortkomingen. We moeten tolerant zijn ten opzichte van de fouten van anderen, zoals we van hen verwachten dat ze tolerant zijn en begrip hebben voor onze eigen fouten.

4 december 1945

*

Ik zou graag een van uw woorden als motto willen hebben om aan de muur in de persruimtes te hangen. Kunt u ons een gebedsregel en een aspiratie geven die ons voortdurend herinnert aan de juiste houding in het werk?

Laten we werken zoals we bidden, want werk is immers het beste gebed van het lichaam tot het Goddelijke.

11 december 1945

*

Ik ben niet snel verdrietig, Moeder, maar sinds gisteren voel ik me zwaar op mijn hart. Ik ben me er terdege van bewust maar het verbaast me dat het aanhoudt. Ik leg het aan u voor om het in mijn gedachten op te helderen.

Een dergelijk verdriet komt altijd voort uit een weerstand ergens in het wezen tegen de transformerende kracht. Met een meer volledige ontvankelijkheid voor het goddelijke Bewustzijn verdwijnt al het verdriet en maakt plaats voor een gevoel van vreugde, vertrouwen en kracht.

15 december 1945

*

In mijn innerlijke reacties heb ik een neiging waargenomen om een natuurfout aan u te onthullen, zelfs met nadruk, omdat dat de enige manier is om er vanaf te komen. Ik zou niets voor u verbergen, want u weet het beter!

Ik ben hier erg blij mee, want het is inderdaad een onmisbare voorwaarde voor het effectief functioneren van het bewustzijn.

17 december 1945

*

Er heerst een lakse gang van zaken bij de Drukkerij. Het is triest om te zien dat halfbakken goede gewoonten onder de medewerkers nu genegeerd en verwaarloosd worden. Tijdens de afwezigheid van meneer P. wilde ik niets doen wat hij als tegen zijn wensen zou beschouwen. Nu hij terug is, lijkt het erop dat hij en L. de hele Drukkerij zelf willen beheren. Ik voel me overbodig en weet niet wat ik moet doen.

Mijn lieve kind,

het spijt me, maar ik ben niet verbaasd over wat je hebt geschreven. Er valt veel over dit onderwerp te zeggen, [maar ik vind] het niet [.....] om dat te doen.¹⁸ Maar in algemene zin, hoewel betrouwbaar, zou ik zeggen dat toen je onzekerheid [vanwege] het gebrek aan ervaring, er over het algemeen een duidelijk gevoel was van een poging om steeds meer mijn wil en wens te verwezenlijken. Nu is dat gevoel verdwenen en vervangen door de niet minder duidelijke perceptie van de wil van iemand anders die zich probeert op te dringen. In zulke omstandigheden is mijn positie die van een getuige die toekijkt en wacht op verdere ontwikkelingen en het juiste moment om te handelen.

---

¹⁸ De manuscripten van dit en het volgende bericht zijn beschadigd. Woorden of ellipsen tussen vierkante haken zijn door de redactie toegevoegd.

Ik wou dat je een soortgelijke houding kon aannemen. Je aanwezigheid ter plaatse zal zeer nuttig zijn voor het verkrijgen van informatie.
24 januari 1946

*

Meneer P heeft een aantal keren met me gesproken over uw besluit om eerst het boek van C te drukken en zei dat het volgens u niet uitmaakte of de publicatie van het tijdschrift Aditi werd uitgesteld. Ik moet zeggen dat ik geen oprechtheid in zijn argument zag. Ik weet van zijn anti-Aditi-houding en zijn pro-C-gezindheid. Ik raakte absoluut geïrriteerd toen ik hem hoorde. Ik verlang naar de begeleiding van de Getuige status.

Mijn lieve kind,

De getuige heeft je maar één ding te vertellen in verband met deze zaak: "Kijk aandachtig, heel aandachtig en eerlijk, in jezelf en je zult ongetwijfeld een sterk pro-Aditi-standpunt [vinden] en, als gevolg van de huidige omstandigheden, een anti-C-houding vinden." [Het is pas] wanneer we spontaan [vrij] zijn van voorkeuren dat we de waarheid van dingen en gebeurtenissen volledig kunnen zien.

26 januari 1946

*

Onze sadhak-medewerkers praten te veel tijdens het werk en vergeten soms de manuscriptbladen terug te brengen. Ik heb hen bewust veel vrijheid gegeven zodat ze vanuit hun eigen verantwoordelijkheidsgevoel konden handelen; maar ik begin me langzaam te realiseren dat het noodzakelijk is om zaken in onderling overleg te regelen en ze vervolgens resoluut uit te voeren. Ik leg dit gevoel aan u voor ter begeleiding.

Natuurlijk kan er zonder discipline geen goed werk worden verricht, en stilte is een zeer goede voorwaarde voor werk.

11 februari 1946

*

V kwam naar de Drukkerij en bracht zijn hele dag door met proberen de werknemers zijn werk te laten oppakken. Zijn gepraat zorgde op zich al voor werkverlies. Ik kon het niet laten hem te vertellen dat ik niet blij was met zijn eisen voor een voorkeursbehandeling. Op dezelfde manier vertelde ik S op de eerste dag dat hij kwam dat hij uw toestemming nodig had om te komen en op de derde of vierde dag zei ik hem heel duidelijk dat het een schadelijke gewoonte was om naar de Drukkerij te komen, rond te lopen en afleiding te veroorzaken.

Heel goed en je hebt het goed gedaan door hen te laten weten dat hun gedrag onjuist en onacceptabel is. Zouden we geen bordje bij de drukkerij

kunnen ophangen om dergelijke bezoeken voor eens en voor altijd te ontmoedigen?

4 maart 1946

*

We hebben nog geen goede voorzieningen getroffen voor sanitaire voorzieningen en hygiëne. De werknemers roken bijvoorbeeld in de toiletten.

Het is erg gevaarlijk om in de Imprimerie [Drukkerij] te roken. Er moeten overal waar gerookt wordt of zou kunnen worden, borden met "Roken verboden" worden opgehangen.

13 maart 1946

*

Vandaag heeft meneer P me gevraagd de letterstapels te ordenen. Dit betekent dat alle soorten zorgvuldig bewaard moeten worden, dat er een goede administratie bijgehouden moet worden, enzovoort. Het is een zeer arbeidsintensieve taak, waardoor er bijna geen tijd overblijft voor iets anders. Hij vertelde me ook geen specifieke taak op me te nemen, maar in het algemeen op te treden als zijn plaatsvervanger. Er werd niets besloten, maar ik voelde me van het kastje naar de muur gestuurd. Ik begrijp niet, Moeder, waarom meneer P zijn oude verantwoordelijkheid niet terugneemt en mij de mijne niet teruggeeft.

Mijn lieve kind, doe geen dingen waar je geen zin in hebt. Ik zal proberen de zaken te regelen.

27 maart 1946

*

Ik heb eigenlijk geen speciale voorkeur voor werk in een bepaalde afdeling van de Pers. Ik vind het prettig om van afdeling naar afdeling te gaan en de verschillende aspecten van het werk te leren kennen. Mijn gedachten gaan uit naar de Pers als geheel. Als er een poging wordt gedaan om tot een definitieve regeling te komen, Hier zijn een paar relevante feiten: [vijf punten worden opgesomd].

Mijn lieve kind,

Er is nog niets besloten; de situatie lijkt me nogal verwarrend en voordat ik mijn weg in de organisatie duidelijk zie, zal ik geen definitieve beslissing nemen. Het geweten is aan het werk om de Waarheid over de situatie aan het licht te brengen en het zal zeker lukken op een dag.

31 maart 1946

*

Het spijt me iets te moeten melden wat de portier mij vertelde. M verliet gisteren na 21.00 uur de Drukkerij en hij liet de poort openstaan, zelfs nadat de portier erop had aangedrongen dat hij hem op slot deed; later zei hij dat het erg donker was, waardoor hij hem niet op slot kon doen. De deur bleef dus 45 minuten openstaan totdat hij terugkwam. J zei dat dit al twee keer eerder is gebeurd. Ik vind dat M in de toekomst de sleutel niet meer moet krijgen.

Ik dacht dat het vanzelfsprekend was dat de pers nooit onbewaakt mocht worden achtergelaten; er moest altijd minstens één van degenen die er werkten aanwezig zijn. Als dat zo is, doet de gelegenheid om M een sleutel te geven zich niet voor.

3 april 1946

*

Een werknemer die twee dagen geleden afwezig was, vertelde me openhartig dat hij naar de vakbondsconferentie was gegaan. Ik vroeg hem wat er was gebeurd en toonde begrip voor de aspiraties van de werknemers. Vervolgens verzamelden zich andere werknemers om me heen en hadden we een goed gesprek van ongeveer vijftien minuten. Ik legde hun de fundamentele voorstellen in uw recente "Verklaring"¹⁹ uit. Ik was verbaasd dat ze het niet goed hadden begrepen. Uiteindelijk vroeg een van hen hoe ze een eigen vakbond konden oprichten en waar ze hun vergaderingen konden houden. Ik zei dat u hen misschien in de pers zelf zou laten vergaderen.

Ze hebben al een eigen vakbond opgericht --- ze hebben een President gekozen en houden vergaderingen op een plek die ik hen daarvoor ter beschikking heb gesteld.

Ik was erg blij dat ik dat contact met hen had gehad. Maar het leek erop dat ze wat begeleiding nodig hadden, zodat ze niet in de problemen zouden komen met de externe onruststokers en de voordelen van hun contact met u zouden kunnen inzien.

Ja, het is goed om af en toe met hen te spreken.

9 april 1946

*

Het spijt me te moeten zeggen dat er gisteravond tussen 17.00 en 19.00 uur elektriciteit is gebruikt. B vertelde me dat er waarschijnlijk na

---

¹⁹ In een "Verklaring aan de werknemers van Sri Aurobindo Ashram" sprak de Moeder over "de speciale relatie die er tussen hen [de werknemers] en mij bestaat". Ze zei dat ze alle verzoeken van het nieuw gevormde syndicaat van Ashram-werknemers "met welwillendheid en sympathie" zou ontvangen en "zo goed mogelijk zou handelen, afhankelijk van de redelijkheid van de vraag".

17.00 uur nog wat drukwerk is verricht. Meneer P klaagt al een paar dagen over de elektriciteitsbeperking, maar niemand van ons had verwacht dat hij de regel en de poging om elektriciteit te besparen daadwerkelijk zou overtreden.

Het spijt me zeer, niet zozeer vanwege het feit zelf, hoewel het al erg genoeg is, maar vanwege de rampzalige intentie.

Toen meneer P klaagde over iets in de Advent die in zijn afwezigheid was gedrukt, vertelde ik hem dat ik mijn best had gedaan en oprecht had geprobeerd de stijl van de vorige uitgave aan te houden. Ik weet niet of u het ermee eens bent dat ik hem zo duidelijk heb verteld wat ik ervan vond.

Ik ben het volledig eens met je antwoord.

Toen ik hem zo aansprak, bood hij zijn excuses aan. Maar ik wil graag over zulke dingen kunnen praten met gelijkwaardigheid en zonder verstoring.

Ja, kalm blijven en begrip tonen is het allerbelangrijkste.

10 april 1946

*

Er ontstond vandaag wat ophef in de Drukkerij. L raakte van streek door iets wat meneer P hem vertelde en hij herhaalde steeds weer dat hij hier niet zou werken. Bij elk klein meningsverschil lijkt onze eerste reactie te zijn dat we het werk willen opgeven. Ik vind dat we, ongeacht ons meningsverschil met wie dan ook, groot of klein, er eigenlijk niet aan moeten denken om het werk op te geven. Klopt dat, Moeder?

Ja, het is een natuurlijke neiging om weg te rennen van een moeilijkheid in plaats van die onder ogen te zien en te overwinnen.

17 april 1946

*

R klaagt dat mensen niet genoeg tijd besteden aan de Bengaalse sectie en dat daarom het lopende werk niet veel vooruitgang boekt. Vanmorgen probeerden meneer P en ik van de sadhak-medewerkers te achterhalen waarom ze het Bengaalse werk niet voldoende deden. Hun redenen kwamen erop neer dat ze liever Frans werk deden en in de machinekamer drukten. Maar D zei dat ze ontevreden waren over de manier waarop R hen behandelde.

Ze protesteerden allemaal bij mij en willen het werk dat ze doen en dat ze leuk vinden niet opgeven om naar de Bengaalse afdeling te gaan. Ik zal hen zeker niet dwingen om werk te doen dat ze niet leuk vinden. Bovendien kan ik geen beslissingen goedkeuren die zonder mijn overleg zijn genomen.

R en zijn zoon werken al op de Bengaalse afdeling. De toespraak van de gouverneur moet snel in een Bengaalse vertaling worden gedrukt. De Bengaalse afdeling heeft versterking nodig. Wij vragen uw advies en hulp.

In plaats van degenen lastig te vallen die hun werk niet willen veranderen, zou hij de Bengaalse sectie S kunnen opnemen, die nu in de Engelse sectie werkt en beter gekwalificeerd zal zijn voor de Bengaalse sectie.

25 april 1946

*

Vandaag probeerde D een manuscript te redigeren. Toen het bij mij kwam, wist ik niet wat de auteur had geschreven en wat D er tussen had toegevoegd; maar later heeft D mijn twijfels weggenomen. Ik weet zeker dat hij na een paar dagen ervaring zal inzien dat hij te veel probeert. Ik wil graag weten wat ik onder deze omstandigheden het beste kan doen.

Ga zo door, het is goed. Elk geval vereist een speciale oplossing.

30 april 1946

*

Gisteren hebben D en ik afgesproken dat de door hem opgestelde werkbonden samen met de manuscripten naar mij zouden komen en dat ik ze aan de zettters zou geven. Vandaag vroeg hij om een dossier dat bij mij lag, met de mededeling dat het urgent was en dat hij het zelf aan de zetafdeling zou geven. Dat leek me absurd. Ik zei dat hij alleen maar een aantekening op het dossier hoefde te maken: "Gewenst vóór die en die datum", en dat ik de rest zou doen. Hij ging niet akkoord en zei dat hij in de toekomst de dossiers en manuscripten standaard rechtstreeks aan de zetafdeling zou overhandigen. Kunt u alstublieft verduidelijken wie dat werk moet doen?

Het is voor mij bijna onmogelijk om je vraag te beantwoorden, omdat deze kleine administratieve regelingen mij ontgaan, tenzij ik het werk zelf doe, of een deel ervan. In dat geval worden de zaken niet langer volgens principes of vaste regels geregeld, maar wordt op elk moment de noodzaak van de omstandigheden in al zijn waarheid gezien en wordt de beslissing dienovereenkomstig genomen.

1 mei 1946

*

Het spijt me erg dat ik het incident met het werkdossier zo serieus heb genomen en dat u er zoveel herhalingen van hebt moeten aanhoren. Vanmorgen was ik blij uw brief te lezen. Ik heb meneer P en D verteld dat Moeder lijkt te suggereren dat D het werk krijgt dat hij wil.

Ik moet bekennen dat ik me een beetje verward en bezorgd voel, want net nu we ons aan onze taken en verantwoordelijkheden begonnen te wijden, worden er weer een paar sensationele veranderingen doorgevoerd. Maar ik ben gewend aan wanorde en ben op alles voorbereid.

Je moet me verkeerd begrepen hebben, want ik heb nooit bedoeld dat D (of wie dan ook) zijn zin zou krijgen. Ik ben ook niet tegen organisatie en orde. Maar tot nu toe is mij nog niet op een duidelijke en precieze manier verteld aan wie ieder van hen is toegewezen – of liever gezegd, de rapporten komen niet overeen – en ondertussen verzet ik me tegen de denkwijze die dingen als met een scherp mes snijdt en zegt: dit is van mij, dat is van jou.

2 mei 1946

*

Veel van onze sadhak-werkers komen niet op tijd om 7.30 uur en 13.00 uur. Natuurlijk loopt het werk daardoor vertraging op of lijdt het eronder. Ik heb voorgesteld om een register bij te houden waarin iedereen de tijd invult en tekent wanneer hij komt en gaat. Het zou u elke week kunnen worden voorgelegd. Er was algemene overeenstemming over het voorstel, maar het is nog niet in werking getreden.

Ja, dit kan nuttig gedaan worden.

8 mei 1946

*

Bij verschillende gelegenheden ben ik in de problemen gekomen wanneer D's hulp nodig was. Ik weet niet wat ik moet doen onder deze omstandigheden.

Laat hem zijn eigen gang gaan... met een glimlach.

14 mei 1946

*

(Over het Cabinet Mission Plan van de Britse regering om India onafhankelijkheid te verlenen)

Na het beluisteren van de uitzending van vandaag was ik vervuld van dankbaarheid jegens het Engelse volk en toen dacht ik aan u en Sri Aurobindo, die al lang werken voor de vrijheid van India als een noodzakelijke voorwaarde voor de spirituele wedergeboorte van de mensheid.

Het is niet zoveel als we hadden gewild, maar het is een beginpunt van waaruit alles kan voortkomen.

16 mei 1946

*

M bracht een bevel van meneer P mee waarin stond dat alle handgeschreven manuscripten zorgvuldig moesten worden bewaard en hij stond erop dat ik het medeondertekende. Later kwam D naar me toe met dat bevel en vroeg me of ik het wilde ondertekenen. Toen ik uitlegde waarom ik tekende, werd hij woedend en verscheurde hij het.

Ja, dit soort incidenten zijn echt kinderachtig en er is maar één oplossing: erom lachen.

22 mei 1946

*

Vandaag gaf meneer P mij de brief van Sri Aurobindo van de 13e. Ik ontdekte dat deze de volgende instructies bevat voor de toekomstige richtlijnen van de Pers:

1. Er mag "geen artikel in de Advent of andere van onze tijdschriften verschijnen dat politieke, sociale of economische controverse".

2. In een discussie of controverse, zelfs over onderwerpen als filosofie en kunst, "hoeft er geen verhit debat plaats te vinden".

3. "De huidige Indiase politiek moet in onze publicaties vermeden worden."

Wilt u dat ik deze instructies in gedachten houd wanneer ik de manuscripten doorneem en u op de hoogte breng van alles wat ze lijkt tegen te spreken?

Ja, dat is precies wat nodig is.

19 juni 1946

*

Het wassen van onze handen is een probleem, omdat de wasoplossing ze niet goed schoonmaakt. De handen van degenen in de zetafdeling worden erg zwart en vies. Misschien kunnen we de zeep van de Ashram proberen; zelfs chips zouden volstaan.

Ik denk niet dat de zeep van de Ashram daarvoor geschikt is, maar je kunt het proberen. Ik vraag me alleen af of ze op die manier wel zoveel kunnen besparen, als wanneer ze de chips voor de was gebruiken.

Vroeger, in hun bloeiperiode, hadden ze een zeep die daarvoor geschikt was. Die heet in het Frans "Savon noir" en is gemaakt van potas in plaats van soda. Je zou H kunnen vragen of hij er nog wat van heeft.

24 juni 1946

*

Vandaag heb ik zes formulieren gecontroleerd en gevonden dat ons gevoel voor kwaliteit toeneemt. In twee versies van La Synthèse des

Yogas ontdekte ik dat de verhouding tussen de binnen- en buitenmarges niet klopt. Vóór het bijsnijden zijn de marges 5 en 7 ems; na het bijsnijden zouden ze praktisch gelijk zijn. Sterker nog, na het bijsnijden zou de buitenmarge ongeveer 2 ems groter moeten zijn dan de binnenmarge.

Ik hoop dat dit slechts een begin is en dat onze zorg voor perfectie zal blijven toenemen totdat de standaard van onze productie een niveau bereikt dat Sri Aurobindo's werk waardig is.

5 juli 1946

*

Wat betreft de scheiding van typen, ik had het gevoel dat M u slechts een gedeeltelijke weergave van de zaak had gegeven. In mijn brief aan de heer P wilde ik hem voorzien van nieuwe gegevens, zodat hij die aan u kon presenteren. Maar Moeder zou in een situatie als deze een volledig beeld moeten schetsen. Meer gegevens om een nieuw besluit van u te verkrijgen?

Het is altijd goed om meer licht op een probleem te werpen. Dit gebeurt op een objectieve manier met een wetenschappelijke instelling. En niet als een persoonlijke reactie ter wille van discussie of tegenspraak.

15 juli 1946

*

We hebben morgen om 15.00 uur een gezamenlijke vergadering van de Franse en Engelse secties. Hier zijn enkele documenten ter inzage.

Deze regels voor het afbreken van woorden aan het einde van regels gelden alleen voor het Engels. In het Frans zijn de regels bijna het tegenovergestelde. In het Frans moeten woorden in lettergrepen worden verdeeld, ongeacht de betekenis.

17 juli 1946

*

Bij het doen van suggesties aan u over de Pers, heb ik soms het gevoel dat mijn denkvermogen zich op een ongelukkige manier heeft bewogen die niet uw goedkeuring zou hebben. Ik vraag u om aanwijzingen die me kunnen helpen de fout in mijn werkwijze te identificeren. Ik wil een juiste relatie met u aangaan.

Voor zover ik kan zien, is er niets dat mijn afkeuring rechtvaardigt. Je gevoel moet voortkomen uit een nogal gespannen en verwarde sfeer die nog steeds in de Pers heerst. Misverstanden en ruzies zijn altijd onfortuinlijk, omdat ze de genade en de kracht belemmeren in hun werking en zo een gevoel van frustratie en ongemak creëren. Wederzijds begrip, tolerantie en goede wil zouden veel helpen om de weerstand tegen de spirituele actie weg te nemen.

20 juli 1946

*

De afgelopen maanden heb ik afwisselende perioden van geloof, overgave en aspiratie gekend, en perioden waarin deze kwaliteiten op de proef werden gesteld. Tijdens die beproeving ben ik er niet zo goed vanaf gekomen als ik had gewild. Toen ik u streng en hard vond, ben ik er niet helemaal in geslaagd uw goede wil en liefde te behouden. Ik geloof dat wanneer u streng en hard bent, uw goede wil en liefde intenser moeten zijn. Ik bid vurig dat mijn perceptie ervan een blijvende ervaring mag worden.

Mijn lieve kind,

ik ben enigszins verbaasd te horen dat je me soms "streng en hard" hebt gevonden, omdat ik me er niet van bewust ben dat ik ooit streng of hard tegen je ben geweest. Ik moet misschien in bepaalde omstandigheden met kracht en daadkracht optreden om verkeerde invloeden tegen te gaan, maar dat doet op geen enkele manier afbreuk aan mijn liefde en mededogen.

26 juli 1946

*

De eigenaar van de Sandhanam Press kwam hier gisteren met een voorstel om een vakbond of vereniging van drukkerijeigenaren op te richten. Ben je voorstander van zo'n vereniging en van onze toetreding?

Als bescherming van de werknemers kan het nuttig zijn. Maar er werd heel duidelijk gesteld dat we volledige vrijheid moeten behouden met betrekking tot de interne werking van de Drukkerij. Ik moet vrij zijn om elke verandering in de organisatie door te voeren als ik dat nodig acht. Zonder een commissie of vereniging te hoeven raadplegen.

9 augustus 1946

*

Helaas heeft er vandaag een diefstal plaatsgevonden. Een zetter werd om 11.30 uur bij de poort aangetroffen. Hij droeg twee foto's van Sri Aurobindo en uzelf, verborgen onder zijn kleding. De voorzitter van hun vakbond en andere zettters waren getuige van het incident. De verdachte is vanaf morgen geschorst. Ondertussen wacht ik op uw orders. Moet hij niet ontslagen worden?

Wat betreft de diefstal, raad ik je aan om met enige ernst de voorzitter van hun vereniging te bellen en hem toe te spreken met de woorden: "Dit is een schande voor je vereniging; alle leden van de arbeidersverenigingen en vakbonden moeten het voorbeeld geven van *uitstekend werk* en *volkomen eerlijkheid*, enz. enz., wat een feit is onder communisten." Daarna kun je hem vragen wat *hij vindt dat de man als straf verdient*. Wat mij betreft, raad ik een goede waarschuwing aan, laat hem de prijs betalen voor de foto's die hij heeft

genomen en zal houden, en zeg hem dat hij de volgende keer dat hij betrappt wordt op diefstal, ontslagen zal worden.

12 augustus 1946

*

Hier is de aanvraag van de zetter om weer bij de pers te komen werken. Mag hij weer bij de pers komen werken na betaling van één roepie voor de foto's die hij heeft genomen? Mag hij 50% van zijn loon ontvangen voor de dagen dat hij geschorst was? Zou dat een min of meer acceptabele tegemoetkoming voor hem zijn?

Ik had meteen gezegd dat hij weer in dienst moest worden genomen, en hem alleen gevraagd de prijs voor de gestolen foto's te betalen. Wat betreft zijn loon, moeten we misschien alles betalen als we die ene roepie eisen, of hem 50% van zijn loon geven en die ene roepie niet eisen. Beide opties (één roepie plus 50% aftrek) lijken me nogal veel te veel.

17 augustus 1946

*

Mijn gezondheid laat me soms in de steek. Periodiek heb ik periodes waarin ik me te zwak voel om te bewegen en iets te doen. Zou het zin hebben om medicijnen te proberen? Tot nu toe heb ik geen enkele behandeling geprobeerd, behalve lithine, Brahmi (een Ayurvedisch kruid) en citroensap. Ik had gehoopt dat de problemen zouden verdwijnen door de werking van de hogere macht en mijn gebeden tot u. Is er iets dat u nodig acht?

De werking van de kracht is ongetwijfeld veel effectiever dan welk medicijn dan ook. Maar soms is in het fysieke bewustzijn, of liever gezegd het lichaamsbewustzijn, het geloof niet voldoende om een voldoende ontvankelijkheid te garanderen. In dat geval kan, om deze ontvankelijkheid te bevorderen, een behandeling of een medicijn nodig zijn.

13 september 1946

*

Ik kwam 's ochtends bij u terug met het gevoel dat ik nog steeds schuldig werd bevonden aan het veranderen van de paginatitels van Savitri. Feit is dat ik geen gezag heb over wie dan ook; ik kan een collega om toestemming vragen, maar ik durf zelfs geen flagrante fout zelf te laten corrigeren. Zelfs om die binnenste titelpagina te laten maken, moest ik praktisch D's toestemming ervoor verkrijgen. Goddelijke Moeder, ik kan u niet vertellen hoe benijdenswaardig ik mijn positie in de Pers vind.

Nou, dit is onverwacht!...

Vanmorgen, toen je kwam, liet ik je zien dat ik voor de binnenpagina de pagina had gekozen die je had samengesteld, omdat ik die goed vond. Wat

werd afgewezen en gecorrigeerd, was de correctie die M. bekende te hebben aangebracht en waar ik het niet mee eens kon zijn, omdat die slecht was. Ik dacht oprecht dat je blij zou zijn te zien dat je keuze was goedgekeurd en gehandhaafd. Ik ben werkelijk verbaasd dat je dit feit niet hebt opgemerkt en dat je het gevoel gaf dat ik je nog steeds 'schuldig achtte'. Dat is een perceptie die ik nooit heb; ik bekijk het werk eigenlijk nooit op die manier en het idee van schuldgevoel komt zelden in mijn bewustzijn op. Voor mij staat het werk, hetgeen gedaan is, op zichzelf, volledig onafhankelijk van personen. Ik beoordeel het werk op zichzelf, geheel onafhankelijk van de persoon die het heeft gemaakt en ter wille van wie ik mijn waardering voor het behaalde resultaat nooit zal veranderen. Ik ben bang dat ik mezelf niet duidelijk heb kunnen maken, maar ik hoop dat ik me beetje bij beetje begrijpelijk kan maken.

Het spijt me dat al deze gebeurtenissen zich op een onnodige manier in je bewustzijn hebben gemanifesteerd door verdriet. Ik zeg onnodig, omdat je nooit aan mijn liefde en zorg voor je en mijn zegeningen moet twifelen.

16 september 1946

*

Ik erken van harte dat de enige juiste houding jegens u er een is van absolute overgave en onderwerping. Het volgt hieruit dat wanneer ik dingen niet begrijp, ik de vragen in mijn hoofd moet laten verstommen in plaats van ze te beantwoorden. Mijn sterkste neiging is nu om mijn vragen volledig te verwerpen en ze allemaal te onderwerpen aan de soevereine remedie van absolute overgave. Is dat de juiste aanpak, Moeder?

Mijn lieve kind, de beste en meest ware houding is veel meer een bewuste, gewillige, liefdevolle samenwerking met het Goddelijke dan een stomme en blinde onderwerping. Juist dit feit ligt aan de oorsprong van de vrijheid om van het pad af te dwalen, met als gevolg de toestand van de wereld zoals die nu is. Het is dat het verdeelde bewustzijn ervoor moet kiezen zich tot het Goddelijke te wenden en Zijn wet te volgen.

17 september 1946

*

Ik ben blij dat R zelf de verlofaanvragen van zijn werknemers afhandelt. Ik wou dat anderen ook zo met hun afdelingsmedewerkers omgingen. Soms ontstaan er reacties bij de afdelingshoofden als ik algemene informatie rondstuur, maar voorheen, toen ik dat niet deed, misten veel van hen het om regelmatig op de hoogte te worden gehouden van de zaken! Op dit moment voel ik de behoefte om me terug te trekken, me te richten op mijn werk in het drukwerk en verlost te worden van algemene verantwoordelijkheden die anderen tot last zijn. Ik hoop dat u het goedkeurde dat ik gisteren bij het ondertekenen van het rapport de aanduiding "Adjunct-directeur" heb laten vallen.

Titels zijn naar mijn mening van vrij geringe betekenis. Meer een toneelstuk dan iets serieus en meestal heeft het weinig te maken met de werkelijke positie die iemand in een functie bekleedt.

5 oktober 1946

*

De beschrijvende noot bij Words of the Mother moet worden aangepast. De zin "Het boek is gelukkig beschikbaar gesteld..." had gebruikt kunnen worden toen de eerste editie werd gepubliceerd, maar is niet van toepassing op de derde editie. Ik heb de hele noot herschreven en presenteer deze aan u. Het is nogal lang, maar die laatste alinea kan makkelijk weggelaten worden.

Ik ben niet zo dol op beschrijvende aantekeningen, maar als het onmisbaar wordt geacht, heb ik er niets op aan te merken.

7 oktober 1946

*

Rond het middaguur rustte ik uit in de drukkerij in een kamer die nogal benauwd en muf is. De afgelopen twee dagen ben ik naar huis gegaan om te eten en uit te rusten. Ik zal dit wellicht regelmatig moeten doen totdat ik een geschiktere plek heb gevonden.

Ik hoorde dat de kamer die speciaal voor je is gebouwd, nu klaar is voor gebruik. Waarom zet je je spullen daar niet neer en gebruik je die om uit te rusten? Daarvoor is hij immers gebouwd.

23 oktober 1946

*

Op deze Kali Puja-dag, waarop u aan ons verschijnt als Mahakali, stroomt mijn hart over van één gebed: Moge ik beseffen dat Mahakali's slagen "het opstandige in [ons] materiële omzetten in kracht en volmaakte waarheid, het kromme en perverse rechtzetten en het onzuivere of gebrekkige verdrijven".

Mijn lieve kind,

Vanavond gaf ik blaadjes van de Goddelijke liefde, want geen liefde is groter dan die van Mahakali voor haar kinderen.

24 oktober 1946

*

Aangezien R het compositiewerk heeft overgenomen, heb ik veel vrije tijd en vraag ik u om mij ander werk te geven.

Ik wil je niet te veel werk geven en je overbelasten, want op een gegeven moment lijdt je gezondheid eronder. Maar in geval van nood zal ik je voorstel niet vergeten.

7 november 1946

*

Tijdens elke crisis in de afgelopen maanden voelde ik me gesteund en vooruit gedragen. Ik heb enkele moeilijke ervaringen met de nodige vreugde doorstaan. Maar nu lijkt ik iets te snel te bezwijken. Ik wend mij tot u als discipel voor bescherming, mededogen en hulp. Genadige Moeder, ik wens dat R mij niet langer op de proef stelt. Ik denk niet dat het juist is om rechtstreeks met hem in contact te treden; ik merk dat mijn lichaam en denkvermogen het begeven.

Ik heb je al lang geleden gewaarschuwd om niet rechtstreeks met hem in contact te treden.

Ik kan u niet vragen om de sadhana comfortabel te maken, maar ik heb dringend hulp nodig, een genadige hulp die mij in staat zal stellen de vuren te doorstaan die mijn pad bezaaien.

De hulp en bescherming zijn er altijd, maar veel hangt af van de ontvankelijkheid.

15 januari 1947

*

Ik zou graag willen weten of het psychische wezen niet absoluut een getuige is, zoals de Purusha van de Sankhya systeem. Het is relatief inactief als het niet ontwikkeld is, nietwaar? Dit alles is me niet helemaal duidelijk.

Het is helemaal geen kwestie van theorie, en de traditionele opvattingen van filosofie zijn niet van toepassing op iets dat zo waar en levend is als dat psychologische wezen. Net zoals twee fysieke bestaansvormen niet op elkaar lijken, lijken twee psychische bestaansvormen ook niet op elkaar – er zijn evenveel verschillende psychische levens als er wezens zijn. Maar bij de meeste mensen die zich niet bewust zijn van hun psychische wezen en wier handelingen er niet door worden geleid, is de psychische aanwezigheid als die van een getuige, min of meer bewust, min of meer wakker, die niet ingrijpt in het verloop van uiterlijke gebeurtenissen.

7 maart 1947

*

De Voorzitter van de Vakbond werd rokend aangetroffen in de toiletten. Hij zegt dat hij niet kan werken zonder te roken. Wat moeten we doen?

Ik zei al aan het begin dat het beter was om ze buiten te laten roken.

Laat ik het nog eens herhalen, voor de duidelijkheid, dat het beter is om de werknemers één of twee pauzes van vijf minuten te geven (allemaal tegelijk en op een vast tijdstip) om buiten te roken. Eén keer 's ochtends, één keer 's middags.

11 juni 1947

*

Soms heb ik zin om in zee te zwemmen. Ik zou graag uw duidelijke aanwijzingen hierover willen hebben.

Deze zee is niet veilig; er zijn waterpoelen die erg gevaarlijk zijn en er zijn al verschillende mensen verdronken. Bovendien zijn er veel kwalen waarvan de steek pijnlijk is en zelfs giftige slangen. Daarom wil ik in het Parc à Charbon een zwembad met zeewater aanleggen waar men veilig kan zwemmen. Als mensen gewoon even willen *zwemmen zonder de kust te verlaten*, is er een heel mooi strandje bij het Parc à Charbon dat daarvoor gebruikt kan worden.

13 juni 1947

*

Ik dacht dat het gevaar bij de arbeiders lag die voorbij waren gegaan, maar na het luisteren naar alles wat u zei, blijkt duidelijk dat de situatie zeer ernstig is en dat ieder van ons absoluut oprecht en trouw moet zijn aan de Goddelijke Wil, die van u en die van Sri Aurobindo. Moeder, ik wil een ware soldaat van het Goddelijke zijn en ik vraag nederig om uw duidelijke leiding om de moeilijkheden in mijn aard te overwinnen. Bevrijd mij van mijn aarzeling en terughoudendheid.

Houd je oprechtheid levend in jezelf, en van dag tot dag, wanneer het nodig is, zul je de aanwijzing ontvangen die je nodig hebt om je op het pad te leiden.

12 september 1947

*

Ik zou graag de aard van een kind willen begrijpen. Eergisteren zei u dat vanaf ongeveer drie jaar het psychische wezen van een kind "voorop" loopt, maar dat het door intellectuele opvoeding wordt teruggedrongen door mentale vormingen. Is het mogelijk om een kind op te voeden door het psychische wezen altijd centraal te stellen?

Ja, dat is mogelijk, mits de opvoeder zelf altijd in het psychische bewustzijn blijft.

Is een kind niet in de eerste plaats een vitaal wezen?

Het is vitaal in de zin dat het denkvermogen nog niet voldoende ontwikkeld is om te besturen – het is het vitale dat de overhand heeft.

19 september 1947

ONDERWIJS IN INDIA

(In 1965 stuurde de Indiase regering een Onderwijscommissie naar de Ashram om de onderwijsdoelen en -methoden van het Sri Aurobindo Internationale Onderwijscentrum te evalueren. De volgende correspondentie van de discipel heeft betrekking op het bezoek van deze commissie.)

Ter goedkeuring van de Moeder:

Of we een programma mogen opstellen voor de Onderwijscommissie, vooral gericht op het idee van een nationaal onderwijssysteem voor India.

Ons doel is niet een nationaal onderwijssysteem voor India, maar een onderwijs voor de hele wereld.

Juli 1965

*

Verheven Moeder,

Ons doel is niet een exclusief nationaal onderwijssysteem voor India, maar een essentieel en fundamenteel onderwijs voor de hele mensheid. Maar is het niet waar, Moeder, dat dit onderwijs, vanwege India's bijzondere geschiktheid (door haar vroegere culturele inspanningen en verworvenheden), India's voorrecht en bijzondere verantwoordelijkheid is jegens uzelf en de wereld? Hoe dan ook, dit essentiële onderwijs is naar mijn mening India's nationale onderwijs.

Sterker nog, ik beschouw dit als het nationale onderwijs van elk groot land, met karakteristieke verschillen die eigen zijn aan elke natie.

Ik vraag me af of dit klopt en of Moeder het hiermee eens zou zijn.

Ja, dit klopt helemaal en is een deel van wat ik zou hebben gezegd als ik tijd had gehad om je vragen te beantwoorden.

India heeft, of liever gezegd, *had* de kennis van de Geest, maar verwaarloosde de materie en leed daaronder.

Het Westen heeft de kennis van de materie, maar verwierp de Geest en lijdt daar zwaar onder.

Een integrale opvoeding die, met enkele aanpassingen, aan alle naties van de wereld kan worden aangepast, moet het legitieme gezag van de Geest over een volledig ontwikkelde en benutte materie herstellen.

Dit is in het kort wat ik wilde zeggen.

Met zegeningen

26 juli 1965

BASISKWESTIES VAN HET INDIAAS ONDERWIJS

1. *Gezien het heden en de toekomst van nationaliteit en internationaal samenleven, wat moet India nastreven in het onderwijs?*

Zijn kinderen voorbereiden op het verwerpen van leugens en de manifestatie van de Waarheid.

2. Welke stappen kan het land ondernemen om dit hoge doel te bereiken? Hoe kan een begin in die richting worden gemaakt?

Materie gereedmaken om de Geest te manifesteren.

3. Wat is India's ware genialiteit en wat is haar bestemming?

De wereld leren dat materie vals en machteloos is, tenzij het de manifestatie van de Geest wordt.

4. Hoe kijkt de moeder aan tegen de vooruitgang van wetenschap en technologie in India? Welke bijdrage kunnen ze leveren aan de groei van de Geest in de mens?

Het enige nut ervan is om de materiële basis sterker, completer en effectiever te maken voor de manifestatie van de Geest.

5. Het land maakt zich grote zorgen over nationale eenheid. Wat is de visie van de Moeder hierop? Hoe zal India haar plicht jegens zichzelf en de wereld vervullen?

De eenheid van alle naties is de dwingende toekomst van de wereld. Maar opdat de eenheid van alle naties mogelijk is, moet elke natie eerst haar eigen eenheid realiseren.

6. Het taalprobleem is een grote plaag voor India. Wat zou onze juiste houding in deze kwestie zijn?

Eenheid moet een levend feit zijn en niet de oplegging van een willekeurige regel. Wanneer India één is, zal het spontaan een taal hebben die door iedereen wordt begrepen.

7. Onderwijs is normaal gesproken geletterdheid en een sociale status geworden. Is dat geen ongezonde trend? Maar hoe kunnen we onderwijs zijn innerlijke waarde en intrinsieke plezierigheid teruggeven?

Breek met conventies en sta erop dat de ziel groeit.

8. Met welke illusies en misvattingen wordt ons onderwijs tegenwoordig geplaagd? Hoe kunnen we ons daarvan bevrijden?

a) Het bijna exclusieve belang dat wordt gehecht aan succes, carrière en geld.
b) Het benadrukken van het allerbelangrijkste van het contact met de Spirit en de groei en manifestatie van de Waarheid van het zijn.

Augustus 1965

Serie Tien

Correspondentie met Surendranath Jauhar

Geboren op 13 augustus 1903 in het district Jhelum in Punjab, nu in Pakistan, ontmoette Surendranath Jauhar de Moeder voor het eerst in december 1939 op 36-jarige leeftijd. Hoewel hij in New Delhi bleef wonen, bezocht hij de Ashram regelmatig. Veel van zijn familieleden kwamen in de Ashram wonen. In 1956 richtte Surendranath, met de zegen van de Moeder, de Delhi-afdeling van de Sri Aurobindo Ashram en de bijbehorende school, de Moederschool, op in Delhi. Gedurende de laatste dertig jaar van zijn leven ontwikkelde Surendranath de Delhi Ashram en de bijbehorende school en stichtte hij ook een centrum nabij Nainital in de Himalaya. Hij overleed op 2 september 1986 op 83-jarige leeftijd.

De correspondentie van Surendranath met de Moeder beslaat de periode van 1951 tot 1972.

Surendranath,

Vergeet nooit dat je niet alleen bent. Het Goddelijke is met je en helpt en leidt je. Hij is de metgezel die nooit faalt, de vriend wiens liefde troost en kracht geeft. Hoe meer je je eenzaam voelt, hoe meer je openstaat om Zijn stralende Aanwezigheid te ervaren. Heb vertrouwen en Hij zal alles voor je doen.

27 september 1951

*

(De discipel vroeg de Moeder naar de toekomst van het Sri Aurobindo International University Centre (later hernoemd tot Sri Aurobindo International Center of Education), dat in 1952 werd ingewijd. In antwoord stuurde ze de volgende brief:)

Surendranath,

Ik ben er volkomen zeker van, ik heb er alle vertrouwen in, er is geen geringste twijfel in mijn gedachten dat deze universiteit, die hier wordt opgericht, de grootste kennisbasis op aarde zal worden.

Het kan vijftig jaar duren, het kan honderd jaar duren en je kunt twifelen of ik er wel zal zijn; ik kan er wel of niet zijn, maar deze kinderen van mij zullen er zijn om mijn werk voort te zetten.

En zij die vandaag aan dit goddelijke werk meewerken, hebben de vreugde en trots deel te hebben genomen aan zo'n uitzonderlijke prestatie.

Met mijn zegeningen

28 mei 1953

*

Gracieuze Moeder,

Een vaste bevoegdheid is essentieel voor het uitvoeren van het werk van de Ashram in Delhi, het openen van een bankrekening en het

ondertekenen van diverse brieven en documenten betreffende de zaken daar.

Zonder dit, Moeder, is de situatie altijd moeilijk en onduidelijk. Indirecte methoden moeten worden gebruikt om het werk uit te voeren. Soms kom ik in een lastige positie terecht en ondervind ik veel overlast.

Moeder, ik bid om uw welwillende beslissing.

Ik bid om uw genade en zegeningen.

Uw kind.

Surendranath,

Ik zie maar één oplossing: dat je de financiële leiding van de hele zaak in handen houdt van de bank. Er moeten twee aparte rekeningen worden geopend bij een bank in Delhi; één voor de ashram en één voor de school, en beide rekeningen zullen door je worden beheerd.

En natuurlijk moet je ook inspraak hebben in de kwestie van de schoolkosten.

Zegeningen

25 augustus 1960

*

Aan Surendranath Jauhar, New Delhi

Surendranath,

Je bent hierbij gemachtigd om het werk van Sri Aurobindo Ashram, afdeling Delhi, en al haar activiteiten, en die van de Moederschool uit te voeren; tegelijkertijd ben je gemachtigd om een bankrekening te openen en alle brieven en documenten in dit verband te ondertekenen.

Je bent tevens gemachtigd om als mijn vertegenwoordiger op te treden voor alle werkzaamheden van Sri Aurobindo Ashram, afdeling Delhi, en die van de Moederschool, en je bent rechtstreeks aan mij verantwoording verschuldigd in al deze zaken.

Zegeningen

4 september 1960

*

Surendranath,

Als de Ashram, afdeling Delhi, zijn taak wil vervullen om gasten te ontvangen op hun reis naar Pondicherry en terug, moet het op zijn minst de voordelen van een fatsoenlijk hotel bieden, dat wil zeggen, redelijk comfortabele accommodatie, netheid, sanitaire voorzieningen, goed hygiënisch eten en goede service.

Ik reken erop dat je het nodige zult doen.

Ik stuur je mijn liefde en zegeningen.

4 september 1960

*

Gracieuze Moeder,

Ik wilde u laten weten dat ik, in overeenstemming met uw instructies, mijn best heb gedaan en serieuze inspanningen heb geleverd om enkele redelijke verbeteringen aan te brengen in de Ashram in Delhi, om het een betere uitstraling te geven en minimale faciliteiten en comfort te bieden aan de bezoekers. Ik wilde hier voor mijn vertrek voortdurend aan werken.

De vervallen constructies en de vloeren van de keuken, de eetzaal, de toiletten en de badkamers zijn volledig vernieuwd.

Alle oude, vervallen schuren van golfplaat zijn verwijderd en er zijn nieuwe betonnen daken geplaatst, de muren zijn gepleisterd en er zijn betonnen vloeren gelegd. Dit alles geeft nu een goede en respectabele uitstraling.

Enkele bouwkundige aanpassingen zijn gedaan in het woongebouw om meer voorzieningen te bieden. Het gehele hoofdgebouw van de Ashram is witgekalkt en geverfd en alle deuren en ramen zijn geschilderd.

Nu ik terugkom, moet ik werken aan geschikt meubilair en fatsoenlijk servies en bestek etc.

Moeder, ik kan u verzekeren dat voortaan bezoekers veel betere faciliteiten zullen krijgen en ik zal mijn best doen voor voortdurende verbeteringen.

Gracieuze Moeder, dit alles kost ongeveer zeven tot achtduizend roepies in deze paar maanden en misschien zullen er nog eens drie tot vierduizend roepies uitgegeven worden om het werk en het lopende project af te ronden.

Moeder, water is nog steeds een groot probleem, zonder welke veel verbeteringen eronder lijden en het werk niet goed en naar behoren kan worden uitgevoerd.

Ik bid altijd om uw Genade, ik ben uw kind.

Ik ben erg blij dat ik je nu bezoekers kan sturen wanneer de gelegenheid zich voordoet, en ik ben ervan overtuigd dat ze nu zeer tevreden zullen zijn.

Met mijn liefde en zegeningen

1 april 1961

*

Gracieuze Moeder,

J verbleef ongeveer acht maanden buiten de ashram in Delhi bij een zekere H, zijn goddelijke medewerker zoals hij hem altijd noemt. Hij leefde daar onder grote druk en in zeer vuile omstandigheden. Hij was erg ziek en viel 8 kilo af.

Ik had een droom en ging naar hem toe en bracht hem terug naar de Ashram op 1 januari 1967. Hij was zo blij. Hij beschouwde het als een wonder en een genade. Hij zei dat hij niet de moed had gehad om naar ons toe te komen omdat hij dacht dat we hem voorgoed hadden opgegeven en hem niet meer terug zouden nemen.

Moeder, hij is gek op politiek, wat hij natuurlijk niet accepteert. Hij voert een "Poorna Swaraj-beweging" (een beweging voor volledige

zelfbeschikking), werkt heel hard en bedelt om geld, enz. Ondanks al hun serieuze inspanningen kunnen ze zelfs hun eigen levensonderhoud niet betalen. Natuurlijk woont J nu bij ons als uw kind, zonder enige vergoeding. Maar iemand ondersteunt hem ook met 100 roepies per maand voor zijn persoonlijke uitgaven.

Ik bid om uw genade,

Uw kind.

Ik ben blij dat je de arme man te eten geeft – ik had vaak medelijden met zijn ellendige situatie.

Liefde en zegeningen

18 mei 1967

*

Gracieuze Moeder,

Moeder, u weet dat J een "Poorna Swaraj-beweging" (een beweging voor volledige zelfbeschikking) voert. Hij schrijft en dringt er bij ons allemaal op aan om te helpen en mee te werken aan deze beweging. Hij zegt dat hij al dit werk onder uw instructies en bevel uitvoert en hij heeft ons laten zien dat u hem hebt geschreven: "Ga je gang."

Hij zegt verder dat hij al dit werk doet in opdracht van "De Meester" Sri Aurobindo, die in het nawoord van "Het ideaal van menselijke eenheid" heeft gezegd dat zijn werk door ons moet worden voortgezet om de wereld te redden van de crisis en de wens van de Meester te vervullen.

Moeder, aangezien J in de Ashram in Delhi woont, wil hij altijd zijn standpunt aan bezoekers en iedereen kenbaar maken. Wat is in dat geval onze positie? Wat moet onze houding zijn en hoe moeten we handelen en ons gedragen?

Ik bid om uw genade.

Uw kind.

Ieder is vrij om zijn leven te leiden zoals hij het beste acht en te zeggen wat hij gelooft dat waar is.

Het enige wat we kunnen doen, is erop aandringen dat de Ashram niets met politiek te maken heeft, geen politieke opvattingen heeft en geen politieke activiteiten onderneemt – dat is alles.

18 mei 1967

*

Gracieuze Moeder,

Wij willen graag "The Great Sense" van S naar het Hindi vertalen en het hier ook laten drukken als een klein boekje, voornamelijk voor gratis verspreiding, maar we zullen ook een prijs vaststellen voor verkoop. Moeder, wilt u mij alstublieft laten weten of u ons dit wilt toestaan?

Ik bid om uw genade en zegeningen,

Uw liefdevolle kind.

Mits de vertaling goed is en de betekenis intact blijft, is het goed.
Zegeningen

14 december 1969

*

Wij (mensen) leven niet voor de bevrediging van ons ego; wij leven om Gods wil te vervullen. Maar om Gods wil te kunnen waarnemen en kennen, moeten we vrij zijn van verlangens en voorkeuren. Anders verwarren we onze eigen beperkte ideeën en principes met Gods wil.

Het is in de ruime vrede van een absolute en toegewijde oprechtheid, vrij van vaststaande ideeën en voorkeuren, dat we kan de voorwaarden realiseren die nodig zijn om Gods wil te kennen; en het is met een onbevreesde discipline dat we die moeten uitvoeren.

3 april 1971

*

Aan Surendranath
Ik zal altijd bij je zijn.
Met liefde en zegeningen

21 juli 1972

*

Alle naties moeten zich verenigen in een gezamenlijke inspanning voor een gemeenschappelijke vooruitgang.

Ongedateerd

*

Het leven zou heel eenvoudig en gemakkelijk kunnen zijn als iemand's denkvermogen er niet zoveel nutteloze complicaties in zou brengen.

Ongedateerd

VERJAARDAGSBERICHTEN

Zonder heldhaftigheid kan men niet tot Godheid groeien; moed, energie en kracht behoren tot de allereerste principes van de goddelijke natuur in actie.

—Sri Aurobindo

Fijne verjaardag!
Aan Surendranath
Met liefde en zegeningen

13 augustus 1963

*

Fijne verjaardag!
Aan Surendranath
Met mijn zegen voor een vredig en stralend jaar, en mijn liefde

13 augustus 1964

*

Fijne feestdag!
Aan Surendranath
Met liefde en zegen
Wie leeft om de Waarheid te dienen, wordt niet beïnvloed door uiterlijke omstandigheden.

13 augustus 1966

*

Er is een Opperste Goddelijke Bewustzijn.
Wij willen dat Goddelijke Bewustzijn manifesteren in het fysieke leven.
Fijne feestdag voor Surendranath.
Met liefde en zegeningen

13 augustus 1969

*

Er is geen grotere vreugde dan het dienen van het Goddelijke.
Aan Surendranath
Met liefde en zegeningen

13 augustus 1970

*

Boven alle voorkeuren willen we het Goddelijke dienen.
Fijne feestdag!
Aan Surendranath
Met liefde en zegeningen

13 augustus 1971

*

Fijne feestdag!

Aan Surendranath

Met liefde en zegeningen om de weg te effenen

13 augustus 1972

BERICHTEN VOOR
SRI AUROBINDO ASHRAM, DELHI-VESTIGING

(Het eerste bericht hieronder is het openingsbericht. De rest zijn jubileumberichten, met één uitzondering.)

Opening van de Sri Aurobindo Ashram
Delhi-vestiging

Moge deze plek haar naam waardig zijn en de waarheid geest van Sri Aurobindo's leer en boodschap aan de wereld manifesteren.

Met mijn zegeningen

12 februari 1956

*

Geen enkele instelling kan overleven zonder vooruitgang.

Ware vooruitgang is om altijd dichterbij het Goddelijke te komen.

12 februari 1957

*

Leer ons om werkelijk oprecht te zijn in onze inspanningen voor de Waarheid.

23 april 1957

*

De waarheid is niet afhankelijk van een uiterlijke vorm en zal zich openbaren ondanks alle kwade wil of tegenstand.

Zegeningen

12 februari 1966

*

Genadige Moeder,

Op dit moment hebben we uw hulp hard nodig, een krachtige boodschap van u om ons allen die hier werken te inspireren.

Daarom bid en smeek ik u nogmaals dat een opdracht van uw kant genadig naar ons mag worden gezonden om ons op te beuren.

*Ik bid om uw Genade en Zegeningen.
Uw kind.*

Verlang meer naar de waarheid dan naar succes.
Zegeningen

12 februari 1969

BERICHTEN VOOR
DE INTERNATIONALE SCHOOL VAN DE MOEDER, DELHI

(Het eerste bericht hieronder is het openingsbericht. De rest zijn jubileumberichten.)

Een nieuw Licht is op aarde verschenen. Laat deze nieuwe school die vandaag geopend is, zich hierdoor laten leiden.
Zegeningen

23 april 1956

*

Leer ons om werkelijk oprecht te zijn in onze inspanningen voor de Waarheid.
23 april 1957

*

Laat de realisatie van gisteren een springplank zijn voor de prestaties van morgen.

23 april 1958

*

Laten we ons voorbereiden op het nieuwe leven dat zich op aarde manifesteert.

23 april 1959

*

De beste leerlingen zijn zij die willen weten, niet zij die willen laten zien.
23 april 1966

*

De School van de Moeder.
Oprechtheid.

23 april 1967

*

De mate van oprechtheid is de maatstaf van het succes.

23 april 1968

*

De Toekomst is veelbelovend.
Bereid je erop voor.

Zegeningen

23 april 1969

Serie Elf

Correspondentie met Maude Smith

De discipel Maude Smith, geboren op 17 mei 1910 in de Verenigde Staten, trad op 25 maart 1953 op 42-jarige leeftijd toe tot de Ashram. Aanvankelijk werkte ze in de Ashrambibliotheek en vervolgens voor het kwartaalblad World Union. In 1965 stelde de Moeder haar verantwoordelijk voor de Ashram-boekencollectie. Rond deze tijd werd ze ook manager van het kwartaalblad Equals One. Maude woonde 48 jaar in de Ashram, tot haar overlijden op 30 december 1991 op 81-jarige leeftijd.

De correspondentie van Maude met de Moeder beslaat de jaren van 1955 tot 1970.

Genadige Goddelijke Moeder,

U hebt met mij gesproken en veel dingen uitgelegd over nederigheid en openheid, over de dingen in mij die U voor mij verbergen, over vertrouwen en loslaten. Maar het is erg moeilijk voor mij om geduldig te zijn en te wachten en U de sadhana te laten doen. Toch voel ik dat als ik me ooit volledig aan U kan overgeven, het een groot gevoel van opluchting, vrede en vreugde zal brengen.

U vertelde me onlangs dat ik U niet hoeft te zoeken in mezelf, want wanneer het wezen er klaar voor is, zult U zich openbaren. U vertelde me dat ik zelfs niet kan streven omdat streven iets is wat gegeven is. Zijn deze dingen waar? Want in de les en in de boeken zeggen U en Sri Aurobindo altijd dat we moeten streven.

Er moet iets ontbreken in de mentale transcriptie, want zoals het hier staat, klopt het niet helemaal – minstens één aspect van het probleem ontbreekt.

Het moet een reactie zijn geweest tegen overmatig vertrouwen op alleen maar aspiratie.

Vorige week zei u: "Ook overgave is gegeven." Ik vroeg: "Kan ik dan niets anders doen dan wachten?" en je antwoordde: "Je kunt niets doen. Alles is gegeven. Maar je moet het proberen. Probeer te aspireren, te bidden, te offeren en je open te stellen. Probeer je over te geven, eraan denkend dat het niet jouw inspanningen zijn die iets zullen opleveren. Alles is gegeven; stil moet je het spel meespelen; je moet het proberen."

Het is duidelijk dat dit alles gezegd werd om een overmatige spanning van de wil te verlichten – maar het is slechts één aspect van het probleem.

Help me, Moeder, bid ik. Leer me wat ik moet weten. Open mij voor U en breng mij tot U.

Met liefde, toewijding en vreugde bied ik mezelf aan Uw voeten aan.

Een meer glimlachend vertrouwen in de genade zou je zeker eerder tot vrede en vreugde leiden.

Met mijn liefde en zegeningen

ca. 1955

*

Mijn lieve kind,

ik heb vanaf het begin aangenomen dat je materieel alles wat je bezat had gegeven, en dat vanuit dat oogpunt de overgave totaal was – de rest komt beetje bij beetje met de groei van het bewustzijn.

Ik accepteer het mooie vaasje dat je me gisteren gaf als symbool, maar ik zou willen dat je alle dingen die je gebruikt of die je van pas kunnen komen, bewaart, want in onze yoga wordt van ons niet verwacht dat we onszelf de levensbehoeften ontzeggen.

Met mijn liefde en zegeningen

15 januari 1956

*

Genadige Goddelijke Moeder,

Moet ik een dienstmeisje vragen om drie of vier uur per week mijn kamer schoon te maken? Ik heb er altijd de voorkeur aan gegeven geen dienstmeisje in huis te hebben, maar tegenwoordig heb ik geen tijd om schoon te maken. Of moet ik de tijd voor het schoonmaken van mijn huis afhalen van mijn lees- of sporturen?

Het lijkt me niet echt aan te raden om een dienstmeisje in huis te halen. Maar het is ook helemaal niet aan te raden om tijd af te halen van wat gereserveerd is voor lichaamsbeweging... een andere regeling?

Liefde en zegeningen

25 november 1956

*

Genadige Goddelijke Moeder,

Ik kan niet geloven dat in de Integrale Yoga de duisternis, lelijkheid en het lijden waarin ik bijna drie jaar ben ondergedompeld, noodzakelijk zijn. Evenmin geloof ik dat het buiten het bereik van de Goddelijke hulp ligt. Er is echter ergens iets vreselijk mis.

In ons laatste gesprek zei u dat ik moest stoppen met sadhana.²⁰ Het gedeeltelijk stoppen dat ik sindsdien heb gedaan lijkt niet effectief te zijn, dus nu zal ik volledig stoppen met alles wat voor mij sadhana betekent (naar u toe gaan op het balkon, naar de les en meditatie gaan, lezen, marcheren, leiding zoeken, proberen stil en ontspannen te zijn). Er lijkt toch weinig goeds uit deze dingen voort te komen.

---

²⁰ De Moeder onderstreepte deze zin en zette er een vraagteken achter.

Ik heb je nooit gezegd dat je met deze dingen moest stoppen, die integendeel de onmisbare basis vormen van het leven hier, omdat ze middelen zijn waarmee ik de gevangenen help in hun innerlijke en uiterlijke leven. Er is zeker sprake van een misverstand over wat ik gezegd zou kunnen hebben en integendeel, ik wil dat je hiermee doorgaat, ondanks alle weerstand die je voelt in je lagere natuur, want dat is de beste manier om deze weerstand te overwinnen. Ik verwacht bijvoorbeeld dat je vanavond bij de meditatie op de speelplaats aanwezig zult zijn en ik hoop dat je er baat bij zult hebben.

Als het leven een spelletje verstoppertje is, ingesteld voor het plezier van het Goddelijke, dan geldt natuurlijk: hoe moeilijker het is en hoe langer het duurt, hoe groter het plezier. Dus waarom zou ik meer verwachten dan net genoeg hulp om me in het spel te houden?

Dit is slechts een manier om het te zeggen en hoeft niet te letterlijk te worden genomen.

Ik ben hier niet gekomen met het idee dat deze weg zo moeilijk is dat het doel onmogelijk in een leven te bereiken is. Maar als het zo moet zijn, zal ik me erbij neerleggen, het werk doen dat me is opgedragen en de droom van aspiratie, kinderlijk vertrouwen en vreugdevolle zelfopoffering, van vrede, licht, eenheid en van yoga als middel om een waardig instrument te worden voor dienstbaarheid aan het Goddelijke, ver achter me laten als een dwaze en misplaatste ambitie.

Het is geen ambitie en verre van dwaas, het is de juiste aspiratie en de juiste houding die op een dag vervuld moet worden.

Met mijn liefde en zegen

19 januari 1957

*

Kijk naar de Zon en niet naar de duisternis, en de duisternis zal smelten tot een onbeduidende vlieg...

Liefde

23 juli 1957

*

Moeder,

Een jaar geleden zei u dat u wilde dat ik helemaal vrij was van M, en dat u zich niet door hem zou laten dwingen om alleen te doen wat ik dacht dat gedaan moest worden. Nu wil hij dat ik een filmversie van Adam en Eva typ, die hij aan het voorbereiden is. Het lijkt me dat dit stuk volstrekt ongeschikt is; het zit vol lelijkheid en gruwel die veel zwaarder wegen dan het kleine beetje menselijke aspiratie naar een betere toekomst. Ik wil er liever niets meer mee te maken hebben.

Helemaal mee eens.

Maar dit soort non-coöperatie bedoelde je met wat je me vertelde? Hoe kan ik oordelen over alles wat hij me vraagt te doen? Ik ben tenslotte slechts een secretaresse.

Je hoeft je zeker niet aan M te onderwerpen. Je overgave moet alleen aan het Goddelijke zijn.

De dag voordat hij vertrok, vroeg hij me om de verantwoordelijkheid op me te nemen voor de druk van de compilatie Food and Life. Ik was verbaasd dat hij het me vroeg, want ik was doodmoe na bijna een maand hem te hebben verzorgd en eten voor hem te hebben klaargemaakt, en ik liep achter met al mijn andere werk. Ik voelde de behoefte aan een tijd van rust en een kans om "mijn eigen ziel te bezitten".

Dat klopt helemaal.

Ik vond dat ik me deze taak niet door hem moest laten opdringen. Maar hij was een zieke man en had niemand anders om zich tot te wenden – hoe kon ik weigeren? Ik stopte en riep om uw hulp. Toen kwam het gevoel van de Aanwezigheid zo sterk en warm en geruststellend dat ik voelde dat u wilde dat ik deze nieuwe taak accepteerde. Dus zei ik ja, ik zou het doen. Wat heb ik gelijk?

Nee. Je had het niet moeten accepteren.

Wat bedoelde de Aanwezigheid?

Om je de kracht te geven om te weigeren door je te herinneren dat je alleen aan het Goddelijke toebehoort.

Het was verstandiger geweest om het me te vragen voor een antwoord te geven

Nu moet ik je vragen om dit werk *niet* te doen en een tijdje de broodnodige rust te nemen.

7 oktober 1957

*

Moeder,

ik vond een suggestie in uw boek Over Onderwijs over hoe om te gaan met vitale rebellie en depressie: "Op zulke momenten moet men rustig blijven en weigeren te handelen." Bedoelt u wat deze woorden zeggen? Wat er met je werk gebeurt etc. op zulke dagen?

Dit is een misverstand. De zin in het Frans was duidelijk genoeg. Ik bedoelde dat op deze momenten van depressie en rebellie geen nieuwe beslissing genomen mag worden onder impuls van de verkeerde beweging – maar dat men in de praktijk rustig en ongestoord door moet gaan met de gebruikelijke routine.

Moeder, kun je me vertellen of ik moet volhouden tot het succes komt?

JA, zonder twijfel.

U heeft vaak gezegd dat we koppig en onvermoeibaar moeten volhouden: "Doe het tien keer, honderd keer, duizend keer." Maar ik word er steeds van weerhouden omdat u me onder andere eens hebt gezegd om te stoppen met sadhana, te ontspannen en vakantie te nemen. (U zei niet hoe lang.)

Dit was slechts een moment om te ontspannen.

Iets in mij weerhoudt me ervan vol te houden, maar ik weet niet of het aan u ligt, aan een vijandige kracht of mijn eigen luiheid.

Het ligt zeker niet aan mij.

Waarom moet u zo ontoegankelijk zijn? Ik kan niet met u praten, ik kan u niet schrijven. Ik heb het al vaak geprobeerd, maar word telkens tegengehouden door het gevoel dat het volkomen nutteloos is.

Waarom schrijf je niet? Ik heb schrijven niet verboden en sta altijd klaar om redelijke vragen te beantwoorden.

Met mijn liefde en zegen

8 oktober 1957

*

Genadige Goddelijke Moeder,

Ik ben zo dankbaar voor uw brief, voor uw aanraking, en voor het warme, zoete gevoel dat ik weer bij u hoor.

Het spijt me dat ik u weer lastigval, maar ik ben nog steeds in de war over de kwestie van volharding; de vraag houdt me al zo lang bezig dat ik het nu echt goed moet begrijpen. Hier is een voorbeeld van wat ik bedoel:

Op dit moment ben ik geïnteresseerd in concentratie in het hart; ik voel ook de behoefte aan een verandering in mijn houding. Moet ik aan deze twee dingen blijven werken²¹ totdat de innerlijke deuren zich openen of totdat ik zie dat mijn houding is veranderd? Of als mijn interesse afneemt en iets wat ik lees of iets waar u in de les over sprak een drang in mij opwekt in een andere richting – zoals het herinneren van de Nieuwe Wereld, een stap terugzetten, mijn gedachten beheersen, enz. – moet ik stoppen met wat ik nu doe en de nieuwe richting inslaan?

---

²¹ Naast deze zin schreef de Moeder in de kantlijn: "Ja, maar waarom exclusief zijn?"

Het beste is om al deze aspiraties tegelijkertijd *in je hart te laten leven*, klaar op de achtergrond, en je op één of meerdere tegelijk te richten wanneer ze prominent worden in het bewustzijn. Het idee is om alles te kunnen volgen zonder iets af te wijzen, in een allesomvattende beweging.

Op de Playground de avond voordat ik uw brief ontving, kwamen er gedachten bij me op waarvan ik aanvoelde dat ze uw antwoord moesten zijn:

"Wanneer er onvoldoende steun is in de wil of de aard om een bepaalde beweging voort te zetten, wordt deze losgelaten en wordt het werk vanuit een andere invalshoek bekeken. Maar je fout is dat je je daardoor ontmoedigd en mislukt voelt. Je moet gewoon blijven streven en wachten tot er een nieuwe impuls komt. Jezelf forceren is verkeerd.

"Het is net als planten kweken: je verzorgt ze een beetje, bemest ze een beetje, geeft ze een beetje water, elke activiteit om de beurt. Je kunt niet in één keer al het water van een heel seizoen geven. Of het is net als het beklimmen van een steile berg. Je graaft in struiken, stenen, alles wat je maar kan helpen om te klimmen." En als een steen de volgende keer onder je hand meegeeft, is dat geen teken dat het eerste gebruik van de steen een vergissing was. Alles wat je probeert, zelfs maar één keer, is een hulp, een stap vooruit, een vooruitgang. Maar als iets je niet meer helpt, moet je niet opgeven of ontmoedigd raken – probeer iets anders.

Dit is inderdaad een mentale vertaling van wat ik je probeerde te laten voelen en kan gebruikt worden totdat er een betere komt om het te vervangen.

Dit betekent natuurlijk volhouden, maar niet bij één specifiek ding. Kwam dit van jou?

Ja, in essentie wel.

Moet ik het zo doen?

Ja, maar om het echt te begrijpen moet je zoveel mogelijk de starre, rigide denkwijze vermijden.

Met mijn liefde en zegen

13 oktober 1957

*

Genadige Goddelijke Moeder,

Er is iets wat ik je moet vragen over M. voordat hij op de 1e komt. Moet ik mijn werk met hem strikt beperken tot het werk van New Horizon, of moet ik ook andere dingen voor hem doen, zoals persoonlijke en zakelijke correspondentie, lopende boodschappen, voor hem zorgen als hij ziek is?

Je kunt hem helpen als hij het hard nodig heeft, maar niet in die mate dat het je eigen gezondheid in gevaar brengt.

Nog een vraag: Wat moet ik doen met de suggesties die ik krijg over verschillende dingen in de Ashram? Als ik mijn luiken afstof, denk ik na over hoe ramen makkelijker te reinigen zouden zijn. Als ik de dokter gaas zie knippen en vouwen voor kleine verbandjes, bedenk ik hoe zijn assistent kant-en-klare pleisters kan maken om tijd te besparen. Als bedienden naar de bibliotheek komen die niet weten hoe dingen gedaan moeten worden, of waarom, bedenk ik een korte training die nieuwe huishoudelijke bedienden zouden moeten volgen.

Suggesties van dit soort zijn altijd nuttig. Je kunt ze aan de verantwoordelijken geven en hen vrijlaten om ze wel of niet te gebruiken.

Moeder, ik ben gestopt met sporten omdat ik bijna altijd zo moe was dat ik mezelf ertoe moest zetten, en u heeft me zo vaak gezegd dat ik mezelf niet moet forceren. Zal ik wachten tot ik voldoende rust en kalmte heb dat ik niet voortdurend uitgeput raak door heftige emoties, ervan uitgaande dat u mij, wanneer de tijd rijp is, de drang zult geven om weer te gaan sporten?

Ja.

U sprak eens in de les over bewust streven, zodat elke fysieke beweging die bij ons werk en andere activiteiten betrokken is, kan bijdragen aan onze fysieke kracht en harmonie. Zou ik dit in plaats van sporten nu moeten proberen?

Ja, mits het geen obsessie wordt.

Mijn keelontsteking blijft me dwarszitten. Ik ben naar dokter N gegaan omdat het niet beter werd. Na een paar dagen van zijn behandeling leek het beter, maar nu is het weer net zo erg als voorheen. Ik weet niet of het ernstig is, maar ik ga niet meer naar hem toe, tenzij u zegt dat ik dat wel moet doen. Alles welbeschouwd, als ziekte wordt veroorzaakt door innerlijke disharmonie, zie ik het nut er niet van in om daarvoor naar een dokter te gaan. Ik ga terug naar het vertrouwen op uw hulp, biddend om uw helende, zuiverende Kracht, en strevend naar vertrouwen daarin en openheid ervoor.

Als je dit oprecht kunt doen, is het zeker beter.

Met mijn liefde en zegeningen

19 november 1957

*

Genadige Goddelijke Moeder,

Het besef is tot mij gekomen dat stilte niets te maken heeft met de afwezigheid van geluid, maar iets op zich is, een positieve kwaliteit, bijna levend en levendig, bijna zichtbaar, onderdeel van de essentiële aard van dingen.

Helemaal juist.

Alles wat ik zie – wolken, bladeren, bloemen, muren, kleding, mensen, voedsel, de cellen van het lichaam – is stil, en in die stilte doen ze hun werk volgens de wet van hun natuur. Het effect van hun beweging — het ruisen van bladeren, het slaan van een hamer op staal – staat volledig los van deze stilte die in de aard van de dingen zelf ligt.

Soms voel ik me als een persoon alleen in een stille wereld. Een korte tijd voelde ik dat er in een paar dingen, vooral bomen, een intense vreugde van de stilte was en ik kon die vreugde ook voelen. Moeder, O Moeder, ik verlang ernaar me bewust te worden van deze stilte in mezelf en, als het de waarheid is, als mezelf.

Goed.

Lang geleden, toen ik je probeerde te vinden in mezelf, leek je te zeggen dat als de innerlijke weg geblokkeerd was, ik een tijdje de buitenweg kon proberen – mezelf openstellen voor schoonheid en verwondering, vreugde en gelach, zoals toen ik een kind was. Maar ik was er niet toe in staat of niet bereid, en ik bleef huilen en bonzen op de gesloten innerlijke deur, mijn ogen en mijn hart sluitend voor alles om me heen waar ik altijd van had gehouden.

Maar Moeder, mijn vensters bevinden zich allemaal aan de buitenkant, en het Goddelijke is universeel én immanent. Zeker als ik open en gevoelig blijf voor deze dingen die u mij in een nieuw licht laat zien, en er met vreugde op reageer of ze gewoon observeer met de wijd open, stille ogen van een klein kind, dan zal ik niet alleen u erin vinden, maar zullen ook innerlijke deuren zich op het juiste moment en op de juiste manier willen openen.

Helemaal waar.

Alles is in uw goede handen. Ik vertrouw mezelf volledig aan u toe.

Mijn lieve kind,

je ervaringen zijn uitstekend en helemaal op de goede weg. Blijf je ogen en je hart openen voor de hele wereld en je zult daar zeker het Goddelijke ontmoeten.

Met liefde en zegeningen

18 januari 1960

*

Genadige Goddelijke Moeder, Moeder der Stralingen,

Is het mogelijk dat ik u in een vorig leven heb gevonden — het Zelf heb gevonden, een vrije ziel ben geworden? Is dat wat u bedoelde toen u in een interview lang geleden zei, dat er contact is met het psychische wezen dat mijn verstand weigert te erkennen; en ook dat ik me al heb overgegeven en mijn hart vol vreugde en extase is? Zou dat

ook de reden kunnen zijn waarom ik zoveel van dit leven moest beleven voordat ik me kon "herinneren"?

Mijn lieve kind,

Ja, je bent een bewuste en levende ziel, teruggekeerd naar de aarde om het Goddelijke Werk te doen.

Met mijn liefde en zegeningen

3 maart 1961

*

Moeder,

Hier is mijn offer – een paar kleine schilderijtjes op kaartjes. Ze zijn niet zo vrolijk als de andere, maar deze keer kwamen ze zo. Zijn ze te simpel? Zou je de voorkeur geven aan het schilderij op een bepaalde plek, links, bijvoorbeeld? Zijn de formaten geschikt? Vertel me alsjeblieft hoe ik ze nuttiger kan maken.

Ze zijn allemaal erg mooi en nuttig. Variatie is goed, ik ben niet voor één vaste regel – en zoals ze zijn, brengen ze een vleugje vreugde. Ik zal ze graag gebruiken.

Met liefde en zegen

23 september 1962

*

Moeder,

Ik heb altijd 's nachts kunnen slapen, bijna vanaf het moment dat mijn hoofd het kussen raakt. Maar nu lig ik soms twee of drie uur wakker voordat ik in slaap kan vallen. Ik weet niet waarom.

Hoe kan ik deze tijd van stilte benutten? Ik heb van alles geprobeerd – U aanroepen, Uw Kracht, de vrede, proberen naar binnen te gaan, proberen naar boven te gaan en bij U te zitten, gewoon proberen om innerlijk stil te zijn. Maar niets komt voort uit wat ik ook doe, alleen een constante stroom van gedachten die vaak deprimerend zijn.

Wat moet ik doen?

Kies een van deze methoden (de methode die het gemakkelijkst en spontaan is), maar ga er gestaag mee door, ook al heeft het geen onmiddellijk resultaat. Ga ermee door, *nacht na nacht* – op een nacht zul je ofwel een ervaring hebben, ofwel in slaap vallen (*beide goed*).

Met mijn liefde en zegeningen voor een voorspoedig nieuw jaar

24 december 1962

*

Genadige Goddelijke Moeder,

Alles in mijn wezen wil zich aan U geven. Waarom is er geen manier, geen hulp? Waarom kan het niet nu in plaats van in een vage,

onbepaalde toekomst! Vele keren heb ik U gevraagd, in interviews, in geschriften en in gebeden over nu, en U hebt nooit geantwoord. Waarom? Ik verwacht geen "grote resultaten in korte tijd", ik vraag alleen om het absolute minimum – en het is geen korte tijd meer; het zijn tien jaar!

Ik zie niet in waarom het niet *nu, onmiddellijk*, zou kunnen gebeuren. Het is misschien veel dichterbij dan je denkt.

Met liefde en zegen

11 januari 1963

*

Moeder,

Hoe kan ik verder? Ik kan niet in de oude wereld leven — het wordt steeds moeilijker—en er is nog geen manier voor mij om in de nieuwe wereld te leven.

Soms komt er rust en kan ik gelukkig werken, maar dan voel ik me schuldig dat ik U blijf aanroepen, en denk ik dat ik U gewoon moet vertrouwen. Ik heb dat maandenlang geprobeerd, geprobeerd om U alles te laten doen. En dan herinner ik me altijd Uw boodschap over het belang van trouw, plasticiteit, overgave en zelfopoffering. Ik herinner me de keer dat we het hadden over de "babykat"-methode en ik vroeg U: "Dan hoef ik helemaal geen sadhana te doen?" en U antwoordde: "Doe wat je hart je ingeeft." O, moeder, dat is het nou juist – dat is precies wat ik niet kan en wat zo noodzakelijk is.

Al mijn houdingen zijn verkeerd. Ik lijk gesloten te zijn voor het Licht en de Kracht die neerdalen, voor de Liefde om me heen, voor de wereld van Vreugde – en ik zie geen enkele manier om dingen te veranderen.

Moeder, wat voor spel is dit waar er nooit een oplossing is, waar alles wat ik doe verkeerd is, en niets doen ook verkeerd is, en er geen manier is zelfs niet om me over te geven!

Ja, als je gewoon simpel en spontaan kon zijn, en niet de hele tijd *naar jezelf* keek en jezelf bekritiseerde en beoordeelde wat je doet – laat de kritiek en het oordeel aan het Goddelijke over – het is niet jouw zaak.

Je bent veel dichterbij dan je denkt – het is slechts één *persoonlijke* deur die je zonder persoonlijke inspanning hoeft open te breken.

Met liefde en zegeningen

15 maart 1963

*

Genadige Goddelijke Moeder,

Is deze honger die ik zo vaak voel een verlangen? Toen ik het u vertelde in een interview lang geleden (hoewel ik het toen volgens mij omschreef als een heimwee), wendde u uw hoofd af alsof u walging of ongeduld voelde.

Ik ben me er niet van bewust dat ik walging of ongeduld heb gevoeld over iets wat je me vertelde.

Daarom, en omdat deze honger jaar na jaar nooit gestild werd, voelde ik dat het een verkeerde beweging moest zijn, een vitaal verlangen, een eis of ongeduld, en dus vocht ik ertegen, probeerde ik het te sussen, eraan toe te geven, het te vergeten. En omdat ik dat nooit kon, maar er alleen maar door gekweld werd, haatte ik het, mezelf en de sadhana.

Maar de laatste tijd is het bij me opgekomen dat deze honger misschien een aspiratie is, een aspiratie die in mij wordt gedaan in plaats van dat ik het doe.

Honger is zeker een aspiratie; het enige belangrijke is om te weten wat het object van de honger is. Als het *hongert naar het Goddelijke*, is het helemaal goed. Op dezelfde manier hangt bij een gevoel van heimwee alles af van het *thuis* waar je naar verlangt – als het gaat om je *Goddelijke Oorsprong*, is het ongetwijfeld een zeer goede hulp voor je bewustzijn om daar snel te komen.

Moeder, is dit waar? Als dat zo is, dan moet mijn hele houding veranderen; ik moet leren deze honger te verwelkomen in plaats van er bang voor te zijn of er een hekel aan te hebben, en het rustig en vol vertrouwen zijn werk in mij te laten doen.

Is dat niet wat ik bedoelde toen ik je vroeg om spontaner te zijn?

Met al mijn liefde en zegen

5 mei 1963

*

Moeder,

Enkele maanden geleden ben ik M gaan helpen met het proeflezen van het tijdschrift van de Wereldunie. Ik ben hiermee doorgegaan, omdat ik me er nogal verantwoordelijk voor voel, vooral omdat ik probeer de manuscripten in de juiste vorm te krijgen voordat ze naar de drukker gaan. Ik vind het leuk, maar het kost veel tijd en het moet bijna altijd in grote haast gebeuren.

Ik begin me af te vragen of ik dit werk wel moet voortzetten. Ik zou liever schilderen, maar ik heb al een tijdje weinig zin om te schilderen. Misschien heb ik wel een te sterk gevoel dat schilderen spel is, en dat spel alleen gespeeld mag worden als het werk af is – en bij mij is het werk nooit af!

Wat moet ik doen?

Je nooit inspannen en je nooit haasten. Doe wat je kunt doen in de tijd die je hebt, maar *zonder* inspanning – in een rustige stroom van vrede.

Al het werk moet spel zijn, maar een goddelijk spel, gespeeld voor het Goddelijke, met het Goddelijke.

Liefde

22 juni 1963

*

Aan Moeder – een offer, gestuurd met al mijn liefde, ik wou dat het een miljoen keer meer was.

Moge ik helemaal van U zijn, en alleen van U.

Je hart is vele miljoenen keren meer waard en ik koester het als zeer kostbaar.
Met al mijn liefde en zegeningen

30 oktober 1963

*

Genadige Moeder,

De laatste tijd vind ik vaak in boeken en tijdschriften tekenen van een bewustzijn dat je tien jaar geleden nauwelijks had kunnen zien – nieuwe beelden, nieuwe manieren om naar dingen te kijken, een nieuwe manier van zien, een nieuw gevoel van verbondenheid, eenheid en harmonie, een nieuwe richting.

Bijna meteen denk ik: "Dit zou goed zijn voor het tijdschrift van de Wereldunie" of "Ik wou dat iedereen dit kon lezen" of een ander nuttig idee.

De afgelopen dagen ben ik begonnen te voelen dat dergelijk denken bijna een deur sluit voor mijn ontvankelijkheid en mijn absorptie van de boodschap en de kracht van deze geschriften beperkt. Zelfs kopiëren of aantekeningen maken lijkt de stemming te veranderen; het is niet langer puur genot, maar iets wat ik wil doen of zou moeten doen.

Moeder, het zou beter zijn om gewoon van deze dingen te genieten, ze in je op te nemen, je open te stellen en ruimte te maken ervoor in jezelf – zodat misschien op een dag wat ik absorbeer door me heen stroomt als parfum uit een bloem?

Ja, mijn lieve kind,

Je hebt het goed begrepen. Om je ervaring te benutten, daal je af van de pure hoogte ervan. Om "nuttig" te zijn, daal je af naar een mentaal niveau, en omdat het denkvermogen nog erg in de war is, verdwijnt de puurheid van de ervaring.

Laat het "gebruik" op zijn tijd komen – later.

Met liefde, heel veel liefde en zegeningen

16 december 1963

*

Genadige Goddelijke Moeder,

Het wordt me steeds duidelijker dat als er niets werkelijk is dan het Ene; als al onze schijnbaar gescheiden bestaan en handelingen slechts een schijn zijn, dan is de enige manier om iets effectiefs te doen voor Wereldunie om eerst uit het bewustzijn van schijnbaarheden te stappen en naar de Andere Kant te gaan, naar de Werkelijkheid.

Tot die tijd zijn al onze houdingen, onze woorden, onze plannen en onze relaties oppervlakkig en kunstmatig. Zelfs het verlangen om voor het Goddelijke te werken en het verlangen naar eenheid zijn het resultaat van hetzelfde valse bewustzijn van gescheidenheid. En al het werk dat we kunnen doen heeft weinig waarde op zichzelf.

Dus om naar de Andere Kant te gaan, om in de Werkelijkheid te leven, om mijn afzonderlijke zelf te verliezen in die immense beweging van Zijn die het Ene manifesteert – alleen dit lijkt voor mij op dit moment enige betekenis of waarde te hebben.

Moeder, is dit waar? Zo ja, wat kan ik doen om de overgang te bespoedigen?

Leef zelf steeds meer in het bewustzijn van de Ene en laat Hem²² je leiden in je dagelijkse handelingen; dit is het beste wat we kunnen doen, tegelijk voor onszelf en voor de wereld.

Met liefde

9 januari 1964

*

Moeder,

De hele nacht was ik bij R, die erg ziek was. Het grootste deel van de tijd lag ik neer, maar ik kon niet slapen, behalve van 4 tot 6 uur vanochtend. Toch ben ik na slechts twee uur slaap vandaag minder moe dan gewoonlijk en minder slaperig in de middag. Kan het ermee te maken hebben dat ik de hele nacht de Vrede heb aangeroepen? Of is het dat de Kracht die u stuurde om R te helpen, mij ook kracht gaf?

Ja, je hebt duidelijk de Kracht die hierheen gestuurd is om te genezen goed ontvangen.

Of misschien heb ik niet zoveel slaap nodig als ik altijd dacht!

Nee, af en toe niet slapen is prima, vooral als je in Kracht baadt, maar het zou niet goed zijn om er een gewoonte van te maken.

Mijn liefde en zegeningen

5 februari 1964

*

Genadige Moeder,

ik ben dankbaar dat ik me zo snel weer bijna helemaal goed voel. De zwakte die ik na mijn andere hartaanvallen had, is deze keer niet teruggekomen – alleen af en toe een lichte hoofdpijn.

Sinds mijn laatste hartaanval twee jaar geleden heb ik genoten van het dansen in A's les. En later ben ik met F gaan oefenen om mijn

---

²² Moeder onderstreepte de woorden "De Ene" en "Hem" en trok een lijn, die hen verbond.

zwakste spieren te versterken. Na zoveel jaren begin ik te hopen dat het lichaam gracieus, soepel en vol vreugde kan worden. Maar ik besef dat ik het heel langzaam en geduldig moet aanpakken.

De afgelopen weken heb ik een ongewoon gevoel van vreugde en lichamelijke fitheid ervaren. Maar ik heb nog niet geleerd hoe ik kan werken en sporten zonder mezelf te overbelasten.

Er moet een manier zijn om de Kracht het werk te laten doen. Kunt u me dat leren?

Mag ik vrijdag weer beginnen met werken, zoals de dokter suggereert?

Mijn lieve kind,

Houd vertrouwen en hoop in de mogelijkheden van je lichaam. Maar leer jezelf niet te overbelasten en de Kracht harmonieus door je lichaam te laten werken met minimale inmenging van het denkvermogen.

Je kunt beginnen met werken zoals de dokter heeft toegestaan, maar zonder enige inspanning, in een onbelemmerde innerlijke rust en kalmte.

Met al mijn liefde en zegeningen

3 maart 1964

*

Eenvoud is bovenal *de beste manier* om harmonie uit te drukken.

9 april 1964

*

Moeder,

Wat betreft het opnieuw schilderen van het kantoor van de Wereldunie — is het goed om dezelfde kleuren te gebruiken als toen u het kantoor bezocht bij de opening?

De buitenkant grijs en wit, natuurlijk.

De binnenplaatsen wit.

Binnen — witte muren, lichtblauwe plafonds, lichtblauw-grijs houtwerk en één diepblauwe muur en deur.

We willen het liefst uw ideaal van schoonheid en eenvoud benaderen.

Hoe minder verschillende kleuren, hoe groter de eenvoud!

Zegeningen

10 juli 1964

*

Genadige Moeder,

Een paar maanden geleden vroeg ik me af waarom we niet meer fruit kunnen verbouwen in de Ashram, en ik verlangde er vurig naar om iets te doen om de situatie te verbeteren. Nu lijkt er een direct antwoord te zijn gekomen.

Ongeveer een maand geleden kreeg ik een avocado (botervrucht) in mijn fruitzak, en ik heb het zaadje geplant. Nu is het een mooi boompje geworden. Dus ik vertelde het aan R, en nu geeft hij me het zaadje. van al het fruit dat hij voor u klaarmaakt. Ik heb er ongeveer 100 in zand en water op mijn terras geplant! Sommige zijn al ontkiemd. Als ze groot genoeg zijn om veilig te worden verplant, zal ik ze dan naar Lake Estate sturen? Wat zal het fijn zijn als we een hele boomgaard vol van dit voedzame fruit hebben!

Bravo! Ik ben zo blij met het goede nieuws! Met al mijn liefde zal ik jou en de toekomstige boomgaard helpen groeien en bloeien.

Zegeningen

11 september 1964

*

Moeder,

Zolang deze noodsituatie duurt, help ik graag in het verzorgingstehuis, ongeveer een uur per avond, of in de bakkerij vroeg in de ochtend – ik probeer altijd niet te haasten of me in te spannen!

Je werkt al meer dan genoeg.

Met liefde en zegeningen

30 september 1964

*

Genadige Moeder,

Mijn lichaam en denkvermogen zijn erg moe. Hoe kan ik doorgaan, tenzij ik leer te werken zonder mezelf in te spannen?

Het eerste nummer van het tijdschrift van de Wereldunie tegelijkertijd drukken en het volgende nummer binnenkrijgen, en tegelijkertijd proberen het werk aan de boekenvoorraad soepel te laten verlopen – en 's avonds de groepsoefeningen!

Moeder, kunt u mij niet leren hoe ik mezelf niet moet inspannen, hoe ik in de vrede van de Heer kan leven, zoals u mij op mijn verjaardag vertelde?

De impuls om te werken moet van binnenuit of van boven komen, niet van de druk van externe omstandigheden en wil. Als het werk aan het tijdschrift van de Wereldunie een belasting is, moet je ermee stoppen – laat iemand anders het overnemen.

Het werk dat je is opgedragen, is het onderhouden van de boekenvoorraad, en dat, en alleen dat, kun je doen zonder jezelf in te spannen. Neem alle rust die je nodig hebt en gebruik die rust om diep in jezelf te gaan en daar de Vrede van het Goddelijke te vinden.

Liefde en zegeningen

31 januari 1965

*

Genadige en gezegende Moeder,

Het is vandaag twaalf jaar geleden dat ik voor het eerst naar de Ashram kwam, en dit is de eerste keer dat u mij zegt naar binnen te gaan! Zo graag wilde ik dat, maar er was nooit een manier, geen deur om binnen te komen. Het leek alsof er geen innerlijk in mij was.

Nu u gesproken hebt, voel ik dat de tijd gekomen is. Ik weet dat de Kracht er zal zijn om het mogelijk te maken. Toon mij de deur, bid ik, en leid mij naar binnen.

De deur staat open. Je hoeft alleen maar naar binnen te stappen.

Liefde

31 januari 1965

*

Moeder,

Is er een manier om erachter te komen hoe ik naar binnen kan gaan? Is er een manier om de deur die volgens u openstaat te zien, te voelen of me ervan bewust te worden?

Als je een kamer, een huis of een tempel wilt binnengaan, steek je de deur over en ga je naar binnen.

Doe hetzelfde.

Liefde

17 april 1965

*

Genadige Moeder,

Na mijn verjaardag leek u tegen me te zeggen: Net zoals je probeerde stil en open te zijn toen u bij me was, doe dat vijf minuten per dag, op het moment dat je het gelukkigst bent. Verwacht geen resultaat. Doe het gewoon. Het zal goed voor je zijn. Komt dit van jou?

Ja.

Ik heb het geprobeerd, maar het is me nog niet gelukt om het vijf minuten achter elkaar vol te houden.

Blijf het proberen – na verloop van tijd zal er misschien iets ontstaan.

Liefde

27 mei 1965

*

Genadige Goddelijke Moeder,

Wat is er aan de hand? Ik kan geen binnenkant vinden, geen deur, geen opening om doorheen te stappen. Er is geen plek waar ik me kan verstoppen, kan rusten, vrede kan vinden.

Waarom kan ik de sadhana nog steeds niet aan u overlaten?

Jaren geleden, toen ik u vertelde dat ik het gevoel had niets te kunnen doen, zei u dat dat soms goed is, want dan geef je je over en komt alles goed. Maar ik kan me nog steeds niet overgeven en komt alles niet goed. Soms werk ik maandenlang met plezier en denk ik niet aan deze dingen, maar dat helpt ook niet. Het leidt me alleen maar af van mijn streven, van mijn inspanningen, van het beoefenen van de yoga.

Moeder, wat moet ik doen? Soms heb ik zin om met alles te stoppen – eten, slapen, werken, sporten – en gewoon te blijven roepen tot er een doorbraak komt, tot er iets opengaat. Het heeft geen zin om zo door te gaan. Ik kan zo niet verder.

Moeder, help me, bid ik.

Misschien als je stopt met 'yoga' en gewoon vreugdevol leeft, komt yoga spontaan naar je toe...

In ieder geval, mijn liefde is bij je.

8 oktober 1965

*

Genadige Moeder,

Het tuinieren dat ik wil doen hoeft niet te botsen met mijn gewone werktijden. Natuurlijk is het werk dat ik doe bijna onbepaald in zijn mogelijkheden; er is altijd meer dat gedaan zou kunnen worden. Ik heb me vaak afgevraagd of je, door er trouw aan te zijn, gerechtvaardigd bent om iets anders te doen. Je zei dat we geen ontspanning nodig hebben als we de juiste houding in ons werk hebben, maar waar komt spontaniteit dan om de hoek kijken?

In principe heb ik geen bezwaar tegen tuinieren, het is een heel fijne en nuttige bezigheid. Maar ik zou er sterk bezwaar tegen hebben om jezelf te oververmoeien en aangezien ik weet dat je het ene werk niet zult verwaarlozen voor het andere, is het misschien te veel van het een klus?... De juiste maat in actie is heel belangrijk. Dus jij bent de enige die door ervaring weet wat je redelijkerwijs kunt doen.

Met al mijn liefde

4 mei 1966

*

Genadige Moeder,

Met uw uitspraak in het augustus Bulletin ben ik het volledig eens:

“Je kunt geen yoga doen als je niet het serieus neemt. Als je het niet serieus neemt, heb je vijf minuten lang een aspiratie en vervolgens tien uur lang niet; één dag heb je een enorme drang en een maand lang niet, enzovoort. Onder die omstandigheden kun je geen yoga beoefenen. Als je het vergeet en ontspant, kun je geen yoga doen.”

Maar dit is precies wat ik doe: ik vergeet en ontspant! Toch zegt u steeds weer tegen me: "Maak je geen zorgen, het komt wel goed." U

zegt dat de aanpak van het babykatje de beste is: geen verantwoordelijkheid nemen voor de sadhana, en dat ik gewoon vrolijk moet leven en werken (wat ik ook niet kan).

Moeder, welke houding moet ik aannemen als ik lees en op zoek ben naar dingen?

En hoe zit het met de Goddelijke Genade? Denk je dat die bestaat?

De meesten moeten werken, maar sommigen worden gedragen en er wordt alleen van hen gevraagd om geloof en vertrouwen te behouden.

Met liefde en zegeningen

1 september 1966

*

Moeder,

Het grootste deel van mijn leven heb ik mezelf ertoe gedreven iets te doen wat gedaan moest worden of wat ik wilde doen. Maar u heeft me gezegd te doen wat ik voel, wat altijd absoluut onmogelijk leek. Ten eerste voelen verschillende delen van me verschillende manieren en ik herken nooit een drang als "van binnenuit of van bovenaf", wat, zoals u me vertelde, de oorsprong zou moeten zijn van de drang om te werken.

De afgelopen weken is mijn gewicht erg laag geworden, en aangezien ik niet minder eet, vraag ik me af of het misschien komt omdat mijn lichaam meer slaap of meer ontspanning nodig heeft.

Wat zou er gebeuren als ik het een maand zou proberen om precies te doen precies zoals ik het voel? Natuurlijk zou ik het Boek Voorraadbeheer zoals gewoonlijk doen, maar al het andere – ander werk, groepssport, tuinieren, schilderen, persoonlijke dingen – zou ik alleen doen zoals ik het voel, zonder toe te staan dat een deel van mijn wezen een ander opdringt. Is dit mogelijk voordat het psychische de controle overneemt?

Zal ik het als experiment proberen? En wilt u me begeleiden?

Ik had het niet over het gevoel van het *lichaam*, maar over het psychische gevoel dat wijzer is dan het verstand.

Liefde en zegeningen

30 oktober 1966

*

Moeder,

Vandaag na het onderzoeken van mijn nek zegt de dokter dat de werkelijke oorzaak van mijn elleboogpijn een degeneratie van de botten is als gevolg van ouderdom. Hij stelt een diathermiebehandeling voor en misschien wat oefeningen. Maar dit moet drie ochtenden per week gedurende twee of drie weken zijn, en ik vind het niet prettig om zo lang van mijn Boekenvoorraad weg te zijn.

Moeder, is dit allemaal niet nodig? Als ziekte veroorzaakt wordt door een onbalans in de verschillende delen van het wezen, hoe kan

het dan genezen worden door diathermie? En als gezondheid afhangt van het vermogen om de vrede op te roepen en in de vrede van de eeuwigheid te leven, dan is het aan u om me dat te leren, niet aan de dokter. Ik zou veel liever op uw Genade en Kracht vertrouwen voor genezing. Ik leg mezelf volledig in uw handen.

Wat je zegt is *helemaal* waar. Ik keur het volledig goed en werk er volledig aan mee.

Met liefde en zegeningen

29 november 1966

*

Moeder,

A.B. heeft vroeg me of ik bereid zou zijn om vicepresident van de Wereldunie te worden.

Ik zie de noodzaak niet in dat je deze last op je neemt.

Sinds mijn ervaringen in Amerika heb ik niet veel vertrouwen in de organisatorische aanpak als middel om de wereld te veranderen, tenzij het bewustzijn veranderd wordt.

HELEMAAL MEE EENS!

Voor zover ik weet heeft A.B. een vicepresident en gaat alles goed!

Met liefde en zegen

29 juli 1967

*

Moeder,

Je hoort vaak over die kleine stap in bewustzijn die het verschil maakt. Is er een methode die ik kan gebruiken om bewuster te worden?

De beste manier is om jezelf niets onbewust te laten doen...maar!

Zelfs als je het maar een beetje probeert, zal het helpen.

Liefde

12 mei 1968

*

Moeder,

Ik heb al een paar weken last van mijn spijsvertering met af en toe hoofdpijn en duizeligheid. Dokter S denkt dat er twee oorzaken zijn: bloedarmoede en een chronische vorm van colitis. Voor de bloedarmoede raadt hij ijzer aan, en voor de colitis stelt hij voor om me medicijnen te geven.

Tot nu toe is alles wat mijn lichaam mankeerde altijd uiteindelijk weer goed gekomen door Uw Genade. Dus misschien kan ik erop vertrouwen dat dit ook goed komt, en hoef ik geen medicijnen te nemen, alleen het ijzer?

Houd je vertrouwen vast en neem het ijzer.
Met liefde en zegeningen

19 januari 1970

Serie Twaalf

Correspondentie met Pradyot

Geboren op 21 augustus 1905 in Chittagong, Oost-Bengalen (nu Bangladesh), trad Pradyot Bhattacharya op 11 augustus 1943 toe tot de Ashram. Hij was van beroep elektrotechnisch ingenieur; de Moeder benoemde hem tot voorzitter van de nieuw opgericht Technisch Coördinatiecomité (TCC), dat toezicht hield op het onderhoud van de gebouwen en eigendommen van de Ashram. In 1970 werd hij voorzitter van Sri Aurobindo's Actie en in 1972 benoemde de Moeder hem tot trustee van de Ashram. Hij woonde eenenveertig jaar in de Ashram, tot zijn overlijden op 22 november 1984 op de leeftijd van negenenzeventig jaar.

Pradyots correspondentie met de Moeder beslaat de periode van 1963 tot 1972.

Mijn lieve kind

Dit is gewoon kwaadaardigheid van iemand die ons werk wil dwarsbomen. Maar zoiets kan niet worden getolereerd en moet wegvliegen voor de Macht van het Goddelijke.

Liefde

5 april 1963

*

Moeder,

Geef dat

u al het geld krijgt dat u nodig heeft.

Moge ik een goed en waarachtig instrument zijn en niet een zwak of gebroken instrument.

Het kind G mag gelukkig en gezond zijn en een waarachtig instrument.

Allen die in iemands omgeving zijn, zullen zich tot u wenden.

Uw constante aanwezigheid.

Verhoord.

Liefde

april 1963

*

Mijn lieve kind,

Ik heb je nodig als mijn instrument, en dat zul je blijven. Wees heel stil – houd vol met moed. Ik ben bij je, in liefde en in overwinning.

7 mei 1967

*

Beschouw deze volharding in de moeilijkheden als een test voor je geloof, antwoord met een zelfverzekerde glimlach – en het komt goed.

Met liefde en zegeningen

2 juli 1967

*

Zolang ik leef, zou ik graag uw werk willen doen, als een goed instrument.

Ik heb nog een beetje vertrouwen en ik geloof dat geen ernstige problemen zoals een maagzweer zullen terugkeren, maar op de een of andere manier laat ik een minder ernstig probleem zoals colitis me toch parten spelen. Moge deze belemmering verdwijnen. Mijn gebed voor 1968 is:

"Geef dat dit lichaam elke neiging om zich tegen uw wil te verzetten, afwerpt. Laat het meewerken."

Met liefde verhoord.

22 december 1967

*

Moeder,

In een droom ontmoette ik iemand wiens bedrijf blijkbaar machines en installaties kapotmaakt. Ik en hij kwamen tot een overeenkomst en stemde ermee in om de werken te redden waarin ik geïnteresseerd ben of zou kunnen zijn.

Ik weet niet hoe serieus ik het moet nemen, maar het suggereert een gebed:

"Verleen dat dit waar mag zijn, zolang ik voor u werk."

Heel goed. Zegeningen

6 juni 1968

*

Moeder,

Ten eerste bid ik om een gunst:

Een vastberaden, kalme moed in mijn hart, verzekerd door uw constante aanwezigheid in en om mij heen.

Ten tweede bid ik om uw beslissing, of ik al dan niet een prostaatoperatie moet ondergaan. Momenteel draag ik een katheter die alleen verwijderd kan worden als de doorstroming hersteld is. Een leven met een katheter is niet bepaald aantrekkelijk.

Ik zou u graag willen dienen. Verleen mij dit alstublieft zonder operatie, indien mogelijk, en met een operatie, indien nodig.

Een onwankelbaar geloof in de genade van het Goddelijke en geen disharmonie kan haar werking weerstaan.

Met mijn liefde en zegen

10 oktober 1968

*

Moeder,

De irritatie is er nu niet meer, maar er is koorts, 38,8 °C, waarschijnlijk door een infectie veroorzaakt door achtergebleven urine in de blaas die niet is gereinigd omdat de urinestroom gering is.

Sri Aurobindo heeft geschreven dat u "hard en verschrikkelijk" kunt zijn. Niet voor mij, hoop ik nu. Ik raad u aan gerust te zijn dat, omringd door uw genade en bescherming, wat heb ik te vrezen in deze of in andere werelden?

Ik stel deze vraag omdat de prostaat een geslachtsklier is, hoor ik. Thuis en buitenshuis moet ik leven met en omgaan met veel meisjes en hun problemen.

Ik dacht dat ik waarschijnlijk vrij was van seks; ik streefde er bewust naar om mijn werk te kunnen doen. Is dat zo dat de Seks god het niet leuk vond en me op de overwinningdag heeft geslagen?

De Seks god is toch zeker niet sterker dan de Goddelijke Liefde en je kunt er zeker van zijn dat de Goddelijke Liefde met je is en dat de Seks god zich netjes zal moeten gedragen!

Zegeningen

14 oktober 1968

*

Moeder,

Zoals ik je afgelopen dinsdag al vertelde, ga ik aanstaande donderdag 30 januari naar Calcutta, en misschien ook naar Delhi, en keer ik op 3 of 4 februari terug naar huis. Het idee achter de reis is om van dienst te zijn.

Schenk me alstublieft de energie om u te kunnen dienen. Deze wens is de reden waarom ik geen ziekte wil. Niet dat ik ernaar verlang om eeuwig te leven! Ik zou moeten leven zolang U dat nodig acht, en wanneer ik sterf, laat het dan zonder ziekte en uit vrije wil zijn, want ziekte is, naar ik begrijp, niet de Goddelijke Beschikking.

En geloof is, geloof ik, het bolwerk tegen ziekte. Met geloof bedoel ik geloof in U, geloof dat U het Goddelijke bent. Dat geloof heb ik. Als ik het goed begrijp met mijn begrip van geloof, dan zou ik mezelf terecht in principe vrij van ziekte kunnen beschouwen en leven en bewegen in dat vertrouwen.

Houd vast aan het geloof dat het *Goddelijke wil dat je gezond bent* – en het komt allemaal goed.

Met liefde en zegeningen

26 januari 1969

*

Moeder,

Geef dat ik volledig met U mag samenwerken zodat alleen datgene wat U wilt met mij gebeurt en niets anders.

Het is reeds verleend en voor altijd.

17 juni 1969

*

Moeder,

Wat mijn gezondheid betreft, ik maak me geen zorgen meer over mijn vergrote prostaat, de zweer in mijn twaalfvingerige darm of de hernia. Omdat u zei dat u ze allemaal zou genezen, zijn ze min of meer uit mijn bewustzijn verdwenen.

Nu zit er een klein gezwel net binnenin het rectum. Ik weet niet of het er al eerder was. Het is nu niet hinderlijk, maar ik zou het niet prettig vinden als het groter wordt en een obstructie veroorzaakt of kankerachtig wordt.

Dokters kunnen het niet genezen. Alstublieft, Moeder, wilt u me genezen?

We wachten een maand af. Als het verdwijnt of zelfs kleiner wordt, is het goed. Zo niet, dan moet je het aan een dokter laten zien.

Liefs en zegeningen

16 juni 1970

Moeder,

De twaalfvingerige darmzweer is terug. Ik had niet gedacht dat dit zou gebeuren. Ik weet niet waarom het is gekomen.

Misschien is het, zoals gewoonlijk, niet ernstig en gaat het snel over. Er zijn ook andere problemen geweest, die me op het eerste gezicht niet zoveel uitmaken.

Maar er zijn altijd al gevechten geweest. Nu wil ik mijn houding ten opzichte van mijn lichaam helder formuleren.

Zal Moeder goedkeuren dat mijn lichaam gezond blijft om te werken tot de hoogste aspiraties vervuld zijn?

Ik wil dat jouw lichaam gezond is.

Met liefde en zegeningen

20 augustus 1971

*

Moeder,

Afgelopen nacht en twee andere nachten deze week had ik een gedeeltelijke urinestroomstop. Normaal gesproken komt de urinestroom weer op gang als ik ontspan, maar afgelopen nacht lukte dat niet helemaal. De totale hoeveelheid was echter wel goed. Er was geen urineophoping.

U vertelde me, over dit prostaatprobleem, toen de dokter vier jaar geleden de vraag over een operatie opwierp, dat "een onwankelbaar geloof in de genade van het Goddelijke en geen disharmonie haar werking kan weerstaan." Ik bid dat de symptomen verdwijnen en dat er geen operatie nodig is, om mezelf te bewijzen dat ik wel enig geloof heb en dat mijn lichaam op uw wil reageert.

Heb vertrouwen.

Mijn liefde, kracht en zegeningen zijn met je.

Liefde

18 juli 1972

*

Moge vrede en een rustig vertrouwen de hele nacht met je zijn.

Zegeningen en Aanwezigheid

Ongedateerd

*

Niets kan uiteindelijk de Liefde van het Goddelijke weerstaan. Het is de Eeuwige Overwinnaar.

Liefde

Ongedateerd

Notitie over de Teksten

Serie Een—Dyuman. Chunibhai Desai trad in juli 1927 toe tot de Ashram. Kort daarna gaf Sri Aurobindo hem de naam "Dyuman". Hij begon in maart 1929 met de Moeder te corresponderen en tussen toen en januari 1937 vulde hij 126 notitieboekjes met verslagen over het werk in de Dining Room, soms aangevuld met opmerkingen over zichzelf. In de marges van deze notitieboekjes maakte de Moeder opmerkingen wanneer dat nodig of nuttig was. De huidige correspondentie bestaat uit een brede selectie van haar opmerkingen, samen met het relevante gedeelte van Dyumans verslagen of persoonlijke opmerkingen. De eerste selectie uit de notitieboekjes verscheen tussen april 1996 en februari 1998 in acht afleveringen van het kwartaal *Bulletin van het Sri Aurobindo International Center of Education*. De huidige selectie is uitgebreider dan die in het *Bulletin* en bevat ook eenvoudige woorden van aanmoediging en zorg. De antwoorden van de scriptie "kleine" zijn opgenomen omdat ze de lezer in staat stellen de toon van de correspondentie nauwkeuriger te beoordelen en omdat ze de diepte van de genegenheid van de Moeder voor haar leerling onthullen. De correspondentie is in het Engels.

Serie Twee—Champaklal. Champaklal Purani kwam in 1923 naar Pondicherry, voordat de Ashram werd opgericht, om bij Sri Aurobindo en de Moeder te wonen. Zijn correspondentie met de Moeder begon zeven jaar later en duurde meer dan een halve eeuw, van 1930 tot 1973. Een groot deel van deze correspondentie verscheen voor het eerst in de eerste editie (1975) van *Champaklal Spreekt*; de volledige correspondentie werd gepubliceerd in de derde, uitgebreide editie (2011) van dat boek. De huidige tekst bevat de volledige correspondentie en is afkomstig uit de uitgebreide editie. De correspondentie is in het Engels.

Serie drie - Dilip Kumar Roy. Dilip Kumar Roy trad in november 1928 toe tot de Ashram. Zijn correspondentie met de Moeder beslaat een periode van twintig jaar, van 1931 tot 1951. Selecties uit de correspondentie werden gepubliceerd in het *Bulletin* van november 1980. Een grotere, bijna complete verzameling van de correspondentie verscheen in de vierdelige boekenreeks getiteld *Sri Aurobindo to Dilip*, uitgegeven door de Hare Krishna Mandir Trust in Pune in 2003, 2005, 2007 en 2011. Deze tekst bevat de antwoorden van de Moeder in die delen, samen met twee andere, gedateerd 18 januari 1938 en 4 juni 1938. De correspondentie is in het Engels, met uitzondering van negen antwoorden in het Frans die in de tekst in Engelse vertaling zijn opgenomen. De Data van deze antwoorden zijn: 20 maart 1933, 18 januari 1935, 19 november 1935, 30 november 1935, 27 december 1935, 5 december 1938, 22 januari 1939, 22 januari 1941 en 27 juni 1951.

Serie Vier - Tara Patel. Tara Patel, de "Kleine Ster" van de Moeder, trad in november 1929 toe tot de Ashram. Ze correspondeerde met de Moeder gedurende de tien jaar van 1932 tot 1942. Haar correspondentie verscheen

voor het eerst in het novembern timer van 1979 van het *Bulletin*. De huidige tekst is overgenomen uit dat tijdschrift. De correspondentie is in het Engels.

Serie Vijf - Ambu. Ambalal Desai kwam in mei 1928 in de Ashram wonen. Zijn correspondentie beslaat de periode van 1933 tot 1941. Deze werd voor het eerst gepubliceerd in vier nummers van het *Bulletin*, tussen april 1993 en februari 1994. De huidige tekst is overgenomen uit dat tijdschrift. De correspondentie is in het Engels.

Serie Zes—Parichand. Parichand Kothari trad in november 1934 toe tot de Ashram. Zijn correspondentie beslaat de periode van vijftien jaar, van 1936 tot 1961. De correspondentie werd voor het eerst gepubliceerd in zes edities van het *Bulletin*, van november 1989 tot februari 1991. Het verscheen vervolgens in een boek over Parichands leven, *Sri Parichand: Een Pelgrim van de Geest*, gepubliceerd in 2004 van de Sri Aurobindo Ashram. De huidige tekst is afkomstig uit dat boek. De correspondentie is in het Engels, met uitzondering van de eerste tien berichten, die in het Frans zijn en hier in Engelse vertaling verschijnen. De correspondentie is geordend in twee delen: "Sadhana en Leven" en "Tuinieren".

Serie Zeven—Jayantilal. Jayantilal Parekh trad in december 1938 toe tot de Ashram. Zijn correspondentie beslaat de periode van 1936 tot 1970. (De eerste brief werd geschreven tijdens een bezoek aan de Ashram, twee jaar voordat hij zich erbij aansloot.) De correspondentie werd voor het eerst gepubliceerd in het *Bulletin* van februari 2002. De tekst in dit boek is dezelfde als die in dat tijdschrift. De correspondentie is in het Engels.

Serie Acht - Prithwi Singh. Prithwi Singh Nahar trad in mei 1938 toe tot de Ashram. Zijn correspondentie met de Moeder beslaat de periode van 1938 tot 1967. Deze werd voor het eerst gepubliceerd in 1998 in het boek *Sri Aurobindo and Mother to Prithwi Singh*, uitgegeven door Mira Aditi, Mysore. De huidige tekst is overgenomen uit dat boek. De correspondentie is in het Engels.

Serie Negen - Indra Sen. Indra Sen trad in 1945 toe tot de Ashram. Zijn correspondentie beslaat de periode van drie jaar, van 1945 tot 1947; veel ervan heeft betrekking op zijn werk bij de Ashram Press. Het werd voor het eerst gepubliceerd in het *Bulletin* in twee delen november 2007 en februari 2008. De huidige tekst is dezelfde als die in het *Bulletin*.

Serie Tien - Surendranath Jauhar. Surendranath Jauhar was geen lid van de Ashram, maar na zijn ontmoeting met de Moeder in december 1939 werd hij een fervent discipel. Zijn correspondentie met haar beslaat de periode van 1951 tot 1972. Het werd voor het eerst gepubliceerd in 1993 in *Surendra Nath Jauhar: His Life, Work and Thought*, een herdenkingsboek uitgegeven door de Sri Aurobindo Ashram, Delhi Branch, New Delhi. De huidige tekst is daaruit overgenomen.

Serie Elf—Maude Smith. Maude Smith trad toe tot de Ashram in maart 1953. Haar correspondentie met de Moeder beslaat de periode van 1955 tot 1970.

Deze verscheen voor het eerst in drie edities van het *Bulletin*, in april, augustus en november 1994. De huidige tekst is dezelfde als die in het *Bulletin*, met een paar kleine wijzigingen gebaseerd op de manuscripten.

Serie Twaalf—Pradyot. Pradyot Bhattacharya trad toe tot de Ashram in augustus 1943. Hij correspondeerde met de Moeder tussen 1963 en 1972. De huidige tekst, samengesteld uit Pradyots manuscripten, wordt hier voor het eerst gepubliceerd. De correspondentie is in het Engels.